

Class PA258

Book .B89

G R Æ C Æ

549
3072

GRAMMATICÆ

COMPENDIUM.

Richard Bentley

LONDINI:

SUMPTIBUS G. GINGER, AD INSIGNIA COLLECII WESTMONASTERIENSIS, JUXTA SCHOLAM REGIAM.

1807.

PA 258.
B 89

Literæ GRÆCORUM sunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.	Potestas.
A α	ἄλφα	alpha a
B β β	βῆτα	beta b
Γ γ γ	γάμμα	gamma g
Δ δ	δέλτα	delta d
E ε	ἔψιλόν	epfilon e breve
Z ζ ζ	ζῆτα	zeta z
H η η	ἦτα	eta e longum
Θ θ θ	θῆτα	theta th
I ι ι	ἰῶτα	iota i
K κ κ	κάππα	kappa k c
Λ λ λ	λάμβδα	lambda l
M μ μ	μῦ	mu m
N ν ν	νῦ	nu n
Ξ ξ ξ	ξῖ	xi x cs
O ο ο	ὀμικρὸν	omicron o parvum
Π π π	πῖ	pi p
P ρ ρ	ῥῶ	rho r
Σ ζ σ σ	σίγμα	figma f
T τ τ	ταῦ	tau t
Υ υ υ	ὕψιλόν	upfilon u
Φ φ φ	φῖ	phi ph
X χ χ	χῖ	chi ch
Ψ ψ ψ	ψῖ	psi pf
Ω ω ω	ὠμέγα	omega o magnum

Ex Literis septem sunt vocales $\alpha, \epsilon, \eta, \iota, \omicron, \upsilon, \omega$.
Reliquæ septendecim sunt consonæ.

Vocales

Duæ longæ η, ω . Duæ breves ϵ, \omicron . Tres ancipites α, ι, υ .

Longæ $\left\{ \begin{array}{l} \eta \\ \omega \end{array} \right\}$ analogæ est $\left\{ \begin{array}{l} \alpha \text{ et } \epsilon \\ \omicron \end{array} \right\}$

Ex vocalibus fiunt diphthongi; sex propriæ, $\alpha\iota, \alpha\upsilon, \epsilon\iota, \epsilon\upsilon, \omicron\iota, \omicron\upsilon$; ut $\alpha\iota\theta\eta\rho, \alpha\upsilon\chi\eta\nu, \epsilon\iota\kappa\omega\nu, \epsilon\upsilon\chi\eta, \mu\omicron\iota\rho\alpha, \mu\epsilon\sigma\alpha$. Ubi nota, $\alpha, \epsilon, \omicron$, sunt præpositivæ, ι, υ , subjunctivæ.

Sex impropriæ, $\eta\upsilon, \omega\upsilon, \upsilon\iota$; α, η, ω , punctulo five iota subscripto; ut $\eta\upsilon\chi\acute{o}\mu\eta\nu, \acute{\omega}\upsilon\tau\omicron\varsigma, \acute{\upsilon}\iota\omicron\varsigma, \varsigma\iota\mu\alpha\tau\acute{\iota}\alpha, \mu\acute{\epsilon}\sigma\eta, \lambda\acute{o}\gamma\omega$.

N. B. Iota elifum ubique subnotatur, ut $\kappa\acute{\epsilon}\rho\alpha\iota, \kappa\acute{\epsilon}\rho\alpha$; literis verò majusculis quietum ponitur ad latus, ut Ἔπιχέρο .

Consonæ

Mutæ novem $\left\{ \begin{array}{l} \text{Tres Tenues, } \pi, \kappa, \tau. \\ \text{Tres Mediæ, } \beta, \gamma, \delta. \\ \text{Tres Aspiratæ, } \phi, \chi, \theta. \end{array} \right.$

Triplex harum $\text{ἀντιστοιχία} \left\{ \begin{array}{l} \pi, \beta, \phi. \\ \kappa, \gamma, \chi. \\ \tau, \delta, \theta. \end{array} \right.$

Cæteræ octo sunt semivocales, $\lambda, \mu, \nu, \rho, \sigma, \zeta, \xi, \psi$.

Quarum quatuor, liquidæ, λ, μ, ν, ρ . Tres duplices, ζ, ξ, ψ (i. e.) $\delta\sigma, \kappa\sigma, \omega\sigma$.

Tenuis consona, elisâ suâ vocali, ante aliam aspiratam in aspiratam mutatur, ut $\acute{\epsilon}\phi' \acute{\omega}$ pro $\acute{\epsilon}\phi\acute{\iota}$

ἐπὶ ᾧ ; & binæ π], κ], in suas aspiratas φθ, χθ, ut
τίφθ' ἔτως, νύχθ' ὄλην, pro τίπθ' ἔτως, νύκθ' ὄλην,
item ἐκ ante vocalem aspiratam fit ἐχ.

Aspiratio literæ vix unquam perit.

Duæ aspiratæ malè inchoant contiguas syllabas.

Liter γ ante γ, κ, ξ, χ sonum obtinet quasi
ex ν & γ compositum, ut ἀγγελος, ὄγκος, λάρυγξ,
ἔγχος.

Litera ν mutatur in $\left\{ \begin{array}{l} \gamma \text{ ante } \gamma, \kappa, \xi, \chi. \\ \mu \text{ ante } \beta, \mu, \pi, \phi, \psi. \\ \lambda, \text{ \& plerumque } \rho, \sigma, \text{ ante} \\ \text{similem.} \end{array} \right.$

Litera Sigma, suæ potestatis unica, in fine vo-
cis figuram habet Latinæ s similem.

Literarum Ligaturæ è tabulâ discantur, p. 13.

Spiritus

Super initialem vocalem scriptus, duplex est :
Lenis ad finistram (·). Asper ad dextram (´) cor-
nuta lunula, ut ὄρος, ὄρος.

Vocales initiales plerumque levigantur ; ν verò
& semivocalis ρ aspiratur, ut ὕλη, ῥίς· quòd si ρ in
medio geminatur, prior levigatur, altera aspiratur,
ut μύρρα.

H. Nota prisca Aspirationis fuit, ut Ηεκατόν
pro ἑκατόν.

Notæ Dictionis et Sententiæ.

Hypodiafiole quasi comma mediæ dictioni in-
tervenit, ut ὄ, τι.

Semicolon est punctum superlineare (·).

Nota interrogationis (;) est Semicolon Latinum.

Reliquæ consentiunt in utrâque linguâ.

Accentus

Acutus lineola recta ad finiftram (´), Gravis ad dextram cadit (`). Circumflexus linea est incurva (˘).

Acutus afficit ultimam, penultimam, vel antepenultimam, longam vel brevem; Circumflexus ultimam, vel penultimam, duntaxat longam.

Gravis tantum in ultimâ signatur; sed in omni syllabâ tono vacuâ intelligitur, ideoque dicitur Syllabicus tonus.

Si tonus syllabam antepenultimam acuat, vox dicitur antepenacuta, ut ἄγγελος; si penultimam acuat, penacuta, ut κόσμος; si ultimam gravet vel acuat, acutitona, ut χεῖρ, τίς.

Tonus si circumflectat penultimam, vox dicitur Antecircumflexa, ut σῦκον; si ultimam, Circumflexa, ut συκῆ.

Vox in fine nuda accentu dicitur Gravitona, ut ἄγγελος, κόσμος, σῦκον.

Accentus afficit priorem syllabam, sed nullus omnino à fine quartam; neque quidem vel Acutus tertiam, vel Circumflexus secundam quando ultima longa est, ut Ἀλέξανδρος, ταμίας, μῆσις.

Penultima longa ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut μῆσα, πρᾶξις, φᾶρος, δῖνος, σῦκον.

Οι & αι, in fine vocis, ratione accentûs saltem, pro brevibus habentur, ut ἄνθρωποι, μῆσαι; nisi

contractæ, ut ἔυνοι, ἔυνοι, aut in modo potentiali, ut λελέχοι, τιμήσαι.

Accentus possidet eandem syllabam vocis rectæ & obliquæ, φροντῖς, φροντίδος.

Nomina primæ declinationis circumflectunt genitivum pluralem, ut μέσσα, μεσῶν.

Nomina Acutitona primæ & secundæ declinationis circumflectunt genitivum & dativum per omnes numeros, ut τιμή, τιμῆς, τιμῇ; τιμαῖν; τιμῶν, τιμαῖς.

Vox Monosyllaba incontracta acuitur, ut χεῖρ; sed verbum circumflectitur, ut ἦν, δῶ.

Nomina Monosyllaba imparisyllabicè flexa acuiunt genitivum & dativum singularem, & dativum pluralem, ut χεῖρ, χειρός, χειρὶ; χερσὶ; circumflectunt verò genitivum dualem & pluralem, ut χεροῖν, χειρῶν.

Vocativus circumflectit -εῦ, & -οῖ, ut βασιλεῦ, λεχοῖ; & retrahit accentum, quando exit in -ερ ut πατήρ, πάτερ.

Contractio ex acuto et gravi parit circumflexum, ut τειχέων, τειχῶν.

-Ω Futuri primi post liquidam, et omnis Futuri secundi circumflectitur, ut σπερῶ, λεγῶ; item -ω vocis passivæ, & verbi in -μι, ut λεχθῶ, τιθῶ.

Infinitivus tonum gerit ante -ναι, ut τιθέναι, λελογέναι, λεχθῆναι; ante -αι in indefinito primo vocis Activæ, secundo Mediæ, et perfecto Passivæ, ut τιμῆσαι, λεγέσθαι, λελέχθαι.

Indefinitum secundum circumflectit -εῖν infinitivi, -ῆ imperativi, ut λεγεῖν, λεγῆ.

Articulorum & Pronominum Spiritus atque Accentus ex Paradigmate patent.

Cætera de Accentibus suo loco; Hæc flectendis Nominibus Verbisque inserviant.

Etymologia

Cum Latinâ convenit; nisi quòd Græci addant numerum Dualem, et Ablativum semper Dativo similem habeant.

Articulus

Est duplex; Demonstrativus, qui dicitur etiam Præpositivus, ὁ, ἡ, τὸ; Relativus, qui dicitur etiam Subjunctivus, ὃς, ἣ, ὅ. p. 16.

Declinationes Substantivorum

Sunt quinque; tres Simplicium, duæ Contractorum; Genitivus Primæ exit in -ου vel -ης; Secundæ in -ου; Tertix in -ος; Quartæ in -ους aut -οος; Quintæ in -εος.

Prima declinatio quatuor habet terminationes -ας -ης masculini generis, -α -η fœminini. p. 24.

Nomina finita in -α puro, vel in -ρα, cum nonnullis aliis, servant -α in Genitivo & Dativo; ut φιλία, φιλίας, φιλία; ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρα.

In Vocativo terminationes -ας -ης rejiciunt ς; -ως, & -της, item -ης vocis vel Gentilis vel ex μετῶν, πωλῶν, τρίβων compositæ, vertunt -ης in -α; ut σεροπης -α, κλέπτης -α, Σκύθης -α, γεωμέτρης -α, βιβλιοπώλης -α, παιδοποιετης -α; -ης parit -η & -α, ut λησής, λησῆ & λησά.

Secunda

Secunda declinatio duas habet terminationes, -ος masculini generis, ut κύριος; -ον neutrius, ut σκῆπτρον.

N.B. Iota distinctivum subscribitur dativis in -α, -η, -ω.

Tertia declinatio omnia habet genera, & ferè omnes terminationes, quæ his versiculis continentur.

Masculæ -αν, -ην, -ων, -υν, -ηρ, -ωρ, -υρ, -ας, -ης, -ως, -εις, -ας, -ξ, -ψ. Fœminea -ειρ, -ιν, -της, -ις, -υς, -ηδων, Sic -ας, -άδος. Sunt neutra -ας, -αλος; Vocalis; -αρ, aut -ορ. p. 25.

Quædam nomina in -ηρ, -ερος sæpe excludunt ε, ut μήτηρ, πατήρ, γαστήρ, ex genitivo et dativo singulari; θυγάτηρ per omnes casus; ἀνήρ accipit δ loco ε; κυών omittit -ο, nisi in vocativo singulari.

Quarta declinatio, sive prima Contractorum, duas habet terminationes; -υς, vocis gravitonæ, masculini generis, ut βότρυς; acutitonæ fœminini, ut ἰλὺς; -ω fœminini, ut λεχώ.

Nomen in -υς contrahit tres casus plures N. Ac. V. Nomen in -ω contrahit tres casus singulares G. D. Ac. effert vocativum per -οι, & per reliquos numeros flectitur more secundæ declinationis.

Quinta declinatio, sive secunda Contractorum, septem habet terminationes, -ης, -ευς, -υς masculini generis; -ις fœminini; -ος, item (usu rariores) -ι et -υ neutrius. p. 26.

Nomen in -ης et -ος contrahit omnes casus imparisyllabicos præter Dativum pluralem. Cætera contrahunt Dativum singularè, N. Ac. V. pluralem.

Formatio casuum in declinatione Imparisyllabicâ.

Accusativus

Nominum Gravitonorum in *-is* & *-us* impurè flexorum formatur per *-α* & *-ν*, ut ἔρις, ἔριδας, ἔριδα & ἔριν; κόρυς, κόρυθος, κόρυθα & κόρυν· purè flexorum per *-ν* tantùm, ut τέρψις, τέρψεος, τέρψιν.

Vocativus

Sæpe corripit longam, vel abjicit *-s*, nominativi.

Nomina in *-ης* *-εος*, *-ωρ* *-ορος*, *-ων* *-ονος*; pleaque in *-ῆρ* *-έρος*; et Adjectiva in *-ην* *-ενος*, corripiunt longam; ut Σωκράτης, Σωκράτεος, Σώκρατες; Ἐκίωρ, Ἐκίωρος, Ἐκίωρ; Ἀγαμέμνων, Ἀγαμέμνονος, Ἀγάμεμνον; πατήρ, πατέρος, πάτερ; τέρην, τέρενος, τέρεν. Item σωτήρ, σωτήρος, σωτερ.

Flexa per *-ῆος*, exceptis Participiis, amittunt *-τος*; ut λέων, λέονῆος, λέον; *-εις* *-εντος* amittit *-s* & *-τος*, ut πλακόεις, πλακόεντος, πλακόει & πλακόεν; *-ας* *-ανος* parit *-αν*, ut μέλας μέλανος, μέλαν.

Nomina gravitona in *-is* & *-us*, & Adjectiva etiam acutitona amittunt *-s*, ut τέρψις, τέρψι; βότρυς, βότρυ; ὄξύς, ὄξύ.

Diphthongus perdit *-s*, ut βασιλεύς, βασιλεῦ; nisi in his πᾶς, ὁδᾶς, κλείς.

Non-

Nonnunquam ξ abjicitur, ut ἀναξ, ἀνα.

Dativus Pluralis

Fit à dativo singulari per injectum σ ante ι, ut ῥήτορι, ῥήτορσι; rejectis δ, θ, ν, τ, ut σώματι, σώμασι.

Diphthongus in recto ante -σ fervatur, ut βῆς βεσί; nisi in his, πᾶς, ποσὶ, ἕς ὡσὶ, κλείς κλεισί.

-ῆσι fit -εῖσι, -οῆσι -εσι; ut πλακόμεῖς πλακόμεῃσι πλακόμεῖσι, λέων λέοντι λέεσι.

-ρι fit -ρασι in nominibus syncopen passis, ut πατρὶ ἄσι γαστήρ verò γαστήρσι.

-ι Poeticè fit -εσι vel -εσσι, ut ἔπει ἔπέεσι vel ἔπέεσσι.

-ι in dativo plurali postulat ν ante vocalem, ut χερσὶν ἀνίπτοις. Εἴκοσι capit ν per omnes casus.

Adjectiva

Flectuntur juxta formas Substantivorum.

Tres sunt Declinationes.

Prima continet τρικατάληκτα in -ος, -ας, -εις, -ων, -υς; ut καλὸς, πᾶς, χαρῖεις, ἐκὼν, ὄζυς. p. 27, 28.

Adjectiva in -ος puro, vel -ρος formant fœmininum per -α; ut ἅγιος ἀγία, καθαρὸς καθαρὰ; sed vox in -εος, vel -οος, vel composita in πλοος per -η, ut χρύσεος χρυσίη, ὄγδοος ὄγδοη, ἀπλόος ἀπλόη.

Ἄλλος format neutrum per ο.

Secunda declinatio continet Δικατάληκτα, in -ν, -ρ vel -ς puro.

1mo Simplicia pariter & composita, in -ης, -ην, -ις, ἀληθής, ἄρρη, τίς.

2do Composita sola, in -ος, -υς, -ων, ut ἔνδοξος, ἄδακρυς, εὐδαιμων. p. 29.

Eleganter. Adjectiva trium terminationum flectuntur per duas, ut αἰώνιος αἰώνιον; duarum per tres, ἀθάνατος, ἀθανάτη, ἀθάνατον.

Tertia Declinatio continet μονοκατάληκτα, in -ς, impuro, vel Substantivo, ut Ἡλιξ, θρασύχειρ, τριγλώχιν.

Comparatio Adjectivorum.

Adjectiva comparantur verso -ς in -τερος & -τατος; ut σεμνός, σεμνότερος, σεμνότατος. Post brevem ο fit ω, ut σοφός, σοφώτερος, σοφώτατος. -υς præterea facit -ίων & -ισος, ut εὐρύς, εὐρύτερος & εὐρίων, εὐρύτατος & εὐρίσος· interdum -ίων cum præeunte consonâ fit -σων, ut παχύς παχίων πάσων, ταχύς ταχίων θάσων.

Adjectiva in -ας per -αν; in -εις vel -ης per -ες; in -ην vel -ων pluraliter capiunt -τερος & -τατος; ut μέλας μελάντερος μελάντατος, χαρίεις χαρίεστος χαρίεσατος, εὐσεβής εὐσεβέστος εὐσεβέσατος, τέρην τερενέστος τερενέσατος, σώφρων σοφρονέστος σωφρονέσατος.

Nonnulla vertunt -ος in -έστος -ίστος -αίτερος, ut αἰδοίος αἰδοίεστος, λάλος λαλίεστος, μέσος μεσαίτερος.

Pauca patiuntur Syncopen, ut φιλόσ φίλτερος φίλτατος; γεραίος γεραίτερος γεραίτατος; δεξιός δεξιτέρος δεξίτατος.

Flexio

Flexio Comparativi in *-ων*.

Comparativum in *-ων* tollit *-ν* ex Ac. singulari, & ex N. Ac. V. plurali; & præterea contrahit *-οες -οας* in *ες*, *-οα* in *ω*. p. 31.

Comparatio Irregularium. p. 31, 32.

Adjectivum Numerale.

Primo Cardinale *εἷς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες*. Cætera ad Centum sunt Aptota, *πέντε, ἕξ, &c.* p. 32, 33.

Secundo Ordinale *πρῶτος, δεύτερος, &c.* p. 34.

Adverbia Numeralia. p. 180.

Literæ exprimunt Numeros; Novem priores Unitate, octo sequentes Denario, postremæ Centenario crescunt. p. 33, 34.

Inferuntur triplici ordini tres notulæ, *ἐπίσημον βαῦ*, vel *σαῦ*, *ς β*, *κόππα* vel lamed *λ ρο*, *σάνπι*, *ρ* 900.

Literæ punctulis subnotatæ millenarios significant, ut *α̇* 1000, *β̇* 2000, &c.

Majusculæ *Ι Ι*, *Π 5*, *Δ 20*, *Η 100*, *Χ 1000*, *Μ 10,000*: geminatæ geminant numerum, *ΙΙ 2*, *ΠΠ 10*.

Majuscula *Π* includens aliam majusculam quinquupla est inclusæ *ΠΙ 50*.

Apud Homerum literæ, exclusis notulis, numerum Ordine designant, *ι* nonus, *κ* decimus, *ρ* decimus septimus, *ω* vicesimus quartus.

Pronomina

Sunt sedecim; quorum tria Substantiva primitiva, Ἐγὼ, Σὺ, αὐτό. p. 37.

Cætera sunt Adjectiva, trium terminationum in -ος & eodem more flectuntur: Primitiva tria, quæ faciunt neutrum per -ο, ἐκεῖνος, ἕτος, αὐτός. Possessiva octo, ἐμός, meus; σός, tuus; ὅς, σφέτερος, suus; ἡμέτερος, νωίτερος, noster; ὑμέτερος, σφωίτερος, vester; Duo Gentilia, ἡμεδαπός, nostras; ὑμεδαπός, vestras. p. 38.

Composita triptota ἐμαυτῆ, σεαυτῆ singularem tantum numerum habent; ἐαυτῆ singularem et pluralem. Αὐτός & ἐαυτῆ, τριπρόσωπα sunt; ἕ, σφέτερος, ἐαυτῆ Reciproca.

Heterogenia. p. 41.

Typus Nominum, quæ à communi formâ flexum variant; Ζεὺς, γυνή, χεῖρ, γάλα, δόρυ, γόνυ, Ἡρακλῆης, χρύσεος, ἀπλόος, μελιτόεις, τιμήεις, ἡμισυς, σάος, ἀλλήλων, δεῖνα, πολὺς, μέγας, τάλας. p. 50. &c.

Spiritus nominum, p. 53. Quantitas, p. 58. Accentus, 60. Dialectus, 68. Declinationes Atticorum & Ionum, p. 71, 72.

Verbum

Verbum

Est triplex; in

}	-μι	Substantivum Εἰμί.
	-ω	Gravitionum Activum, ut λέγω; Neutrum, ut ὑγιαίνω; Contractum, ut τιμῶ.
}		-ομαι

Tempora & Modi eadem sunt ac apud Latinos; sed addunt Græci Modis Subjunctivum, Temporibus Paulo-post-Futurum (quod merè Passivum est) & duo Indefinita.

N.B. Indefinitum ita dicitur quia tempus agendi non definitum significat.

E temporibus quatuor sunt Principalia: Præsens, duo Futura, Perfectum.

Reliqua sunt Cognata, à Principalibus oriunda: Imperfectum à præsentī, Indefinita à Futuris, Plusquam-perfectum, & Paulo-post-Futurum à Perfecto.

Verbum εἰμί. p. 80.

Verbum in -ω

Quatuor habet Conjugationes per literam Characteristicam facilè notas.

Litera Characteristica præcedit -ω vel -ομαι Thematis; extra præfens litera vicaria est.

Literæ Characteristicæ conjugationis primæ π, β, φ, πτ. Secundæ κ, γ, χ, σσ, vel ττ. Tertiæ τ, δ, θ, ζ, ω purum. Quartæ λ, μ, ν, ρ, μν.

Duarum prima litera Characteristica est; secunda in Futuro & Perfecto excidit.

Verbum primæ Conjugationis format futurum primum in -ψω, Perfectum in -φα, ut γράφω γράψω γέγραφα. Secundæ in -ξω & -χα, ut λέγω λέξω λέλεχα. Tertiæ in -σω & -κα, ut θύω θύσω τέθυκα.

Futurum primum quartæ, & futurum secundum omnium Conjugationum circumflectit -ω præfentis. Perfectum quartæ vertit -ω in -κα, ut ψάλλω ψαλῶ ἔψαλκα. Sed -μω & -μνω fiunt -μηκα, ut νέμω νεμῶ νενέμηκα, τέμνω τεμῶ τέτμηκα.

Formatio Temporum.

Perfectum, et omnia Cognata in initio augmentum capiunt.

Augmentum est duplex; Temporale, mutabiles α ε in η, ο in ω; ut ἄγω ἤχα, ἐλπίζω ἤλπικα, ὀρύττω ὄρυχα. Syllabicum, ε præpositum consonæ, ut ψάλλω, ἔψαλκα.

Si

Si consona simplex, vel muta, sequente liquida, inchoat verbum, Perfectum repetit primam consonam cum ε; ut λέγω λέλεχα, γραφω γέγραφα.

Fines quoque Principalium Cognata sic variant; Imperfectum & Indefinitum secundum mutant -ω in -ον; ut λέγω λεγῶ ἔλεσον. Indefinitum primum mutat -ω in -α; ut λέξω ἔλεξα; Plusquamperf. -α in -ειν; ut λέλεχα ἐλελέχειν.

Quædam verba ab ε incipientia adsciscunt, loco Augmenti; ut ἔλκω εἴλκον.

Augmentum non ultra Indicativum progreditur, nisi in Perfecto, & Paulo-post-Futuro:

Sed pauca admodum verba retinent augmentum per omnes modos; ut ab ἔπω Ind. 2. εἶπον, εἶπέ, εἶποιμι, εἶπω, εἶπεῖν, εἶπων.

Paradigmata temporum & modorum. p. 93.

N. B.

Futura carent Imperativo & Subjunctivo, Imperfectum & Plusquam perfectum omnibus modis præterquam Indicativo.

Quando ω circumflectitur, retinetur tonus cum longâ; ε capit ι, ο capit υ, per omnes voces, modos, & personas.

Verbum in -ομαι Passivum et Medium.

Formatio Temporum.

Tempora Passiva & Media formantur à similibus Activis.

	Act.	Paff.	Med.		
Præf.	} verfit { -ω	} ιω { -ομαι -όμεν -όμενοι	} { φ -ομαι, ἔρομαι -όμεν, ἔρομαι -όμενοι, ἔρομαι ex ω		
Imperf.				} { ψ -ου -ουσι	} { χ
Fut. 1.					
Indef. 1.	} { ρ -α	} { σ			
Fut. 2.			} { κ -ω -ουσιν	} { 4 ^{ta} abjectâ	
Indef. 2.	} { 4 ^{ta} abjectâ	} { 4 ^{ta} abjectâ			
Perfect.			} { 4 ^{ta} abjectâ	} { 4 ^{ta} abjectâ	
Plusq. p.	} { 4 ^{ta} abjectâ	} { 4 ^{ta} abjectâ			

Paulo-post-Futurum fit ex secundâ personâ perfecti passivi, versâ -αι in -ομαι, ut λέλεξαι λελέξομαι.

Perfectum & Plusquamperf. Medium servant terminationem Activam, assumptâ characteristicâ futuri secundi; ut τυπῶ τέτυπα ἐτετύπειν. Sed thematis penultima αι fit η, ut φαίνω πέφηναι; ει fit οι, ut πείθω πέποιθα; ε, item ει quartæ, thematis bisyllabici, fit ο, ut λέγω λέλογα, σπείρω ἔσπορα.

Tempora Media, Perfectum, Futurum secundum, & ipsorum Cognata, Passivo sæpius, Reliqua Activo sensu accipiuntur.

Regulæ Personarum per omnes voces.

Tempora in -μαι & -μεν habent primam personam Dualem; quâ cætera carent.

Cognata tempora Indicativi, & omnia tempora modi Potentialis, flectunt tertiam Dualem in -ην, Pluralem in -ν; Tempora in -μεν per -ντο; ut ἔλεγον, ἐλεγέτην, ἔλεγον; ἐλεγόμεν, ἐλεγίσθην, ἐλέγοντο.

Personæ singulares secundæ & tertiæ Subjunctivi Modi, secundæ etiam temporum omnium in -μαι subjiciunt, Indicativi elisum finalibus α, η, ω, ut λέγω, λέγῃς, λέγῃ; λέγομαι, λέγῃ.

Similiter omnes personæ Potentialis Perfecti in -μην puro subnotant, characteristicam penultimis η & ω, ut βεβοῆμην, βεβοῆῃς, βεβοῆῃτο; κεχρυσάμην, κεχρυσάῃς, κεχρυσάῃτο.

Tertiis personis in ι, vel ε desinentibus ν additur.

Perfecta in -μαι impuro, ut Modum Potentialem et Subjunctivum, ita et tertiam pluralem Indicativi, suppleunt de participio et verbo εἰμί.

Paradigma personarum. p. 81, 95, 101, 103.

Verbum Deponens in -ομαι

Format tempora Futurum secundum & Indefinitum secundum sicut Media, ut πωθῆμαι, ἐπιυθόμην; Futurum primum et Indefinitum primum velut Media pariter & passiva, ut δέξομαι, ἐδεξάμην, δεχθήσομαι, ἐδέχθην. cætera tantum ut Passiva.

Tempora formæ Passivæ Passivè, cætera Activè frequentius significant.

Verbum vix unum omnia habet tempora.

Paradigma temporum. p. 105.

Flectionem per modos & personas terminatio edocet.

Verbum Contractum sive Circumflexum.

Verba in -άω, -έω, -όω, contrahunt omnes personas Præsentis & Imperfecti; per cætera tempora flectio Barytona est.

Futurum Primum & Perfectum penultimam producant, α ε in η, ο in ω; ut τιμάω τιμήσω τετίμηκα, φιλέω φιλήσω πεφίληκα, χρυσάω χρυσώσω κεύρωσωκα.

Perfectum Passivum abjicit κ, more quartæ.

Forma Contractionis.

Ω, ut in nominibus, ita in verbis absorbet præcedentem vocalem.

Verba in -άω contrahuntur per α; sed αο, αοι, αε per ω.

Verba in -έω tollunt ε; sed εε in ει, εο in ε contrahitur.

Verba in -όω contrahuntur per οι; sed ο & η vocalis per ω; οε, οο, οε, per ε; -έειν infinitivi per -έειν.

Paradigmata, vid. p. 94, 95, 100, 101.

Verba in -μι

Fiunt ex Contractis; -ημι ex -άω, -έω; -ωμι ex -όω. Reduplicatio ι præponitur Themati, ut ε Perfecto Barytono, scilicet ι nudum ante duas consonas, vel duplicem, vel etiam ante vocalem, ut ἴσημι à σάω, ἴημι ab ἔω; alibi cum repeti-

repetitione primæ consonæ, ut τίθημι à θέω, δίδωμι, à δόω.

Formatio Temporum.

Imperfectum format -μι in ν, ut prius εἶμι ἦν, ita τίθημι ἐτίθην, ἴζημι ἴσην.

Indefinitum secundum tollit reduplicationem Imperfecti; ut ἐτίθην ἔθην, ἴσην ἔσην.

Reliqua tempora formantur à themate Contracto, ut ἴζημι ζήσω, &c. sed nullum est omnino Futurum secundum, nec (quæ ipsius characteristicam sequuntur) Indefinitum secundum Passivum aut Perfectum Medium.

Communi usu veniunt θεῖς ἔς & δός pro θεῖται ἦθι δῶθι; θεῖναι εἶναι δεῖναι, pro θεῖναι ἦναι δῶναι; item in Perfecto τέθεικα pro τέθηκα.

Hæc tria Indefinita, ἔθηκα, ἔδωκα, ἦκα, habent κ pro σ; & extra Indicativum vix occurrunt, nisi in Compositis.

Thematis vocales α, ε, ο, extra Indicativum redeunt.

Personæ

Variantur ferè juxta typum verbi εἶμί.

Præsens et Imperfectum Indicativi vocalem primæ personæ longam singulariter retinent; breves autem α, ε, ο, suo verbo proprias, extra singularem revocant. Eodem modo flectuntur Indefinita ἔθην, ἔδων, ἦν; cætera servant longam.

Pluralis tertia Præsentis vel capit subjunctivam vocalem, ut *τιθεῖσι*, vel extendit ancipitem, ut *ἰσᾶσι*.

Paradigmata, vid. p. 109, &c.

Vox Passiva et Media.

Formatio Temporum.

Penultima Activorum corripitur, ut *τίθημι τίθεμαι* præter *ει*, ut *τέθεικα τέθειμαι*.

Imperfectum utriusque vocis, et Indefinitum secundum Medium, vertit *-ν* in *-μην*, brevi redeunte; ut *ἐτίθην ἐτιθέμην*, *ἔθην ἐθέμην*. Futurum primum & Indefinitum primum Passivum abjiciunt *σ* vel *κ*, mutatâ longâ in brevem; ut *στήσω σαθήσομαι ἐσθήην*, *θήσω τεθήσομαι ἐτέθην*.

Paradigmata vid. p. 111, &c.

Verbum in *-υμι*

Fit vel à verbo in *-ύω*, verso *-ω* in *-μι*, ut *ζεύγνυμι* à *ζευγνύω*; vel à contracto, verso *-ω* in *-νυμι*, ut *κεράννυμι* à *κεράω*, *κορέννυμι* à *κορέω*.

Imperfectum, ut supra, format *-μι* in *-ν*, ut *ζεύγνυμι* *ἐζεύγνυν*; cætera tempora desiderantur, nisi quæ sumuntur à Themate remoto, ad quod pervenitur, remigrante *-νυμι* vel *-νυμι* in *ω*; ut *ζεύγνυμι* *ζεύξω* *ἔζευξα* *ἔξυσον* à *ζεύγω*; *κεράννυμι* *κεράσω*, &c. à *κεράω*.

Defunt Potentiales & Subjunctivi.

Diffyllabicum Thema habet Indefinitum secundum; ut *Ἔδον*, *δῶθι*, *δῶναι*, *δῶς*; à *δῶμι*.

Paradigmata vid. p. 119, &c.

Verbum

Verbum in -σκω

Derivatur à verbis in -άω, -έω, -ύω, vel -όω, injecto σκ ante ω, ut γηράσκω à γηράω; sæpius præpositâ reduplicatione, ut διδράσκω à δράω, et penultimâ productâ, ut γινώσκω à γνώω.

Interdum ι pro ε vel ο inferitur; ut εύρίσκω ab εύρέω, αλίσκω ab αλώω.

Ultra Imperfectum tempora formantur à Themate Contracto; sed αλύσκω, βρώσκω, διδάσκω, θνήσκω, formant futurum per -ξω.

Indefinitum secundum, siquod occurrat, formatur veluti à verbo in -μι, ut γινώσκω ἔγνων, αλίσκω ἤλων. Cætera a Barytonis noscuntur.

Paradigmata, vid. 121.

Participium

Ufu flexuque non multùm ab Adjectivo differt, p. 125.

Verbum Compositum

Observat formas Simplicium, ut ὁδοποιέω -ήσω ὠδοποίηκα. Sed verbum à præpositione compositum retinet Augmentum simplicis, ut περιποιέω περιπεποίηκα; vocalem autem præpositionis ante propriam elidit, ut παράγω παρήγον, ἀπογράφω ἀπέγραφον; exceptis περι & πρό, ut περιάγω περιήγον, προάγω προήγον.

Quædam hujus generis anteponunt præpositioni augmentum; ut καθεύδω ἐκάθευδον, ἀντιβόλεω ἠντιβόλεον, ἀφίημι ἤφιον.

Quædam in initio & medio augentur, ut ἐνο-
χλέω ἠνώχλεον. Paucula triplicant augmentum, ut
ἀνοίγω ἠνεώχθη.

Δὺς & εὖ augent mutabilem; ut δυσαρρεξέω δυσ-
ηρέξεον, εὐεργετέω εὐηργέτεον.

P tam in composito, quàm propter augmen-
tum, post vocalem geminatur; ut ῥέω ἀπορῥέω,
ῥίπῳ ἔρριπῳ.

Heterostoichia Temporum.

Futurum primum Activum

Ex penultimis αι & ει quartæ abjicit ι; ut φαίνω
φανῶ, σπείρω σπερῶ.

Ex καίω & κλαίω vertit ι in υ; ut καύσω,
κλαύσω.

Ex θέω, νέω, πλέω, πνέω, ῥέω, χέω format -εύ-
σω; ut θεύσω, &c.

A-ζω sæpe format -ξω, ut κράζω κράξω; rariùs
-γξω, ut κλάζω κλάγξω; interdum -σω & -ξω, ut
ἀρπάζω ἀρπάσω & ἀρπάξω.

A paucis in -σσω format -σω; ut πλάσσω
πλάσω.

In verbis quibusdam contractis servat vocalem
præsentis, ut δικάω δικάσω, τελέω τελέσω, ἀρώ ἀρό-
σω; & servat α ab omnibus in -άω post λ vel ρ
purum, item post ε vel ι, ut γελάω γελάσω, ὀράω
ὀράσω, εἶάω εἶάσω, κοπιάω κοπιάσω.

N.B. Brevis in Futuro retinetur etiam in
Perfecto; sed duo verba variant vocalem, καλέω
καλέ-

καλέσω κέκληκα, δέω δήσω δέδεκα; & huic redit brevis, illi longa in Futuro Passivo, ut δεθήσομαι, κληθήσομαι.

Indefinitum primum Activum quartæ

Resumit εi Præsentis, ut σπείρω σπερῶ ἔσπειρα; etiam ε Præsentis in ει mutat, ut νέμω νεμῶ ἔνειμα; Producit α Futuri in η, ut ψαλλῶ ψαλλῶ ἔψηλα, φαίνω φανῶ ἔφηνα. N.B. In passivis redit brevis, ut ἔφηνα, ἐφάνθην.

Futurum secundum Activum.

Vertit penultimas ε, η, ω, αι, αυ, in α, ut τρέπω τραπῶ, λήθω λαθῶ, τρώγω τραγῶ, καίω καῶ, παύω παῶ; sed excipe λέγω λεγῶ, &c.

Ex penultimâ x rejicit υ, ut ἀκέω ἀκοῶ; ex ευ & ει ε, ut φεύγω φυγῶ, λείπω λιπῶ. ei verò quartæ, ut priùs, in trisyllabis deponit ι, ut ἐγείρω ἐγερῶ; fit α in dissyllabis, ut σπείρω σπαρῶ.

Ex verbis in -ζω vel -σσω, si faciunt Futurum primum in -σω, formatur per -δῶ; si in -ξω, per -γῶ; ut φράζω φράσω φραδῶ, ὀρύσσω ὀρύξω ὀρυγῶ.

Pro π sumit β in his tribus, βλάπτω βλαβῶ, καλύπτω καλυβῶ, κρύπτω κρυβῶ. φ in his octo, ἀπτῶ ἀφῶ, βάπτῶ βαφῶ, δρύπτῶ δρυφῶ, θάπτῶ ταφῶ, θρύπτῶ τρυφῶ, ῥάπτῶ ραφῶ, ῥίπτῶ ριφῶ, σκάπτῶ σκαφῶ.

Perfectum

Perfectum Activum

Variat Penultimam *ει, αι, &* interdum *ε*, veluti Futurum secundum, ut *σπεύρω ἔσπαρκα, ἐγείρω ἤγειρκα, ζέλλω ἔσαλκα, φαίνω πέφασκα.*

A verbis in *-ίνω* aut *-είνω* dissyllabis tollit *ν*, ut *κρίνω κέκρικα, τείνω τέτακα; -ηκα* sæpe abjicit primam Thematis vocalem, ut *τέμνω τέμηκα.*

Futurum primum et Indefinitum primum
Passivum.

Variant penultimam *ει* quartæ, rariùs *ε*, veluti Futurum secundum; ut *σπαρθήσομαι ἐσπάρθην, ἐγερθήσομαι ἠγέρθην, σαλθήσομαι ἐσάλθην.* Item abjiciunt *ν*, more Perfecti; ut *τείνω ταθήσομαι ἐτάθην, κρίνω κριθήσομαι ἐκρίθην* sed apud Poetas *ν* servatur, ut *ἐκρίνθην.*

Sæpe perdunt *σ*, præcipuè cùm penultima longa est; ut *σώσω σωθήσομαι ἐσώθην, τιμήσω τιμηθήσομαι ἐτιμήθην; &* Indefinitum vertit *η* in *ε*, ut *ἔρξῃθην ἔρξέθην.*

A verbis, quæ amittunt primam Thematis vocalem ex Perfecto in *-ηκα*, similiter eandem vocalem tollunt; ut *τμηθήσομαι, κληθήσομαι.* Formant *-μῶ* per *-ηθήσομαι -ήθην*, ut *νεμῶ νεμηθήσομαι ἐνεμήθην.*

Perfectum

Perfectum Passivum

Ex penultimâ *ευ*, more Futuri secundi, tollit *ε*; ut *φεύγω πέφυγμαι*. Ex verbis in *-αίνω -ύνω* capit *σ* pro *ν*, ut *φαίνω πέφασμαι, μολύνω μεμολυσμαι*.

A *τρέπω, τρέφω, ζρέφω*, mutat *ε* in *α*; ut *τέτραμμαι, τέθραμμαι, έστραμμαι*.

Ab *-ω* puro, cùm penultima longa est, rariùs capit *σ*, ut *αΐέω ήηκισμαι*; cùm brevis est, rariùs recusat, ut *δέω δέδεμαι*; aliquando vel capit vel recusat, ut *κλείω κέκλεισμαι & κέκλειμαι*.

P R Æ P O S I T I O N E S

SUNT octodecim; quarum septem unicum regunt casum, Ἀντί, Ἀπό, Ἐκ, Εἰς, Ἐν, Πρὸ, Σύν; cæteræ plures.

Ἀμφὶ *de* Gen. Dat. *circa* Gen. Acc.

Ἀνά *cum* Dat. *per* vel *inter* Acc.

Ἀντί *pro* Gen.

Ἀπό *ab* Gen. *contra* vel *procul ab* Gen.

Διὰ *per* Gen. Acc. *propter* Acc.

Εἰς *ad* vel *in* Acc.

Ἐκ *ante* consonam, ἐξ *ante* vocalem, *ex* vel *à* Gen.

Ἐν *in* Dat.

Ἐπὶ *super* vel *in* Gen. Dat. Acc. *ad* Dat. Acc.

Κατὰ *adversus* Gen. *secundum* Acc. *de* Gen. *sub* Gen. *per* Gen. Acc.

Μετὰ *cum* vel *inter* Gen. Dat. Acc. *ad* Acc. *per* Acc. *post* Acc.

Παρά *apud* vel *juxta* Gen. Dat. Acc. *ab* Gen. *præter* vel *contra* Acc. *supra* vel *ultra* Acc.

Περί *circa* Dat. Acc. *de* Gen. Dat. *præ* Gen.

Πρὸ *pro* Gen. *ante* Gen.

Πρὸς *ad* Acc. *ab* Gen. *per* *in* jurando Gen.

Σύν *cum* Dat.

ὑπὲρ *pro* Gen. *super* Gen. Acc.

ὑπὸ *sub* Gen. Dat. Acc. *ab* *idem* valet *ac* *sub* Agentis.

Πίδακος ἌΜΦΙ μαχοντ', Ἐλένη τ' ἄμφ'. ἄμφι ῥέεθρα
 Ἄμφ' ἴον εἰδώλε. ἌΝΑ σκήπτρῳ εἰς'. ἀνά πύρρον.
 ἌΝΤΙ γάμοιο τάφος. ποταμῷ ἌΠΟ', καὶ ἀπο θυμῷ.
 ΔΙΑ μὲν ἀσπίδος ἦλθε, δι' ἔντεα, καὶ διὰ βελείας.
 ἘΚ Διός. Εἰς μισγαλκείαν. ἘΝ χερσίν. ἘΠ' ὤμων,
 Ὡς ἐπὶ, καὶ ἐπὶ σῆθος· ἐπὶ κλισίας, ἐπ' Ἀτρεΐδῃ.
 Ἦ ΚΑΤ' ἐμῷ. κατὰ μοῖραν εἶπεν· βῆ κατ' Ὀλύμπου.
 Δὺ κατὰ γῆς. φοίτησε κατ' ἔρεος, ἢ καθ' ὄμιλον.
 Τῶν ΜΕΤΑ μὲν, μετὰ δὲ σφισί, καὶ μεθ' ὀμήλικας εἶναι·
 βῆ μετὰ δαίτα· μετὰ πλῆθυν'· μετὰ πόντον ἐταίρων.
 Οἱ ΠΑΡ' ἐμῷ, παρ' ἔμοιγε, παρὰ κλισίας· παρὰ νηῶν
 Ὡσε' παρὰ γνώμην λέγε· παρ' ἄνυαμιν πολέμιζε.
 Αἶμα ῥέει ΠΕΡΙ δερὶ, περὶ χροῶ, καὶ περὶ σείο,
 Καὶ περὶ βροσὶ μάχουσαι· οἴζυρος περὶ πάντων.
 Ἰφι μαχησάμενος· ΠΡΟ' τε παίδων· καὶ πρὸ πυλῶων.
 ΠΡΟ' Σ λέχος εἶσιν· πρὸς Διὸς ἔσμεν. πρὸς Διὸς ὤμνυ.
 ΣΥΝ νηυσὶν φεύγει. Δαναῶν ὙΠΕΡ ἱέρα ῥέζει.
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπερ κεφαλῆς· ὑπερ ὤμων ἐλήλυθ' ἀκωκή.
 Ἦλθεν ὙΠΟ' γαίης· ὑπὸ δὲ δρυὶ καὶ σπέος ἦλθε·
 Κεῖτο δαμείς ὑπὸ τε Τρώων, ὑπὸ χερσὶ τε Τρώων.

P A R T I C U L A R U M

Primigeniarum sensus primigenius, Hoogveeni
exemplis illustratus.

1no. Particulæ quæ a verbo *εἶμι* fortasse derivantur.

'EI ab 'EIην

'AN ab 'εἶHN

ab 'EI 'EIΘΕ 'EIAN vel EAN referens verbum

ab 'EI KE quasi K'AI 'EI [EIHN

ab 'AN KEN quasi K'AI 'AN

ab 'AN 'HN quod idem est.

Conjunctiones conditionales.

Exprimentes rem possibilem quæ fieri potest aut
non potest.

1. EI. si.
2. 'AN vel 'HN. si.
3. K'AI 'EI, KE. et si.
4. K'AI 'AN, KEN. et si.
5. 'EIΘΕ, 'EI TO' 'H. o si fit. utinam.
6. 'H. fit. certè fit. vere fit.

Exempla.

1. 'Εἰ γὰρ εἰσὶ βωμοὶ εἰς καὶ Θεοί.
Sitenim [hæc res vera] sunt aræ—sunt etiam Dij.
Si enim sunt aræ, sunt et Dij.
2. 'AN, 'HN, 'EIHN, 'EIAN, 'EA'N. Quæ omnia
utcumque SI significant sæpe sensu poten-
tialis modi melius exprimentur.

Κύριε εἰ ἦς ὡδε ἐκ ἂν ἀπέθανέ με ὁ ἀδελφός.

Domine si adfuisses, non periisset [fortasse] frater meus.

Notant etiam quodcunque fit vel non fit.

Ὅς ἂν. ὅσις ἂν. qui fit. quicumque fit.—i. e. persona non certa. *hic* vel *Ille*.

3, 4. ΚΕ, ΚΕΝ.

Ἐἰ δὲ κε μὴ δώσω, ἐγὼ δὲ κεν αὐτὸς ἔλωμαι.

Sit enim [etiam si] non dent, ego vero [sic fortasse sit] ipse auferam.

Ἐἰ δὲ καὶ εἰ μὴ δώσω, ἐγὼ δὲ καὶ ἂν αὐτὸς ἔλωμαι.

5. ἜΙΘΕ vel ΑΙΘΕ.

Ἐἰ τῆτο μοι γένοιτο { τὸ καὶ τὸ ποιήσαιμι ἂν.
τὸ καὶ τὸ ποιήθειη ἂν.

Si hoc fieret mihi { hoc vel hoc facturum forem.
hoc vel hoc faciendum foret.

Ἐἴθε γένοιτο Θεοῖς φίλα.—Ἐἰ τὸ ἦ [ὡς] γένοιτο.

Utinam Dis gratum sit.—Si hoc sit [ut] Dis gratum foret.

6. Ἦ. certè verè.

ὄντως, τῶ ὄντι.

Ἦ καλὸν ὄμμα πέλει τέκνα γονεῦσιν ἴσα.

Certè pulchrum est cum sint nati similes parentibus.

Hoc sit pulchrum, &c.

Ἦ μέγα θαῦμα τότ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι.

Certe [sit] magnum ostentum, &c.

Particulæ ab articulis.

7. Πῆ; quo? qui? Πῆ, aliquò aliquà—viâ scilicet.

Ποιῆ δ' ἄλῳ. quâ viâ? aliquâ viâ. ex ΠΟΙ et ὍΣ.

9. Ποῦ, ubi? a Ποῖ ὄγ. alicubui Ποιοῦ.

10. Πῶ,

10. ΠΩ, unquam ΠΟΙΩ, ΠΟΙΩ, ΠΟΪ, Ω:
11. ΠΩΣ, quomodo? ΠΟΪ, ΟΪΣ, ΠΟΙΟΙΣ.
12. ΩΣ, quomodo, ut, sicut. ΟΙΟΙΣ. ΟΙΣ, ΟΥΣΙ.
13. ΤΩΣ, Sic. ΤΟΙ ΟΙΣ, ΤΟΙΣ ΟΥΣΙ, ΟΥΤΩΣ.
ΤΟΙ ΤΩ, ΟΝΤΙ. vere. ob hanc rem.
14. ΤΩ, ΤΗ, ΟΥ, Η, casus regulares adverbialiscunt.
15. ΤΩ, igitur quapropter Τῷ χρήματι scilicet. ab hac
16. ΤΗ, hac parte. via Τῇ ὁδῷ scilicet. [re.]
17. ΟΥ, ubi. tam temporis quam loci. ΟΥ Χρονῶ:
scilicet. ΟΥ ΤΟΠΟΥ, scil.
18. Η, quâ, qua ratione, viâ, parte. quatenus Η, ὁδῷ:

Particulæ cæteræ.

19. ἌΛΛΑ fed, autem, verò. Neut. Plurale ab Ἄλλός:
Conjunctio adversativa et discretiva:

Ἀνέγνωσ ἀλλ' ἐπ' ἔγνωσ.

Legisti *sed* non intellexisti. Legisti-*contra* autem non, &c. alterum est legere, alterum intelligere.

Ἄλλὰ μὰ ΔΙ', ἔφη Σωκράτης, οὐκ αὐτὸς ἔλκεσθαι πρὸς σε βέλομαι, ἀλλὰ σὲ πρὸς ἐμὲ πορεύεσθαι· ἀλλὰ πορεύεσθαι ἔφη Θεώδοτα, μόνου υποδέχεσθαι ἀλλ' υποδέχομαι σε, ἔφη, εἰ μὴ τις φιλωτέρα σε ἔνδον ἦ.

20. ἌΡΑ. igitur. ergo. denique. tum demum.
Conjunctio illativa [a Conjunction of inference] in
Syllogismis præstat.

Ἐι γὰρ εἰσι βῶμοι εἰσὶ καὶ Θεοί· ἀλλὰ μὴν εἰσι βῶμοι
εἰσὶν ἄρα καὶ Θεοί.

Notat præcipue consequentiam et effectum.

Τένεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἠδ' ἔτι δώσει.

Οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκέστησεν Ἀπόλλων.

Eâ de causâ.

Neque tum denique.

ῥΑ. idem est fere ac ῥΑΡΑ.

ῥΑΡΑ. ante circumflexa interrogat. ῥΑ ΡΑ vel ῥΑ ῥΑΡΑ.
quænam demum?

21. ἈῤΥ. ῥΑυθις. αὔτις. αὐτὰρ [Ἀὔτε ἄρα] ἀτὰρ. αὐτίκα.
Rurfus: iterum. retro. vicissim.

Conjunctio discretiva et adversativa.

Valet fere idem quod παλιν, conjungitur etiam τῷ
παλιν.

Τῆτο αὐτὸ πάλιν αὖ διαίρειν ἀναγκᾶιον.

Hoc ipsum rurfus insuper distinguere necesse est.

Δέυτερον αὖ.

Rurfus secundo.

22. ῥΑΧΡΙ. ΜΕῘΧΡΙ. Usque. donec. quamdiu.
Adverbium Temporale.

23. ΓΑῘΡ. Nam. enim. quianam.
Conjunctio causalis,

ῥΑρα γε γινώσκεις. ἀ ἀναγινώσκεις; — πῶς γαρ ἀν δυνάμην;
Num intelligis quæ legis? [πως, i. e. ποιοις ὁδοις]
quo modo [γαρ] causa foret ut, possem.

24. ΓΕ. Saltem.
Adverbium.

ῥΕι μὴ ὅλον, μέρος γε.

ῥΕι μὴ πάντες, ἀλλὰ τέσσαρες γε.

25. ΔΕῘ. ΜΕῘΝ. Sed. quidem.
Conjunctiones correspondentes.

Fortasse ΜΕῘΝ ab ῥΕΙΣ, ΜΙΑ ῥΕΝ.—Primò.

ΔΕ, a ΔΥΟ.—Secundò.

ΜΕΝ non rarò omittitur.

Μῆνιν ἄειδε

῾Ουλομένην, ἣ μυρὶ [MEN] ῾Αχαιῶς ἄλγε ἔθηκε.
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ῾Αΐδι προΐαψεν
Ἡρώων.

26. ΔΗ΄.

Jam. demum. tandem. adeo. porro. fanè. profectò.
Adverbium Temporale.

῾Οι δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν.

῾Ημος δὴ λήγει μένος ὄξέος ῾Ηελίοιο.

Tempus vel actum maturatum indicat.

῾Ευφῆμαι, ῾Ω Πῶλε τί δὴ;

Bona verba, Pole. cur ita tandem. cur ita demum.

Compositum fortasse ex Δε et verbo ῾Η.

τί δε ἦ. cur vero fit? cur ita fit?

27. ῾ΕΙΤΑ. Dein. deinceps.

Adverbium Temporale.

Hinc Κᾶτα. Καὶ εἶτα. et deinde.

28. ῾ΕΠ'ΕΙ. Quando. postquam. quandoquidem.

Adverbium Tempor. et Modi.

Notat consequentiam Temporis et Rationis.

Βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκασε.

Tum vero demum abiit somnium postquam audierat.

Κλυταιμνήστρης προέβεβα, *κλυταίμνηστρης προέβεβα,*

Κερίδης ἀλόχε ἐπεὶ εἶδεν ἐς χερσίων. *κερίδης ἀλόχε ἐπεὶ εἶδεν ἐς χερσίων.*

quandoquidem.

29. ῾ΕΜΠΗΣ. Omnino. prorsus.

Adverbium.

῾Εν πᾶσι.

30. ΕΥ΄, Bene. Εὖγε bene quidem. saltem bene.

Adverbium Qualitatis.

31. ῾ΕΩΣ.

31. ἜΩΣ. Usque. Donec.
Adverbium Temporale.
Designat actionem continuatam et perpetuam.
32. ἢ. Vel.
Conjunctio Cop. et Discret.
Fortasse ab ἢ fit.
ἢμεν et ἢδὲ.
ἢ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἢ δ' ἐπιθεῖναι. [dere.
Vel primò aperire crassam nubem vel secundo clau-
Sit primò. Sit secundo.
33. ἤΔΗ. Jam. Jamdudum.
Adverbium Temporale.
Fortasse ab ἢ. ΔΗ. vel nunc demum.
Νῦν γράφω. ἤδη γέγραφα.
Nunc scribo. vel, nunc demum scripsi.
Jamdudum scripsi.
34. ἵΝΑ. Ut. ita ut. quando.
Adverbium Temporale.
Conjunctio Causalis.
ἵνα εἶδομεν ἄμφω.
Ita ut ambo sciverimus. ubi εἶδομεν futurum est.
Vid. Hom. Il. A. 144, et seq.
35. ΚΑΙ. Et. etiam.
Conjunctio Cop.
Καὶ ἐγένετο. } Notat ita commissum ut nul-
Simul atque factum est } la mora intercedat.
36. ΜΑ. Per. formula jurandi vix affirmat sine ναί.
Ναὶ μὰ τὸδε Σκῆπτρον.

37. Μ'Η. Non. ne.

Adverbium.

Differt ab ε̄ et ε̄κ quod negat simpliciter, sed Μη vetat, prohibet, monet.

Μὴ γενόιτο.

Ne feceris.

Ne factum fit.

38. Μ'ΗΝ. Sanè.

Adverbium.

Καὶ μὴν τὸδ ἔργας δις θανεῖν ε̄ χάζομαι.

Et hoc perfecto quidem bis mori non recusem.

Vix occurrit sine Καὶ.

39. ΜΩ̃Ν. Utrum. num.

Adverbium. Interrog.

40. Ν'ΑΙ. ΝΗ'. Recte. recte sane. verè.

Adverbium affirm.

Ἦ γὰρ τὰ κομψὰ τῆς τέχνης—ναί. Yes. immò,

Affirmat projuramento.

Νῆ Διὰ.

41. ΝΥΝ. Nunc.

Adverbium Temp.

42. ὈΙ'ΟΙΜΟΙ. Hei. Heu.

Interjectio.

Construitur cum Nominativo Ὀι' ἐγώ. cum accusativo rarius Ὀι' ἐμέ. cum Dativo.

43. ὍΤΕ. ὍΤΑΝ.

Cum. quando. siquando. quandoquidem.

Adverbium Temp.

Cui respondent ὡστε. τότε.

44. ὍΤΙ.

44. ὍΤΙ. Quia. quod. quoniam.
 Conjunctio.
 Differt ab Ὅ, ΤΙ, quicquid. quodcunque.
 Ακούσας ὅτι Κύριός ἐστι. i. e. τον Κύριον εἶναι.
45. ὍΥ. ὍΥΚ. Non.
 Adverbium negandi.
 Negat absolute et totum.
 Græcè dici potest cum altero negativo:
46. ὍΥΝ. Igitur. ergo. quapropter.
 Adverbium.
 Oppositum τῷ Ἄρα. ἌΡΑ infert. ὍΥΝ concludit.
 Ἄρα ἔκ ἐσμεν παιδείσκησ τέκνα.—τῇ ἐλευθερίᾳ ἔν σήκετε.
47. ὍΦΡΑ. Ut. quamdiu.
 Adverbium.
 Poetis magis proprium. in soluta oratione τῷ ἕως
 Usitatus. correspondent ὄφρα et τόφρα. quamdiu,
 tamdiu.
 Ὅφρα μὲν ηὼσ ἔην.
 Τόφρα βέλε ἤπτετο.
48. ΠΑΛΙΝ. Rursum. retro.
 Adverbium.
 Πάλιν αὐθις. over again. back again,
49. ΠΕΡ. Omnino. prorsus. penitus. vere. nempe. etfi.
 Adverbium.
 Νηπυτὶ ἔδε νύ πῶ περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων.
 Ἐυχομ' ἐγὼν ἔμενωι.
 Ἐι κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη.
 Si vel leviter attigerit.

50. ΠΛΗ'Ν. Præter.

Præpositio.

Regit aliquando genitivum quod τὸ πλέον innuit
tamquam originem.

Πάντες Ἀθηναῖοι καλὰς καὶ γαθὰς ποιήσι πλὴν ἐμῆ.

Πλὴν Προκλέως.

Πλὴν Μηροδοτέ.

51. ΠΟΤΕ'. Aliquando. olim.

Adverbium Temp.

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

52. ΠΡ'ΙΝ. Prius.

Adverbium Temporis.

Idem ac πρότερον.

Opponitur τῷ Νῦν.

Πρὶν θέρως.

Πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτές.

Cum repetatur. redde πρῶν, primo loco, ante.—

Secundo, priusquam. ita Hoogveen.

53. ἘΑ. Tum. demum.

Idem quod Ἄρα.

54. ΤΕ. Et. que. Conjunctio: nunquam præponitur.

Particulæ Correspondentes	$\left\{ \begin{array}{l} \acute{\omicron}\tau\epsilon \\ \acute{\omicron}\theta\epsilon\nu \\ \acute{\omicron}\theta\iota \\ \omicron\sigma\acute{\alpha}\kappa\iota\varsigma \\ \eta\acute{\nu}\iota\kappa\alpha \\ \acute{\omicron}\phi\rho\alpha \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \omega\acute{\omicron}\tau\epsilon \\ \omega\acute{\omicron}\theta\epsilon\nu \\ \omega\acute{\omicron}\theta\iota \\ \omega\sigma\acute{\alpha}\kappa\iota\varsigma \\ \omega\eta\acute{\nu}\iota\kappa\alpha \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\acute{\omicron}\tau\epsilon \\ \tau\acute{\omicron}\theta\epsilon\nu \\ \tau\acute{\omicron}\theta\iota \\ \tau\omicron\sigma\acute{\alpha}\kappa\iota\varsigma \\ \tau\eta\acute{\nu}\iota\kappa\alpha \end{array} \right.$				
				Adjectiva.	$\left\{ \begin{array}{l} \acute{\omicron}\sigma\omicron\varsigma \\ \acute{\omicron}\iota\omicron\varsigma \\ \eta\acute{\lambda}\iota\omicron\kappa\omicron\varsigma \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \omega\acute{\omicron}\sigma\omicron\varsigma \\ \omega\acute{\omicron}\iota\omicron\varsigma \\ \omega\eta\acute{\lambda}\iota\omicron\kappa\omicron\varsigma \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\acute{\omicron}\sigma\omicron\varsigma \\ \tau\acute{\omicron}\iota\omicron\varsigma \\ \tau\eta\acute{\lambda}\iota\omicron\kappa\omicron\varsigma \end{array} \right.$

VOCUM

VOCUM Examinatio Grammatica.

QUÆ pars Orationis ?

Articulus Demonstrativus

Cujus Numeri ? Casûs ? Generis ? quicum concordat ?

Articulus Relativus

Cujus Generis ? Numeri ? Personæ ? quicum concordat ? Cujus Casûs ? quare ?

Nomen Substantivum

Quale ? Cujus Declinationis ? Generis ? Numeri ? Casûs ? quare ?

Nomen Adjectivum

Quot Terminationum ? Cujus Gradûs ? Numeri ? Casûs ? Generis ? quicum concordat ?

Pronomen Substantivum

Cujus Personæ ? Numeri ? Casûs ? quare ?

Pronomen Adjectivum

Quale ? Cujus Numeri ? Casûs ? Generis ? quicum concordat ?

Verbum

Quale ? Cujus vocis ? Temporis ? Modi ? Numeri ? Personæ ? quicum concordat ?

Participium

Cujus Verbi ? Vocis ? Temporis ? Numeri ? Casûs ? Generis ? quicum concordat ?

Adverbium Quale ?

Præpositio Qualis ?

Conjunctio Qualis ?

Per omnia responsa adhibendæ sunt regulæ Grammaticæ, inflectendæ voces declinabiles, donec perventum est ad vocem propositam ; & dicenda demum Profodia.

INDEX

INDEX COMPENDII.

LITTERÆ	3
Spiritus	5
Notæ dictionis & sententiæ	ibid.
Accentus	6
Etymologia	8
Articulus	ibid.
Nomina	{ Substantiva
	{ Adjectiva
	ibid.
Pronomina	11
Verbum	14
in ω	15
in $\omicron\mu\alpha\iota$ deponens	16
contractum	19
in $\mu\iota$	20
in $\sigma\kappa\omega$	ibid.
Participium	23
Verbum compositum	ibid.
Heterostoichia temporum	ibid.
Præpositiones	24
Vocum Examinatio Grammatica	28
	39

FINIS.

GRAMMATICA
Richard Baskin
B U S B E I A N A,

AUCTIOR ET EMENDATIOR:

ID EST,

RUDIMENTUM
GRAMMATICÆ GRÆCO-LATINÆ
METRICUM.

IN USUM

SCHOLÆ REGIÆ WESTMONASTERIENSIS.

LONDINI:

SUMPTIBUS G. GINGER, AD INSIGNIA COLLEGI
WESTMONASTERIENSIS, JUXTA SCHOLAM REGIAM.

1807.

GRAMMATICA

BUSBEIANA.

VISUM est Grammaticæ metricis lenire laborem
Præceptis; neque enim mentem effugientia vanum est

Principia, in causâ puerorum, adstringere vinculis.

Notum id sit primum: Linguæ documenta Latinæ
Sub Graio didicit Romana juvenia magistro.

Græca elementa; & Græca vocabula totius artis;

Græcæ & formæ omnes; Græca Acci *que*-dentia vocum:

Cuncta ferè sunt, fâlvo Idiomate, Græco-Latina.

Si nihil excipitur, generalis regula servit
Plerumque alterutri, data per compendia, Linguæ.

Grammatica humanæ docet Ars elementa loquelæ
Bis duo; Litera, Syllaba, Vox, Sententia, quid sint.

Litera principium est; pars integra, Syllaba, Vocis;
Vox animi signum; sententia adhæsiio Vocum.

Pars prima Orthoëpêa ; secunda Profodia, passim ;
Tertia & Etymologia ; Syntaxisque suprema est.

O R T H O E P E I A.

Orthoëpêa fonat rectè, Orthographia scribit.

Literæ.

Litera Romanæ Dialecti deno-novena est.
Spiritus ex imo est H pectore, Græcula Z Y,
K nota antiquis, U dupla ignota Latinis :
Omnes Angliaco numerantur in Alphabeto ;
Litera Græci etiam duodena bis Alphabeti.

A.B.C.D.E.F.G.I.L.M.N.O.P.Q.R.S.T.V.X.

a. b. c. d. e. f. g. i. l. m. n. o. p. q. r. s. t. v. x.

A, α, a.

B, β, β, b.

Γ, γ, γ, g.

Δ, δ, d.

E, ε, e.

Z, ζ, ζ, z. ds.

H, η, e.

Θ, θ, θ, th.

I, ι, i.

K, κ, c.

Λ, λ, l.

M, μ, m.

N, ν, n.

Ξ, ξ, x, cs.

O, ο, ö.

Π, π, π, p.

P, ρ, ρ, r.

Σ, σ, σ, s.

Τ, τ, τ, t.

Υ, υ, y.

Φ, φ, ph.

Χ, χ, ch.

Ψ, ψ, pf.

Ω, ω, ö.

*Unica majorem, diversa figura minorem
Exprimit : Ultima & concludit litera vocem.*

Litera

Litera Vocalis vel Consona ; prima duarum
Vocalis dat sola sonum, dat Consona junctim.

Prima elementa, manu formata vel ore, putantur
Consona bis septem numero ; Vocalia quinque.
Consona Græca decem & septem, vocalia septem.

Literulis tribuunt Chaldæi nomina Græcis.

Ἄλφα,	ἦτα,	νῦ,	ταῦ,
βῆτα,	θῆτα,	ξῖ,	υ ψιλόν,
γάμμα,	ἰῶτα,	ο μικρόν,	φῖ,
δέλτα,	κάππα,	πί,	χιῖ,
ε ψιλόν,	λάμβδα,	ρῶ,	ψῖ,
ζήτα,	μῦ,	σίγμα,	ω μεγα.

Primus Agenorides elementa bis octo Pelasgis
Intulit ; è patriâ Phœnicum gente profectus.

A. B. Γ. Δ. E. I. K. Λ. M. N. O. Π. P. Σ. T. Υ.

Bis duo Naupliades, tot cura Simonidis auxit.

Ξ. Θ. Φ. Χ.

Η. Ω. Ζ. Ψ.

Nominis initium dat Litera Græca Latinæ :
Author & Evander fuit, & Carmenta Prophetis.
Maxima pars se prodit Hebræâ ab origine natam ;
Singula sed proprias sibi quasdam Natio cudit.
Ordo novus penè omni in Gente, aliùsque character ;
Nec numero sunt æquo elementa, nec una potestas.

Initio, I cum vocali fit consona ; sic U, jus. vis.
C, vel G, præiens-e, vel i, seleniùs effert. cera, cibus, gena, gigno.
Prævia vocali ti syllaba sibilat ut fi. titio.
Liquitur u post q, g, s ; queo, languero, fuesco.

Græca sonum, nisi Γ, sibi constans Litera servat.

At Γ, si sequitur Γ, Κ, Ξ, Χ, sonat ut N;

Migrat enim in γ ν; γ, κ, ξ, χve sequente.

ἄγγελος, ὄγκος, λάρυγξ, ἔγχος.

Vocalis longa est, Η, Ω; brevis est Ε & Ο. longæ Ω

Analogæ est Ο; sed analogæ est duplex Α & Ε, longæ Η

Mutua quas in se mutat variatio vocam.

Ancipites Α, & Ι sunt, & Υ; notæ ex carminis usu.

Porrò noncupla Muta est: Septula Semifonora

b, c, d, f, g, k, p, q, t. β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.

Consona in ore Latino; sed bis quadrupla Græco.

l, m, n, r, s, x, z. λ, μ, ν, ς, σ, ζ, ξ, ψ.

Muta sibi postponit e, Semifonora præaptat.

b, be, &c. sed f, ef. l, el, &c.

Litera ter triplex in se triplici ordine transit:

Tres tenues sunt, tres mediæ, tres asperæ: & omnes

c, p, t. κ, π, τ. b, g, d. β, γ, δ. f, k, q. φ, χ, θ.

Organa producunt tria: Κ, Γ, Χque palatum:

Π, Β, Φque labra: & Τ, Δ, Θ motio linguæ.

Has ἀντισηοίχες in se cognatio transfert.

L vel r liquida est; x vel z dupla Latinis:

Et M, Nque liquescunt Græcis: Ψque duplatur.

Σ proprii est juris nullâ sub classe priorum.

Litera, si præeat vocalis, pura vocatur;

Ceu reus: impura est, præeat si consona; ceu rus.

Litera Radicalis inest ab origine vocis;

Qualiter As: flexu Servilis adhæret; ut As-fis.

Litera cui Princeps, subjecta Vicaria legi est.

Carminis & sermonis initia, vocis & omnis

Emphaticæ, & Propriæ, insignit Majuscula Prima.

Litera Romanis Nomen notat Officium & Rem:

A. velut Aulus, Cos. Consul, Sestertius HS.

T. Titus, & Mam. Mamerçus, F. Flavius, & M

Marcus, & Id. Idus, N. Nonas, Kque Kalendas.

Abfolvo A. C. Condemno, dein Non Liquet NL.
 C. Caius, Cn. Cneius, Respublica R.P.
 S. P. Q. R. vexillis infcripta, Senatus
 Romanus Populusque; L. Lex; Urbs condita & U.C.
 Litera dupla auget numerum; fic Consulibus Coff.
 Plurima & una notat; ceu D. Decimus, dicat, & Dii.
Literulis vix Græci unquam fua nomina truncant.

Diphthongus fonus est vocali ex duplici mixtus;
 Trinæ funt propriæ; binæ impropriæque notantur.
 Ætas, aio, aurum, musæum, inobêdio, cuiquam.

æ. ai. au. ê pro ei. ê pro au. ui.

*Ore plateasmus Græcorum protulit amplo
 Sex proprias; referente fonum discrimine clarum:*

αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.

αἶθηρ, αὐχὴν, εἰκὼν, εὐχή, μοῖρα, μέσσα.

Tres quæ precedunt vocales præpositivæ; α, ε, ο.

Atque duæ Subiunctivæ quæ deinde sequuntur: ι, υ.

Sex etiam improprias; facili non ore sonandas:

Tres, ut Litera simplex; tres, ut Litera duplex.

α, η, ω. σιγματία, μέση, λόγω.

ηυ, ωυ, υι.

ἠυχόμεν, αὐτὸς, υἱός.

PROSODIA.

Qualis Syllaba fit; quæ Confectaria puncta:
 Quid pes; quid carmen, quotuplexque, Prosodia monstrat.

Syllabæ.

Syllaba vocalis sola est, vel consona juncta α, ab.
 Vocali; vix plus Sex litera. Pars, cave, membri stirps.
 Syllabici temerè à reliquis avulsa recedat.

Ut distinguatur cujusvis Syllaba vocis,
 Claudat vocalis; nisi consona bina sequatur,

6 RUDIMENTUM GRAMMATICÆ

Cui prior est liquida, aut duplex, similifve fequenti.
Mn vocali liquida hæret dupla fequenti.

Divide compositum in fua componentia membra.

Attica fic Græcè geminatio diftinguenda eft.

Punctula promendæ fex auxiliaria vocis ;
Spiritus, Accentus, cum Tempore, Apoftrrophus, Hyphen,
Dialyfis : quibus additur Hypodiaftole Græca.

Spiritus.

Utrique H olim fuit afpiratio linguæ.

Ἡεραλίος.

Nunc nota fpirandi primis vocalibus inftat

Picta fuper Græcis, cornutæ imitamine Lunæ.

Afper fpiritus eft dextrum [´], Lenifque finiftrum [˘] ὄρος.

Cornu. Vox ferè ab initio lenem induit omnis. ὄρος.

At regit initiales P vel Y fpiritus afper : ῥίς, ἰλη.

Cum duo P coeant : lenis prior, afper & alter. μύρρα.

Si tenuem vocali orbam afpirata fequatur. ἴφ, ῶ.

Afpera fit ; π], κ], binæ fimul afpirantur. τίφθ' ἔτως. νόχθ' ὄλην.

Flexu fi perit afpera, porrò mota retróve, θρίξ, τριχός.

Literam utrobivis tenuem afpiratio mutat : τρέχω, τρέξω.

Syllaba vix coit afpera bina in fimplici voce

Ante θ, at κ π facit Antiftoichia, χ φ. ἴχθος, ἴφθός.

Vocibus afpera fi præeat nota Græco-latinis,
Crebrò mutari folet in f, h, rariùs in v. fuper, hora, vefper.
Tempus.

Syllabici eft in voce foni duratio tempus.

Linea curva (∪) brevis nota ; longi, recta recumbens (-)

Temporis eft : fed curva cadens rariffima longi (∩)

Quantitas Vocalium.

Vocalis ferè corripitur, nifi triplice causâ,

Naturâve, fitúve, vel ufú longa putetur.

Naturâ diphthongus, item dupla Syllaba in unâ.

Longa

Longa fitu, sequitur quam consona bina duplèxve.
 Longa usu, veteres quam produxêre Poetæ.
 Unica longa breves exæquat Syllaba binas.
 Muta liquensque brevem communem reddere gaudent.
 Ante duas mutas vocali Syllaba clausa,
 Vatribus ut libitum est, pariter communis habetur.
 Producta est brevibus tribus una, licentia vatum
 Græcorum est nimia, & Latio fugienda Poetæ.

Pes Versûs mensura ; Pedis sed regula Tempus ;
 Syllabæ enim Tempus Pedibus discrimina ponit.
 Pyrrichius pes est bibrevis, de nomine Pyrrhi ;
 Spondæus pes, ritu à sacrificante, bilongus ;
 Dactylus à digito, longus bibrevisque, trinodo.
 Quadri brevis Proceleusmaticus de murmure
 nautæ.

viã

pöllëx

fábülã

cëlërîtër

Syllaba quem dupla constituit, pes quadruplus : et quem
 Tripla, bis est pes quadruplus ; atque ita quintuplus ordo.
 Ordo pedum anteiens solet ingeminare sequentem :
 Inde pedes omnes, bis quinquaginta, ter octo.

Spondæus dupla Syllaba longa, & Dactylus una
 Ante breves geminas, primo usu imitabile carmen
 Si feni, longum ; si quini sunt, breve pangunt.
 A sex id metris titulum, hoc à quinque capeffit ;
 Illud enim Hexametrum est, hoc Pentametrumque vo-
 catur.

Hæc duo legitimè metiri ut carmina possis,
 Tertia cuique pedi ponatur Syllaba finis ;
 Longa est postremis nisi nota sit una duabus.
 Syllaba ne superet, vocis cujusque supremam
 Vocalem elides, h vocalive sequenti.
 M cum vocali pariter præcunte peribit.

Hexametri quater initio pes servit utervis ;
 Dactylus in quinto, Spondæus in ordine sexto ;

Ultima

8 RUDIMENTUM GRAMMATICÆ

Ultima nil refert qualis fit syllaba versûs.

Spondaïcum Hexametrum est, cui quintus pes Spon-
dæus

---. ---. fiunt --. --.

Sex decuplâ vice se variat prior ordo quaternus.

Signa pedum titulósque metrorum stigmata monstrant.

--. ---. --. ---. ---. --.

vel ---. --. &c.

Pentametri sunt membra duo ; primóque locatur
Pes utriusve duplex mensuræ, & Syllaba longa ;
Dactylus inde duplex, & syllaba longa brevísve.
Membrum Pentametri variat prius ordo quaternus.

--. ---. -. ---. ---. -.

vel ---: --. &c.

Hexametrum vox, cui dupla vel tripla Syllaba, claudit ;
Cui dupla ; Pentametrum ; vati lex danda pufillo.

Ultima si vocis præeuntis facta sequentis

Prima pedis medii est, fit carminis ordo canorus.

Sensum Pentametro finit distinctile punctum.

Afsclepiadeum

Fit de Pentametro, si fini Syllaba desit

Pes quoque principium regit invariabile binus.

--. ---. -. ---. ---.

Porrò dedit duplicis duplex pes carminis usum ;

Pes brachymacros Iambum, macrobrachysque Tro-
chæum ;

călix hōră

A proprio purum pede ; sed mixtum à pede mixto.

Neutri horum socius miscetur, uterque priorum.

Hinc Spondæus Iambo, & Dactylus inde Trochæo.

Pes suus usque & Iambum finit, & usque Trochæum.

Unus pes facit Herôum, metra cætera binus.

Trimetrum purum.

Iamb. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘.

Troch. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘.

Alterutrum est, si prima sit ultima Syllaba, carmen.

Trimetrum mixtum.

Pes fervit, si par mensura, loco unius alter.

Sic Anapæstum Spondæus vel Dactylus æquat: Bōrēās

Sic Tribrachys respondet Iambo five Trochæo. Nēbūlā

Schema pedes tantum analogos suo in ordine ponit.

Iamb. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘.

*˘˘ ˘˘. *˘˘. ˘˘.

* rariùs

Troch. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘.

˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘.

Ut loco in imparè, ita in parè, vult pede Comicus uti.

Fit Scazon, si Spondæo prior exit Iambus.

˘˘. ˘˘. fiunt ˘˘. ˘˘.

Sappho & Phalæcus pedibus cecinere Trochæis.

Ex suâ uterque incide, suo & de nomine, carmen:

Quinque pedes, undena aut Syllaba condit utrumvis.

Transposito alterutrum primo extremove Trochæo.

Saph. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘.

Phal. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘. ˘˘.

Carmen Adoniacum solet ad tria Sapphica poni.

˘˘. ˘˘.

Carmen, si fini quid abundet, Hypercatalectum est.

Si desit, Catalectum: si neutrum, Acatalectum est.

Quinque solent Angli ex pedibus componere versum:

Pes regi ab accentu potius quam tempore gaudet;

Concinnè metrum rhythmò claudente supremum.

Nulla impar capit accentum, nisi Syllaba prima:

Nempe Anglis rarus Spondæus, Iambus abundat.

De Metro Ionico.

Cum geminis brevibus Spondæus Ionica metra
Efficiet, quorum duplex genus; a pede primo
Longo five brevi sibi nomen utrumque capeffit, vōlvēntiā
Illa a majori dicas, hæc esse minori. miserarūm

Ionicum a majori Tetrametrum Catalec.

----- --

Pedes Analogi.

-----	-----	-----	--
-----	-----	-----	--
-----	-----	-----	--
-----	-----	-----	--
-----	-----	-----	--

Ionicum a minori. ex Horatio. lib. iii. ode 12.

Tetrametrum Acatalec.

De Metro Choriambico.

Sic Tetrasyllabico choriambus vult pede scandi
Syllaba longa breves geminas utrinque coercet.

Herculeos.

Choriambicum trimetrum Acatalec.

Creber Iambus amat, creber fervire Trochæus
Huic metro, et Tribrachys pedibus de more solutis:
Δεύτερον at Flaccus numerosus Επίτριτον addit.

Extremumque pedem ferè claudere Bacchius optat.

Choriambicum distrophon Catalect. Horatianum

Dimetrum -----

Tetrametrum -----

Lib. i. ode 2.

Carmen

Carmen quod vates Asclepias edidit olim
 Hæc inter referas, geminis nixum choriambis.
 Pentametro quamvis videatur rectius orsum *
 Huic jungit Flaccus dulcissima metra Glyconis †.

De Metris mixtis.

Metra solent diversa simul miscere poetæ.
 Crebro præpositis super est inductus Iambis ‡
 Rythmus Dactylicus, celeresque in fine Trochæi.
 Syllaba sæpe perit versusque novatur, et idem
 Sæpe notho justos fines pede tenditur ultra ||.

Accentus,

Accentus proba syllabici est modulaminis index.
 Vocis membra Gravis premit ultima: tollit Acutus
 Tertia retro à fine, secunda, vel ultima membra.
 diéspiter. benefácis. benefit.

Altera dextra Sagittula [^] decidit, altera læva ['].

Ultima Circumflexus, vel penultima signat

Tantum longa; sono medio, junctisque figuris [^] manùs dièrum.

Vocalis contractæ, & in -â distinctio sexti.

Juncta simul, veluti dupla Temporis, est nota Græcis,

Cuspi enim nota prisca [^]; recline est Sigma, moderna [~]

Prima tono afficitur cujusvis syllaba vocis: angelus.

Quæque sed afficitur penultima longa Latino. ἀγγελος.

Oxytona est, cui fine gravis vel acutus adhæret Plutarchus. ἀνὴρ, τίς.

Nempe gravi similis sub fine notatur acutus

Nullum passa tonum sub fine Barytona vox est, λέτος.

Syllaba enim defecta tono gravis omnis habetur.

Solum à fine vocatur dictio circumflexa;

Sin mediam nota possidet, ante-est-circumflexa. Ποσειδών. Μῆσα.

* Mæce-nas ata-vis edite regibus.

† Sic te Diva potens Cypri.

‡ Vides ut al-ta stet nive candidum

Flumina constiterint acuto.

|| Tu ne quæsie-ris (scire nefas) quem mihi quem tibi.

Apostrophus.

Index elifæ vocalis, Apostrophus hæret ['], 'ft Plaut.
Rarius initio, bene fini, ut comma supernum; 'r Theogn.

Et monet è brevibus senis abradier unam.

men' vóχθ'

ε, ο, α, ι, αι, οι.

Hyphen.

Voces interjecta duas nota copulat Hyphen [-]
ante-malorum, Virg.

Dialyfis.

Dialyfis, punctis in vertice scripta duobus,
Vocalem à fociâ resolutam ï separat, aut ü.

aurai. Virg.

fuavis, Mart.

Hypodiaftole.

Comma velut medium unius Hypodiaftole vocis. ζ, τι, quod.

Sunt etiam interstincta quietis stigmata; nempe
Octonus claudit fermonis membra character:

Comma parum [,] Plus semi-que-colon [;] plus quoque
Colon [:]

Totum Periodus [.] Cum puncto curva, Rogandi

Signum est [?] Mirandi, cum puncto linea recta [!]

Parathesis duo femiquadrata [] includere dictum

Visa, quod est dignum expositore; Parenthesis ambo

Curva sibi opponit latera (), haud referentia textum.

*Puncta eadem Græcis, præter duo; stigma Rogandi est
Colon dimidium [;], vice cujus stigma supernum [.]*

Literulas tabula exponit, brevitare ligatas;

τοῦ	ϛ	μετὰ	μϛ
τῆς	ϛ	ος	Ϟ
τὸν	ϛ	οὐκ	Ϟκ
ταῖς	ϛ	παρὰ	ϛϛ
ἀπὸ	ἀπο	περὶ	πε
ἀρ	αρ	ρα	ρα
γάρ	γρ	σθαι	σθαι ϛϛ
γεν	γν	σπ	σπ
δὲ	δε	σσ	σσ
δια	δια	στ	στ
εἰ	ει	σχ	σχ
ἐπι	επι	ται	ται
καὶ	καὶ Ϟ	ῶ	ῶ
κατὰ	κατὰ	υν	υν
μὲν	μὲν	ὑπ	ὑπ

ETYMOLOGIA.

Facta ex literulis quotuplex fit Dicitio; quot sint Casus, & Numeri, & Genera, & quot Tempora; quotque Personæ; quot sintque Modi: Ætymologia dicit.

Dictiones.

Plures constituunt, aut unica syllaba vocem.

Octo sunt Voces, generalia Symbola rerum:

Articulus, Nomen bene cum Pronomine, Verbum

Cum Participio: quinque hæc variantia finem.

Adverbium, Præpositio, Conjunctio, flecti

Nescia; Particulæ Sermonis, non ita partes.

Accidentia Dictionum.

Species & Figura Vocum.

Vox Speciem duplicem omnis habet, triplicemque
Figuram

Illa est vocis Origo: sed hæc est Fabrica vocis.

Primitiva, Volo; Derivativa, Voluntas.

Grammaticæ partes Derivativa per omnes
Usum Primitivæ observat; rarò recusat.

Do vox est Simplex, Condo Compôsta; Recondo
Vox Decomposita est: quam duplex sola Latinis
Constituit præpositio. *Sed multipla Graius
Nomina plurimi-compositum coacervat in unum.*

Analogia & Anomalia Vocum.

Omnis vox quæ flexilis, est vel Analoga, normæ
Consona; vox vel Anomala, normæ dissona: porro hæc
Heterostoica est, si voci sua litera differt.

Sin genus, aut numerus, casusve Heteroclitica dicta est.

Vox quoque Contracta est, cui bina ligatur in unam
Syllaba; quod Crasis facit atque Synæresis, illa
Mutat vocales unitque, hæc servat & unit:

Ut cui cui, manuisque manus; Linguasque per ambas
Finis contractus plusquam incontractus in usu est.

Per Crasim unitâ tolli de voce recusat κατὰ γὰρ Mat. xvi. 18.
Spiritus; haud rarò duplus: imo lenis & asper. ὁδύμωδς. Aristoph.
Spiritus comes accentus medianus adhæret. ἰγῆμασι.

Vox omni in casu, proque omni, Technica servit.
hominibus est nomen.

Barbara vox nec Græco exit nec sine Latino. Adam.

Bis dupla vocalis, bis quadrupla Consona, rectis

a, e, o, u.

c, l, m, n, r, s, t, x.

Ultima flexilibus Romanæ litera Linguæ:

Quin-

Quintupla sed Vocalis, quintupla Consona Græcæ.

α, η, ι, υ, ω.

γ, ρ, σ, ξ, ψ.

Declinatio.

Flexilibus, Casus, Numerus, Persona, Genusque
Conveniunt; & ab his fit Declinatio membris.

Casus.

Casus propositæ est de fine novatio vocis.

Casus sex: Rectus, Vocis primus status; omnes

Obliqui reliqui: Titulos sex Verba dederunt;

Nominat, & Gignit, Dat, & Accusat, Vocat, Aufert.

Numerus.

Uniusve rei est Numerus, plurisve Character.

Sex casus repetunt Numeri duo; Singulus unam

Rem signat; plures Pluralis: quando duorum

Mentio fit, numero usus in his [duo & ambo] Duali est;

Dictio sic Græcis inflexa Dualiter omnis.

Persona.

Principis, aut Possessivi est Pronominis index.

Personæ tres; Prima loqui Persona Secundæ

Dicitur; & de quâ fit sermo, Tertia habetur.

Genus.

Accedit propriè voci Genus, ut nota Sexûs.

ARTICULUS.

Articulus vocum est nexus: Demonstrat & alter
Nomen quod sequitur; quod & anteit, Respicit alter.

Nempe [Hic] Præpositivus; sed [Qui] Subjunctivus;

Demonstrativusque Relativusque vocatur.

Græcis sunt [ὁ] & [ὅς]: egregio prior & venit usu.

Spiritus Articulos utrosque supernotat asper.

Accentum fugiunt, ὁ, ἦ, οἰ, αἰ Præpositivi,

Sed reliqui recti quartique notantur acuto;

Circumflexus amat Genitivos atque Dativos.

B

Declinatio

Declinatio Articuli.

	N.	G.	D.	Ac.	Ab.	N.	G.	D.	Ac.	Ab.
S.	M. hic			hunc	hōc	P.	hi	herum	hos	
	F. hæc	hujus	huic	hanc	hac		hæ	harum	has	his
	N. hoc			hoc	hōc		hæc	horum	hæc	his
S.	M. Qui			quem	quo	P.	qui	quorum	quibus	quibus
	F. quæ	cujus	cui	quam	quâ		quæ	quarum	-vel quas	vel quas
	N. quod			quod	quo		quæ	quorum	queis	queis

Vult Nomen [Quis] uti Articulus [Qui] flectier; at cum Ecce-alius si-vel ne-prævenit, ordine primo Fœmineum-æ per-a amat verti, Neutrumque secundo.

Aliquis-a; Ecquis-a; Nequis-a; Siquis-a.

	N.	G.	D.	Ab.	Ac.	N.Ac.	G.D.	N.	G.	D.	Ab.	Ac.
S.	M. ὁ	τῷ	τῷ	τὸν		D.	τῶ	τοῖν	Pl.	οἱ	τοῖς	τέσ
	F. ἡ	τῆς	τῆς	τὴν			τᾶ	ταῖν		αἱ	ταῖς	ταῖς
	N. το	τῷ	τῷ	τὸ			τῶ	τοῖν		τὰ	τοῖς	τὰ
S.	M. ὄς	τῷ	τῷ	ὄν		D.	ὄ	οῖν	Pl.	οἱ	οῖς	ὄς
	F. ἡ	τῆς	τῆς	τὴν			α	αῖν		αἱ	αῖς	αῖς
	N. ὄ	τῷ	τῷ	ὄ			ὄ	οῖν		ὄ	οῖς	ὄ

Compositum ὄσις, crebrum usu; flexumque deinceps.

N O M E N.

Nomen signum Entis, seu sit Res, seu sit Idea;
 Duplex est: Substantivum intellectibile per se,
 Vique suâ stabile est: quo nititur Adjectivum,
 Quod nec stare potest, nec significare, remotum.

Nomen utrumque Appellativum est, dicier aptum
 De multis; Proprium de solo dicier uno;

Propria Romanis tria; Græcis ponitur unum.

Prænomen suus est personæ cuique character:
 Familiæ, Cognomen, Gentis, nomen avitum est.

At * Gentilitium medium tribus inferit usus.

Ut Caius, * Julius Cæsar, Marcus, * Tullius Cicero.

Genera

Genera Nominum.

1°. A Significatu.

Nomina, Mas quibus innuitur, vel Fœmina, sexu
A simili Genus accipiunt conforme. Quaternum est;
Masculeum Genus; ut Numa: Fœmineum: ut Cleo-
patra: [mas:

Vel Commune duorum; ut homo; seu fœmina, seu
Sic vates, civis, pugil, incola, fur, canis, ales;

Plurima Græca, κῶων, ἄνθρωπος, μάντις, & ὄρνις.

Queis genus, ut proprii sexûs fit mentio, certum est.

Neutrum est; quo nec mas, nec fœmina dicitur; ut fel.

At placuit Vocum Auçtore, promiscua sexu

Addere defectis omni genera omnia rebus. hic lapis, hæc
virtus.

2°. A Terminatione.

Vocum à fine genus sua Declinatio monstrat.

Substantiva unum Genus, aut Commune duorum
Admittunt; commune trium Genus Adjectiva.

Declinatio Substantivorum.

Flectendi Substantivi data quintupla forma est:

Duplex est Parisyllaba, & Imparisyllaba triplex;

Incontracta etiam triplex, Contractaque duplex.

Distinctio Declinationum.

-Æ dat Prima; Secunda dat-i; sibi Tertia vult -is;

Quarta dat-ûs; dat-eî, Genitivo, flexio Quinta.

-Oυ, -ης, Prima; Secunda etiam -ε; dare Tertia vult -ος;

Quarta -υος aut -οος; in genitivo -εος Ultima forma.

-Oυ vel ab -ας, vel ab -ης, primæ est; ab -ος -ευε, secundæ.

Sine duas peperit contracto Tertia formas.

Genera Nominum.

Per quinque Declinationes.

Vox in -a Fœminea est Primæ; Vox aut in -us au -r
Mascula est, sed in -um formæ vox neutra Secundæ.

*Mascula in -ας, -ης; Fœminea -η vel -α, nomina Primæ.
Omnia in -ος sunt Mascula; in -ον sunt Neutra Secundæ.*

Tertiæ ut omne Genus; sic omnes sunt ferè Fines.
Consona septemplex; Vocalis tripla Latinis.
La-c, me-l, re-n, co-r, pe-s, capu-t, ar-x: mar-e,
ferm-o, poem-a.

Consona tantùm quintupla; vocalis tripla Græcis.
Μή-ν, ἀσῆ-ρ, ἥρω-ς, νῦ-ξ, φλὲ-ψ· μέλ-ι, νάπ-υ, νόημ-α.
Mascula sunt -er, -or, -os, -o. Fœminea -aus, -is, & -as, -es,
-X, -s & impurum, polysyllabon in -do vel in -go;
Sic verbale -io. Neutra -en, -ar, -ur, -t, -c, -us, -e, -l, -ma.
Venter, honor, mos, ordo. Laus, lis, pietas, nubes, arx, mens, arundo, ima-
go, lectio. Lumen, jubar, jecur, caput, lac, rus, mare, animal, poema.

-As, -αν, -ην, -ων, -υν, -ηρ, -ωρ, -υρ; *Mascula* & -ης, -ως,
-Eis, -εις, -ξ, -ψ. *Fœminea* -ειρ, -ιν, -της, -ις, -υς, -ηδών,
Sic -ας, -άδος. *Sunt Neutra* -ας, -άλος, *Vocalis*, -αρ aut -ορ.

Γιὰς, Τιτάν, μὴν, λέων, μόσσυν, ἀσῆρ, περάκτωρ, ψίθυρ, σῆς, ἔρωρ, κλείς, ποῦς,
ἄνουξ, θώψ· χεῖρ, ῥηγμῖν, γλυκύτης, χάρις, χλαμύς, ἀλγεδών, λαμπὰς, κρέας,
γάλα, μέλι, νέκταρ, ἄορ.

Mascula in -us, Neutralia in -u, sunt Nomina quartæ:
*Mascula in -υς Græcæ sic quæque barytona formæ.
Fœminea, accentu sed quæ signantur acuto.
Fœmineum -ὸ tantùm numero contractile primo est,
Per numeros reliquos variabile more secundæ.*

Fœmineum -es formæ est quintæ contractile nomen:
*Mascula sunt sed in ης, -εὺς, -υς Græcæ omnia quintæ:
Fœmineum existit in -ις· Neutrum -ος; sed -ι rariùs atque -υ.*

Fines

Fines & Genera Græco-Latinorum

per quatuor Declinationes Latinas.

Græco-Latina genus Græcum sibi pleraque servant :
 Pauca novum tamen accipiunt, ut charta, domúsque.

Mascula in -as -es primæ ; at in -e muliebria, sic -a.
 Mascula sunt sed ab -es in -a quædam versa Latinis.

Stigmatias, cometes, epitome, musa, planetes, -eta.

Omnia in -eus sunt mascula, in -on sunt neutra secundæ.
 Theseus, Ilion.

Mascula in -an, -en, -in, -on, -es, -ûs ; paucula in -as, -is,
 Tertiæ, in -o formæ muliebria singula quartæ.

Titan, splen, delphin, Memnon, Chremes, Pessinûs : adamas, Simois,
 Sappho.

Regulæ Casuum.

Casus Singulares.

Genitivus.

Purum -er e servat ; ab impuro -er sed e litera
 dempta est :

Nempe puer pueri, liber & vult reddere libri.

At liber, gener, & focer, & polysyllaba pauca

In -ter & in -ber amant per e salvum flectere casus.

Presbyter, Mulciber.

-A purum, aut post ρ δ θ manet invariatum ; Ἀδά, Μάρθα,

-A quoque, de duplici quod dat contractio simplex. Φιλίπ, Ημέρα.

μία μᾶ

Formam [familias] propè Græcam imitata Latina est.

Γαστήρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, μήτηρque, πατήρque

Ex -ερος amittunt suum ε ; δ loco ε mutat ἀνήρ

Obliqui hinc casus numero geminantur in omni ;

Non quintus primus Pluralis neve Dativus.

-Ἦν atque -ὄν fines vix corripuntur acuti.

Vult tamen -ων, -ωνος breviare Πόσειδον, Ἀπολλων,

Et Πλάτων; *cujus recto utitur Atticus Auctor.*

Τέτην -εν, Μέμνων -ον, Μήτηρ -εσ, Νέστωρ -ορ, μέλαις -αν, Αἴας -ντος, -ν φεῖν -άν, χθών -άν.

Flectit ab -ῆρ -ῆρος σωτήρ vox unica σῶτερ.

-Ις vel -υς, oxytona est nisi vox, amittere vult -ς.

Adjectiva at in -ὄς tollunt ῥ finis acuti.

Sic et Propria in -ίς muliebria Substantiva.

Diphthongus perdit, sed πῆς ῥ servat ὀδέσque

Κτείςque; sed -εις -εντος Quintum bis finit in -ει εν.

Perdit ἀναξ ῥ; ὠ facit -οι referendo Dativum.

-Ἡς -εος in Quinto longam sibi corripit -ες dans.

Ἄσπις -ίς, sed πατερίς -ί· χλαμύς -ύς, τέρψις -ι, βότευς -υ, πολύς -υ, Βρισπίς -ί·
πλάκοεις -ει -εν, ἀναξ ἄνα, λεχῶ -οῖ, Σικεράτης -ες.

Ablativus.

Sextus cum dandi casu velut unus, ubivis

Negligitur Græcis, casusque Latinus habetur:

Sola enim in -o casus facit ambos forma secunda;

Sed Reliquæ variant: iidem pluraliter ambo.

Neutra -al, -ar, aut -e volunt -i sexto; (in -e Propria demas)

Animal, calcar, mare. Præneste.

Multaque non crescentia; in -im & finalia quarto.

ignis, mollis, acer, fitis -im -i

At jubar & far flectuntur per -e Analogæ sexto.

Casus Plurales.

Sæpe -eis -is, non -es, gaudet formare vetustas,

Ut parteis partífve; recens quos respuit usus.

Genitivus.

In monosyllabon -ûm, -arum -orum dissyllaba migrant

Cœlicolûm, Deûm.

Sextus ab -i vult neutra in -ia, omnia flecti in -ium vult.

mare -i -ia -ium.

Impurum -x vel -s, sic parisyllabon -es, -is,
Flectit-ium; ut merx, mons, nubes, piscis; simul as, bes,
Vas vadis, os, glis, lis, vis, cor, nix, nox, caro, mus; plus.

Hi fines tres, -ebs, -eps, -ops, -um flectere malunt:

Cœlebs, Princeps, Cyclops.

Hæc quoque hyems, vates, juvenis, panisque, canisque.

Dativus.

Tertius è primo fit; -i nempe in -ibus -σique transit.

Finis -ξ solet in ξι, solet -ψ flectier in ψι. "Αναξι, "Αραψι.

T perit, & δ, θ, ν sed manet ante -σι recti

Diphthongus; sed in his κλεις πῆξ perit; ξς facit ωσί.

-εντι vel -οντι facit pluraliter -εισι vel -εσι.

Βῆς Βησι, πλακό -εις, -εντι -εισι, λέων -οντι -εσι.

Syncope pro detricto ε reponit α; ut ἀνδράσιw ἀνδρί.

Γαστήρ γαστρή perit mirum γαστήρσι Dativum.

Anteeat si vocalem -σι, capessere gaudet

N sibi ἐφέληκτον· εἴκοσιw casu attrahit omni.

χερσὶν ἀνίπτοις· εἴκοσιw ἄνδρες.

Contractio Casuum.

In Declinatione Imparisyllabicâ.

Ex -uīs ūs, -ee & ê, contractos Tertia fines
Protulit; & formas flectendi nominis auxit.

Quartâ.

Contrahit u Crasis casu omni; deme Dativum:

Bis dempto u, casus per -ibus pluraliter exit:

Quædam in -ubus, dempto i, propter discrimina vocum.

Arcus, artus, partus, &c. -ubus. quia arx, ars, pars, &c. -ibus.

Sic quercus, lacus, veru, &c. -ubus.

-Us & in -i casu Veteres vertère secundo. ornati, tumulti. Ter.

Vox

Vox * anuīs legitur, sed anūs contracta probatur :
Primo etiam legitur contractio prisca Dativo.

* *Ter. domuīs, Varro. metū pro metui. Virg. vestitū, Ter.*

Quarta per -υς tres plurales Inflexio casus

*Græca plicat : totidem in numero sed utroque Latina,
Nomina in -υς aut -αυς formæ accensentur eidem.*

Βῆς Βόα Βῆν Quarto in primo, v cætera flectunt.

Diphthongus primam servat, variatque secundam

Vocalem : sine in contracto eadem inde remigrat.

Ex -όος, -ῆς ; -οῖ ᾧ -οῖ ; -όα ᾧ -ὴ sed nomen in ὠ vult.

Βῆς Βεῖς ; -α Βῆν, Βόα Βόα, Βῆς Βῆς.

Quintâ.

S, sine ut prisco demptum est, ita sine moderno.

Communi incontractus -eī Genitivus in usu est :

Sed contracta diēs forma est : contracta diēque.

Cic. Virg.

Cæf. Sal. Flor.

Truditur omnis in e ferè casus : carmine saltem.

Et numero patrius capit er servile secundo.

Quinta ᾧ ab -ης ᾧ ab -ος, ferè casus contrahit omnes.

Ex -εος -ης ; εἰ ᾧ εἰ ; -εα ᾧ η ; plica singula format.

Ex -εες aut -εαυς, -εῖς pluralis ; -εε -ηque dualis.

Fines extinguunt Vocalem quæ præit, -οιυ, -ωυ.

Vox in -ις, -ι, -ευς, -υς, -υ in -εἰ primo contracta Dativo,

Tres numero casus ita amat formare supremo.

Υ Græcum per y vult mutari in Græco-Latinis :

Servaturque per omnes invariabile casus.

Cotys -yis, Liv. -yi, Tac. -yn, Liv. Halym. Cic. Cotye. Capy, Liv.

Declinationes Substantivorum.

Decl. 1^a.

Stigmatias, Cometes, Epitome, Musa,

Στιγματίας, Τελώνης, Ἐπιτομή, Μῦσα.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.		N.	G.	D.	Ab.	Ac.	V.
	ās			am	a	â		ας			α	αν	α
		æ	æ						α				
	es			em	e, a	e, â		ης		η	ην	η	
S.	e	es	e	en	e	e	S.	η			ην	η	
									ης	η			
	a	æ	æ	am	a	â		α				αν	α
							NV.						
P.	æ	arum	is	as	æ	is	P.	αι	ων	αις	ας		
Dual. N.A.V. α G.D. αιιν.													

Decl. 2da.

Dominus, Vir, Sceptum, Ilion.

Κύριος, Σκῆπτρον,

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.		N.	G.	D.	Ab.	Ac.	V.
	us			um	e	o		ος					ε
S.	r	i	o	um	r	o		α	ω			ον	—
	um				um			ον				—	—
	on			on	on		NV.						
	i			os	i			οι				ας	
P.	a	orum	is	a	a	is		ων	οις			—	—
								α				—	—
Dual. N.A.V. ω G.D. οιν.													

Decl.

Decl. 3ta.

Heros, Corpus, Nubes, Rete, Phyllis,

Ἡρώς, Σώμα, Λέων.

N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.	N.	G.	D.	Ab.	Ac.	V.
o-s	is	i	em	es	e	ω-ς	ος	ι	α	ς	
S	us	oris	ori	us	us	ore	α	τος	τι	-	-
	es			em	es	e	ων	ουτος	ουτι	ουτα	ον
	e	is	i		e	e	i				
			e	e	i						
	es	um	ibus	es	es	ibus	ες	ων	σι	ας	
P	ora	orum	oribus	ora	ora	oribus	τα	των	-	-	
	es			es	es		ουτες	ουτων	ουσι	ουτας	
	ia	ium	ibus	ia	ia						
i-s	dis, dos	di	dem, da	i	de						
Dual. N.A.V. ε, τε, ουτε. G.D. οιν, τοιν, ουτοι.											

Decl. 4ta, five 1ma Contractorum.

Casus, Cornu, Sappho.

Βότρυς. Λεχώ.

N.	G.	D.	Ac.	Ab.	N.	G.	D.	Ab.	Ac.	V.	
us	uis, ūs	ui	um	ue, u	υς	υος	υι	υν.	υ		
S.	u		u		ω	οος, ες	οι, οϊ	οα, ω	οι		
	o	ois, ūs	oi, o	oa, o	οε, ο						
N.A.V. G. DA.											
	ues, us	uum	ibus		P.	υεις	υων	υσι	υας		
P.	ua					υς		υς			
						οι	ων	οις	ες	οι	
Dual. N.A.V. υε. ω. G.D. υοιν. οιν.											

Decl. 5ta, five 2da Contractorum.

Res.

Σωκράτης, Τείχος.

NV. G. D. Ac. Ab. N. G. D.Ab. Ac. V.

S.	*eis, *es	ei eem em ee, e	S	ης	εος, ες	εἶ, εἰ	εα, η	ες	
	ei, é			ος		—	—		
	NAV.	G.	D.Ab.	P	NV.				
P	ees, es	eerum, erum	eibus, ebus			εες, εις	έων, ών	εσι	εας, εις
						εα, η			
	* rariùs.		Dual. N.A.V.	εε, η	G.D.	έοιν, οιν.			

Βασιλεύς, Πρόεδρος, Ἄστυ, Τέρψις, Σίνηπι.

N. G. D.Ab. Ac. V. NV. G. D.Ab. Ac.

S.	εὺς	εος	εἶ, εἰ	—	—	P.	εες, εις	έων	ευσι	εας, εις
	ις						—	—	εα, η	—
	ις	εως		ιυ	ι		εες, εις			εας, εις
	ι			—	—		ια, ι	ιων	ισι	—
							Dual. N.A.V.	εε.	G.D.	έοιν.

Adjectiva.

Formæ Adjectivi tres ; tricatalectica prima ;
Dicatalecta secunda ; monocatalecta suprema est.

Vox in -us aut -r primæ formæ ; -is sola secundæ ;
Tertiæ in impurum ferè -s vox definit, aut -x.

Vox in -ος, -ας, -εις, -ων, -υς, primæ formæ : at in -ης, -ην,
-ις, quævis ; -ος, -υς, -ων, -ωρ, vox compôsta secundæ ;
Tertia Græca pares fines complexa Latinæ.

In substantivum quamplurima desita formæ

Postremæ occurrunt Græcæ, & non pauca secundæ.

Nomen in -er deponit -e; ut ater flectitur atra:

Deme miser, prosper, tener, asper, adulter, & alter,

Et liber, lacer; & quæ in -fer compôsta vel in -ger.

Pauca in -ius flectunt Genitivum; ut solus, & ullus.

Nullus, uter, neuter, totus, simul unus, & alter.

Apocope ex -ius -i, Crasisque -iius facit -îus;

Neutrius ut neutri; sic alius fit aliûs;

-ος purum, vel -ρος parit -α; parit ἄλλος & ἄλλο;

Nomen -εος, vel -οος; vel compositum -πλοος effert

Fæmineum -η, non -α; quamvis sit flexile purè.

Declinationes Adjectivorum.

Bonus.

Decl. 1ma.

Καλός.

N. G. D. Ac. V. Ab. NAV.G.D.N. G.D. A. Ac. V.

	M.	us	i	o	um	e	o			ὁς	ῶ	ὦν	ἔ
S.	F.	a	æ	æ	am	a	â			ἡ	ῶς	ῶν	ἡ
	N.	um	i	o	um	um	o			ὄν	ῶ	ὄν	ὄν
								Dual.	NV.				
	M.	i	orum	os	i			ὡ	οῖν	οἶ	οῖς	ἔς	
P.	F.	æ	arum	is	as	æ	is	αῖ	αῖν	αἶ	αῖς	αἶς	
	N.	a	orum	a	a			ὦ	οῖν	ὦ	οῖς	αῖ	

Ater, atra, atrum, G. atri, atra, atri, &c. ἄγιος, ἁγία, ἅγιον. G. ο, ας, ο. Sol-us-a-um, G. -ius, D. -i, &c. Καθαρός, -αί, -όν. G. ῶ, ας, ῶ. D. ῶ, ῶ, ῶ, &c.

Sing.

Sing. Dual. Plur.

N. G. D.Ab. Ac. V. NAV. GD. NV. G. D.Ab. Ac.

M	πᾶς	παντός	πάντι	πάντα	πάς	πάντε	πάντοι	πάντες	πάντων	πάσι	πάντας
F	πᾶσα	πάσης	πάσῃ	πᾶσαι	πάσα	πάσα	πάσαι	πᾶσαι	πασῶν	πασί	πάσας
N	πᾶν	παντός	πάντι	πᾶν	πᾶν	πάντε	πάντοι	πάντα	πάντων	πάσι	πάντα
M		-εις ἑνός	ἐνί	ἐνά	εἰ, ἐν	ἐντε	ἐνοῖν	ἐνες	ἐνῶν	εἰσι	ἐνάς
F	χαρι-	έσσα	έσσης	έσση	έσσαν	έσσα	έσσα	έσσαι	έσσῶν	έσσαι	έσσας
N		εν ἑνός	ἐνί	ἐν	ἐν	ἐντε	ἐνοῖν	ἐνά	ἐνῶν	σ	ἐνά
M		-ὸν ὀνό	ὀντι	ὀνά	ὸν	ὀντε	ὀνοῖν	ὀνες	ὀνῶν	ὄσι	ὀνάς
F	ἐκ	-ῶσα ὄσης	ὄση	ὄσαν	ὄσα	ὄσα	ὄσαι	ὄσαι	ὄσῶν	ὄσαι	ὄσας
N		-ὸν ὀνό	ὀντι	ὸν	ὸν	ὀντε	ὀνοῖν	ὀνά	ὀνῶν	ὄσι	ὀνά
M		-ὸς ἑός	εἶ, εἷ	ὸν	ὸ	ἐσ	έοιν	έες, εἷς	έων	έσι	έας, εἷς
F	ὄξ	-εἶα εἰας	εἶα	εἶαν	εἶα	εἶα	εἶαιν	εἶαι	εἶῶν	εἶαι	εἶας
N		-ὸς ἑός	εἷ, εἷ	ὸ	ὸ	έε	έοιν	έα, ἡ	έων	έσι	έα, ἡ

Tristis.

Decl. 2da.

Τῆς.

NV. G. D.Ab. Ac. NAV. GD. NV. G. D.Ab. Ac.

S.	C.	is	is	i	em		τις		vos	vi	vos
	N.	e			e		τι				τι
						Dual.					
P.	C.	es			es		ves		vos	si	vos
	N.	ia	ium	ibus	ia	ve	voiv	von			va

Ὅσις ἥτις ὅτι; Ἔτινος ἥτινος ἔτινος; ὤτινι ἥτινι ὤτινι, &c.

Ἀρρῆν, Ἀληθῆς.

S.

D.

P.

N. G. D.Ab. Ac. V. NAV. GD. NV. G. D.Ab. Ac.

C.	ην		ενο			ενες		ενας
		ενος	ενι	εν	ενε	ένοιν	ένων	εσι
N.	εν		εν			ενο		ενο
C.	ῆς		έα, ἡ			έες, εἷς		έας, εἷς
		έος, ἔς	εἷ, εἷ	ες	έε, ἡ	έθιν, οἷν	έων, ᾶν	έσι
N.	ες		ές			έα, ἡ		έα, ἡ

Ἐνδοξός,

Ἐνδοξός, Ἀδάκρυς, Εὐδαίμων.

Sing.

Dual.

Plur.

N. G. D.Ab. Ac. V. NAV. GD. NV. G. D.Ab. Ac.

C.	ος	ε		ε		οι		ες
N.	ον	ω	ον	ω	οιν	ων	οις	αι
C.	υς		υν	υ	υε	ύοιν	ύων	υαι, υς
N.	υ	υος	υι	υ		υαι	υσι	υαι
C.	ων		ονα			ονες		ονας
N.	ον	όνος	ονι	ον	όνοιν	όνων	οσι	οναι

Dicatalecta vicem alternat cum tricatalectis.

αἰώνι-ος-α-ον, 2 *Theff.* ii. 16. ὁ καὶ ἡ αἰώνιος, *Rom.* vi. 23.

Felix.

Decl. 3^{ia}.

Ἡλιξ.

N.V. G. D. Ac. Ab. NAV. G.D. N.V. G. D.Ab. Ac.

S.	x	cis	ci	cem	ce		ξ	κος	κι	κα
				x	ci					ξ
						Dual.				
P.	ces		ces				κες		κας	
	cium	cibus		cibus	κε	κοιν	κων	ξι		
	cia		cia				κα		κα	

Comparatio vocum per Gradus:

Vocibus inclusi Gradus est extensio sensûs,

Impropriè Substantivis, propriè Adjectivis.

Adjectiva trium Graduum; Gradus at positivus:

A quo Com-que-parativus; Super-et-lativus,

dur-us-ior-issimus.

Casus

Casus in -i Positivus -ior fit, & -issimus : -er fit
-Errimus ; ex -ilis his humilis facilis similisque
-Illimus. -Us sibi pura *magis* vel *maximè* adoptat.
Quinetiam pura -us paucis -ior -issimus effert.

niger -errimus ; pius, magis pius,
maximè pius.

Piissimus, Cic. Strenuior, Plat. Strenuissimus, Tac.

Σ *Vox Græca suum finem Positiva recudit*

In -τέρος & -τατος ex -ύς -ίων etiam fit, & -ισος.

σκληρ-ός, -ότερος, -ότατος γλυκ-υς, -ύτερος, -ύτατος, -ίων, -ισος.

Si brevis est penultima, flectitur -ώτερος ex -ος.

σοφ-ός, -ώτερος, -ώτατος.

-έσερος αἰδοῖος, λαλὸς -ίσερος, ἥσυχος ορῖατ

-αίτερος ; ἀσμενος & duplum έσερος -αίτερος effert.

Quædam neutrali aut plurali sine moventur ;

Ut μέλ-ας, -αν, -τερος & -τατος, & τέρενες, -τερος ex -ην.

-σων ab ἰων ; ταχύς, ex ταχίων ut vult dare δάσων.

Substantivum et in -o se comparat ; ut Nero, rarum :

Græcis plura ; -ος -ίων -ισος velut αἰσχος ; ut ante

Σ quoque se variat, βασιλευ-ς τερος & τατος optat.

Verba gradus capiunt Græcos, vix ulla Latinos :

Φέρτερος à φέρω, unum à * detero deterior fit. * Priscian.

Deficit interdum vocum gradus unus et alter ;

Nempe senex senior ; novus atque novissimus effert.

Syncope voci etiam mediæ infert detrimentum :

Dextimus a dexter, se φίλτατος à φίλος affert.

Bini sunt fines Gradui qui comparat -ων -ον ;

Syncope v tollit, vocales Crasis & unit,

In quarto primo, in recto quartoque supremo :

Ex -οά ut ante fit -ω, simul ex -οές aut -οας -ε; fit.

Typus Comparativi in -or & -ων.

Melior Ἀμείνων.

N.V.G. D. Ac. Ab. NAV.G.D. N. G.D.Ab. Ac. V.

S	or	or	i	em	e			ων		ονα, οα, ω	
		oris			vel				ονος	ονι	ου
	us			us	i			ον		ου	
						Dual.		NV.			
P	es	um	ibus	es	ibus	ονε	όνοι	ονες, οες, ες		ονας, οας, ες	
	z		a					όνων	οσι	ονα, οα, ω	

Est etiam graduum variatio Anomala multis.

Ἀγαθὸς	{	ἀμείνων		Bonus, melior, optimus.
		ἀρείων	ἀριστος	
		κρείστων	κράτιστος	
		λῶϊων	λῶϊστος	
		λῶων	λῶστος	
Κακὸς	{	βελγίων	βέλγιστος	Malus, pejor, pessimus.
		βέλγηρος		
		κακίων	κάκιστος	
Μέγας	{	χειρών	χείριστος	Magnus, major, maximus.
		χερείων		
Μικρὸς	{	μειζων	μέγιστος	Parvus, minor, minimus.
		μικρότερος		
		μειότερος		
		μείων	μείστος	
Ὀλίγος	{	ἐλαστων	ἐλάχιστος	C
		ἥστων	ἥκιστος	
		ὀλίγων	ὀλίγιστος	

Πολύς
Ῥάδιος

πλείων
ῤάων

πλείστος
ῤᾶστος

A gradibus res aucta gradus auferere mandat.

Proximus, proximior. μείζων, μειζότερος, ἐλάχιστος, ἐλαχιστότερος.

Forma duplex vocum Linguâ est Heteroclita in omni.
Vocum, quæis Numerus, vel quæis Persona notatur.

Adjectivum Numerale.

Unum est vox numeri ; & quot habent à Cardine
nomen.

Flexum Unum número primo ; reliqua omnia manca ;
At quot ab ordine nomen habent, Analogia flectit.
Cardo significat princeps Numerale ; sed Ordo
Significat Monadem distinctâ in sede locatam.

Unus.

Ἐἷς.

N. G. D. N.V. G. D.Ab. Ac.

	M.	us			Ἐἷς	ἔνος	ἐνὶ	ἕνα
S.	F.	a	ius	i, &c.	*μία	μιας	μια	μίαν * ab ἰος, ἴα.
	N.	um			ἔν	ἐνός	ἐνὶ	ἔν

N. ἕδεις, ἕδεμια, ἕδεν, G. ἕδενός, ἕδεμιάς, ἕδενός, &c. Sic μηδεῖς.

Construitur cum plurali pluraliter unum.

Una mœnia, *Sal.* unis nuptiis, *Ter.*

Duo, Ambo.

Δύο, Ἄμφω.

N.V. G. D.Ab. Ac. N.A. G. D.

	M.	o	orum	obus	os	δύο	δυοῖν, δυεῖν t.	δυσί.
D.	F.	æ	arum	abus	as	ἄμφω	ἄμφοῖν.	
	N.	o	orum	obus	os			

Aptota occurrunt duo & ambo, ceu δύο & ἄμφω.

Tres.

Tres.

Τρεῖς.

Τέσσαρες.

N.V. G. D.Ab. NAV. G. D. N.V. G. D. Ac.

Pl.	C.	es	ium	ibus	εῖς	ῶν	ισί	ες	ων	σι	ας
	N.	ia			ία			α			α

Spiritus Accentusque dato à Paradigmate noti.

Literæ Numerales.

Septemplex numeros majuscula Litera signat ;

I, V, X, L, C, D, M: Duplicata duplâtque

1, 5, 10, 50, 100, 500, 1000. II, 2. XX. 20.

Litera, De majore minor, se, si præit, aufert. IV, 4. IX, 9.

Græca minuscula litera calculat ordine trino :

Nempe novem monas ; octo aecas ; centuria septem

Amplificat : triplici inseritur nota in ordine triplex ;

Sex Σταῦ ; nona-decas Lamed ; -centuria Sanpi. 5, 7, 70.

Coppa ἀλογοῖ signum ; και, non βαῦ hectas Hebræa est.

Litera quæque suprâ puncto insignitur acuto :

Punctum literulis subscriptum Millia ponit.

ά, β, γ, δ, ε, ε', ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν, ξ, ο, π,

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80,

ϛ, ε', σ, τ, υ, φ, χ, ψ, ω, Ϙ,

90, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900,

α, β, &c.

1000, 2000.

Quosdam etiam signat numeros Majuscula Græcis ;

Unus ἰῶτα ab ἰός, Π quinque à πέντε, decem Δ

Α δέκα, Θ Η centum ex Ηεκατόν, de χίλιοι Θ Χ

Mille notat, sic Μ à μύριοι est, decies X.

Si quas Π claudat, monas omnis fit nota quina.

ΠΙ 50. ΠΗ 500.

Ordine Literulis numeri signantur Homero.

ι, 9. κ, 10. ρ, 17. ω, 24.

Syllabus assiduum memorat Numeralia in usum.

Cardinalia.

Unus εἷς, duo δύο, tres τρεῖς, quatuor τέσσαρες, quinque πέντε, sex ἕξ, septem ἑπτὰ, octo ὀκτώ, novem ἑνέκ, decem δέκα, undecim ἑνδεκά, duodecim δώδεκα, δωδέκα, δυοκαίδεκα, δεκάδυο.

Copula majori postponit adempta minorem.

Tredecim τρισκαίδεκα, δεκατρεῖς, quatuordecim τεσσαρεσκαίδεκα, δεκατέσσαρες, quindecim πεντεκαίδεκα, sexdecim ἑκκαίδεκα, septendecim ἑπτακαίδεκα, octodecim ὀκτοκαίδεκα, novendecim ἑνεακαίδεκα, viginti εἴκοσι, viginti unus εἴκοσι εἷς, &c. triginta τριάκοντα, quadraginta τεσσαράκοντα, quinquaginta πενήκοντα, sexaginta ἑξήκοντα, septuaginta ἑβδομήκοντα, octoginta ὀγδοήκοντα, nonaginta ἑνενήκοντα, centum ἑκατόν, ducenti διακόσιοι, trecenti τριακόσιοι, quadringenti τεσσαράκοντα, quingenti πεντακόσιοι, sexcenti ἑξακόσιοι, septingenti ἑπτακόσιοι, octingenti ὀκτακόσιοι, nongenti ἑνακόσιοι, mille χίλιοι, duo millia δισχίλιοι, &c. decem millia μύριοι, viginti millia δισμύριοι, triginta millia τρισμύριοι, &c.

Ordinalia.

Primus πρῶτος, secundus δεύτερος, tertius τρίτος, quartus τέταρτος, quintus πέμπτος, sextus ἕκτος, septimus ἑβδομος, octavus ὄγδος, nonus ἑνατός, decimus δέκατος, undecimus ἑνδέκατος, duodecimus δωδέκατος, decimus tertius τρισκαίδεκατος, decimus quartus τεσσαρεσκαίδεκατος, decimus quintus πεντεκαίδεκατος, decimus sextus ἑκκαίδεκατος, decimus septimus ἑπτακαίδεκατος, decimus octavus ὀκτοκαίδεκατος, decimus nonus ἑνεακαίδεκατος, vicesimus εἰκοσός, vicesimus primus εἰκοσός πρῶτος, vicesimus secundus εἰκοσός δεύτερος, &c. trigésimus seu tricésimus τριακοσός, quadragesimus τεσσαρακοσός, quinquagesimus πενήκωσός, sexagesimus ἑξήκωσός, septuagesimus ἑβδομηκωσός, octogésimus ὀγδοήκωσός, nonagesimus ἑνενήκωσός, centésimus ἑκατοσός, ducentésimus διακοσιοσός, trecentésimus τριακοσιοσός, quadringentesimus τεσσαρακοσιοσός, quingentesimus πεντακοσιοσός, sexcentésimus ἑξακοσιοσός, septingentesimus ἑπτακοσιοσός, octingentesimus ὀκτακοσιοσός, nongentesimus ἑνακοσιοσός, millesimus χιλιοσός, bis millesimus δισχίλιοσός, &c. decies millesimus μυριοσός, vices millesimus δισμυριοσός, &c.

Cardo

Cardo parit signum in-plex, -plus Numerale; vel in-nus: Augmentat primum paria; associátque secundum.

-πλῆς, -πλάσιος, Græcis nota primi; nulla secundi est.

Pro spatio annorum varius fit temporis ordo,

Qui fines distinguit in -arius -ennis et -imus.

Unius et mensis signum dat menstruus, -estris

Cætera. *Signa dies quot in -αῖος desita Græcis:*

Μῆν, & ἔτος reliqua exponit: διετής, δί-que-μηνος.

Vix signum est Græcis sociale; diale Latinis.

Substantiva in -io, vel -tas; in ἄς, omnia Græca.

Cardinalia.

1°. Sim-plex, -plus. Απλοῦς. Du-plex, -plus. Δι-πλοῦς, -πλάσιος.

Tri-plex, -plus, &c. Τρι-πλοῦς -πλάσιος.

2°. In -nus. Unus, binus, trinus, quaternus, quinus, senus, septenus, octonus, novenus, denus, &c.

Ordinalia.

1°. Annalia.

Annulus ἀννοετής, biennis bimus διετής, triennis trimus τριετής. &c.

2°. Menstrualia.

Menstruus μηνιαῖος, bimestris διμήνος, trimestris τρίμηνος, &c.

3°. Dialia.

Biduanus δευτεραῖος, triduanus τριταῖος, &c.

Substantiva.

Unitas, duas ternio, trias, &c. μονάς, δύος, τριάς, &c.

Nominum Divisio.

Nominis in varias divisio multipla classes

Se fundit: Gentile; velut Brito. Quod rogat; ut quis?

Quod negat; ut neuter. Quod distribuit: velut omnis.

Quæ reddit vox; ut talis. Vox partis; ut alter.

Sensu indefinito; aliquis: sensúque minuto

In -lus & in -la leguntur, in -unculus, uncula sæpe.

In -llum et -olum vel -ulum. Græcis quamplurima, in

-ίσκος.

-Υλλος, & -ᾶς, -ῦς *Mascula*. In -ίσχη, & -υλλίς, & -ίχνη,
-Αῖνα vel -ανῶ *Fæminea*. -ίχμιον, -ύλλιον, -εῖον.
-Ἄσιον, & per multa in -ιον sunt *Neutra*; sed ortum
Ex -ιον interdum est -ίδιον quoque, βίβλος ut effert
Primò βιβλίον, inde alia & vox βιβλίδιον fit.

puerulus, puellula, homunculus, homuncio, labellum, palliolum, scutu-
lum. ναύσιος, Ἡρῆλος, Ζηῆς; Διούδης· παιδίσχη, πολίχνη, θείαινα, θεανῶ, ἀκαν-
θουλίς· πολίχμιον, κριύλλιον, κοράσιον, ἀγγελίον, σπαιδίον, σφρῆμιον, &c.

Est Patronymicum vel Avo vel de Patre dictum.

Mascula sunt in -ίδης, in -άδης, in -ίων & in -είων.

Manat -ίδης ab -ος -ε Genitivi: ut ¹ Νέσορος effert
Νεσορίδης: sed -άδης ex -ε quod -ιος dat, & -ας -ης.

² Ναυπλίε ut dat Ναυπλιάδης, & ³ Βορεάδης fit
Α Βορέε; sic ⁴ Ἴπποτάδης ex Ἴππότῃ ortum.

Longa -ιάδης poscit penultima, ceu ⁵ Φαέθουλος
Dat Φαεθούσιαδης: ab -ίδης dat -ίωνque Poëta;

Α Κρόνος & Κρόνος, ut Κρονίδης Κρονίωνque creantur:
Ἄτρεϊδης atque Ἄτρειων facit Ἄτρεος Ἄτρεύς.

¹ Νέσορ.

² Ναύπλιος.

³ Βορέας.

⁴ Ἴππότης.

⁵ Φαέθων.

Fæminei fines -ίς & -ας sunt; -ίνη & -ώνη.

Omnes ex vocis Genitivo principis orti.

Νεσορίε, Ἰλιάς, Ἀδρασίνη, & Ἰκαριώνη.

Νέσορ -ος, -ίς, Ἰλί -ε -ας, Ἀδράς -ε -ίνη, Ἰκαρί -ε -ώνη.

Appellativis Propriorum forma tributa est:

Lemniades Lemni popularis, epòsque Maronis

Nomina ab Æneæ Æneis. Sic dicta Ἀφροδίτη

Κυπρίε Diva potens Cypri, non inde creata.

P R O N O M E N.

Pronomen titulo Personæ est triplicis auctum.

Sunt tria Substantiva, quibus forma unica flexûs.

Undecim et Adjectiva, bimembris queis sua forma est.

Græca duplex; hæc Substantivi, illa Adjectivi.

Prima,

Prima, ego, nos tantum : tu, vos, persona secunda :
Tertia, Pronomen reliquum, cum nomine quovis.

Porrò, suū & suus, ambo Reciproca ; Possessoris,
Qui præit aut sequitur verbum spectantia casum.

Sex Græcis, septem sunt Primitiva Latinis.

Egò, tu, suū ; is, ille, iste, ipse.

Ἐγὼ, σὺ, ἔ ; ἐκεῖνος, ἕτος, αὐτός.

Personas omnes capiunt, ipse, αὐτός, ἑαυτῷ.

Græca decem ; septem sunt derivata Latina.

Hæc iterum aut Possessiva ; aut Gentilia dicta.

Poss. Meus ἐμὸς ; tuus σὸς ; suus ὄς, σφέτερος ; noster
ἡμέτερος, νωίτερος ; vester ὑμέτερος, σφωίτερος.

Gent. nostras ἡμεδαπὸς ; vestras ὑμεδαπὸς.

Compositum est isthic tantum triptoton, & illic.

Græca Reciproca simplicia ; ἔ, ὄς. Sunt tria ab αὐτός
Composita, & triplici Pronomine Substantivo :

Sunt etiam tria ab ἕτος, & à tribus Adjectivis.

ἑμαυτῷ, σεαυτῷ, ἑαυτῷ ἡλικῆτος, τοιῆτος, τοῦῆτος.

Declinatio Pronominis Substantivi,

N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.	N.	G.	D.	Ac.	V.
Ego	meī	mibi	me		me	Ἐγὼ	ἐμῷ ἐμῷ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	
Tu	tuī	tibi	te	tu	te	Σὺ	σῷ σῷ	σοὶ σοὶ	σὲ σὲ	σὺ
	Suī	sibi	se		se	Οὗ	οῷ οῷ	οὖ οὖ	ὲ ἔ	
nos	nostrum-rī	nobis	nos		-bis	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμας	
vos	vestrum-rī	vobis	vos	vos	-bis	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμας	ὑμεῖς
	suī	sibi	se		se	σφεῖς	σφῶν	σφίσι	σφεῖς	

νωῖ νῶ

νωῖν νῶν.

Dual. N.A. σφῶι σφῶ G.D. σφῶιν σφῶν.

σφῶι σφῶ

σφῶιν σφῶν.

σφῶι σφῶ

σφῶιν σφῶν.

Declinatio Pronominis Adjectivi.

Decl. 1ma.

N. G. N. G.

S. *Ille, illa, illud, Illius, &c.* Εκείνος -η-ο, -α-ης-α, &c.
Huc refer meus -a -um. V. mí pro mee. Ἐμὸς -ῆ-ὸν, &c.
ut bonus, καλὸς.

S.N. *Ipse, ipsa, ipsum. G. ipsius, &c.* αὐτὸς-ῆ-ὸ. G. -ῆ-ῆς, -ῆ, &c.
Οὗτος casu omni fieri ex ὁ videtur ὁ αὐτὸς.

N. G. D. Ac. Ab. N.V. G. D. Ac.

M	Is			eum	eo	Οὗτος	τέτε	τέτω	τέτον	
S	F	ea	ejus	ei	eam	eá	αὐτή	ταύτης	ταύτη	ταύτην
	N	id			id	eo	τέτο	τέτε	τέτω	τέτο
	M	ii	eorum			eos	ἔτοι		τέτοις	τέτες
P	F	ea	earum	eis, iis	eas	eis, iis	αὐται	τέτων	ταύταις	ταύτας
	N	ea	eorum		ea		ταῦτα		τέτοις	ταῦτα

Dual. NAV. τέτω, ταῦτα, τέτω. GD. τέτοι, ταῦται, τέτοι

Articulus Qui ; nomen Quis ; pronomen Is, Ille, Iste, capit pro m, d neutrum, respuit Ipse ; Quod, quid, id, illud, & istud, & ipsum. Sumere mavult Ante d is vel quis n pro m, quendam & eundem.

Hæc tria neutrum in -o fleunt ἔτος, εκείνος & οὗτός· Sic in compositis ἔτος nec -ov excidit usu.

Decl. 2da.

N. G.

S. *hic, hæc & hoc nostras, -atis, &c. ut felix.*

Compositum.

S.N. *Isth-ic-ac-oc. Ac. -unc, -anc, -oc. Ab. -bc-ác-bc.*
 Pl. *isthæc.*

Ἐμαυτῆ.

S. Σεαυτῆ ῆς ἔ· ῶ ἦ ῶ· ὄν ἦν ὄ.

Ἐαυτῆ, αὐτῆ, &c. P. ᾶν· οἷς αἷς οἷς· ἐς αἶς ᾶ

Empha-

Emphatica hæc sunt ; -met, -te, -pte, sic -cine vel -ce
parelca.

Egomet, tâte, nostrâte, biccine, bisce.

Quis-que, -piam, -nam, -quam; Qui vult-dam, -cunque
-libet, -vis.

Primitiva gradum admittunt Pronomina summum.

Tuissimus, Cic. ipsissimus, Plaut. aúrótatos, Aristoph.

Spiritus et tonus ante dato ex paradiamate scitur.

HETEROGENIA, id est,

Variatio vel Generis vel Genitivi.

Variatio Generis.

1° Masculina alienæ Terminationis.

Mascula, neutro fine; lien, cum pectine, ren; sol;
Furfur, item turtur, vultur; salar; & lepus; & mus.

Mascula, fœmineo; dens, fons, mons, pons. Tudes, ames,
Cespes, item fomes, gorges, cum limite, merges.

Pes, paries, palmes, poples, cum stipite, termes,

Trames: meridies, formæ vox unica quintæ.

Callis, caulis, collis, follis, mensis, et ensis.

Fascis, fustis, piscis, postis, sentis, et unguis,

Et torris, vectis, vermis, simul orbis, et axis:

Et vox in -nis; ut ignis: item sanguis, lapis, et glis.

Vomisque et vomer, mugilque et mugilis; atque

As cum compositis in -is omnibus; ut centussis:

Sic pars assis in -ans, vel in -ens, vel in -unx; itidem bes.

As valet uncias 12. sextans 2. triens 3. quadrans 4. quincunx 5. semissis

6. septunx 7. bes 8. dodrans 9. decunx vel dextans 10. deunx 11.

Adde frutex, caudex, codex, cimexque, latexque,

Grex, murex, pollex, pulex, foréxque, culéxque,

Ramex, et vertex, et apex; fornixque, calixque.

Plura sed his præbet Lectori rarior usus.

2° Fœminina.

Vannus, humus facit -i; tribus -ûs: sic porticus, Idus, Sic acus, et manus: unica sed domus -i facit aut -ûs. Additur his caro: quæque à talis, talio, nata est. Arbor; cos, dos; cum tellure, salus, palus, incus; Servi-que-tus, virtusque, juvenus, atque senectus.

3° Neutralia.

Suber, acer, filer; uber, iter, ver: junde cadaver, Tuber; item cicer, et piper, et fiser, atque papaver. Æquor, marmor, cor; æs; vas -fis, & os -fis, & os -ris. Omne etiam nomen casu invariabile; ceu fas.

4° Communia.

Omnibus his commune genus: plerumq; sed Hæc sunt Mascula; adeps, finis, torquis, pulvis, cinis, anguis, Vepres, linter, margo, rudens, scrobs, pampinus, obex, Index, calx, cortex: Hæc fœminea; ut colus, alvus, Grando, filex, corbis, rubus, & lux, carbasus, imbrex. Plura, utriusque notæ, genera in diversa feruntur.

Neutrum aliquando legis, nomen commune duorum.
ruricolæ aratri, *Ovid.*

Sunt quæ, neglecto proprio, generale capeffunt
Et genus affini ductum de nomine sumunt.

Fœmineum capit ¹Urbs, Gemma, Insula, & Arbor, &
²Herba;

³Navis: Masculeum sibi Mons, Fluviusque cooptat.
Hinc nomen vel in -um per Synthesin est muliebre.

¹Narbo pulcherrima, *Mart.*

²Melilotos laudatissima, *Dictamnus*

pota, *Plin.*

³Centaurus magna, *Ving.*

Adjectiva sui, genere omni, sine vel omni,
Vim Substantivi capiunt; ut mascula bis sex
Mensis Nomina: fœminea: ut *quartaña, †curulis.

Januarius, &c.

* febris.

† Sella.

'H dicit-

Ἡ διάμετρος, *id est*, γράμμη; et ἔρημος, *id est*, γῆ.

Neutrum, uti Substantivum, antiquâ lege receptum est.

bonum malum. ἀγαθὸν κακόν.

Heterogenia Nominum Græcorum.

Nomina fæmineo sunt sine hæc Mascula, δελφίν, Ἰχθύς, φθεῖρ, ὄφεις, υἷς, αἷς, λῖς λῖς leo, ριαννύς.

Nomina masculeos non pauca gerentia fines Fæminei generis, vel neutrius esse jubentur.

Fæminei sunt; ἄσβολος, ἀτραπὸς, ἄμπελος, ἄμμος,

Ἄσφαλτος, βάσανος, βίβλος, βύσσοσque, γναθοσque,

Et δοκος, et δρόσος, ἠπειρος, θόλος; adde κέλευθος.

Μίλτος, νῆσος, ὄδος, πλίνθος, πρόχοοςque, νόσοςque

Et ῥαβδος, σορος, atque σπόδος, ψῆφοςque, τρίβοςque

Φρην, et ἄλων, εἰκωνque, λαγώνque, σαγώνque, χιώνque

Σινδων, χθων, σιαγων, γαστηρ, κηρ, *nubila et ἀήρ.*

Αὔλαξ, πλαξ, κλίμαξ, σαρξ, θρίξ, μάξιξque, κύλιξque.

Σμῶδιξ, σῖξ, χοίγιξ, φλοξ, νυξ, ἀντυξque, πτέρυξque.

Ἔσθης, κλεις, αἰδως, ἠώς, φῶς, *rustula*; φλέψ, ὄψ.

Sic γῆρως, γένους, et χέλυς, ἄρκυς, nomina quarta.

Neutrum; ἔλωρ, ὕδωρ, ἦρ, κῆρ, πῦρ, σκῶρ, ζαῖς, ἔς, φῶς

Pauca λίθος, γνώμων, κίων, et γάμνος, et οἶμος.

Βάρβιτος, atque ὑάκινθος ἔλιξ, *communia habentur,*

Πίδαξ *fæmineum est*; βῆξ, ἄμπυξ, *mascula raro.*

Masculeum est αἰὼν αὐλῶν; muliebri Poëtis.

Variatio Genitivi in tertiâ Declinatione.

Tertia dat varios Genitivi Inflectio fines.

-Is crebrò manet; -es vel -e sic parisyllabon -is fit.

Adde -is, -nis, -dis, -tis, -fis; -s fit -dis, -tis, & -is, -ris:

Sol, sermo, cor, lac, as; laus, nox, grus simul, & mus.

Vox

Vox capit -is, quam -c, -l, -n, -r, litera claudit :
 Verte-ter in -tris; ut accipiter: -ber & in -bris; ut imber.
 Græca duo, mater, pater, in -tris; cætera in -eris.

Impurum -s-tis: glans, dis; frons, lénſque -tis & dis.
 Purum -s non pauca ſolent inflectere per -tis;

Qualia in -as, pietas: lis; cos, dos: nomen & in pos.

Ceu compos; et in -es, abies, ariésque, quiésque,

Interpres, paries, ſeges & teges; adde ſalúſque;

Servi-que-tus, virtúſque, juventus, atque ſenectus.

Præpes, hebes, locuples. teres, et veges, Adjectiva;

Græcum in -a -tis capit; ut problema-tis: adjice lac-tis.

Pes, merces, hæres; caſſis, cuſpis, lapis, in -dis,

Præſ itidem; cuſtos; fraus, laus, incúſque, palúſque.

Multa ſed -es per -itis variant; velut ales, et ames,

Ceſpes, cocles, eques, fomes, cum gurgite, limes,

Et merges, miles, palmes, poplúſque, pedúſque,

Et ſtipès, termes, trames, tudes, atque ſatelles.

Veles. Item dives, ſoſpès, comes, hoſpes; & in -ſtes

A ſto: ſes, -fidis à ſedeo: ſic -cors, uti cor, -dis.

S poſt b, m, p, capit i, ceu trabs trabis, et ſtirps

Stirpis, hyems hyemis; poſt c, g, clauſum & in x, quod

Monſtrat Primitivum, [à duco] ut dux ducis; et rex

[A rego] regis. At -x crebrò in -cis verſa, velut pix:

Rariùs in -giſ, lex, rex, grex, cum remige, conjux.

-Ebs, ſimul -eps, ferè & -ex; ſi vox monosyllaba non ſit,

E facit i; cœlebs, princeps, ut et auſpiciſ auſpex.

Excipe ſed vervex vervecis; & aucupis auceps.

Orta ſed à capite, ut præceps, capitis dare malunt.

Nomen in -ut ſibi format -itis; cum ſimplice complex.

-S per -ris variant flos, mos, os, ros; Ceres, æs, gliſ;

Mas; & tellus; neutra & in -us monosyllaba; ceu-rus.

Flectitur -us per oris, neutris; corpúsque, decúsque.
 Fœnus, item facinus, frigus, littúsque, nemúsque,
 Et pignus, pectus, pecus, & cum stercore tempus.
 Robur, emur, femur. Una lepus vox mascula tantum.
 Sic omne Adjectivum in -or -us, quod comparat -oris.

Non pauca inflectunt -us -eris; ceu fœdus, acúsque,
 Funus, onus, genus, munus, pondus, latus, ulcus,
 Rudus, olus, cum fidere, opus, cum viscere, vellus;
 Et vulnus, scelus; adde Venus; pulvísque, cinísque.

Accipit -o -nis, bubo: at post d, g, fit -inis; ceu
 Ordo, margo: sic homo, turbo & Apollo: men & -cen,
 Lumen, tibicen: gluten, cum pectine, pollen,
 Et sanguis; caro carnis. Et as, os, -s geminat; grus,
 Sus -s perdit; & his, far, fel, mel, consona dupla est.

affis, offis; gruis, suis; farris, fellis, mellis.

Græcorum placet in compendia stringere fines:

Additur -ος, -τος; -Σ fit -τος, -δος, -νος, -θος, -ος, [α] -νθος;
 -Ξ in -κος, -γος, -χος, -κλος. -ψ in -κος migrat, & -πος:
 Μάρτυρ, σῶμα; χάρις, φῶς, ἄρς, κορυς ἄλςque, γίγαςque:
 Σάρξ, τέτιξ, & ὄνυξ, & ἀνάξ. φλέψ, denique λαίλαψ.

Pauca in -αρ accipiunt τ flexu, ut ἄλειαρ, ὄνειαρ,
 Ἡμαρ, ἔδαρ, δέλεαρ, σέαρ, & φρέαρ, ἦπαρ, & ἔθαρ;
 Σκῶρ σκατός, ὕδωρ ὕδατος. & πῦρ, ἔς; ποδός, ὠτός.

Hæc sed Anomala sunt, iter, & nix, bosque, senexque,
 Itineris, nivis, & bovis, & fenis: hos tamen olim
 Sunt visi obliquos recti formare vetusti.

Contractum ex -ως, -ες diversum à simplice flexum
 Accipit; ut φῶς missum in -τος; νῆς in νόος. -As, -ης,
 -ῦς servant vocalem immotam: qualia Θωμάς,
 Ἰαννῆς Διονῦς; sacrum in -ῆς sic Nomen Ἰησῦς,
 Pauca barytona in -ας; veluti Κλεόπας & Ἀγρίππας.

HETEROCLISIS.

Variatio Accidentium in Nominibus.

Vox Heteroclita triplex est: Vox sine Redundans; Deficiens Casu aut Numero; Varians sibi Flexum.

Græca Heteroclita non sunt multùm aliena Latinis.

REDUNDANTIA

1° In Nominativo.

Multiplices recti fines opulentiæ Linguæ Parturit; ut Ianio, Ianius; sic vespera, vesper. Segnitia, -es; honor, -os; rubor, -edo; senectia, senectus.

At Vocum Græcis immanis turba redundat;

Θῆς, θῆν; ὕδος ἔ ὕδωρ· υἱὸς, υἱὸς ἔ υἱίς;

Χειμῶν, χειμῶς, χειμῶμα; ἔ αεθλον, ἀεθλιον, αθλον.

Et σίμβλος σίμβλη σίμβλον; sic pauca Latinis,
acinus, acina, acinum.

Græca sibi fines geminant mutata Latinis, Delphin, Delphinus; Cassis sic Cassida gignit: In rectum Genitivus enim quartusque remigrat.

Græca secundus item in rectum fert nomina casus;

Ἄ μάρτυρ fit ὁ μάρτυρος; ἄ δμῶς δμῶς, ὁ δμῶς.

2° In Obliquis.

Nomina sunt etiam obliquos geminantia casus:

Laurus in -i, rarò -ûs; sic pinus flexa Maroni.

Quercus in -ûs, rarò i. Colus, -i; sed Tullius -u dat.

Jecinoris jecorisque jecur. Θέμις -ισος -ιδοςque

Τίγρις -ιδος vel -ιος. Sunt Græco-Latina Poetis,

Propria; queis formam generalem exempla ministrant:

Atrides is & æ; Æneas aut -am facit aut -an.

-a simul -e variat quinto sextoque Thyestes.

Theseus se per -eï aut -eos, & per -eum aut -ea, flectit.

Vultque Chremes -is & -etis, quinto Comicus -es, -e.

Phyllis, Phylli-dis & -dos, -dem sibi duplicat & -da;

-des pluraliter aut -das. Dat Paridemque Parimque
Atque Parin Paris. At Mæotis quatuor optat,
-dem -da priùs, deinde -im five -in. Dido -onis & -ûs dat.

Mæotidem, Mæotida, Mæotim, Mæotin.

Denique vult -is, -ei, & contractè -î, ter dare Achilles.
Ultima forma placet Græcis, sed prima Latinis.

Festa etiam in -lia flecte -lium, quandoque -liorum.
Bacchanalia.

Paucula amant duplici sexto distinguere sexum
-Abus & -is, anima, & dea, filia, nata, equa, mula.

Flecte -matis -matibus, neutrum polysyllabon in -ma.
Epigramma.

Vox Deus, -ii vel ei, -iis vel -eis, Pluraliter effert.

DEFICIENTIA.

1° Casu.

Aptota.

Aptoton Casus manet uno sine per omnes,
Ut pondo; & vox omnis barbara, technica seu vox.

Monoptota.

Contentum casu Monoptoton flectitur uno:
Ut nauci; inficias eo; ad inci-que tas redigo; sic
Ingratiis: duo Græco-Latina ergoque, dicisque.
Multa per -u, vel -ui, dat declinatio quarta.
permiffu, despiciatui.

Diptota.

Nomina sunt Diptota duos referentia casus;
Ut tabi tabo: & spontis sponte; impetis & vult
Impete; jugeris & dare jugere; verberis & sic
Verbere: sed numero hæc duo sunt perfecta secundo.
Suppetiæ, & nihil, & dica, vult quartum addere recto.
Et Verbalia in -um -u, quæ vulgò dicta Supina.

Tri-

Triptota.

Tres casus Triptota ferunt: Hæc sine sub uno;
Fas, cæpe, instar, ador; grates, cete; adjice Tempe.
Quid pariter quarto, quî debes flectere sexto.

Tetraptota.

Hæc recto et quinto Tetraptota carentia casu:
Nempe dapis, ditionis, opis, frugisque, precisque,
Et pecudis, fordis, vicis; ordine sana secundo.
Hisce Jovis, vulgò cui rectus Jupiter, addas.
Vox et in -u dandi casu orba est; sola Poëtis
Flexa & in -ûs; sed deme gelu, pluralis in usu est.
Mille secundo & tertia eget, per cætera sanum.
Vox suî eget recto & quinto, numero una in utroque.

Pentaptota.

Traduntur quinto defecta vocabula casu;
Nemo; et ego: quinto nec ego vox prorsus abhorret.

2° Numero.

Singularia.

Propria vix numerum transcendunt Nomina primum,
Signa individuæ naturæ; ut Apollo, Diana.
Nomen item vitii polysyllabon aut virtutis:

Sic ferè in -as, -ia, ut improbitas, prudentia; in -esque
Flexuræ quintæ; ut rabies; sed resque, diesque,
Integrâ nomina sunt: Similes nec paucula casus
Tres flectunt numero, ut facies, aciesque secundo.

Humanæ ætatis quoque signa; juvena, senectus:
Signa metalli & in -um, velut aurum; sic quoque fructus
Terrâ orti, ut cicer; hisce fabis deme, hordea, avenæ,
Nomina & herbarum quamplurima, ut intuba, menthas.
Quali-que-tas abstracta, ut amaror; vel liquor, ut lac.
Græci etiam numero haud flectunt elementa secundo.

Pluralia.

Festa Deûm numero tantum contenta secundo;
Ut Floralia: Sic enim Loca multa; ut Athenæ.

Catalogi exhibeant specialia manca sequentes.

Singularia.

Aër-es, ibus	Fuga, -æ, -as	Murmur, -ra	Salum
Æther	Gloria, -æ, -as	Muscus	Salus
Ævum, -is	Gluten	Mustum	Sanguis
Æs, -ra, -ribus	Hilum	Nemo	Sitis
Alvus, -os -	Humus	Nihilum	Situs, -us
Barathrum	Hyems, -es	Orichalcum, -a	Soboles
Bilis, -es	Indoles	Os, -ra, -ribus	Solium, -a, -is
Callum, -is	Jubar	Pallor	Solum, -a
Cœnum	Jus, -ra	Pax, -ces	Tabes
Culpa, -as	Iustitium	Pituita, -as	Talio, -um, -es
Cutis, -es, -ibus	Labes, -es	Pix, -ces	Tellus
Ebur, -a	Lethum	Plebs	Thus, -ra
Electrum, -a	Limus	Pontus	Tuffis, -ibus
Fama, -as	Luës	Proles	Venia
Fames	Lutum	Propago	Ver
Far, -ra	Lux, -ces, -cibus	Profapia, -as	Vesper
Fel	Mare, -ia, -ibus	Pubes	Vinum, -a
Fimus	Mel, -la	Pus	Viscum
Fœnum	Meridies	Quies, -es, -ibus	Vitrum
Forum, -a, -is	Metus, -us	Rus, -ra, -ribus	

Pluralia.

Acta	Cunabula	Liberi	Plagæ
Adversaria	Cunæ	Licia	Præcordia
Ambages, -e	Cupediæ	Lustra	Præstigæ
*Annales, -i	Divitiæ	Magalia	Primitiæ
*Antes	Excubiæ	*Magnates	*Primores, -em, -i
Antiæ	Exequiæ	*Majores	*Proceres, -em
Apinæ	Extæ	*Manes, -ium	*Pugillares
Argutiæ	Exuviæ	Manubiæ	Quisquilie
Arma	Facetiæ	Mapaliæ	Reliquiæ
Aromata	Fori	Mariscæ	Scapulæ
Artus, -us	Fasti	Minæ	Scopæ
Bellaria	Fauces, -e	Mœnia	Scruta
Blanditiæ, am, -â	Feriæ	Munia	Tenebræ
Calendæ	Gerræ	Nonæ	Tesqua
Cancelli	Idus	Nugæ	Thermæ
*Cassēs, -e	Ilia, -e	Nuptiæ	Tonillæ
Castra	*Indigetes, -em	Offuciæ	Ttricæ
Clitellæ	Induciæ	*Optimates, -i, -em	*Triones
Cœlites, -e	Inferiæ	Palpebræ	Valvæ
Compedes, e	Insidiæ	Palaria, -ar	Vergiliæ
Compita	Lactes	Penates	Vindiciæ
Crepundia	*Lemures	Phaleræ	*Utres, -em, -e

Hæ [*] Nota Masculina.

D

Singularia

*Singula sunt tantum hæc, αἰδώς, αορ, αἴσαque βήξque
Εὐδία, εἰρήνη, ἔαρ, ἔσπερος, ἦτορ, Ἔ ἠχώ,*

Κῆρ, μήνις, νέκταρ, πειθῶ, ὄψ, ᾠψ, ὄπις, ὄργη

Et ὠόντος, φειδώ. Vox una est οσσε dualis.

Pauca μεγισάνες, ωραπίδες, κτέρε, ἔντεα, κλώθες,

Τείρεα sunt numeris pluralia manca duobus.

VARIANTIA.

1°. Flexum.

Sunt, quæ duntaxat variant, Heteroclita, flexum.

-Em five -im quarto sibi flectunt pauca; uti puppis.

-I vel -e pro libitu gaudent variare Poetæ;

Navis, sicut in his, clavis, febrísque, cutísque;

Sic etiam *occipiti cæco; sic † de mare pleno. *Perf. †Ovid.

Pauca, ut apis, volucris, pluraliter -um vel -ium dant.

Ista boum bobus medium u, quod servit, omittunt.

Vis vires parit; & vix primo inventa Dativo est.

2°. Genus.

Paucula cum Numero variant Genus; altera duplant.

Nempe, dies primo communis, mascula vox est

Plurali numero. Sal Masculæ, Fœmineæ Halec

Integræ. Neutra ferè sunt & triptota secundo.

Hæc pelagus, virus, vulgus, numero integra primo
Masculæ; neutra triptota, & manca utrobique secundo.

Carbas-us ut dat carbas-a, sic urbs Pergamus, & mons
Taygetus; plura & Græcæ loca Anomala Gentis.

Postulat -i cœlum, si vox sit plurima. Rastrum,
Frænum, sibilus, & jocus, & locus, -i vel -a præbent.
Delicium atque epulum poscunt pluraliter -æ; sic
Nundinum; item vox balneum, habens quoque balnea.

Tripli

Est

Est generis penus, et specus, at manca utraque flexu.
 Bis fit Anomala in -ectilis, -ectilia, una supellex.
 Vox domus est formæ quartæ, pariterque secundæ.

NV.	G.	D.	Ac.	Ab.
S. dom -us,	-i -ūs,	-o -ui,	-um,	-o -u.

NV.	G.	D.Ab.	Ac.
P. -us,	-orum -uum,	-ibus,	-os -us.

HETEROCLISIS Græcorum.

*Præceptis quædam præiére inspersa Latinis ;
 Plura sed hæc. Bina est Heteroclisis : Altera formæ
 Contractæ ; ut πλακίσεις facit ἔς, facit ὄσέον ὄσῆν,
 Græcis propria : Formæ Simplicis altera ; ceu vox
 Deficiens, vel vox Varians, vel sine Redundans ;
 Deficit ἄλς ; variatque γυνή ; νῆς bisque redundat.*

*Est τὸ χρεῶν ἀπτότον, et est ἡ δὼς μονόπτότον.
 Λᾶς & -αν δίπτότον, μάρτυς -υν & -σι τρίπτότον :
 Sic βρετας, & δέμας, & λέπας, & σέβας, & σκέπας ἡδος.
 Κῶας ; sic μῆχαρ, τέκμωρ, ὑπαρ, ἄλκαρ, ἔέλδωρ.*

*Nomina rauca genus variant, & raucula duplicant :
 Ἡ ὄδος & τὸ ὄδω, ὁ ζυγὸς τὰ ζυγὰ, ὁ δίφρος, οἱ, τὰ.*

*Substantiva Typus dat Anomala : Ζεὺςque, γυνήque,
 Χεῖρ, γάλα, sic ὄρου, sic γόνου, & à κλέος omnia facta.
 Rectum multiplicat, tres obliquos duplicat Ζεὺς ;
 Recta γυνή, genere & flexu & tono Anomala, ab -αιξ -κος.
 Χεῖρque semel genus ; & diphthongum -ει bis per -ε mutat :
 Et γάλα τρίπτότον casus sibi sumit ab -αξ -κλος.
 At ὄρου cum γόνου tergemino se schemate flectunt.
 Compositum à κλέος obliquos bis contrahit omnes.
 Quartum -έεα aut in -έη Crasis vel -έα bene stringit.*

	N.	G.	D.Ab.	Ac.	V.
S.	Ζεὺς	Ζητὸς	Ζητὶ	Ζῆνα	Ζεῦ
	Ζῆν				
	Δίς, &c.				
		Διὸς	Διὶ	Δία	

	N.	G.	D.Ab.	Ac.	V.	N.A.V.	G.D.	
S.	ἡ	Γυνή	γυναι-κὸς	-κί	-κα	γυναί	D. τῶ	-κε ταῖν
		Χεῖρ	χειρὸς	-ί	-α	χεῖρ		
P.	αἱ	-κες	-κων	-ξί	-κας	-κες		
		-ες	-ων	χερσὶ	-ας	-ες		

	N.	G.	D.Ab.
S.	Γάλα	γάλακτος	γάλακτι, &c
	τὸ Δορυ	δόρυος, δορυὸς, δόρατος	δόρυϊ, δορυι, δόρατι, &c.
	Γόνυ	γόνυος, γονύος, γόνυος	γόνυϊ, γονυι, γόνυατι, &c.

	N.	G.	D.Ab.	Ac.	V.	
S.	Ἡρακλ	-ηος	-έεος -έος	-έει -έει	-έεα -έη vel έα	-εες -εις
		-ῆς	-έος -ός	-έϊ -εῖ	-έα -ῆ	-ες

Quartæ aιδώς, ἡώς, formæ muliebria tantum

Singula sunt; quartum & casum ambo circumflectunt.

HETEROLOGA quæ variant.

1°. Significationem.

Est vox, cum numero quæ mutat, ceu nova, sensum:
Ut rostrum, fortuna, facultas, mos, opis, ædes.

2°. Genus et Significationem.

Nomen idem mutare genus, mutabile sensu,
Sæpe solet; ceu calx, vas, stirps, acus, unio, ficus.

HETE-

HETEROSTOICHIA.

Simplex composito vocalem in nomine mutat:
Ars, ut inertia; sic caput, occiput; his lege plura.

Par Heteronymia est Græcis: Heterologon, ut φρήν;
ἄλλος genus & sensum alterat: Heterostoichon ἀγήνωρ.

HETEROCLISIS Adjectivorum.

Contractum quadriforme genus, simplexque triforme est.
Forma Adjectivi casus contracta per omnes.

Holopathes: in -eos; vel -oos; vel -όεις; vel in -ήεις.

N.

G.

Χρῦς -εος -ῆς, -έη, -ῆ, -εον -ῆν. -έε -ῆ, -έης -ῆς, -έε -ῆ, &c.
Ἄπλ -όος -ῆς, -όη -ῆ, -όον -ῆν. -όε -ῆ, -όης, ῆς, -όε, -ῆ, &c.
Τίμ -ήεις -ῆς, -ήεσσα, -ήσσα, -ῆεν, -ῆν. ἡέλος -ῆλος,
-ῆεσσης, -ῆσσης, -ῆέλως, -ῆῆλος, &c.
Μελί -όεις -ῆς, -όεσσα -ῆσσα, -όεν -ῆν. -όέλως -ῆῆλος, -όεσσης
-ῆσσης, -όέλως -ῆῆλος, &c.

Ἡμισυς est & Oligopathes & Anomala: sic σῶς.

Sing. N. Ἡμισυς, G. -υς. D. -ει. Pl. N. Ac. ἡμίσεις, ἡμίση.
Sing. N. Σάος, σῶς. Ac. σάον, σῶν. Pl. Ac. σάες, σῶς.
Simplicis Adjectivi tripla Heteroclita forma est.

1°. Redundantia.

Substantiva suis geminant finem Adjectivis,
Qualia in -us, & in -is, duo de se nata, bacillum,
Arma, animus, nervus, frænúmque, jugúmque, dederunt.

Rectus in -er, vel -ris; celeris, celer, acer & acris.

-X -or -s impurum sextum aut -i terminat aut -e.

melior -e -i. felix -ce -ci. sapiens -te -ti.

Infinita redundant Græca, ut ἀεργός et ἀργός;

Ἄργής -ῆτος, -έτος natum à -πῆς, -πῆν, -πόδα duplat.

2°. Deficientia.

Sunt, quæ deficiunt, generum Adjectiva duorum; Qualia in -es sunt, ut locuples; neutralia rarè.

Fœmineum in -trix, plurali solo ordine neutrum est.

Sunt Aptota, ut tot, quot, nequam; à Cardine voces Usque ad centum *ἑκατόν*que à *πέντε* & quatuor, omnes Macete Monoptoton, sic maceti nomen, et expes, Triptoton volupe est: & utrumque necessè necessum, Flexile tantundem Genitivo, et flexile quarto.

Plus primos nec vult sextum nec habere dativum.

Sunt etiam quinto defecta vocabula casu:

Quod negat, ut nullus; quod percontatur, ut ecquis,

Infinitum, aliquis; signum generalius, omnis.

Pronomen: meus & nostras & noster omiſſis.

At contrà Veterum Auctorum proba lectio suadet.

Græca duorum etiam generum sunt manca, φιλέλλην;

Uniusque κερμινώ; & numero ἰοχέαιρα

Deficit & casu ἀλλήλων Plurale triptoton.

Δεῖνα priore usum numero est, Aptoton utroque.

G. Ἀλλήλων. D. -οις, -αις, -οις. Ac. -ας, -ας, -α.

S.N.Ac.Voc. Δεῖν -α. G. -ος. D. -ι, vel S.P. Δεῖνα.

3°. Variantia.

Sunt quoque quæ variant communem Heteroclitā flexum.

Paup̄er, dives, sospes -e vult, memor -i, dare sexto;

His pluralis in -um Genitivus, & Adjectiva

Lectio plura dat, à quibus -i perit; ut sapientum.

Tres numero variant primo πολλός & μέγας; omni

Sed numero casus πολλός, μέγαςque ministrant.

Fœmineo τάλας, & μέλας, omni Heteroclitā casu est.

S.N. Πολύς, πολλή, πολύ. G. πολλ-ῆ, -ῆς -ῆ. D. -ῶ, -ῆ, -ῶ.

Ac. πολὺν, πολλήν, πολὺ. V. πολὺ, πολλή, πολὺ, Ἔς.

S.N. Μέγας, μεγάλη, μέγα. G. μεγάλ-υ, -υς, -υ. D. -ῶ, -ῆ, -ῶ.

Ac. μέγαν, μεγάλην, μέγα. V. μέγα, μεγάλη, μέγα, Ἔς.

S.N. Τάλ-ας, μέλ-ας, -αινα, -αν. G. -ανος, -αίνης, -ανος, Ἔς.

PROSODIA NOMINIS.

Spiritus.

Vocalis ρμ vel ρπ πρævia quævis

Aspera; si πρæcedant ρκ sic ε Ἔ ο spirant.

Et voces quibus est specialis syllaba prima;

Qualiter αἶμ -ύλος; ἀπῆ -ος; ἕκα -τος; ἕδρ -αῖος; ἕῶ -ος;

Ἔσπερος; εἴψ -ανος; ἦσ -υχος; ἦβ -η; ἰε -ρός; ἰππ -ος;

Ἰδρ -ώς; ἰμ- sive ὄσ- cum vocali; ἰσὸς Ἔ ὄπλ -ον,

Ὄμ sine φ. Tabula ostendit specialia pauca.

A.

Ἄβρὸς mollis
Ἄβιος sanctus
Ἄβιος purus
Αἶδης oreus
Ἄδρὸς adultus
Ἄλς mare
Ἄλυσις catena
Ἄλων area
Ἄμαξα plaustrum
Ἄμιλλα certamen
Ἄπαλὸς tener
Ἄπας omnis
Ἄπλὸς simplex

E.

Ἐδανὸς suavis
Ἐδὸς sedes
Ἐδρον dos
Ἐκλιωρ Hector
Ἐκυρὸς focer

Ἐχὼν spontaneus

Ἐλη calor solis

Ἐλκος vulnus

Ἐλικὼν Hellicon

Ἐλλην Græcus

Ἐλος palus

Ἐξ sex

Ἐορτὴ festum

Ἐπὶὰ septem

Ἐταῖρος socius

Ἐτερος alter

Ἐτοιμος paratus

H.

Ἡδὸς suavis

Ἡκιστος minimus

Ἡλιξ coævus

Ἡλιος sol

Ἡλος clavus

Ἡμέρα dies

Ἡμερος quietus

Ἡμισύς dimidius

Ἡνία, ἰόν, habens

Ἡπαρ jecur

Ἡρα Juno

Ἡρώς Heros

Ἡτλιων minor

I.

Ἰκανὸς idoneus

Ἰκέτης supplex

Ἰλαρὸς hilaris

Ἰλαος propitius

O.

Ὀδὸς via

Ὀῖος qualis

Ὀλμος mortarium

Ὀλος totus

Ὀρος terminus

Ὀύτος iste

Ω.

Ὦρα hora.

*Spiritus affertur vocis duplus unius; ut vox
Una eadem ἔρση & ἔρη; diversa, οἶος & οἴος.*

T E M P U S.

Longa usu vatum vox est monosyllaba quævis :
Excipe vir, quis, is, es; bis, cis, ter; nec, per, in, an, vel;
Et que, ve, ne Encliticas, voci quæ semper adhærent.
Quam quoque vocalem b, d, t, consona claudit. ab, ad, ut.
Quamvis naturâ producta fit antè plicata;
Ut flo, flas, flat; item fleo, fles, flet; item scio, scis, scit.

S Y L L A B Æ.

Ultimæ Longæ.

Postremæ longæ; -en nisi neutra, -as, -es, simul -os, -i,
-U, -c, -us quæ crescit in -udis, & -uris, & -utis,
-A sextus casus; sextus vel tertius -is, -o.
-As sed -adis brevis est; -es, -itis. Seges adde, tegesque;
Interpresque, teresque, vegesque, & præpes, hebesque.

liên, carmên : majestas, lampās : nubes, milēs : honos, gummi, cornu,
chalec, incus, tellus, virtus, mus-â-is, domino.

Ultimæ Communes.

-O casu in recto communis; vox & in -inta,
Ut quadraginta : in -pos -par Compôsta, uti compos,
Compar. Cor, fel, mel, adde his dissyllaba pauca,
Nempe mihi, tibi, vel sibi, vel duo, & ambo, vel octo.
Ante-ultimæ longæ.

-Onis ab -o; sic -oris ab -or; sic -alis & -aris,
tyronis, honoris, animalis, calcaris.

Ex -al & -ar; sic -arum, -orum; sic -abus, & -obus.
mufarum, dominorum, du -obus -abus.

Proprium in -al vel in -ar, vel in -or, breve crescere
gaudet. Hannibalis, Cæsaris, Hæctoris.

Sic jubar, atque memor, sal, arbor, marmor, & æquor.

Semper

Semper i vocales inter, v sæpe, priorem

Extendit : prope r sæpe utraque tenditur, aut m.

Caius, major, pravus, stiria, ripa, rupes, limes, miles, pumex, mugil.
Turba licèt variet, memori tamen utilis est lex.

CATALOGUS Brevium Irregularium.

V inter duas vocales.

Avis, avus, avena. Brevis. Cavus. Favus. Gravis, Juvenis. Levis.
Novus, novem, novercæ. Sèverus. Ovis. Bovis. Jovis. Aveo. Caveo.
Faveo, foveo. Juvo. Lavo, levo. Moveo. Ovo. Paveo. Voveo.

I vel U prope R.

Lubricus, luridus. Quirites. Tribus, tribulus, tripudium : tripræ-
positivum ; ut tridens.
Frico. Rigeo. Tribuo. Vireo.
Crumena, curulis. Defrutum. Frutex. Lemures. Nurus. Rudens,
rudis, rutilus. Spurius.
Furo. Rubeo. Saturo.

U prope M.

Cucumis, cuminum, cumulus. Humus. Incolumis. Mutilus. Nu-
merus, numisma. Tumulus, tumultus.
Autumo. Tumeo. Sumus.

Quævis vocalis sita fines ante sequentes :

Da-ma, cloa-ca, loque-la, stæte-ra, auri-ga, culi-na,
Vi-ta, rube-do, pena-tes, vi-tis, aga-so, lu-panar,
Do-num, quercetum, fi-lum, manti-le, canalis,
La-bes, compa-ges, se-des, farta-go, legu-men,
Fi-nis, re-mus, ahe-nus, ava-rus, na-sus, avi-tus,
Stella-ris, cochlea-re, fena-tor. Finibus hisce
Deme Superlativa in -imus polysyllaba ; signa
Ordinis & Numeralia : vox in -inus, nota si sit
Materiæ ; aut ex Adverbio, nota Temporis : aut ex
Verbo in -itus, quam gignit -uïque, -didïque, -stitïque,
optimus, decimus, faginus, crastinus, genitus, traditus, præstitus.

Et

Et fevi : citus adde, litusque, datúsque, ratúsque,
confitus.

Et fatus, & status; & rutus à -ruo; verbo -ilis orta, ut
Flebilis; omne minutivum, five in -la vel in -lum.
togula, palliolum.

CATALOGUS brevium Irregularium.

- ca. Alica. Brassica. Fabrica, fulica. Manica, mantica. Pedica, per-
tica, plica. Tunica. Vomica.
- la. Copula, crapula. Fabula, fibula. Gula. Macula, mola. Regula.
Simila. Tabula, tegula, togula. Ulula.
- ra. Camera, cumera. Hara, hедера. Litera. Mora. Opera, Patera.
purpura. Sera. Vespera, vipera. Phaleræ.
- ga. Caliga.
- na. Buccina. Fœmina, fiscina, fuscina. Gena. Machina. Pagina, pa-
tina. Sarcina. Trutina. Apinæ. Minæ.
- ta. Amita. Cucurbita. Navita, nota. Orbita. Rota. Semita.
- do. Cado. Edo.
- tis. Cutis. Ratis. Sitis.
- num. Laganum. Nundinum.
- tum. Fretum. Lutum.
- lum. Nihilum. Poculum. Salum, seculum, solum, speculum, spiculum,
stabulum, stragulum.
- lis. Gracilis. Humilis. Parilis. Similis, sterilis, strigilis.
- bes. Hebes.
- go. Ego. Ligo.
Ago. Lego-is, ligo. Nego. Rego. rigo, rogo, Tego.
- men. Columen. Regimen. Specimen. Tegimen.
- nis. Canis, cinis. Juvenis.
- mus. Animus. Calamus. Domus. Fimus. Humus. Nemas.
- nus. Acinus, anus, asinus. Bonus. Circinus, cophinus. Dominus. Fa-
cinus, fraxinus. Galbanus, geminus, genus. Hebenus. Manus.
Onus. Pampinus, penus, platanus. Sinus, sonus. Terminus.
- rus. Barbarus. Camurus, creperus. Ferus. Herus, humerus. Numerus,
nurus. Streperus. Torus. Uterus.
- sus. Carbasus. Pegasus.
- tus. Agnitus, arbutus. Catus, cognitus. Halitus. Latus-eris.
Metus. Vetus.
- ris,-re. Hilaris. Mare.

Pluraque queis tempus sua derivatio monstrat.

Ante-

Ante-ultimæ Communes.

Litera muta, sequensque brevem, præiensque liquentem,

Tresvè breves, primam communem reddere possunt.

Unica vox genus et variat pariliter tempus,

Neutra ut idem brevis est, sed mascula tenditur idem.

Communis Genitivus in -ius penultima habetur :

Deme utriusque atque alterius, contractum & aliis.

Ante-penultimæ Longæ.

Syllaba queis tensa est quovis prior ordine, voces,

Ne frustra omnino sit Tyro, tabella ministrat.

Acet-abulum

Ar-aneus

Aqu-atilis

Fav-onius

Vin-aceus

Libr-arius

Mon-edula

Cic-onia

Vern-aculus

Coloc-asium

Cent-esimus

Patrim-onium

Sex-aginta

Pal-atium

Nov-itiis

Tent-orium

Co-agulum

Fan-aticus

Id-oneus

Pec-ulium

Map-alia

Mensuram sibi Græco-Latina vocabula servant.

aër.

Ultima corripier solet e per a versa Latinis.

Syllaba.

Syllaba composita, aut derivativa tuetur

Vocis, quâ manat, tempus, nec flexio mutat,

Consona de binis nisi ubi una amota recedat :

Quippe amota brevem vocalem deserit ; ut trabs :

Mamma, mamilla etiam breviat, signumque sigillum.

At -x vocalem longam resoluta manentem

Conservat : pax ut pacis. Sin flexio mutat,

Corripit, à remex ut remigis, obicis obex.

Corripe fax ; & nex, grex ; & nix cum pice, fornix,

Styxque, calixque, larixque, salixque, varixque, filixque,

Appendix, histrix, coxendix, cum duce, conjux,

Crux, nux, trux ; cum Cappadoce, atque Allobroge,

præcox.

Irre-

Irregulares Derivativæ.

Longæ. tegula, regula, sedes, à tego, rego, fideo.

Breves. fides, pejero, dejero, pronuba, innuba, sopor, à fido, juro, nubo, sopio.

Communes. connubium à nubo.

QUANTITAS in Græcis Syllabis.

Ultimæ Longæ.

-Ας, -αν, -ιν ; crebrò -υρ, ρα ; dicatalecta et in -ις, -ιν ;
-Υς, -υν· vox et in -α finita dualiter omnis.

-Ας primæ formæ in quarto pluraliter addas.

Post longam, geminâsve breves -ις flexa per -ίδος.

A post α, vel ε ; post αι, ει, vel ι ; facta vel ex -ος.

Αἰνείας, Τῆτάν, ῥήτρῃν, Ψίθυρ, χερὰ, ἀκίς -ιν. Φόρυς -υν ; μῦσα -ας, κημὶς,
πλοκαμὶς. Σιληνάα, Δεὰ, Αθηναία, χοεῖα, σοφία, ὁμοία.

At post diphthongum -ρα solet breviarier ; -ὰς sic

Flexa in -άδος, τρία et ex -της· -εἰα que, quæ venit ex -ης ;

-Εἶα Adjectivi pariter, quod flectitur ex -ύς.

Urbs aut officium, Ἀηϊόχεια vel ἀγγελεία.

Corripitur vox tripla in -ια ; ut μία, πότινα, δῖα,

μοῖρα, χιλιάς, ψάλτρια, ἀλήθεια, ὀξεῖα.

Penultimæ Longæ.

Anceps vocalis longis intexta duabus.

Propria nomina in -άων, -αῖς ; pleraque in -άτης.

-Ιτης, -ίκη, -ίτη, -ίνη desita, et -αῖζ.

Post vocalem etiam vel ρ polysyllaba in -αῖος.

Ἀμφίων, Μαχάων, Θάϊς, Εὐφράτης. Θεσίτης, Εὐδίκη. Ἀφροδίτη, ἰσμήνη,
πολυαῖζ, ἀνιάτος, Ἄρατος.

Græca brevis tantum tabula est, sed larga Latina.

EXTENSIO Particularium.

A.	Pagina	sedulus	obliquus	Obex
Acer	pagus	femita	Pediculus	otium
alea	palus-i	fepes	picus	poculum
area	papilio	ferius	pileus	pomum
ater	profapio	ftrenuus	pituita	populus, <i>arbor</i>
Baro	Qualus	Teda	posticum	procerus
basium	quatuor	temo	pudicus	proles
brachium	Radix	teter	Sibilus	profa
Caligo	ramex	Veles	stipes	Robur
carex	rapum	velox	Tibia	Scopa
cariea	Staturus	vesica	Vestigal	scrofa
caseus	Tabum	vindemia	vestigium	solus
cicada	talus	volemum	vibex	forex
contagium	trames	I.	viburnum	Tophus
crates	Vagina	Antiquus	vicies	Vomer
Fabula	E.	Clitellæ	viginti	U
facundus	Cepe	craticula	vinea	Aculeus
flagitium	ceritus	convicium	vipera	Culeus
fragum	cerussa	Fibula	Umbilicus	cunæ
frater	clemens	ficus	O.	Fuligo
Gratia	creber	filius	Adorea	Gluten
Halec	Difterium	fastidium	Boletus	Judex
Janua	Eruca	fastigium	Codex	jugera
Lamina	Feralis	Idus	comis	jugis
lanugo	feria	ilex	copia	Nugæ
laterna	Gleba	ilia	copula	Pugio
Maceries	Leno	Lacinia	Dolium	pupillus
malus <i>subst.</i>	lethum	liber, -a, -um	Fomes	pugillares
manes	Nequam	libum	Gloria	Suber
materia	Penula	licium	Locusta	Tuber
maturus	penuria	lilium	lodix	Uber
matuta	Rete	linea	lorica	Y
meracus	rheda	litera	lorum	Hybernus
Omasum	Sebum	Mendicus	Moles	Tyro
opacus	seculum	Nidor	Nodus	

A I T Longæ.

A.	Λαός populus	ἱερός sacer
*Λαγῆς infractus	Νάπυ sinapi	ἰθὺς rectus
ἀήρ aēr	*Ράδιξ ramus	ἱλαός benevolus
ἀρετῆς sacerdos	I.	ἰλη agmen
ἀτη noxa	*Ακόνιτον aconitum	*Ἴλιον Ilium
Δαίς fœnus	*Ερίπη minz	ἰλὺς limus
Κλάδος ramus	*Ἰατρός medicus	ἰτία salix

ἰχώρ fanies	χειλιδὼν hirundo	Σάλακος faccus
ἰώχμος tumultus	χίλιοι mille	Κίνδυνος periculum
Κίων columna	χίλος cibus	Λύπη tristitia
κνίδη urtica	χλιδὴ mollities	Μύωψ lufcus
Πέδιλον calceus	Ψιλὸς tenuis	Ξυνὸς communis
πίδαξ fons	Υ.	Ὀλολυγὴ ejulatus
Σέλιον apium	Ἄυτὴ clamor	Σκύτος corium
σείπων baculus	Γύης dentale	Ἰάλος vitrum
σχίτος juncus	Ἐνώ Enyo	Ψυχὴ anima
Φιλίτης fur	Θαλίσια primitiæ	Ψύχος frigus
Χαλινος frænum	Θυὰς Thyas	

A I Y Communes.

A.	Ἄρης Mars	Υ.
Ἄατος nocens, innocens	Καλὸς bonus	Ξύλον lignum
ἄορ ensis	I.	Ἰδωρ aqua
Ἀπόλλων Apollo	ἸΗΣΟΥΣ JESUS	

CATALOGUS brevium Irregularium.

A terminalis post ρ.

Ἄγκυρα anchora ; Γέφυρα pons ; Ὀλυρα far.

I vel prope ρ.

Ἐριφος hoedus ; Κρίνον lilium ; κριτὸς selectus ; ἄρι-ἔρι- præpositivum.
Ἄχυρος palea ; Ἐρυμα propugnaculum ; Λιγυρὸς stridulus ; Μιυρὸς querulus ; Πυρετὸς febris ; Ῥύπος fordes ; Σφυρὸν malleolus ; Τρυφά-
λαια galea ; Τρυφὴ deliciæ, τύραννος tyrannus. Ψιθυρίζω susurro.

Y prope μ.

Μύλαξ faxum, μύλη mola, μύρον unguentum. Ψίμυθος cerussa.
-ικη Δίκη jus ; Ἐλίκη ursa major.

ACCENTUS.

*Non ita Græcorum est facilis doctrina Tonorum.
Sunt voces Atonæ, tono egentes : bis putà quina.*

ὁ, ἦ, οἶ, αἶ, ἐκ, εἶ, ὤς, ἐν, εἰς, ἐκ.

*Sunt etiam Encliticæ, accentum quæ amittere ; vel quæ
In finem anteeuntis amant transmittere acutum :*

Hæ sunt ; τὶς casus Indefinita per omnes :

Singula per tres et Pronomina Substantiva, et

Σφωὲ, σφὲ, σφισί, σφᾶς, σφώ. Πή, ποθί, ποί, ποῖ, πῶ, πω.

Τοί γε, τε, πῶς, νῦν, πέρ, κε, κεν, et νύ ῥα, sæpius et θήν.

Præsens φημί, εἶμι, excepta est Persona secunda.

Emphasis accentum tamen in pronomine servat.

ὁμοίως ἐστὶ, Matt. xiii. 52. τῆτο δὲ φημι, 1 Cor. vii. 29. σκληρὸς εἶ, Matt. xxv. 24. δώσω σοί, Marc. vi. 22.

Amittunt, si pieta tono præit ultima ; quòd si

Anteit Encliticam, postrema gravis fit acuta.

Post præacutam etiam accentum monosyllaba perdunt.

παῖς με, Mat. xii. 18. θέε με, xxvii. 46. μήτηρ με, xii. 48.

Transmittunt, si pieta accentu est tertia ; vel si

Circumflexa secunda præit, finisve Trochæus.

ἄνθρωπος τις, Luc. xvi. 1. σῶμά με, Mat. xxvi. 26. μέσφα. τοί, Theoc. Id. ii. 44.

Entona vox proprio una tono vult pingier uno.

Incontracta acuas quævis monosyllaba ; χεῖρ, τις.

Circumflexa hæc βῆς, γραῦς, δρῦς, λῆς, μῦς, ναῦς, ἔς, παῖς,

Πᾶς, πῆς, πῶρ, σκῶρ, ὕς ; monosyllaba litera, ceu μῦ.

Pieta tono longa ante brevem vult circumflecti.

Ultima si longa est ; poterit nec tertia acutum.

Nec circumflexum accentum bene ferre secunda.

μῆσζ, μέσζς. ἄνθρωπος, ἀνθρώπη.

Nullaque acutum in fine gerit, nisi quæ venit ante

Encliticam : aut quæ interrogat : aut quæ prævia puncto est.

τίς, πόθεν εἶς, Anthol. θείν, Joh. i. 2.

Rara toni, encliticæ adventu, aut variatio sedis.

ἥπιε, ἦσιος, ὤντινων.

Denique nec sedem aut speciem vox recta tonorum

Mutat in obliquis ; nisi prævia regula suadet.

λόγος, λόγμ. ἄγγελος, ἄγγελμ. πατήρ, πατέρος. σωτήρ, σωτήρος.

Sic quasi sine breves αι, -οι, exturbare recusant

Sedibus accentum primis ; nisi reddere longos

Mandat

Mandat possibilis modus aut contractio fines.

μῆσαι, ἄγγελοι· λελέχοι, τιμήσαι, εὔνοιοι, εὔνοιοι.

*Simplicium Composita tonos revocare jubentur :
Composito Oxytoni quoties manet ultima longa,
Et manet Accentus ; nisi sit monosyllaba simplex.*

καλός, φιλόκαλος. βασιλεύς, φιλοβασιλεύς. χεῖρ, αὐτόχειρ.

NOMINA OXYTONA.

Substantivum.

*In -σος, -εδών, -ὼ, -άν, -ήν, -ίν, ἦρ, -εὺς, -ας, -ἄδος, -τύς.
Atque -υῖος, vel in -ών mensis que, locique : et in -ωλός,
-Ωνός, et -ωπός, et -ωρός ; et in μός, ε non præeunte,
Nomen in -ανός avis, vel manans fonte Latino.
Barbara quovis sine Hebræâ ab origine multa.*

ρεοσός, σπητιδών, λεχώ, τίαν, αὐχὴν, ῥημῖν, χαρακίηρ, βασιλεύς, μονάς,
ἰδητός, υῖος, ἑκατομβαιών, νυμφων, Πακλωλός, οἰωνός, Ἀσωπός, σιμωρός,
ὀφθαλμός, Φασιανός, Ἀππιανός, Σιών, Δαβίδ, Ῥαββί, Φαρίεις.

Adjectivum.

*In -κός, -λός, -νός, -πός, -ρός, -τός ; vel -ύς, -ής, quod -έος dat.
Finibus et Substantiva his, compositaque multa
Adjectiva acuas : Graduum omnes excipe voces.
Sic in -ινος seu materiæ, seu signa coloris.
Intra bis denum Numerale et ab Ordine dictum.*

λευκός, καλός, κενός, χαλεπός, ξηρός, κλειτός, ὄξύς ἀληθής.
δοκός, πηλός, αμνός, σκοπός, ἄγρος, στρατός, φιλομαθής, &c.
γλυκ-ύς -ύτερος -ίων ὑτατος -ιστος. λίθινος, κόκκινος, πρῶτος, &c.

*Compositum in -βροσκός, -κλειτός, -κλυτός, -ηγός, αἰσῶγός.
-Ποῖός, -πηγός, -αμοιβός, -αρωγός, -αισιδός, et -ωδός,
-Εργός, et -εργός, et -ωργός, et ωρός, et -ερός, et ὀλκός.*

χοιροβροσκός, τηλεκλειτός, δερικλυτός, κύνηγός, παιδαγωγός ἑρμαιοποιός,
ναυπηγός, χρυσάμοιβός, ἱππαισῶγός, φιλασιδός, τραψιδός, συνεργός, ὑπεργός,
γεωργός, πυλωρός, κηπαρός, ἑφολκός.

Nomina

Nomina Paroxytona.

Vox in -ίλος, -λέος, -ίσιος, -ύλος. Finalia in ἥρης, -ἥκης, -ώκης, aut -ώδης. Quot ab ἦθος & ἔγχος, Et κῆτος, μέγεθος, σέλεχος, composita per -ης sunt, Sic etiam producta Latinis -άτος & -άτον.

ἄργίλος, ἀργαλέος, νεάνισκος, ἀγκύλος, τρίρης, ἀμφήκης, ποδώκης, πε-
τρύδης, κακοήθης, χαλκήγχης, μεγακήτης, παμμεγεθης, μακροσελεχτής,
Πιλάτος, μαυδάτον.

Vox in -ίον, nata oxytono, est præacuta trimembris:

σρεθός, σρεθιον; παῖς, παιδός, παιδίον.

Multa Paroxytono orta. In -ίος Propria, & Tribrachys vox.

βίβλος, βιβλίον. Ὀδός.

Sæpe ut -ίτης, sic finis -ίτις præponit acutum.

νεφρίτης-ίτις.

Nomina Proparoxytona.

Compositum triplex ab ἔρωσque, γέλωςque, κέραςque.

δύσερωσ, φιλόγελωσ, μοιβκερωσ.

NOMINA Circumflexa.

-As aut -ūs sensum minuentia: quædam & in -ã, -ãs

Nomina, & -ãν, -ῆς, -ãν Hebraïca: sic et ἸΗΣΟΥΣ.

Ζηνᾶς, Διοῦδς. ἄβῆã, Θωμᾶς, Σατᾶν; Μωσῆς, Ἡσαῦ.

Nomina Ante-circumflexa.

Nomina in -οιός, et -ώος; substantiva et in -ίτος;

Compositum et cui finis in -ἔτος et -ἔχος et -ἤλιξ.

Signa dieque quoto numeralia desita in -αῖος.

γελοῖος, ἀθῶος, γελασίος, τηλικῆτος, σκηπτῆχος, ὀμῆλιξ, δευτεραῖος.

ACCENTUS Casuum.

Circumflectit in -ῶν genitivum formula prima:

Prima, secundaque, cum genitivis usque dativis

Nominis Oxytoni, numero omni circumflectit.

κομητῶν; ποιητ-ῆς, ἔραν-ός, -ῆ, -ῆ, -ῶ, -αῖν, -οῖν, -αῖς, -οῖς.

Vox monosyllaba, quæ genitivo tenditur, omnes

Plurales in -ν circumnotat atque duales.

E

Excipe

Excipe δᾶς, κρᾶς, πᾶς, παῖς, ἔς, δμῶς, Τρῶς; Ὁ φῶς lux.

At casus vel in -ος, vel -ι, vel -σι notantur acutè.

Regula per reliquos casus generalis in usu est.

πῦς ποδοῖν ποδῶν; ποδός-ι-σι; πόδα-ες-ας.

-Ηρ, -ερος, amissá vócali, hác lege notatur;

Ast -άσι pluralis gerit in penultimá acútum.

Penacuunt ε manens etiam μήτηρ, θυγατήρque

πατήρ πατρός πατράσι; μήτηρ μητέρος; θυγάτηρ θυγατέρος.

Si sit Metatheſis, vel Syncope, vel Paragoge;

Par tonus hisce, γόνυ et δόρυ; et hisce κύωνque, γυνήque;

Ut γυνός, δερός, κυνός, alloclitónque γυναικος.

Ex gravibus nulla accentús nota facta duobus.

Ex gravi acutóque omnis acuta fit; ex et acuto

τείχει τέχει, κενῶν-ῶν.

Atque gravi, vox circumflexa fit; à νόος ut νῆς.

Ex -άα -ά, -όω -ώque duales. Ρεῖτο -εος -ἔς fit,

Quarto et -όα -ώ, ex -εὺς quinto -εῦ venit, -οῖ venit ex ῶ.

μνάα μνά, νόω νό, λεχόα-ώ, χρύσεος χρυσῆς, Βασιλεῦ, λεχοῖ.

Quintus ab -ων -ονος aut -ωνος polysyllabus, inque -ερ,

Retro agit accentum; sic vult -ες ab -ης præacuto.

Neutrum in -ον Adjectivi etiam polysyllabon ex -ων.

Bis duo in -ης per -α flexa tonum revocare jubentur.

Ἀγάμεμνον, Τέλαμον, πά-ερ, εὐδαιμον, Σώκρατες.

ἀκάκητα, δίσπειτα, εὐρύοπα, μητίετα.

Dittona sunt vario accentu parisyllaba. Si vox

Propria, Substantiva etiam, sensúque rogandi est,

Antè gerit tonum: amat sed vox contraria finem.

Βῆλος βηλός, βρότος βροτός, ποῖος ποιός.

Vocis et ejusdem est duplex tonus: ἄορ et ᾶορ.

Isque frequens, si vox sensu sit duplici; φῶς, φῶς.

Specialia Oxytona.

A.

Ἀγαθός bonus
 ἀγκυῶν cubitus
 ἀγορὰ forum
 ἀγός dux
 ἀγυῖα vicus
 ἀδελφός } frater
 ἀδελφεός }
 ἀδελφή soror
 ἀετός aquila
 αἰγιατός littus
 αἰδώς pudor
 αἰματιὰ sepes
 αἰχμή cuspis
 αἰών ævum

ἀκὴ acies
 ἀκμή vigor
 ἀλαζών jaçtator
 ἀλκή robur
 ἀλαλητός clamor
 ἀλωά area
 Ἀμαζών Amazon
 ἀμνιός agnus adultus
 ἀμυιδός mulgendi tem-
 pus

ἀνθρακιά carbo
 ἀνδρείος statua
 ἀνεπίος confobrinus
 αἰοδός poëta
 ἀρά comminatio
 ἀραιός tenuis
 ἀργός otiosus
 ἀρετή virtus
 ἀρηγών auxiliator
 ἀρνεῖός agnus adultus
 ἀρχός princeps
 ἀσπίς uter
 ἀστροπή fulgur
 ἀτραπός } via
 ἀτραπιτός }
 αὐλή stabulum

αὐλός tibia
 ἄφνειός opulentus
 ἄφρος spuma
 Ἀχαιός Achæus
 ἀχλύς tenebræ

B.

Βαῖος parvus
 βίος arcus
 βιοτή vita
 βλαισός blæfus
 βοηθός auxiliator
 βενός collis
 βυθός profunditas

Γ.

Γαλέος felis
 γαμψός gener
 γενεά generatio.
 γεραιός senex
 γυργός velox
 γυνή mulier

Δ.

Δαλός fax
 δεξιός dexter
 δηλαιός diuturnus
 δοῖός duplex
 δολιχός longus
 δραχμή drachma
 δωρεά donum

E.

Εἰκὼν imago
 ἐκὼν spontaneus
 ἑκατόν centum
 ἐκυσός focer
 ἐνός mutus
 ἐνιαυτός annus
 ἐορτή festum
 ἑπτὰ septem
 ἐριμύς furia

ἔριμύς } caprificus
 ἔρινεός }
 ἔσχατιὰ finis
 ἐτέος verus

Ζ.

Ζυγός jugum
 ζῶός vivus
 ζῶή viva

Η.

Ἡδομή voluptas
 ἠιών littus
 ἠλός stultus
 Ἡώς Aurora

Θ.

Θαμειός frequens
 Θεός Deus
 θερμός calidus
 θηλή papilla
 θησαυρός thesaurus
 θοός velox
 θυλή sacrificium
 θυρεός scutum

I.

Ἰδρῶς sudor
 ἰλός limus
 ἰμῶς lorum
 ἰξός viscus
 ἰξός lumbus
 ἰός sagitta
 ἰσχύς robur
 ἰχώρ sanies
 ἰχθύς piscis

Κ.

Καιρός tempus
 καλῶν pulchritudo
 καθίς angulus oculi
 κκκων regula

καπνός fumus
 καρπός fructus
 κενός vacuus
 κεραυνός fulmen
 κεφαλή caput
 κηρός cera
 κιβωτόν arca
 κλαδών ramulus
 κοιλός vagina
 κολοβός mutilus
 κολοίος graculus
 κολωός tumultus
 κομψός elegans
 κοινοστός pulvis
 κορυφή vertex
 κραταιός fortis
 κριθή hordeum
 κρημνός præcipitium
 κριός aries
 κυφός gibbosus
 κωφός surdus

Λ.

Λαγώς } lepus
 λαγυός }
 λαγών ilia
 λαιμός guttur
 λαιός lævus
 λαός populus
 λειμών pratium
 ληνός torcular
 λιτή preces
 λοβός pars ima auris
 λοιμός pestis
 λοξός obliquus
 λοχός infidiæ
 λωτός lotus

Μ.

Μαζός mamma
 μηρός femur
 μισθός merces
 μοιχός mæchus
 μοναχός monachus
 μορμών larva

μορφή forma
 μοχλός vectis
 μελός medulla
 μυχός penetrare

Ν.

Ναός templum
 νερός hinnulus
 νεός novale
 νεφρός ren
 νυός nurus
 νωδός edentulus

Ξ.

Ξανθός flavus
 ξυθός rufus
 ξυρός novacula

Ο.

Ὄβελός veru
 ὄβολός obolus
 ὄδός via
 ὄδδός dens
 ὄϊζύς miseria
 ὄκτω octo
 ὄκνος tractus
 ὄλοός perniciosus
 ὄμφαλός umbilicus
 ὄμφή divina vox
 ὄπη foramen
 ὄπηδός comes
 ὄπλή ungula
 ὄργή ira
 ὄρθός rectus
 ὄρυμαγθός strepitus
 ἔδος pavementum
 ἔδη cicatrix
 ἔζα cauda
 ἔρανός cælum
 ἔχρητός canalis

Π.

Παιδιά lusus
 παλαιός vetus
 παλαιστή palmus

παρεῖα gena
 πατριά patria
 πατριώδης vitricus
 πεζός pedes
 πελαργός ciconia
 πεθερός focer
 περιστερά columba
 πηδός gubernaculum
 πιμελή pinguedo
 πλειών annus
 πλευρα & πλευρόν latus.
 πληθύς multitudo
 ποιινή pœna
 πολίος canus
 ποσειά areola
 πρωίξός matutinus
 πτελέος ulmus
 πτερόν ala
 πτωχός pauper
 πυγμή mensuræ genus
 πυρά rogus
 πυρετός febris
 πυρός triticum
 πυρός fax

Ρ.

Ῥινός scutum

Σ.

Σειρά catena
 σηκός stabulum
 σινδών sindon
 σιαγών maxilla
 σιμός simus
 σκαιός lævus
 σκηνή scena
 σκηπτός fulmen
 σκευή apparatus
 σκία umbra
 σκολίος tortuosus
 σκοπιά specula
 σορός loculus
 σοφός sapiens
 σπιθαμή spithama
 σπυρόν cinis

σπογγία spongia
 γαυρός crux
 γαφυλή uva
 γερεός solidus
 γαά porticus
 γρατιά exercitus
 γρηθός passer
 συρφετός colluvies
 συφεός } hara
 συφός }
 σφυρόν malleolus
 σχολή otium
 σωρός cumulus

T

Ταρσός crates
 Ταρσός N. Urbis
 ταών, ταώς pavo
 τελαμών lorum
 τροχός rota

τροχία cursus
 τυτθός parvus
 τυρός caseus
 τυφών procella

Φ.

Φειδός parvus
 Φοινική palma
 Φλοιός cortex
 Φολκός strabo
 Φοξός acutus
 Φρερός custos
 Φυλή tribus
 Φωλιός caverna

Χ.

Χαλκός æs
 χαλινός frænum
 χειμών hyems
 χελιδών hirundo

χηλή forceps
 χθιζός hesternus
 χιλός cibus
 χιτών toga
 χιών nix
 χλαμύς chlamys
 χολή ira
 χορδή chorda
 χορός chorus
 χρεών debitum
 χρυσός aurum

Ψ.

Ψιττακός psittacus

Ω.

Ωκεανός oceanus
 ώον ovum
 ώτειλή vulnus

Paroxytona.

Α.

Αίολος varius
 άκρος extremus
 άλλος alius
 αντίος contrarius;
cum compositis
 άπλός simplex
 Ε.
 Ένεία novem
 Η.
 Ηλίκος quantus
 Θ.
 Θυγάτηρ filia

Ι.

Ίτυς circumferentia
 ικρίον tabulatum

Κ.

Κίλος mancus

Λ.

Λάλος loquax.

Μ.

Μήτηρ mater
 μένος solus
 μυρίος infinitus

Ν.

Νυμφίος sponsus

Ξ.

Ξένος hospes

Ο.

Όλίγος parvus
 όλος totus
 όσειον os

Π.

Παρθένος virgo
 πίτυς pinus
 πλήρης plenus

Σ.

Σκορπίος scorpius

Φ.

Φίλος amicus

Proparoxytona.

Α.

Άργιλος argilla
 εϋλιον stabulum

Β.

Βάσκανος invidus

Δ.

Δάκτύλος digitus
 δείτελος meridianus

<p>Ε. Ἐκελος similis ἕτερος alter ἕωλος hefternus ἐκάργος; procul arcens Κ. Κόνδυλος digiti articulus</p>	<p>Λ. Λοίδος; convitiōsus Μ. Μάρμαρος albus μέμερος; anxius Ο. Ὅμιλος agmen</p>	<p>Π. Πέλωρος ingens παράγωγος deductivus πάρεργος alienus ab opere περιέργος curiosus πολύεργος operosus πύματος ultimus</p>
---	--	--

Circumflexa.

Γυμνῆς miles levis armatura

Δασπλῆς terribilis

Ante-Circumflexa.

<p>Γ. Γαῦρος superbus Δ. Δῆλος manifestus δῖνος vertex δῖος divinus Ε. Ἐκεῖνος ille ἐταῖρος focius Θ. Θῆρος impetuofus Κ. Κᾶλον lignum</p>	<p>καῖλος cavus κῦδος gloria κακῆργος maleficus Λ. Λᾶας lapis Μ. Μῖμος mimus μῖσος odium Π. Πρᾶος mitis πρᾶγμα } actio πρᾶξις } πρᾶγος }</p>	<p>πανῆργος vaser Σ. Σῖτος panis σκῦλον spoliū σπῖλος macula σῦκον ficus Φ. Φᾶρος pallium φαῦλος pravus φῦλον tribus Χ. Χῆρος viduus</p>
---	---	--

Dittona.

<p>Βίος vita Βιός arcus Βρῆχος bruchus, vermis Βραχός præco Γαῦλος navigium onera- rium Γαυλός poculum pastorale Δῆμος populus</p>	<p>Δημός pinguedo Δόκος opinio Δοκός trabs Θεά spectaculum Θεὰ dea Λῆνος lana Ληνός torcular Νόμος lex</p>	<p>Νομός pascuum Παιδία pueritia Παιδιὰ lufus Πόνηρος laboriofus Ποηρός improbus Τρέχος curfus Τροχός rota</p>
---	---	--

Dialectus.

*Distat communi Dialectus quintupla linguæ;
 Attica Rhetoribus, sed Ionica grata Poetis:
 Vocales solet illa plicare, hæc solvere gaudet.
 Atticus utitur ω; sed Ioni acceptior est η;
 Doribus α; quæ Bæotis pari & Æolis ore est.*

*In multis etiam similis vetus Atthis Ioni est.
At vix Æolicus, non est Bæoticus Auctor;
Utraque sed libris Dialectus testibus orba est.
Rectè igitur, sparsâ in populos sub Doride, utramvis
Tyro legit; nisi ubi Æolidem sibi adoptat † Ionis.*

*Retrabitur tonus, Ε † lenitur spiritus asper.
κάλος, Od. E. v. 260. ούρος, Herod. p. 8. l. 25.*

*Auctores propriæ Dialecto principe gentis
Usi omnes, aliena suis idiomata miscent.
Tyro igitur, suus unde auctor fuerit, bene nôrit.
Una tamen, variâ ex Dialecto, versio vocis.*

** Ἀρταμις, Homer. Theoc.*

Effræni canonem omnem exturbat jure Poesis.

DIALECTUS LITERARUM.

Attica.

Atthis o in ω mutat, σ Ε in τ, ρ simul in σ,

¹ Γλωττα, ² λεως, ³ ἄρσην, ex γλωσσα, Ε λαος Ε ἀρσην.

¹ Ifoc. ² Soph. ³ Phocyl. ver. 1.

Ionica.

A facit η aut ω pro θαῦμα ut ¹ θῶμα, ² πρῆγμα

Pro πρᾶγμα alternis ε et α mutarier optant:

Fit μέγεθος ³ μέγαθος, ἄρσην ⁴ ἔρσηνque. per η;

Solvitur ει, κλεις ut ⁵ κληϊς; primæque per αιη

Flectitur η, ut ⁶ ἀναγκάιη vox reddit ἀνάγκη.

vel ε sæpe aufert et sæpe assumit, ⁷ ἑορτή

Ex ὄρτή, contrâque ab ἀδελφός ⁸ ἀδελφεός exstat.

Pro σενός et ⁹ σεινός, δείξις vox reddita ¹⁰ δεξις.

Ω in o transit οη et in ω, σ vertitur in δ,

Ζωή dat ¹¹ ζοη, ὄσμῆ et ¹² ὄδμῆ; deinde χλοηρός

Fit ¹³ χλωρός; pro π, κ servit, et ex εο ευ fit;

¹ Herod. p. 6. l. 7.

² p. 5. l. 20.

³ p. 12. l. 24.

⁴ p. 29. l. 28.

⁵ p. 208. l. 7.

⁶ p. 4. l. 1.

⁷ p. 8. l. 6.

⁸ p. 117. l. 42.

⁹ p. 148. l. 9.

¹⁰ p. 1. l. 1.

¹¹ p. 8. l. 25.

¹² p. 21. l. 17.

¹³ Phavor.

Πῶς ¹⁴ κῶς dat πλέονες, ¹⁵ πλεῦνες, * δ transit et in ζ,
* ζοραδες, Herod. 179, 18.

Lenis vix unquam aspera fit, crebro aspera lenis:

Una χιτῶν sed facta ¹⁶ κιθῶν alternat utramque.

¹⁴ Herod. p. 20. l. 2. ¹⁵ p. 22. l. 2. ¹⁶ p. 3. l. 15. τεθμὸς pro δεσμὸς.
Pind. Ol. Od. 4. Stroph. δ.

Dorica,

Doris per gentes diffusior ore præamphlo

Vexat literulas, η ω facit α; ο vel ε ω.

Ut ποιμὴν ¹ ποιμᾶν, πρῶτος dialectica ² πρᾶτος,

³ Μῶσα & ⁴ πωμενικὸς pro μέση πωμενικὸςque.

Nonnunquam alternis α & ο se transvertere malunt,

Τέσσαρα sic ⁵ τέτορα, & contrā εἰκοσιν ⁶ εἴκατι format.

Ου facit οι, γ it in δ, ρ crebro meat in κ:

Ex μῆσα ut ⁷ μοῖσα, ex γῆ μητήρ Propria fit vox

⁸ Δαμάτηρ, μικρὸς dat ⁹ μικκὸς, et ex εο * ευ fit * Θεῖς, Callim.

Ex π † κ; quorum communis versio Ioni est. † ὀκοῖος, Theoc.

Aspera in aspiratam aliquando it, nempe θ in χ:

Σ, sumpto quasi κ, fit ξ. ζ solvitur in σδ.

ἽΟρνιθες facit ¹⁰ ὄρνιχες, mutataque μαζὸς

Vox effert ¹¹ μασδὸς, κλείς transformatur & in ¹² κλαξ.

Θῆρ in ¹³ φῆρ; μῆν ¹⁴ μείν· ἤως mutatur in ¹⁵ αὐός.

Α πόλις atque ¹⁶ πόλευς contracta, θεός ¹⁷ σίος effert.

Ζῆν fit ¹⁸ ζᾶν, ζᾶς ζῆς, δᾶν ¹⁹ δῆν· fit Ζεὺς quoq; ²⁰ Δεὺς, ²¹ Βδεὺς.

¹ Theoc. Id. i. 7. ² Id. viii. 5. ³ Id. i. 20. ⁴ Id. i. 23. ⁵ Id. xiv. 16.

⁶ Id. iv. 10. ⁷ Id. i. 144. ⁸ Id. vii. 31. ⁹ Id. v. 66. ¹⁰ Id. v. 48.

¹¹ Id. iii. 16. ¹² Id. xv. 33. ¹³ Pind. Pyth. Od. 3. Stroph. i. ¹⁴ Hef.

εργ. β. 175. ¹⁵ Sapph. Frag. αὐτῆρ Pind. Schol. ¹⁶ Theog. 774. ¹⁷ Thu-

cyd p. 397. ex foeder. Lacedæm. ¹⁸ Pherecyd. ¹⁹ Eustath. p. 387. l. 28.

²⁰ Hefych. ²¹ Comici vet.

Dialectus ARTICULI.

Attica posthronit casus ὁ δὲ pro δὲ per omnes;

¹ Ἠδὲ, ² ταδὲ. *At pro τῆ, ³ τεῦ ⁴ τῶ; τῶν Dorica ⁵ τάων;*

¹² Aristoph. ³ Theoc. Id. v. 39. ⁴ Id. i. 29. ⁵ Id. xxij. 161.

Ex

Ex οἱ ⁶ τοῖ; αἱ ⁷ ταῖ; τὲς ⁸ τῶς. Τοῖς ⁹ τοῖσδεσι vates.
 Atque ¹⁰ ατὶν ἄσσ'; atque ¹¹ ὅσις ὅτις facit. Ὡς τινι verò
 Reddit Ion ¹² ὅτεω, plura & pro τὶς τεὸς effert,
 Ὡνυque -τίνων ¹³ ὀτέων dedit, οἷσισιν atque ¹⁴ ὀτέοισι.

⁶ Id. i. 80. ⁷ Id. vii. 59. ⁸ Id. i. 92. ⁹ Hom. Ὀδ. φ. 93. ¹⁰ Ἰλ. α. 554.
¹¹ Ἰλ. γ. 279. ὅτινα Ὀδ. θ. 204. ὅτινας Ἰλ. δ. 492. ὅτινα plur. Ἰλ. χ. 450.
¹² Herod. p. 27. l. 20. ¹³ p. 305. l. 11. ¹⁴ p. 72. l. 29.

Dialectus NOMINUM.

Attica flexura est duplex, & Ionica duplex;
 Altera contractæ, incontractæque altera vocis.

ATTICORUM Declinatio duplex.

Masculin -ως, neutra -ων, sunt primæ; -ας, neutra secundæ.

Prima Declinatio.

Omnis in -ω casus, neuter vel masculus, exit:

Alteruter finis, si binos excipis, idem est.

Ante ω si venit αι, vel si longa α, per ε versa est.

N. G. D. Ac. V. NAV. G. D. N. V. G. D. Ac.

S.	Δε-ὠς Ἀνώγ-εων	ω	ω	ων	ως ων	D.	ω-	ων	P.	ω	ων	ως ω
----	-------------------	---	---	----	----------	----	----	----	----	---	----	---------

Ω vice ο, non à fine tonum, ut vult Regula, ponit.

Propria in -os ita flexa Poetis pauca Latinis.

Androgeos Virg.

Secunda Declinatio.

Consona vocales præbet detrusa ligandas.

N. A. V. G. D. NAV. G. D. NAV. G. D.

S.	Κεῖ-ας αος ως	ατος αι α	D.	ατε αε α	άτοιον άοιον ῶν	P.	ατα αα α	άτων άων ῶν	ασι
----	---------------------	-----------------	----	----------------	-----------------------	----	----------------	-------------------	-----

Extrito τ, α, quæ præcedit, ε reddit Ionis.

Κίριος, Herod. p. 330. l. 13.

Syn-

Syncope nomen in -ις truncat, plicat Attica Crasis.

S. N. Ἐρις. Pl. ἔρ-ιδες, -ιδας; ἔρεις. Gal. v. 20.

S. N. Κλειῖς Pl. κλειῖ-δες, -δας; κλειῖς. Apoc. i. 18.

IONUM Declinatio duplex.

Declinatio prima.

-Ευς, -ης, -ις rarò; *incontractibile parturit -ηος.*

N. G. D. Ac. V. NAV. G. D. N. V. G. D. Ac.

S.	Βασιλ-ευς				ευ					εὔσι	
	Ἄρ-ης	ηος	ἡῖ	ἡα	ες	D.	ηε	ἡοιν	P.	ηες ἡων ἡσι	ηας
	Πολ-ις				ι						

Declinatio secunda.

Nomen in -ις, vel ι, propriam habet contractile formam.

N. G. D. Ac. V. NAV. G. D. N. G. D. Ac.

S.	Πόλις				ι						
	Σίνηπ-ι	ιος	ιῖ	ι	ι	D.	ιε	ίοιν	P.	ιες, ις ἰων ἰσι	ιας, ις

Vocis ναῦς, duplex Dialectus flectere plures

Communi solet ex usu, quàm Regula casus.

Atthis α reddit ε; -ος, -ως sed Ionis α in η sibi format.

Flexio Thucydideæ casus allata per omnes.

N. G. D. Ac. G. D. N. G. D. Ac.

S. ¹ Ναῦς ² νεῶς ³ νηός ⁴ νηῖ ⁵ ναῦν. D. ⁶ νεοῖν. P. ⁷ νηῖες ⁸ νηέες ⁹ νεῶν. ¹⁰ ναυσί. ¹¹ ναῦς.

¹ Thucyd. 156. A. ² 162. C. ⁴ 156. A. ⁵ 162. C. ⁶ 255. A.

⁷ 162. E. ⁹ 156. B. ¹⁰ 157. B. ¹¹ 156. B.

³ Herod. 1. 17. ⁴ 1. 25. ⁸ Anthol. Tetrast.

Dialectus CASUUM.

Genitivi.

Quintæ -εος Atthis -εως, ¹ υἱέως à υἱέος orta est.

-Oυ in -εω primæ; -ῶν in -έων dat Ionis ubique:

¹ Thuc. 11. A.

Γύγωω

³ Γύγεω à Γύγε, ⁴ ἀνδρέων effertur ab ἀνδρῶν.
Doricus -ε facit -ευ, -ω, -οι; χεῖλες uti.⁵ χεῖλευς
Redditur, Ἐ θυμῷ θυμῶ, χαρμικῆσque ⁷ χαρμικλοῖς.
Primæ -ε, -αο vel α; primæ -ῶν, -άων facit aut -ᾶν.
⁸ Ἀτρεΐδαο ex Ἀτρεΐδου, Ἰγλου dedit ⁹ Ἰγλα;
Pro μουσῶν ¹⁰ μουσαῖν, ¹¹ μουσάων. *Deinde* Ροῦτα
 -ου producit in -οιο, *duale* -οιν efficit -οιν;
Ut βίόττε ¹² βιότοιο, ποδοῖν dat versa ¹³ ποδοῖν.
 -Οῖος ex recto -οιος, ὅμοιος ¹⁴ ὁμοῖος effert.

Dativi.

Addit Ion -αις -οις -ι; *sed* -αις facit -ῆς, *simul* -ῆσι;
Pro πέτραις ¹⁵ πέτραισι venit, βλεφάροις ¹⁶ βλεφάροισι;
Σκίζαις ναυτιλίαις dant ¹⁷ σκίζῆς, ¹⁸ ναυτιλίῃσι.
Mutat -ι *sed per* -εσι, *aut etiam* -εσσι *licentia* Vatum;
A παντὶ *ut pro* πᾶσι facit ¹⁹ πάντεσσω *Homerus*.

Accusativi.

Atticus -ῆ quintæ -ῆν facit, -εις pluraliter -ῆς -ας;
Ut βασιλεῖς ²⁰ βασιλῆς, Ἐ ἀγυιῖς reddit ²¹ ἀγυιάς,
Et ²² Δημοσθέν -ῆ-ῆν. *Dat* Ion primæ -ῆν -εα, Γύγην.
²³ Γύγεα; *dat*que -ω -εν, *sic* Ἰὼ migrat in ²⁴ Ἰᾶν.
Corripit -ας primæ Doris, *ceu* ²⁵ τέχνας ἐγείρει.
 -Ους *fit* -ος -ως, ἐρίφες ²⁶ ἐρίφως; *sic* ²⁷ παρθέν -ος ex -ες.

³ Herod. p. 4. l. 14. ⁴ p. 282. l. 40. ἐφετμέν Hom. Il. á. 405. πεισοῦν
 Herod. p. 26. l. 4. ⁵ Theoc. Id. vii. 20. Εὐμήδους. Id. 134. ⁶ Id. ii. 61.
⁷ Pind. Pyth. Od. iv. Ant. 5. ⁸ Hom. Il. á. 203. Αὐγείας Theoc. xxv. 7.
⁹ Id. xiii. 7. πολιῶτα Id. x. 15. ¹⁰ Id. vii. 37. ¹¹ Id. xvi. 29. αἰχμητῶν
 Hom. Il. á. 152. Αἰολιδᾶν Pind. Pyth. Od. iv. Stroph. 4. ¹² Anthol. Te-
 traft. ¹³ Il. ξ'. 228. ¹⁴ Il. δ'. 315. ¹⁵ Theoc. Id. ix. 26. ¹⁶ Anthol.
 Tetraft. Βαρδάρησι Herod. p. 3. l. 33. ¹⁷ Hom. Il. á. 462. ¹⁸ Herod.
 p. 1. l. 10. ¹⁹ Il. á. 288. ²⁰ Aristoph. ²¹ Demosth. contra Mid.
²² Thuc. 244. D. ²³ Herod. 3. 28. Δεσποτίας p. 30. l. 9. ²⁴ p. 1. l. 16.
²⁵ Theoc. Id. xxi. 1. ²⁶ Id. i. 20. ²⁷ Id. i. 90.

Dialectus ADJECTIVI.

*Adjectiva pares Dialectos Substantivis,
Per casus parili variatos sine, capeffunt.*

Flectit Ion ¹ -εα ab -εια ; *τέρην facit Atticus* ² -εινα,

¹ εὐρέα Herod. p. 45. l. 41.

² Apollon. Ἀργοναυτ.

Dialectus Comparationis Irregularis.

	Att.	Ion.	Dor.	Dor.
Ἄγαθος	¹ κρείττων	³ κρέσσων	⁰ κάρρων	⁹ Βεντισος
Μικρός	² ἥττων	⁴ ἔσσων	⁷ μῆων	
Μέγας		⁵ μέζων	⁸ μάσσων	

¹ Hebr. i. 4. ² Demost. ³ Herod. 16. 30. ⁴ 200. 36 ⁵ 7. 2. ⁶ Plut. Lycurg. ⁷ Bion. Id. v. 9. ⁸ Theocr. Id. xxii. 113 ⁹ Id. v. 76.

Dialectus Ajectivi πολὺς.

*Vox πολὺς in varias mutatur Anomala formas ;
Perque Heteroclisin, & Dialectos, perque Figuras :
Non tantum in metrico, sed & in sermone pedestri.*

Declinatio Poetica.

S.N. Πολ-ύς. G. -έος. D. εἶ. Ac. -ύν. V. -ύ.

P.N.V. -έες, -εῖς. G. -έων. D. -έσι, -έεσσι. Ac. -έας, -εῖς.

Comparatio Figurativa πλείων & πλέων.

Dialectica. πλεῦν I. πλήων D.

Declinatio Comparativi Gradûs.

Ionica S.N. πλέων, πλέον. ¹ πλεῦν. G. ² πλεῦνος Ac. ³ πλεῦνα.

P.N. ⁴ πλεῦνες. G. ⁵ πλεύνων. Ac. ⁶ πλεῦνας.

Poetica Ac. ⁷ πλέας.

Dorica S.N. ⁸ πλήων. G. πλήονος, &c.

¹ Herod. 60. 35. ² 26. 38. ³ 350. 33. ⁴ 22. 2. ⁵ 276. 35. ⁶ 28. 57. ⁷ Hom. Il. β'. 129. ⁸ Bion. Id. v. 3.

Dia-

Dialectus Numeralium.

¹ Δύω *A.* ² δυῶν *A. I.* ³ δυεῖν *A.* ⁴ Τέτταρες *A.* ⁵ τέσσερες *I.* ⁶ τέτορες *D.* ⁷ πίσυρες *P.* ⁸ Πέμπτε *D.* ⁹ Εἰκάσι *D.*
¹⁰ Ὀγδώκοντα. ¹¹ Διζῶς. ¹² τριζῶς *I.*

¹ Hom. *Il.* α. 16. ² Herod. 26. 7. ³ Thuc. 255. A. ⁴ Xenoph.
⁵ Herod. 63. 26. ⁶ Theoc. *Id.* xiv. 16. ⁷ Hom. *Od.* π. 249. ⁸ Herod.
 362. 26. ⁹ Theoc. *Id.* iv. 10. ¹⁰ Herod. 49. 1. ¹¹ 67. 38. ¹² 44. 7.

Dialectus PRONOMINUM.

N. G. D. Ac. N.A.

S.	¹ Ἐγώγε <i>A.</i>	⁴ ἐμέο <i>I.</i>	⁸ ἐμῖν <i>D.</i>	⁹ ἀμε <i>D.</i>	D.	¹⁰ ἄμμε <i>D.</i>
	² ἐγῶν <i>D.</i>	⁵ ἐμεῦ <i>D.</i>				¹¹ ἄμμε
	³ ἐγῶνη	⁶ μεῦ <i>D.</i>				
		⁷ ἐμεόθεν <i>P.</i>				
		⁷ ἐμέθεν				
P.	¹² ἄμμες <i>D.</i>	¹⁴ ἡμέων <i>I.</i>	¹⁷ ἄμιν	¹⁰ ἡμέας <i>I.</i>		
	¹³ ἡμεες <i>I.</i>	¹⁵ ἀμῶν <i>D.</i>	¹⁸ ἄμμιν <i>D.</i>			
		¹⁶ ἡμείων <i>P.</i>	¹⁹ ἄμμι			

¹ Thuc. 139. C. ² Theoc. *Id.* i. 14. ³ Eust. 641. 51. ⁴ Herod. 34.
 32. ⁵ Hom. *Il.* α. 88. ⁶ Theoc. *Id.* ii. 28. ⁷ Hom. *Il.* β. 26. ⁸ Theoc.
Id. ii. 244. ⁹ xi. 42. ¹⁰ Pind. *Ol. Od.* ix. Epod. iv. ¹¹ Theoc. *Id.* viii.
 25. ¹² Theoc. *Id.* v. 67. ¹³ Herod. 57. 24. ¹⁴ Hom. *Il.* γ. 101.
¹⁵ Theoc. *Id.* ii. 158. ¹⁶ Hom. *Od.* ω. 158. ¹⁷ Theoc. *Id.* v. 106. ¹⁸ *Id.*
 i. 15. ¹⁹ *Id.* i. 102. ²⁰ Herod. 8. 22.

N. G. D. Ac. N.A.

S.	¹ Τὸ	⁴ σεο I.	⁷ τοὶ D.	¹⁰ τὲ D.	D.	¹² ὑμμε D.
	² Τύνη	σευ D.	⁸ τὶν D.	¹¹ τὸ D.		
	³ Τύγα	τεῦ	⁹ τεῖν I.			
P.		σεόθεν P.				
		⁶ σέθεν				
	¹³ ὑμμες D.	¹⁴ ὑμέων I.	¹⁶ ὑμμιν D.	¹⁸ ὑμας I.		
	¹⁵ ὑμείων P.	¹⁷ ὑμμι	¹⁹ ὑμμας D.			

¹Theoc. Id. i. 2. ²Hom. Il. ε. 485. ³Theoc. Id. v. 69. ⁴Herod. 3. 18. ⁵Theoc. Id. ii. 126. ⁶Hom. Il. ε. 180. ⁷Theoc. Id. i. 146. ⁸2. 11. ⁹Herod. 194. 31. ¹⁰Theoc. i. 15. ¹¹Id. i. 59. ¹²Id. v. 145. ¹³Id. v. 111. ¹⁴Hom. Od. ι. 7. ¹⁵Od. φ. 318. ¹⁶Theoc. Id. i. 116. ¹⁷Hom. Od. ω. 109. ¹⁸Herod. 13. 6. ¹⁹Theogn. 1100.

N. G. D. Ac.

S.		¹ ἔο I.			
		² ἔυ D.			
		έόθεν P.			
P.		³ έθεν			
	⁴ σφέες I.	⁵ σφέων I.	⁶ σφι I.	⁷ σφέας I.	
				⁸ ψέ D.	

Atticus addit i vocum finibus ἕτος, ἐκεῖνος.

S.N. ⁹Οὔτοσι ⁹αὐτῆι τῆτι. G. ⁹τῆτεῖ. D. ⁹τῆτωι. ⁹ταυτῆι.
 A. ⁹τῆτονί. P.N. ⁹ταυτί. G. ⁹τῆτωνι, &c. I. ¹⁰τῆτέων. I.
¹¹Ἐγὼτός ¹²ἠῶτοῖ ¹³τῶτὸ ¹⁴τῶτῶ ¹⁵τῶτόν ¹⁶Ἐμεῶτῆ
¹⁷Ἐμεῶτόν ¹⁸Σεῶτῆ ¹⁹σεῶτῶ. ²⁰Ἐῶτῆ ²¹ἠῶτῆς ²²ἠῶτῶ
²³ἠῶτῆ ²⁴ἠῶτόν ²⁵ἠῶτῶν. D. ²⁶τῆνος ²⁷τῆνα ²⁸τῆνο ²⁹τῆνας
³⁰τῆνω ³¹τῆνον ³²τῆνα ³³τῆναις. ³⁴ἄμος ³⁵τεὸς ³⁶ὑμός.

At. Εκείνοσι. I.

Dorica ³⁷μὶν vel ³⁸νῖν proque αὐτὸν ponit Ἐ αὐτήν.

¹Hom. Od. η. 217. ²Il. ξ. 427. ³Il. α. 114. ⁴Phavor. ⁵Herod. 8. 19. ⁶2. 1. ⁷2. 21. ⁸Theoc. Id. iv. 3. ⁹Aristoph. ¹⁰Herod. 12. 17. ¹¹74. 43. ¹²98. 24. ¹³4. 14. ¹⁴2. 30. ¹⁵26. 43. ¹⁶9. 30. ¹⁷10. 33. ¹⁸11. 11. ¹⁹29. 17. ²⁰29. 11. ²¹187. 22. ²²9. 17. ²³3. 35. ²⁴6. 20. ²⁵309. 42. ²⁶Theoc. Id. i. ver. 4. ²⁷1. ²⁸8. ²⁹Id. ii. 60. ³⁰40. ³¹Id. i. 71. ³²Id. ii. 153. ³³Id. i. 11. ³⁴Id. v. 108. ³⁵Id. ii. 116. ³⁶Pind. Pyth. Od. vii. Epod. ³⁷Theoc. Id. i. 58. 143. ³⁸43. 151.

VERBUM.

Verbum significat vario cum tempore motum :
Copulat et voces ; sine quo sententia nulla est.

Divisio Verbi.

Distinguit verbum, cum sensu triplice, triplex
Litera : -m, Substantivi ; sed -o, -rque character
Verbi Adjectivi ; inclusum cui nomen inhæret.

Lego, legor, curro, ægroto, sequor.

Activum per -o, Passivum -or, mutabile scitur :
Neutrum in -o, Deponens in -or, immutabile perstat :
Fini utriusque pari est sua significatio dispar ;
Passio in -o, aut interna includitur actio ; contrà
Actio in -or : neque enim Commune imitabile verbum
est.

Flexio sed pariles fines par conjugat ambos.

Bis duo in -ω & -ομαι affinia Græca Latinis.

λέγω, πρέχω, ἴσσω, λέγεται, ἔπομαι.

Præter & hæc, Genera occurrunt quamplurima Verbi :
Est Primitivum lego, Derivativum, uti Causor :
Nupturio, Meditativum : Inceptivum, Adolefco ;
Est Imitativum, Patrifco ; Frequentativum,
Rapto ; Minutivum, Cantillo. Cætera missa.

Accidentia Verbi.

Casus, Persona, & Numerus, communia Verbo ;
Propria sunt, Modus & Tempus ; summusque Character
Verbi, five est Actio, five est Passio, Motus.

Ut Modus indigitat, quali fit Motio sensu ;
Sic Tempus Morula est, qua durat Motio Verbi.

Quadrupla

Quadrupla forma Latina Modorum, *quintupla Græca* Ostendit quod fit : Jubet, ut fit Motio ; dicit [est : Possibilem ; ut Numerum, sic Personam infinitat.

Signum Possibili triplum inest, volo, debeo, possum. Si verbum innuitur cave vel fac, Mandativus.

Sin nota votiva o si, utinam, Modus Optativus ;

Post voces varii sensûs fit Subjunctivus.

Unica forma & in hos & plures servit in usus.

cave putes, *Cic.* fac appareant. *Ter.* o si referat. *Virg.* Utinam sit. *Ter.*

Græci autem, si clausula vel si vocula reëtrix Anteeat, quintum interponunt Subjunctivum.

Bis tria sola Latinis, *ter tria Tempora Græcis* Præsens, Præteritum triplex, duo utrisque Futura : *Græca Indefinita duo, citò postque Futurum.*

Vult Indefinitum omni pro tempore sumi ;

Perfectum est Monstrante Modo, Præsensque Jubente ;

Possibilique Modo, vel Subjungente Futurum.

Participium Tempus verbi cui jungitur optat.

Tempora censentur primi tria, totque secundi Ordinis : ut quod & est ; & quod fuit ; & quod erit : sic Vix quod erat, fueratque priùs : fueritque quod olim ; Dicuntur Præsens, Perfectum, moxque Futurum.

Bina, Imperfectum, Plus-perfectumque Latinum Possibili sunt usa Modo ; Primumque Futurum Monstranti duntaxat, Possibilique Secundum.

*Græcè Imperfectum, Plus-perfectumque prioris Septa Modi cohibent : tria séque Futura coercent Usque Modo à Mandante : à Subjungente nec * usque.*

* κεδνήσωμαι, 1 Pet. iii. 1. βληθήσωμαι, Mat. v. 25. καθήσωμαι, 1 Cor. xiii. 3.

Includit sensum per Tempora cuncta Futurum Possibilis Modus ; & Perfectum aliquando Futuri,

Perfectique Futurum etiam vice fungitur; unde
Primum Infectum dicitur, Exactumque Secundum.

Ufus Personæ verbo discrimina ponit:
Personale triplex Persona, sed unica flectit
Verbum Impersonale per omnes tertia formas.

Conjugatio Verbi Personalis.

Conjugat omne ferè una eadem variatio Verbum:
Flectio enim triplex; per membra Criteria, prima;
Perque Modos cum Temporibus fit proxima; perque
Personas numero tres omni, tertia forma.

Verbum SUM; Εἰμί.

Sum Verbum prius est Naturâ, & crebrius Ufu:
Conficit omne etiam, incluso cum nomine, verbum.

Legō, legor; i. e. sum legens, sum lectus.

Commodat & Linguæ passivum tempus utrique.

Forma Latina refert se Græcâ ab origine natam:
Plurima sunt defecta in utroque, & Anomala, verbo.
Εἰμί ab εἶω. Sum ab εἶω, φύω, fīo; membra cooptat.

Terminatio TEMPORUM.

Litera tripla Latina, et quadrupla litera Græca

o, m, i.

ω, υ, μι, μαί.

Personas omnes per & omnia tempora flectit,
Simplicis aut Contracti omnis parafinia Verbi.

PARADIGMA Generale.

Sum, ero, fui.

Paradigma Temporum et Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præf.	<i>Sum</i>	<i>es</i>	<i>sim</i>	<i>esse</i>	
Imperf.	<i>eram</i>		<i>essem, forem</i>		
1 Fut.	<i>ero</i>				
Perf.	<i>fui</i>		<i>fuerim</i>	<i>fuisse</i>	
Plufq. p.	<i>fueram</i>		<i>fuissem</i>		
2 Fut.			<i>fuero</i>	<i>fore</i>	<i>futurus</i>

Paradigma Personarum.

	1	2	3		1	2	3
	<i>Sum</i>	<i>es</i>	<i>est</i>		<i>sumus</i>	<i>estis</i>	<i>sunt</i>
	<i>es</i>	<i>esto, esto</i>			<i>este</i>	<i>estote, sunt</i>	
S.	<i>-m</i>	<i>-s</i>	<i>-t</i>	P.	<i>-mus</i>	<i>-tis</i>	<i>-nt</i>
	<i>-o</i>	<i>-is</i>	<i>-it</i>		<i>-imus</i>	<i>-itis</i>	<i>-unt -int</i> 2 Fut.
	<i>-i</i>	<i>-isti</i>	<i>-it</i>		<i>-imus</i>	<i>-istis</i>	<i>erunt -ere</i>

Participium Ens migrat in solius Nominis usum :
At cum præposito ab, præ, s mediam interponit.

abfens. præfens.

Paradigma Generale.

Εἰμι, ἔσομαι, ἦν.

Paradigma Temporum et Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præf.	<i>Εἰμι</i>	<i>ἴσθι, ἔσθι,</i>	<i>εἶην</i>	<i>ᾧ</i>	<i>εἶναι</i>	<i>ᾧν</i>
Imperf.	<i>ἦν</i>	[<i>ἔσο</i>				
1 Fut.	<i>ἔσομαι</i>		<i>ἔσοιμην</i>	<i>ἔσομαι</i>	<i>ἔσῃσθαι</i>	<i>ἔσόμενος</i>
Pluf. p.	<i>ἦμην</i>					

Para-

Paradigma Personarum.

Sing.

Dual.

Plural.

1 2 3 1 2 3 1 2 3

Præf.									
Ind.	Εἶμι	εἶς, εἶ	ἐστὶ		ἐστων	ἐστων	ἐσμεν	εἶστε	εἶσι
Imp.		ἴσθι, ἐσθι	ἐστω		ἐστων	ἐστων		εἶστε	ἐστωσαν
Pot.	Εἴην	Εἴης [εσο	εἴη		εἴητων	εἴητην	εἴημεν	εἴητε	εἴησαν
Sub.	ω	ῆς	ῆ		ῆτων	ῆτον	ῆμεν	ῆτε	ῆσι
Impf.	Ἦν	ῆς [εση	ῆ		ῆτων	ῆτην	ῆμεν	ῆτε	ῆσαν
1 F. In	Ἔσομαι	ἔσσομαι νε]	ἔσεται	ἔσομεθον	ἔσσοθον	ἔσσοθον	ἔσομεθα	ἔσσοθε	ἔσουται
Pot.	Ἔσοιμην	ἔσοιο	ἔσοιτο	ἔσοιμεθον	ἔσοισθον	ἔσοισθον	ἔσοιμεθα	ἔσοισθε	ἔσονται
Sub.	Ἔσομαι	ἔση	ἔσηται	ἔσωμεθον	ἔσηθον	ἔσηθον	ἔσωμεθα	ἔσηθε	ἔσονται
Pl. Pe.	Ἡμῶν	ῆσο	ῆτο	ῆμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ῆμεθα	ῆσθε	ῆτο

Verbum in O ; & in Ω.

Verbum in -o ; simplex impurum est ; contractile, purum.

Omne, per -is, verbum incontractum Analogia flectit ; Sola brevem -is tendit triplex contractio finem.

Omne in -ao, vel -eo, vel -io finale Latinis ;

Omne in -άω, vel -έω, vel -ώω finale ita Græcis :

Ex -ais, -âs ; -eis, -ês ; iis, îs contractio format ;

-âs ab -άεις fit ; Ἔ -εῖς ab ἔεις fit ; Ἔ οῖς ab ὀεις fit.

Ratio contrahendi.

Post -a, silent -i, vel -u, vel -e : par contractio post -e.

Post -i, perit similis ; vel -e nuda, vel ante -re clausa.

Contrahe -ao, -o : fed -ae, -e. Forma incontracta filetur, Romæ exul ; priùs ut defueverat, exul Athenis.

Am-ais-as, aunt-ant, ae-a. mon-eis-es, eunt-ent, ee-e.

aud-iis-is, ie i. -ierem-irem. am-ao-o, aem-em.

Contrahitur Thema solum, Imperfectumque per omnes Personas Græcum ; Mutilum est Paradigma Latinum.

Verbi -ao bina omnis se syllaba trudit in unam :
 Nec primam monstrantis -eo, nec contrahit ullam
 Possibilis Præsentis, -io Præsentis omittit
 Primam etiam Personam, pluralémque supremam :
 Imperfecti nec monstrantis contrahit unam,
 Præsentis nec possibilis ; reliquas -io stringit.

In se vocalem præeuntem ω contrahit omnem.

Ou vel -o post α dat -ω ; retinent α cætera cuncta.

Perdit ε verbum in -εω ; εε in ει, εο in ε bene transit.

Post o, brevis plicat ε, longa ω ; reliqua omnia dant οι.

Ou ab ε fit, Ω -εν ab -όειν facit Infinitus.

Τιμ-άω, Φιλ-έω, χρυσ-έω-ώ, Τιμ-άεις-ᾶς, ἄομεν ᾶμεν.

Φιλ-έεις-εῖς, εε-ει, εόμεν -ᾶμεν.

Χρυσ-όεις-οῖς, -οε-ε, -όητον-ώτων, -όησι-ῆσι, εἶν-ῆν.

Verbo in -io occurrunt tribracha incontracta bis octo :
 Hæc ; capio, cupio, facio, fodio, fugioque,
 Et jacio, quatio, rapio, sapio, parioque ;
 Atque orior, morior, gradior, patior ; duo prisca
 Tantùm in Compositis lacio, specio, per -i cuncta
 -Am flectunt aut -ebam aut -unt, velut audio, saluum.
 -As pauca ex -eo, plura sed ex -io, flectere gaudent.

capio -iam -iebam -iunt

Beo, creo, meo, screo calceo, cuneo galeo, laqueo, lineo, nauseo, enucleo.

Allevio, amplio, ascio, brevio, concilio, crucio, excoſio, fascio, frio,
 furio, hio, initio, lanio, luxurio, nuncio, pio, propitio, radio, repudio,
 fatio, faucio, focio, somnio, spolio, tripudio, vario, vitio ; ferior, glorior,
 inficior, insidior, præmior, spatior, suavior.

Formatio Temporum Latinorum.

Præsens est Thema totius Systematis, à quo
 Proximiùs, duo Summa ; remotiùs, Omnia fiunt.

Principialia dupla Latinis, *quadrupla Græcis* ;
 Præsens, Perfectum, ambobus, *duo deinde Futura*
Græcis ; à Themate hæc sunt immediata propago.

Cætera

Cætera sunt Cognata, suo utpote principe nata.

Imperfectum etenim præsentis tempore natum est.

Binaque sic binis Indefinita Futuris,

Plusquam perfectum Perfecti est denique proles.

Sed nonum tempus. Paulo post nempe Futurum,

Perfecti passivi effert persona secunda.

Litera quæque Latina Character, f nisi vel z,

Fit Thematis; quæ in perfecto fit sæpe f, u, x.

-O facit -ebam imperfecto; facit -amque futuro.

-A sed contractum aut -e, -bam sibi postulat et -bo.

Rursum -o potest promptè fines formare Modorum.

Mandat -e; Possibilis fit in -am; per -ere Infinitus;

Possibile Imperfectum ex -bam se conjugat in -rem.

Tempora prima Modos dare cætera visa per omnes.

Formatio Perfecti verisimillima.

Perfectum bene de Præsentis sine creatur.

Ex -o fit -i: tria servile u vocalibus indunt

Scilicet ex -ao, aï, -avi provenit, ex -ïo, -ii, -ivi;

Ex -eo, eï fit -uï. Contrà, sententia vulgi

Imperat ex casu contracto ducere tempus.

Popularis.

-O mutatur in i; contractum -o transit in -avi;

Effer -eo per -uï; sed -io fac rursus in -ivi.

Perfectum primo genitum sibi quintupla format

Tempora; bis duo Præterita, exactumque Futurum;

Ex -i ut -eram vel -erim vel -ero, simul -isse vel -issem.

CONJUGATIO Generalis.

Flectitur -O, per -is, -i, primum Paradigma Latinis;
-Ω sed per duo bis summaria tempora Græcis.

Formatio Temporum Græcorum.

Litera prævenit -ω Præsens, ut antè Latini,
Singula quæque nisi ξ & ψ, σque: sed hæc tres
Primi signa characteristica trina Futuri.

Si præit -ω dupla; sola duarum est prima, character.

Hinc de -ω, -λλω, -μνω perit ultima consona flexu.

Principis & cognati idem solet esse character.

Si brevis, aut anceps α, Characteristica verbi est,

Contrahitur Præsens Imperfectumque per omnes

Personas; Verbum Contractum atque inde vocatur:

Cætera ab Accentu sunt dicta Barytona verba.

Gaudent -κω, -γω, -χω, -σσω, per -ξω; perque -χα flecti:

Fines -πω, -βω, -φω, -πτω, per -ψω; perque -φα: porro

-τω, -δω, -θω, -ζω, purum -ω, per -σω; perque -κα: demum

-λω, -μω, -νω, -ρω, -μνω, per & -ῶ; per item -κα. Futuri

Sed -μῶ finale in perfecto vult dare -μηκα.

Contractis utrobique sua est penultima longa.

νέμω, τεμνω, -μῶ, μηκα. τιμ-άω, -ήσω, -ηκα.

-Ω, finis Thematis, finisque utriusque Futuri est.

Post liquidam in primo, vel in unoquoque secundo,

-Ω circumflexum est. Ante -ω finale, character

Explicitus σ primi est, implicitusve Futuri:

-ῶ itaque, in quo σ quasi plexum est, solvitur in -σω.

λέγω, λέξω, λεγῶ. νέμω, νεμῶ, φράζω φράσω, τέρω τέρω, ὄρω & ὄρω.

A Themate ut primum sic, Linguâ in utrâque, Futurum Postremum solet à Perfecto tempore nasci.

Temporibus dupla Cognatis mutatio: finis, Verbo utrique; at principii, ferè propria Græcis. Imperfectum format -ον ex -ω; deque Futuris, Primum Indefinitum in -α transit; in -ονque secundum: Plusperfectum & in -ειν vult ex Perfecto in -α reddi.

Augmentum initio est; vel Temporis, auctio primæ Vocalis; vel ε Syllabicum, cui consona præfit: Format άγω velut ήχα sibi, πείθωque πέπεικα. Sic ago vult egi, tendo formare tetendi. Crebrò Syllabici augmenti, vix Temporis usus.

Consona si simplex, liquida vel prævia muta Orditur verbum, sibi sumens ε Auctile signum, Præficitur Perfecto, Paulo-postque Futuro. Fit tenuis, quoties verbi aspera consona prima est.

λέγω, λέλεχα, λελέχομαι. γράφω γέγραφα, γεγράφομαι.

Præcedit duntaxat ε Cognata omnia nudum.

έλεγον, έλεξα, έλελέχουν.

Quòd si prima brevis, vel α verbum anteiverit anceps. Auctio mutat ε in η; rarò ει sed α semper in η ο Semper in ω deinde αι facit η sic ω facit ex οι. Nusquam ε potest in diversam mutarier aut υ.

έγειρω ήγειρον. έχω είχον, άκώς ήκων, όρύττω όρυττον, φύω πέφυκα, ίκάνω ίκανον, ύθρίζω ύθριζον.

Emphasis augmenta interdum conduplicat ambo.

Γν tantum præponit ε; μν liquidæ repetunt μ; Verba duo ex πτ, κτ, primam; vix plura reduplicant.

δύναμαι, ίδυνάμην ήδυνάμην. γνώω ήγνωκα; μιτάομαι μέμηται; πτησσω πτήπηκα. κτάομαι κέκτημαι.

Conclusum est monstrante modo signum Auctile; solum id Perfecti modus omnis habet, propriusque futuri.

ίλεξα λέξον λέξαίμι, &c. λέλεχα-ε οίμι, &c. λελέχομαι λελεξούμην, &c.

*Compositum cum Præposito media auctio tendit :
Rara est Præpositi ; dupla rarior auctio verbi.
Præposito sua vocalis perit ante sequentem ;
Præter πρὸς ἔ περι· ρ, vocali ap̄hōsta, duplatur.*

καταλέγω, καταλέλεχα ; καθέδω ἐκάθεδον Ἐκαθηῶδον.
κατέχω, περιέχω, περιέχω· ἀπόρριπτα, ἀπερρίπτον.

Verbum in Or.

-R fert Activa in Passivam tempora vocem ;
-O fit -or ; & -m, -r ; mandans modus accipit & -re.
Infinitus, -e vertit in -i ; ἔr de simplice trudit.
Perfecti & Plusperfecti, exactique Futuri
Defectum, Sum & Part'icipium complere jubentur.

Leg -o -or ; -am -ar ; -e -ere. amar -e -i. leg -ere -i. Lectus sum vel
fui, eram vel fueram, era vel fuero.

Verbum in -Ομαι.

*Tempora ab Activis paribus Passiva creantur.
-Ω fit -ομαι ; sed -θήσομαι, -ήσομαι utrique Futuro :
Indefinitis, fit -α -θην ; fit -ον -ηνque, duobus ;
Prævia ξ Ἐ ψ in χ mutantur Ἐ in φ.
Præteritis fit -όμην, -μαι, -μην, triplus ordine finis.
Ex -ον, -α, Ἐ -ειν. Præiens Perfecti consona versa est ;
Asper χ, γ fit ; φ, μ ; κ vertitur in -σ.
At κ post longam ex puro -ω liquidamque peribit.*

λέγ-ω-ομαι, λέ-ξω-χθήσομαι, λέγ-ῶ-ήσομαι, ἔλε-ξα-χθην, ἔλεγ-ον-ην-όμην,
λέλε-χα-γμαί, ἐλελέ-χεν-γμην. τέτυ-φα-μαι, πέπει-κα-σμαι, πεποίη-κα-
μαι, νενέμη-κα-μαι.

Ut κ Perfecto, sic σ dehone Futuro.

ποίη-σω-θήσομαι, ἐποίη-σά-θην.

*Perfecti Passivi etiam persona secunda
Ex -αι vult in -ο rite modum formare jubentem ;
Vult in -ομαι Tempus citò post formare futurum.*

λέλεξ-αι-ο, -ομαι.

Perfecta

*Perfecta in -μαι non purum, defecta duobus
Possibili et Subjunctivo, complere lacunas
Per verbum εἰμι & Participium optant, more Latino.
Εἰμι & Participium pro verbo servit ubivis.*

Regulæ PERSONARUM.

Personæ Activæ.

Technica personas o, m, i tripla litera format :
-O per [-i] -s, -t; -mus, -tis, sed [per-u] -nt bene flectit :
Propria contractis ante -o vocalis adhæret.

Prævia -m, -s, -t, -mus, -tis, -nt, litera flectit.

-I, pro -s, -sti; pro -tis, -stis; proque -unt, capit -êrunt.

Ex a per e vult personas formare Futurum.

Εἰμι docet similes voce omni flectere fines.

-Ω, -ν, -α, vel -μι, solet Personam claudere primam ;

Sigma secunda capit, quod tertia rejicit à se.

Εἰμι sed εἶς, εἶ, εἶς parit sui anomala juris.

Prima deest Verbi Activi Persona dualis ;

Indefinitis ita Passivisque duobus.

-Τον, -τον dant reliquas binas, tres -μεν, -τε, -σι plures.

Aute -σι diphthongum ει servat pluraliter εἰσί.

Tertia quæque Dualis in -ην, Pluralis & in -ν,

Finit Monstrantis Cognata & cuncta Potentis.

Longam diphthongumve sequens -ν vertitur in -σαν.

Format ab εἶσθι uno personas εἰμι jubentes,

Verbo -θι in fines -τω; -τον, -των; atque -τε, -τωσαν.

Subjungens longam numero & voce optat in omni.

Singula item persona secunda et tertia, tanquam

Ex ει Monstrantis trusum sibi subdit Iota :

Ex -μαι -νται; ex -μην Pluralis tertia fit -ντο.

Tertia, sive in ε, sive in -ι, per ὕ ἐφελεκτικόν, ante

Vocalem

Vocalem claudi cupit, ut sonus haud sit hiulcus:

Consona si sequitur, v rarius intercedit.

ἐγγύωσκειν αὐτόν. Mat. i. 25. ἀφίνω αὐτόν, Mat. iv. 11. εἶσιν διά. Ιλ. γ'. 61.

Possibilis Modus in -μι suum vult claudere tempus:

Diphthongo -οι præeunte, per -εν pluralia finit.

Indefinitum prius unam postulat -αιμι.

-Ω Ω -ον, -εν fit; -α primo -αι, deinde -έναι Infinito.

-Ω Ω -ον, -ων fit; -α primo -ας, deinde -ὼς Part'icipioque.

Personæ Passivæ.

Activum fines passivos Schema refingit:

Vertitur -is per -eris vel -ere, & -t per -tur, ubique:

-Mus per -mur; -tis perque -mini: his -or finibus usum est.

-Ar sed & -er, -ris, -tur: pari & ordine cætera format.

Ex -μαι fit -σαι, ται; -μεθον, Ω -θον, -θον· μεθα, -θε, -νται;

Ex -μην sed -σο, το fit; -μεθον Ω -θον, -θην; -μεθα, -θε, -ντο.

Ω Ω ο, si præeant μ vel ν, non variantur;

Ritè sed in reliquis personis η Ω ε fiunt.

-σαι, -σο, σ amittunt, vocales contrahit Atthis.

Ex -ηαί vel εαι fit ut -η, -εο, -ε fit, -αο ω fit.

Θ, cùm vocalis præeat, prætexitur ab σ.

Pro -σο Potens -ο facit; reliquis variatio constat.

-Ην, ut in εἰμὶ supra, pluraliter exit in -ησαν.

Perfecti & Plusquam Perfecti.

Χ, prope μ, γ fit, cùm σ mutatur Ω in ξ;

Φ, prope μ, μ fit, cùm σ mutatur Ω in ψ;

Ambæ, si sequitur tenuis τ, attenuantur.

Σ pro κ, fini, nisi -σαι, præponitur omni.

Γ pro ν, prope μ, in μ convertitur, aut σ.

Per reliquos fines in ν redit, unde profectum est.

Tertia

Tertia Perfecti pluralis, ab imburo -μαι,

Per Participium plurale -μένοι fit εἰσί.

Præteriti plusquam Perfecti per -μένοι ἦσαν.

Si -μαι sit purum, vel -μην, penultima primæ

Personæ fines manet invariata per omnes;

Σαι -σο nec amittunt σ, ne contractio fiat.

Modi reliqui, eorumque Personæ.

Mandans Passivus contractum & ex eo format,

Hinc -έσθω; εσθουque, -έσθων; -εσθε, έσθωσανque.

Inde -οίμην, -ωμαι -εσθαι, όμενοςque sequuntur.

Ex -ην, -ηθι facit Mandans, post θ facit ητι,

Hinc -ήτω; ητουque -ήτων; -ητε, ήτωσανque.

-Είην, -ω, -ἦναι, simul εἰς exinde sequuntur.

Perfecti ex -σο facit -θω -θον, -θων, atque -θε, -θωσαν.

Ξ, Ψ, fit χ, φ; post liquidamque siletur.

Ex -μαι sed puro fit -μην, -μαι, -σθαιque, -μένοςque.

-Ηι, -ω Possibilis penultima prædita puncto

Per numeros omnes personas prævenit omnes.

Ω Subjunctivi penultima circumflexa

Ex η facta, fit η rursus, μ vque remotis:

Ex ω facta manet sine invariabilis omni,

Σαι quoque σ perdit, contractio format Ω ἦ ῶ.

Musa, tace; nam Tyroni Typus omnia ponit
Ante oculos Latii & Græci primordia Verbi.

Uniformitas omnium Verborum in -o

Per

Forma Verbi.

		Ind.	Imp.	Pot.	Infin.	Part.
Simplicis.	<i>Leg-</i>					
Incontracti.	<i>Ama-</i>					
	<i>Mone-</i>	-o	-e	-am	-ere	-ens
	<i>Audi-</i>					

Per-
Indi-

		Sing.			Plur.		
		1	2	3	1	2	3
Simplicis.	<i>Leg-</i>						
Incontracti.	<i>Ama-</i>						
	<i>Mone-</i>	-o	-is	-it	-imus	-itis	-unt
	<i>Audi-</i>						

Impera-

		Sing.		Plur.			
		2	3	2	3		
Simplicis.	<i>Leg-</i>						
Incontracti.	<i>Ama-</i>						
	<i>Mone-</i>	-e	-ito	-ito	-ite	-itote	-unto
	<i>Audi-</i>						

& ω Simplicium & Contractorum.

Modos.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Infin.	Part.
Λέγ- Τίμα- Φιλέ- Χρυσό-	-ω	-ε	-οίμι	-ω	-ειν	-ων

-fonas
-cativi

	Sing.			Dual.		Plur.		
	1	2	3	2	3	1	2	3
Λέγ- Τίμα- Φιλέ- Χρυσό-	-ω	-εις	-ει	-ετον	-ετων	-ομεν	-ετε	-ουσι

-rativi

	2Sing.		Dual.		Plur.	
	2	3	2	3	2	3
Λέγ- Τίμα- Φίλε- Χρυσό-	-ε	-έτω	-ετον	-έτων	-ετε	-έτωσαν

Conju-

Conjugatio Verbi in -o & -ω.

Paradigma Generale Verbi.

Simplicis.	{	<i>Lego,</i>	<i>-is ;</i>	<i>legam ;</i>	<i>legi.</i>
		<i>Λέγω,</i>	<i>-εις ;</i>	<i>λέξω ;</i>	<i>λέλεχω.</i>
Contracti.	{	<i>Am-o,</i>	<i>-as ;</i>	<i>-abo ;</i>	<i>-avi.</i>
		<i>Mon-eo,</i>	<i>-es ;</i>	<i>-ebo ;</i>	<i>-ui.</i>
		<i>Aud-io,</i>	<i>-is ;</i>	<i>-iam ;</i>	<i>-ivi.</i>
		<i>Τιμ-ῶ,</i>	<i>-ᾶς ;</i>	<i>τιμήσω ;</i>	<i>τετίμηκα.</i>
		<i>Φιλ-ῶ,</i>	<i>-εῖς ;</i>	<i>φιλήσω ;</i>	<i>πεφίληκα.</i>
		<i>Χρυσ-ω,</i>	<i>-οις ;</i>	<i>χρυσώσω ;</i>	<i>κεχρύσωκα.</i>

Paradigma Temporum et Modorum.

Verbi Simplicis.

	Indic.	Imp.	Pot.	Infin.	Part.
Præf.	<i>Leg-o</i>	<i>e</i>	<i>am</i>	<i>ere</i>	<i>ens.</i>
Imperf.	<i>leg-ebam</i>		<i>erem</i>		
1 Fut.	<i>leg-am</i>				
Perf.	<i>leg-i</i>		<i>erim</i>	<i>isse</i>	
Plusq. p.	<i>leg-eram</i>		<i>issem</i>		
2 Fut.			<i>ero</i>		<i>lecturus.</i>

Paradigma Personarum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part:
Præf.	λεγ-ω	ε	οιμι	ω	ειν	ων
Imper.	ελεγον					
1 Fut.	λεξ̄-ω		οιμι		ειν	ων
1 Inde.	ελεξ̄-α	λεξ̄-ου	αιμι	ω	αι	ας
2 Fut.	λεγω̃		οιμι̃		ειν̃	ων̃
2 Inde.	ελεγον	λεγ-ε	οιμι	ω	ειν̃	ων̃
Perf.	λελεχ-α	ε	οιμι	ω	εναι	ως
Pluf. p.	ελελεχειν					

	1	2	3		1	2	3	
Præf. Indic.	S.	ο	is	it	P.	imus	itis	unt
Imperat.			e ito ; ito			ite, itote ; unto		

	Sing.			Dual.		Plural.		
	1	2	3	2	3	1	2	3
ω { Indic.	ω	εις	ει	ετον	ετον	οιμεν	ετε	εσι
ε { 2 Fut. Ind.	ω̃	ει̃ς	ει̃	ει̃τον	ει̃τον	ει̃μεν	ει̃τε	ει̃σι
ον { Imperat.		ε	ετω	ετον	ετων		ετε	εωσαν
μι { Impe. 1 In.		ον	ατω	ατον	ατων		ατε	αωσαν
ω { Potent.	οιμι	οις	οι	οιτον	οιτην	οιμεν	οιτε	οιεν
α { Pote. 1 In.	αιμι	αις	αι	αιτον	αιτην	αιμεν	αιτε	αιεν
ω Subjun.	ω	ης	η	ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
α { Indef.	α	ας	ε	ατον	ατην	αμεν	ατε	αν
ον { Perf.	α	ας	ε	ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
ειν Imperf. 2 I.	ον	ες	ε	ετον	ετην	οιμεν	ετε	ον
ειν Plusq. Per.	ειν	εις	ει	ειτον	ειτην	ειμεν	ειτε	εισαν

Paradigma Generale Verbi Contracti.

<i>Amo,</i>	<i>as</i>	<i>abo</i>	<i>avi</i>
<i>Moneo,</i>	<i>es</i>	<i>ebo</i>	<i>ui</i>
<i>Audio,</i>	<i>is</i>	<i>iam</i>	<i>iui</i>
Τιμ-αω	τιμ-ω, αεις	ας, τιμησω	τετιμηκα
Φιλ-εω	φιλ-ω, εεις	εις, φιλησω	πεφιληκα
Χρυσ-οω	χρυσω, θεις	οις, χρυσωσω	κεχρυσωκα

Paradigma Temporum et Modorum.

	Indic.	Imper.	Pot.	Inf.	Part.
Præf.	<i>Amo</i>	<i>a</i>	<i>em</i>	<i>are</i>	<i>ans</i>
	<i>Moneo</i>	<i>e</i>	<i>eam</i>	<i>ere</i>	<i>ens</i>
	<i>Audio</i>	<i>i</i>	<i>iam</i>	<i>ire</i>	<i>iens</i>
Imperf.	<i>Amabam</i>		<i>arem</i>		
	<i>Monebam</i>		<i>erem</i>		
	<i>Audiebam</i>		<i>irem</i>		
I Fut.	<i>Amabo</i>				
	<i>Monebo</i>				
	<i>Audiam</i>				

	Indic.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præf.	Τιμ-αω	α-ε	α-οιμι	αω	αειν	αων
	Τιμ-ῶ	ᾶ	ῶμι	ῶ	ᾶν	ῶν
	Φιλ-εω	εε	εοιμι	εω	εειν	εων
	Φιλ-ῶ	εῖ	οῖμι	ῶ	εῖν	ῶν
	Χρυσ-οω	οε	θοιμι	οω	οειν	οων
	Χρυσ-ω	ῆ	οῖμι	ῶ	ῆν	ῶν
		Imperfect.				
	Ετιμ-αον		Εφιλ-εον		Εχρυσ-οον	
	Ετιμ-ῶν		Εφιλ-ῆν		Εχρυσ-ῆν	

Indic.

Paradigma Personarum.

Verbi Contracti.

Præfens.

Sing.

Dual.

Plural.

1

2

3

2

3

1

2

3

Ind.	Τιμ-άω	άεις	άεις	άετον	άετον	άομεν	άετε	άησι
	Τιμ-ᾶ	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτον	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶσι
	Φιλ-έω	έεις	έεις	έετον	έετον	έομεν	έετε	έησι
	Φιλ-ᾶ	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτον	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶσι
	Χρυσ-όω	όεις	όεις	όετον	όετον	όομεν	όετε	όησι
	Χρυσ-ᾶ	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτον	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶσι
Imp.		Τιμ-άε	άετω	άετον	άετων		άετε	άετωσαν
		Τιμ-α	ατω	ατον	ατων		ατε	ατώσαν
		Φιλ-έε	έετω	έετον	έετων		έετε	έετωσαν
		Φιλ-ει	ειτω	ειτον	ειτων		ειτε	ειτώσαν
		Χρυσ-όε	όετω	όετον	όετων		όετε	όετωσαν
	Χρυσ-ῆ	ῆτω	ῆτον	ῆτων		ῆτε	ῆτώσαν	
Pot.	Τιμ-άοιμι	άοις	άοι	άοιτον	άοιτην	άοιμεν	άοιτε	άοιεν
	Τιμ-ᾶμι	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτην	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶεν
	Φιλ-έοιμι	έοις	έοι	έοιτον	έοιτην	έοιμεν	έοιτε	έοιεν
	Φιλ-ᾶμι	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτην	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶεν
	Χρυσ-όοιμι	όοις	όοι	όοιτον	όοιτην	όοιμεν	όοιτε	όοιεν
	Χρυσ-ᾶμι	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτην	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶεν
Subj.	Τιμ-άω	άης	άη	άητον	άητον	άωμεν	άητε	άωσι
	Τιμ-ᾶ	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτον	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶσι
	Φιλ-έω	έης	έη	έητον	έητον	έωμεν	έητε	έωσι
	Φιλ-ᾶ	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτον	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶσι
	Χρυσ-όω	όης	όη	όητον	όητον	όωμεν	όητε	όωσι
	Χρυσ-ᾶ	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτον	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶσι
Imperfectum.								
Ind.	Ἐπιμ-άον	άεις	άε	άετον	άετην	άομεν	άετε	άον
	Ἐπιμ-ᾶν	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτην	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶν
	Ἐφιλ-έον	έεις	έε	έετον	έετην	έομεν	έετε	έον
	Ἐφιλ-ᾶν	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτην	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶν
	Ἐχρυσ-όον	όεις	όέ	όετον	όετην	όομεν	όετε	όον
	Ἐχρυσ-ᾶν	ᾶς	ᾶ	ᾶτον	ᾶτην	ᾶμεν	ᾶτε	ᾶν

Uniformitas omnium Verborum in -or

Forma Verbi.		Per			
		Ind.	Imp.	Pot.	Infin.
Simplicis.	<i>Leg-</i>				<i>-i</i>
Incontracti.	<i>Ama-</i>	<i>-or</i>	<i>-ere</i>	<i>-ar</i>	<i>-eri</i>
	<i>Mone-</i>				
	<i>Audi-</i>				

		Per-Indi-					
		Sing.			Plur.		
		1	2	3	1	2	3
Simplicis.	<i>Leg-</i>						
Incontracti.	<i>Ama-</i>	<i>-or, eris-ere, itur</i>			<i>-imur-imini-untur</i>		
	<i>Mone-</i>						
	<i>Audi-</i>						

		Impe-					
		Sing.			Plur.		
		2	3	2	3		
Simplicis.	<i>Leg-</i>						
Incontracti.	<i>Ama-</i>	<i>-ere, -itor, itor</i>			<i>-imini-iminor, -untor</i>		
	<i>Mone-</i>						
	<i>Audi-</i>						

& -ομαι Simplicium & Contractorum.

Modos.

Ind. Imp. Pot. Sub. Infin. Part.

Λέγ- Τίμα- Φιλέ- Χρυσό-	-ομαι	-ε	-οίμην	-ωμαι	-εσθαι	-όμενος
----------------------------------	-------	----	--------	-------	--------	---------

-fonas

-cativi

Sing.

Dual.

Plur.

1 2 3

1 2 3

1 2 3

Λέγ- Τίμα- Φιλέ- Χρυσό-	-ομαι-η-εται	-όμεθον-εσθον-εσθον	-όμεθα-εσθε-ονται
----------------------------------	--------------	---------------------	-------------------

-rativi

Sing.

Dual.

Plur.

2 3

2 3

2 3

Λέγ- Τίμα- Φίλε- Χρύσο-	-ε -έσθω	-εσθον -έσθων	-εσθε -έσθωσαν
----------------------------------	----------	---------------	----------------

G 2

Conju-

Conjugatio Verbi in -or & -ομαι.

Paradigma Generale Verbi.

Simplicis.	{	<i>Legor,</i>	<i>-eris ; legar ;</i>	<i>lectus sum.</i>
	{	<i>Λέγ-ομαι,</i>	<i>-η ; λεχθήσομαι ;</i>	<i>λέλεγμαι.</i>
Contracti.	{	<i>Am-or,</i>	<i>-aris ; -abor ;</i>	<i>-atus sum.</i>
	{	<i>Mon-eor,</i>	<i>-eris ; -ebor ;</i>	<i>-itus sum.</i>
	{	<i>Aud-ior,</i>	<i>-iris ; -iar ;</i>	<i>-itus sum.</i>
	{	<i>Τιμ-ῶμαι,</i>	<i>-ῶ ; τιμηθήσομαι ;</i>	<i>τετίμημαι.</i>
	{	<i>Φιλ-ῆμαι,</i>	<i>-ῆ ; Φιληθήσομαι ;</i>	<i>πεφίλημαι.</i>
	{	<i>Χρυσ-ῆμαι,</i>	<i>-οῖ ; χρυσωθήσομαι ;</i>	<i>κεχρύσωμαι.</i>

Paradigma Temporum & Modorum.

Verbi Simplicis.

	Indic.	Imp.	Pot.	Infin.	Part.
Præf.	<i>Leg-or</i>	<i>ere</i>	<i>ar</i>	<i>i</i>	<i>ctus</i>
Imperf.	<i>leg-ebar</i>		<i>erer</i>		
1 Fut.	<i>leg-ar</i>				<i>endus</i>
Perf.	{ <i>lectus sum vel</i> <i>fui</i>		<i>sim vel fuerim</i>	{ <i>esse vel</i> <i>fuisse</i>	
Plusq. p. 2 Fut.	<i>eram vel fueram</i>		<i>essem vel fuisset</i> <i>ero vel fuero</i>		

Indic.

	Indic.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præf.	Λέγ-ομαι	ε	οίμην	ωμαι	εσθαι	όμενος
Imper.	Ελεγόμεν					
1 Fut.	Λεχθήσ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
1 Inde.	Ε-λεχθην	λέχθ-ητι	είην	ῶ	ῆναι	εἰς
2 Fut.	Λεγήσ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
2 Inde.	Ελέγην	λέγ-ηθι	είην	ῶ	ῆναι	εἰς
Perf.	Λελε-γμαι	ξο	Γμένος είην	Γμένος ω	χθαι	γμένος
Pluf. p.	Ελελέγμεν					
P. p. F.	Λελέξ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος

Paradigma Personarum.

Verbi Simplicis.

	1	2	3	1	2	3	
Præf. Indic.		or	eris ere	itur	mur	imini .	untur
Imperat.	S.		ere itor	itor	P.	imini or	untor
		r	ris re	tur		mini	ntur

Sing.

Dual.

Plural.

1 2 3

Indic.	όμαι	εσαι, η	ειαι	ομεθον	εσθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ουηαι
Imperat:	}	ε	εστω	εσθον	εσθων		εσθε	εσθωσαν	
		ξο	χ-θω	χθον	χθων		χθε	θωσαν	
		ηι, ηθι	ηω	ηλον	ηων		ηε	ηισαν	
Potent.	οίμην	οιο	οιλο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιηο
Subjun.	ωμαι	η	ηλαι	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνηαι
In. & Po.	ην	ης	η		ηλον	ηην	ημεν	ηε	ησαν
Imperf.	ομην	εσο, ε	ελο	ομεθον	εσθον	εσθην	ομεθα	εσθε	οιηο
Perf.	γμαι	ξαι	κλαι	γμεθον	χθον	χθον	γμεθα	χθε	γμένοι
Plu. Per.	γμην	ξο	κλο	γμεθον	χθον	χθην	γμεθα	χθε	γμενοι
									ησαν

Conjugatio Verbi Contracti in -or & -ομαι.

PARADIGMA Generale.

<i>Amor,</i>	<i>aris ;</i>	<i>abor ;</i>	<i>atus sum.</i>
<i>Moneor,</i>	<i>eris ;</i>	<i>ebor ;</i>	<i>itus sum.</i>
<i>Audior,</i>	<i>iris ;</i>	<i>iar ;</i>	<i>itus sum.</i>
Τιμ-αομαι	τιμῶμαι ;	τιμηθήσομαι ;	τέλιμμαι.
Φιλ-εομαι	φιλέμαι ;	φιληθήσομαι ;	πεφίλημαι.
Χρυσ-οομαι	χρυσῆμαι ;	χρυσωθήσομαι ;	κεχρύσωμαι.

Paradigma Temporum et Modorum.

	Indic.	Imper.	Pot.	Inf.	Part.
Præf.	<i>Amor</i>	<i>are</i>	<i>er</i>	<i>ari</i>	<i>atus</i>
	<i>Mone-or</i>	<i>ere</i>	<i>ear</i>	<i>eri</i>	<i>itus</i>
	<i>Audi-or</i>	<i>ire</i>	<i>iar</i>	<i>iri</i>	<i>itus</i>
Imperf.	<i>Am-abar</i>		<i>arer</i>		
	<i>Mon-ebor</i>		<i>erer</i>		
	<i>Aud-iebar</i>		<i>irer</i>		
	<i>Am-abor</i>				<i>andus</i>
	<i>Mon-ebor</i>				<i>endus</i>
	<i>Aud-iar</i>				<i>iendus</i>

	Indic.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præf.	Τιμ-αομαι	αε	οίμην	αομαι	αεσθαι	αομενος
	Τιμ-ῶμαι	ᾶ	ᾶμην	ᾶμαι	ᾶσθαι	ᾶμενος
	Φιλ-εομαι	εε	εοίμην	εομαι	εεσθαι	εομενος
	Φιλ-ῆμαι	ῆ	ῆμην	ῆμαι	ῆσθαι	ῆμενος
	Χρυσ-οομαι	οε	οοίμην	οομαι	οεσθαι	οομενος
Imperf.	Χρυσ-ῆμαι	ῆ	οίμην	ῆμαι	ῆσθαι	ῆμενος
	Ετιμ-αομην					
	Ετιμ-ᾶμην					
	Εφιλ-εομην					
	Εφιλ-ῆμην					
Perf.	Εχρυσ-οομην					
	Εχρυσ-ῆμην					
	Τετιμ-ημαι	ισο	ῆμην	ημαι	ῆσθαι	ημενος
	Πεφιλ-ημαι	ησο	ῆμην	ημαι	ῆσθαι	ημενος
	Κεχρυσ-ημαι	ωσο	ῶμην	ῶμαι	ῶσθαι	ῶμενος

Verbi

Verbi Contracti.

Præfens.

Sing.

Dual.

Plural.

1 2 3 1 2 3 1 2 3

Ind.	Τιμ-άμαι	ἀή	ἀεται	ἀόμεθον	ἀεσθον	ἀεσθον	ἀόμεδα	ἀεσθε	ἀόνται
	Τιμ-ᾶμαι	ᾶ	ᾶται	ᾶμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ᾶμεδα	ᾶσθε	ᾶνται
	Φιλ-έμαι	ἐή	ἐεται	ἐόμεθον	ἐεσθον	ἐεσθον	ἐόμεδα	ἐεσθε	ἐόνται
	Φιλ-ῆμαι	ῆ	ῆται	ῆμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ῆμεδα	ῆσθε	ῆνται
	Χρυσ-όμαι	οή	όεται	όμεθον	όεσθον	όεσθον	όμεδα	όεσθε	όνται
	Χρυσ-ῆμαι	οῆ	ῆται	ῆμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ῆμεδα	ῆσθε	ῆνται

Imp.		2					2	3
	Τιμ-ἀη	ἀεσθω		ἀεσθον	ἀεσθων		ἀεσθε	ἀεσθωσαν
	Τιμ-ᾶ	ασθω		ᾶσθον	ᾶσθων		ᾶσθε	ᾶσθωσαν
	Φιλ-ἐη	ἐεσθω		ἐεσθον	ἐεσθων		ἐεσθε	ἐεσθωσαν
	Φιλ-ῆ	ῆσθω		ῆσθον	ῆσθων		ῆσθε	ῆσθωσαν
	Χρυσ-όη	όεσθω		όμεσθον	όμεσθων		όμεσθε	όμεσθωσαν
Χρυσ-ῆ	ῆσθω		ῆσθον	ῆσθων		ῆσθε	ῆσθωσαν	

Pot.	Τιμ-αίμην	αίσο	αίτο	αίμεθον	αίσθον	αίσθην	αίμεδα	αίσθε	αίντο
	Τιμ-ᾷμην	ᾷ	ᾷτω	ᾷμεθον	ᾷσθον	ᾷσθην	ᾷμεδα	ᾷσθε	ᾷντο
	Φιλ-είμην	είσο	είτο	είμεθον	είσθον	είσθην	είμεδα	είσθε	είντο
	Φιλ-ῆμην	ῆσο	ῆτο	ῆμεθον	ῆσθον	ῆσθην	ῆμεδα	ῆσθε	ῆντο
	Χρυσ-οίμην	οίσο	οίτο	οίμεθον	οίσθον	οίσθην	οίμεδα	οίσθε	οίντο
	Χρυσ-ῆμην	ῆσο	ῆτο	ῆμεθον	ῆσθον	ῆσθην	ῆμεδα	ῆσθε	ῆντο

Subj.	Τιμ-άμαι	ἀή	ἀήται	ἀόμεθον	ἀσθον	ἀσθον	ἀόμεδα	ἀσθε	ἀνται
	Τιμ-ᾶμαι	ᾶ	ᾶται	ᾶμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ᾶμεδα	ᾶσθε	ᾶνται
	Φιλ-έμαι	ἐή	ἐήται	ἐόμεθον	ἐσθον	ἐσθον	ἐόμεδα	ἐσθε	ἐνται
	Φιλ-ῆμαι	ῆ	ῆται	ῆμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ῆμεδα	ῆσθε	ῆνται
	Χρυσ-όμαι	οή	όήται	όμεθον	όσθον	όσθον	όμεδα	όσθε	όνται
	Χρυσ-ῆμαι	οῆ	ῆται	ῆμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ῆμεδα	ῆσθε	ῆνται

Imperfectum.

Ind.	Ετιμ-αίμην	αῖ	αἶτο	αἶμεθον	αἶσθον	αἶσθην	αἶμεδα	αἶσθε	αἶντο
	Ετιμ-ᾷμην	ᾷ	ᾷτο	ᾷμεθον	ᾷσθον	ᾷσθην	ᾷμεδα	ᾷσθε	ᾷντο
	Εφιλ-εῖμην	εῖ	εἶτο	εἶμεθον	εἶσθον	εἶσθην	εἶμεδα	εἶσθε	εἶντο
	Εφιλ-ῆμην	ῆ	ῆτο	ῆμεθον	ῆσθον	ῆσθην	ῆμεδα	ῆσθε	ῆντο
	Εχρυσ-οίμην	οῖ	οἶτο	οἶμεθον	οἶσθον	οἶσθην	οἶμεδα	οἶσθε	οἶντο
	Εχρυσ-ῆμην	ῆ	ῆτο	ῆμεθον	ῆσθον	ῆσθην	ῆμεδα	ῆσθε	ῆντο

Perf. Subj. ab ω.

ᾶμαι | ᾶ | ᾶται | ᾶμεθον | ᾶσθον | ᾶσθον | ᾶμεδα | ᾶσθε | ᾶνται.

	1	2	3		1	2	3	
Præs.	or	aris	are,	atur		amur	amini	antur
Indic.	eor	eris	ere,	etur		emur	emini	entur
	ior	iris	ire,	itor		imur	imini	iuntur
S. Imp.	are,	ator	ator		P.	amini,	aminor	antor
	ere,	etor	etor			emini,	eminor	entor
	ire,	itor	itor			imini,	iminor	iuntor
I Fut.	er	eris	ere,	itur		imur	imini	untur

Verbum Medium.

Vox Media, Activo & Passivo à Schemate, fines Sumit; ab Activo tamen omnia tempora format.

-Ω fit -ομαι; ον, όμην; α & άμην; -ω postulat -ἔμαι;

λέγ-λέξ-ω-ομαι. ἔλεγ-ον-όμην. ἔλεξα-α-άμην. λεγ-ῶ-ἔμαι.

Perfectum Medium format nota sumpta Futuri Activi alterius: Thematis penultima versa est;

Αι fit enim η; ει, οι; dissyllabique Futuri

Activi breve ε factum ο; velut factum οι prius ex ει.

φανῶ ex φάινω πέφηνα, πιδῶ ex πιδω, πέποιθα. λεγω, λέλογα.

Personæ antedatis conformes sunt; sed & -ἔμαι

Ex -έομαι, tanquam contractum, flectier optat.

Inde -όμην, -εἶσθαι dat & -έμενος ordo Modorum.

Indefinitum Primum mandans ab -άμην dat

-Αι -άσθω, -ασθουque, άσθων, -ασθε, άσθωσανque,

Inde -άίμην, -ωμαι, -ωσθαι, άμενοςque sequuntur.

¹ *Reciprocus ferè sensus inheret, agit patiturque.*

¹ Ἐλέσαντο se laverunt. Hom. Od. Δ. 48.

Διωαὶ λέσαν Sc. alios laverunt.

ἀπικείρατο χαιτήν sibi crinem totondit Il. ψ. 141.

Sensum Passivum perfectum plerumque tuentur;

² *Et regimen Passiva activum imitata leguntur.*

² Ἐτραπέσομαι τὸν ἰόν με, Matt. xxi. 37. ἐτίταλται ἡμῖν ὁ Κέριος, Act. xiii. 47.

Perfectum crebrò Medium, Activum in Thema transit;

Nempe κέκληγα, κελήγω; -ων, hinc fingitur ex ὤς.

Para-

Paradigma Generale.

Λέγομαι	-η ;	λέξομαι ;	λέλογα.
Τιμῶμαι,	-ᾶ ;	τιμήσομαι ;	τέτιμα.
Φιλῶμαι,	-ῆ ;	φιλήσομαι ;	πέφιλα.
Χρυσᾶμαι,	-οῖ ;	χρυσώσομαι.	

Paradigma Temporum et Modorum.

Indic. Imp. Pot. Subj. Inf. Part.

Præf.	Λέγ-ομαι	ε	οίμην	ωμαι	εσθαι	ομενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
1 Fut.	λέξ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
1 Ind.	ἐλέξ-άμην	λέξ-αι	αίμην	ωμαι	ασθαι	άμεκος
2 Fut.	λεγ-ῶμαι		οίμην		εἴσθαι	ἔμενος
2 Ind.	ἐλεγόμην	λεγ-ῶ	οίμην	ωμαι	έσθαι	όμενος
Perf.	λέλογα	ε	οίμι	ω	έναι	ῶς
Plufq. p.	ἐλελόγειν					

Sing.

Dual.

Plural.

1 2 3

1 2 3

1 2 3

F. 2.	ῶμαι-ῆ εἶται	-έμεθον-εἴσθον-εἴσθον	-έμεθα-εἴσθε-ἔνται
	-ασο		
I. 1.	άμην vel -αθ	-άμεθον-ασθον-άσθην	-άμεθα-ασθε-αντο
	-ω		
Imp.	-αι, άσθω	-ασθον-άσθων	-ασθε-άσθωσαν

Verbum Deponens.

Non aliud quàm Passivum, Paradigma Latina est
Cum Participiis in utrâvis Voce duobus.

Texitur

Textitur ex Medio & Passivo Schemate Græcum;
Bis duo dat Medium; Passivum, tempora septem:
Vix Themate ex uno se Cognata omnia formant.

Sæpe solent Veteres passivum inducere sensum;
 Præcipuè Participio: idque imitabile cautè.

Comitor. *Justin.* dignor. *Cic.* bella matribus detestata. parentibus
 abominatus. *Hor.* Oblita mihi carmina. *Virg.*

Paradigma Generale.

Sequor -eris, -ar, secutus sum.

Δέχομαι, δέζομαι, δέδεγμαi.
 Πυνθάνομαι, πεύσομαι, πέπυσμαι.

Paradigma Temporum et Modorum.

	Indic.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Pr.	<i>Sequ-</i>	<i>or</i>	<i>-ere</i>	<i>-ar</i>	<i>-i sequens</i>
Imp.	<i>sequ-</i>	<i>ebar</i>		<i>-erer</i>	
F. 1.	<i>sequar</i>				<i>secuturus</i> <i>sequendus</i>
Per.	{ <i>sum</i> <i>Secutus</i> vel <i>fui</i>		<i>sim</i> vel <i>fuerim</i>	<i>esse</i> vel <i>fuisse</i>	
Pl. p.	{ <i>eram</i> vel <i>fueram</i>		<i>essem</i> vel <i>fuissem</i>		
F. 2.			<i>ero</i> vel <i>fucro</i>		

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præs.	Δέχ-ομαι Πυνθάνομαι	ε	οίμην	ώμαι	εσθαι	όμενος
Imp.	ἔδεχόμεν ἔπυνθανόμεν					
1 Fu. P.	δεχθήσ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
1 F. M.	δέξ-ομαι πεύσ-		οίμην		εσθαι	όμενος
1 Ind. P.	ἔδεχθην	δέχθ-ημι	εἶην	ω	ῆναι	εἶς
1 In. M.	ἔδεξ-όμεν ἔπευσ-	δέξ-αι πευσ-αι	αἶμην	ωμαι	ασθαι	άμενος
2 Fut.	πύθ-ῆμαι		οίμην		εἶσθαι	έμενος
2 Ind.	ἔπυθόμην	πυθ-ῆ	οίμην	ῶμαι	εσθαι	όμενος
Perf.	δέδε-γμαι πέπυ-σμαι	ξο σο	Γμενος σμέμος εἶην	ῶ	χθαι σθαι	γμένος σμενος
Pl. p.	ἔδεδέγμην ἔπεπύσμην					
P. p. f.	δέδέξ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος

Verbum in -μι.

Verbum aliud Linguae exundantia protulit in -μι,
 Ortum ex Contracto ; mutatâ -ω in -μι, brevique
 In longam, initioque locatur Iota ; ut ἔω vox
 Format ἴημι, σώωque ἴσημι. Sed ingeminatur
 Simplex consona prima per ι, antiensive liquentem ;
 Aspera fit tenuis, venit unde τίθημι δίδωμι
 Ex δέω atque δώω. Duo tempora deinde sequuntur ;
 Nempe Imperfectum à Thematis -μι refingitur in -ν.
 Ex Imperfecto duplicatio dempta secundum
 Parturit Indefinitum Activum : inde recusum
 Ex -μι -μαι, ex -ν -μην formatur voce sequenti.
 Præceditque brevis penultima primitiva.

Nil sibi præfigi Thema Hyperdissyllabon optat,
 Indefinitum neque vult nisi ab -ωμι secundum.

Cætera sunt censenda Barytona tempora, verbo
 Sumpta ex desueto, quod, in -ω redeunte -μι, versâ
 Inque brevem longâ, duplicatio dempta reponit.

Indefinitum primum ἦκα ἔθηκα ἔδωκα
 Perfecti κ̄ habet pro σ formante Futurum.

Simplicia in Monstrante Modo ferè clausa quiescunt :
 Subjunctivum adhibent tamen bis sua prima Futura.
 Per reliquos nonnulla Modos compôsta vagantur

ἴσω, τεθήσομαι, ἔθηκα, ἐτέθην, ἐθέμην, θήσοι, Nazian. Poem. 61.
 ver. 295. ἴσσαντο Pind. Nem. Od. v. Ant. 2. καταθηκάριος, Pind.
 Ol. Od. vi. Ep. 2.

Pròque τέθηκα τέθεικα venit, próque ἦκα fit εἶκα.

Hoc genus, innumera est Verborum copia ; manca
 Perfecto medio, Indefinitoque secundo

Passivo ; pariterque secundo omni orba Futuro.

Integra sola ab -άω tantùm una aut altera forma est.

Personæ

Personæ Activæ.

Persona ex -μι secunda facit -ς, tertia sed -σι.

Primum extra numerum capitur penultima Verbi

Desueti, numeroque Modi Mandantis in omni.

Tertia pluralis facit -ᾶσι vel -εῖσι vel -ῆσι.

-ῖσα -τον -μεν -τε -θι. ἰσᾶσι. τιθεῖσι. διδῆσι.

Indefiniti manet ultima longa secundi

Activi; excipe ἔθην & ἔδων, simul ἦν; tria tantum.

Ex -μι, vel ex -ν, se format Mandans Modus in -θι.

Pro -θι sed hæc duo bis ponunt -ς, θές, σχές, ἔς, & δός.

Inde -αῖν -εῖν, -οῖν tripla forma Potentis.

Tertia pluralis per & -εν formatur ab -ησαν. δεῖν
Ιλ. δ. 364.

Ω Subjunctivi contracto sine movetur,

Et per Personas manet invariabile ab -ωμι;

Factum at ab -ην parit -η, fines nisi -μεν -σι sequantur.

-Ναι format, præeunte brevi triplice, Infinitum.

Indefinito penultima longa secundo est.

Hæc δεῖναι, δεῖναι, diphthongus format, & εἶναι.

Participia -ὰς -εῖς -ῆς format Præsentia fines,

Indefinita hinc duplicatio dempta reformat.

Personæ Passivæ & Mediæ.

Regula Personas format generalis, ut antè,

Ex -μαι -μηνque; brevis præiens manet invariata.

Ex -μαι μηνυε -σο fit, tunc -μην, -μαι, -σθαιque, μενοςque:

Tripla præit diphthongus αι ει οι μηνυε Potentis.

Séque per ᾶ, ῆ, ῶ penultima flectit in -ῶμαι;

Ante tamen liquidam μ vel ν non variatur.

Corripitur longa Activæ penultima Vocis

Voce in Passivâ; penultima longa Futuro

Sola manet Medio, Indefinitoque priori.

Perfectum quoque in -εικα alienum -ει servat in -ειμαι

Præsentis penitus formam Perfecta sequuntur,

Perque Modos omnes, per Personasque Modorum.

Ausi Contractum Thema sunt duplicare Poetæ ;

A δώω ut δίδώω venit, unde ¹ δίδοισ-θα, ² δίδοιςque.

Hinc tres in numero ³ primo Imperfecta creârunt

Personas ita ⁴ contractas ; pluraliter unam :

Personamque Modo simul in ⁵ Mandante secundam.

Par aliquando Modo Contractio in ⁶ Infinito.

Inde ⁷ Futurum etiam ex δίδώω deductibile primum :

¹ Il. i. 164. τ'. 270. ² Eust. 744. 18. ³ ἐτίθει, 2 Cor. iii. 13. ⁴ ἐτίθειν
Act. iii. 2. ⁵ ἀνάστα, Act. xii. 7. ἐπιτίθει, 1 Tim. v. 22. δίδω, Theoc.
Id. i. 143. pro quo δίδοι Doricè. Pind. Ol. Od. i. Ep. 3. vide Schol.
⁶ δίδῶν, pro quo δίδων Doricè. Theoc. Id. xxix. 9. ⁷ δίδωσομεν, Hom.
Od. v. 358, δίδώσειν, Od. ω. 313. συνησῶν, 2 Cor. x. 18.

Vox Activa.

Paradigma Temporum Principalium.

Ἴσημι	ἕησω	ἕσηκα.
Τίθημι	θήσω	τέθεικα.
Δίδωμι	δώσω	δέδωκα.

Paradigma Temporum differentium à Barytonis.

Præf.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ἴσημι} \\ \text{Τίθημι} \\ \text{Δίδωμι} \end{array} \right.$	Imperf.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἴσην} \\ \text{ἐτίθην} \\ \text{ἐδίδων} \end{array} \right.$	Ind. 2.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἔσην.} \\ \text{ἔθην.} \\ \text{ἔδων.} \end{array} \right.$
-------	---	---------	--	---------	---

Paradigma Temporum et Modorum.

Ind. Imp. Pot. Sub. Inf. Part.

Præf.	ἴσ-	ημι	-αθι.	αίην	-ῶ	άναι	ας
Imp.	ἴσην						
Ind. 2.	ἔσην		σῆθι	σαίην	σῶ	σηναι	σας
Fut. 1.	σήσ-	ω		-οιμι		-ειν	-ων
Ind. 1.	ἔσησ-	α	σῆσ-ον	-αιμι	-ω	-αι	-ας
Perf.	ἔσηκ-	α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ως
Plufq. p.	ἔσηκειν						
Præf.	τίθ-	ημι	ετι	-είην	-ῶ	-έναι	-εἰς
Imp.	ἔτιθην						
Ind. 2.	ἔθην		θές	θείην	θῶ	θειναι	θεις
Fut. 1.	θήσ-	ω		-οιμι	-ω	-ειν	-ων
Ind. 1.	ἔθηκα						
Perf.	τέθεικ-	α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ως
Plufq. p.	ἔτεθείκειν						
Præf.	δίδ-	ωμι	-οθι	-οίην	-ῶ	-οναι	-εἰς
Imp.	ἔδιδων						
Ind. 2.	ἔδων		δός	δοίην	δῶ	δεναι	δεις
Fut. 1.	δώσ-	ω		-οιμι	-ω	-ειν	-ων
Ind. 1.	ἔδωκα						
Perf.	δέδωκ-	α	ε-	-οιμι	-ω	-έναι	-ως
Plufq. p.	ἔδεδώκειν						

Paradigma Personarum.

	Sing.			Dual.		Plural.		
	1	2	3	2	3	1	2	3
Præf.	ἴσ-	ἡμι	ἡς	-ἡσι	α-			ᾶσι
Indic.	τίθ-	ἡμι	ἡς	ἡσι	ε-ΤΟΥ-ΤΟΥ	ΜΕΝ	ΤΕ	εἴσι
	Δίδ-	ωμι	ως	ωσι	ο-			ἔσι
Impe.	ἴσα-	θι						
	τίθε-	τι	τω	ΤΟΥ-ΤΩΝ		ΤΕ	ΤΩΣΑΝ	
	δίδο-	θι						
Pote.	ἴσαι-							
	τιθεί-	ην	ἡς	ἡ	ἡΤΟΥ-ἦΤΗΝ	ἡΜΕΝ	ἡΤΕ	ΕΥ
Subj.	ἴσ-	ᾶ	ᾶς	ᾶ	ᾶ-		ᾶ-	
	τίθ-	ᾶ	ᾶς	ᾶ	ᾶ- ΤΟΥ- ΤΟΥ	ᾶΜΕΝ	ᾶ-	ΤΕ ᾶΣΙ
	δίδ-	ᾶ	ᾶς	ᾶ	ᾶ-		ᾶ	
Impf.	ἴσ-	ην	ἡς	ἡ	α-			
	ἐτίθ-	ην	ἡς	ἡ	ε- ΤΟΥ- ΤΗΝ	ΜΕΝ	ΤΕ	ΣΑΝ
	ἐδίδ-	ων	ως	ω	ο-			
In. 2.	ἴσ-	ην	ἡς	ἡ	ἡ-			
	ἔθ-	ην	ἡς	ἡ	ε- ΤΟΥ- ΤΗΝ	ΜΕΝ	ΤΕ	ΣΑΝ
	ἔδ-	ων	ως	ω	ο-			
Impe.	ἴσ-	θι						
	θεῖ	ς	τω,	&c.				Vide Præf. Imp.
	δο	ς						
Pot.	ἴσαι-							
	θεῖ-	ην	ἡς	ἡ,	&c.			Vide Præf. Pot.
	δοί							
Subj.	ἴσᾶ		ἴσᾶς	ἴσᾶ	ἴσᾶ-		ᾶ-	
	θᾶ		θᾶς	θᾶ	θᾶ ΤΟΥ ΤΟΥ	ᾶΜΕΝ		ΤΕ, ᾶΣΙ
	δᾶ		δᾶς	δᾶ	δᾶ-		ᾶ-	

Vox Passiva.

Paradigma Generale.

ἴσασμαι σαθήσομαι ἔσασμαι.
 τίθεμαι τεθήσομαι τέθειμαι.
 δίδομαι δοθήσομαι δέδομαι.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præf.	ἴσ- αμαι	ασο	αίμην	ᾧμαι	ασθαι	άμενος
Imp.	ἴσάμην					
Fut. I.	σθήσο- ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
Ind. I.	ἔσάθην	σάθ-ητι	εἶην	ᾧ	ἦναι	εἰς
Perf.	ἔσ- αμαι	ασο	αίμην	ᾧμαι	άσθαι	αμέμος
Plusq. p.	ἔσάμην					
P. p. F.	ἔσείσ- ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
Præf.	τίθ- εμαι	εσο	εἶμην	ᾧμαι	εσθαι	έμενος
Imp.	τίθέμην					
Fut. I.	τεθήσ- ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
Ind. I.	ἔτέθην	τέθ-ητι	εἶην	ᾧ	ἦναι	εἰς
Perf.	τέθ- εμαι	εισο	εἶμην	ᾧμαι	εἶσθαι	ειμέμος
Plusq. p.	ἔτεθείμην					
P. p. F.	τεθείσ- ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
Præf.	δίδ- ομαι	οσο	οίμην	ᾧμαι	οσθαι	όμενος
Imp.	ἔδιδόμην					
Fut. I.	δοθήσ- ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
Ind. I.	ἔδόθην	δόθ-ητι	εἶην	ᾧ	ἦναι	εἰς
Perf.	δέδ- ομαι	οσο	οίμην	ᾧμαι	όσθαι	όμενος
Plusq. p.	ἔδ-όμην					
P. p. F.	δεδόσ- ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος

Vox Media.

Paradigma Generale.

Ἴσαμαι	σήσομαι	ἐξάμην.
τίθεμαι	θήσομαι	ἐθέμην.
δίδομαι	δώσομαι	ἐδόμην.

Paradigma Temporum et Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Pr.	Ἴσ- αμαι	άσο	αίμην	ῶμαι	ασθαι	άμενος
Im.	ἴσαμην					
I. 2.	ἐάμην	σάσο	σαίμην	σῶμαι	σάσθαι	σάμενος
F. 1.	σήσ- ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
I. 1.	ἐσησάμην	σησ-αι	αίμην	ωμαι	ασθαι	άμενος
Pr.	τίθ- εμαι	εσο	είμην	ῶμαι	εσθαι	έμενος
Im.	ἐτιθέμην					
I. 2.	ἐθέμην	θεσο	θείμην	θῶμαι	θέσθαι	θέμενος
F. 1.	θήσ- ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
I. 1.	ἐθηκάμην					
Pr.	δίδ- ομαι	οσο	οίμην	ῶμαι	οσθαι	όμενος
Im.	ἐδιδόμην					
I. 2.	ἐδόμην	δύσο	δοίμην	δῶμαι	δύσθαι	δέμενος
F. 1.	δώσ- ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
I. 1.	ἐδωκάμην					

Personæ.

	1	2	3		1	2	3
Præf.	Ἴσα-				Ἴσα-		
Indic.	τίθε-μαι-σαι-ται, &c.			Imperf.	ἐτιθέ-μην-σο-το, &c.		
	δίδο-				ἐδίδο-		
Imper.		-σο-σθω, &c.					
Pot.	Ἴσαι-				ς-ῶμαι	ςῆ	ςῆται
	τίθει-μην-ο-το, &c.			Ind. 2.	θ-ῶμαι	θῆ	θῆται, &c.
	δίδοι-			Subj.	δ-ῶμαι	δῶ	δῶται
Subj.	Ἴσ-	-ᾶ	-ᾶται				
	τίθ-ῶμαι	-ῆ	-ῆται	Vide p. 99:			
	διδ-	-ῶ	-ῶται				

Verbum.

Verbum Imperfonale.

Verbum Imperfonale inflectit tertia folùm Singula ; Perfonis tamen omnibus una cohæret. Tertia * Pluralis cum Nomine congruit olim.

* Signa quæ oportent. Ter. And. Act. iii. Sc. 2.

Verba Activa creant Neutro non paucula fenfu, Ut confert ; formæ & Paffivæ, ut fertur ; & orta Plurima funt Neutris Paffivi finis, ut itur.

Oportet, oportebat, &c. Ἐγὼ, ἔχρην, &c.

Heteroftoichia Verbi Simplicis in Perfecto.

Confona mutatur : -go, -cto, vel -ho vertitur in -xi ; Junge quibus coquo, dico, duco, fruuo, fluo, vivo : Deme leg-o, -i. Tria, fpargo, mergo, tergo ; fed octo, Claudio, lædo, ludo, plaudo, divido, rado, Rodo, trudo, folent -go, vel -do, reddere per -fi. Mitto mifi. Uro, gero, cedo, premo geminant f.

-Po dat -pfi : & duo, nubo, fcribo ; & quatuor in -mo, Como, demo, promo, fumo, ita flectere malunt.

Græca Futuri in Perfectum converfa Latinum Litera, -ξω, -ψω, -σω ; -xi, -pfi, -fi : mutua forma eft.

-Sco, no, -vi faciunt ; nofco ut novi, fino fivi, Spero folet fprevi, fterno fibi poſcere ftravi.

Vocalem -i mutant pauca hæc Perfecta fupremam.

-I fit -ui poſt L fimplex : pariter fremo, pinſo, Sterto, gemo, ftrepo, texo, tremo, vomo, -ui fibi formant. Pono vult poſui ; genui, à geno, fumere gigno : Vult & -ui rapio, ſapio ; et meto meſſui habere.

Hæc -ivi pariunt, arceſſo, capeſſo, laceſſo, Et cupio, peto : quæro, quæſivi ; tero trivi.

Confona sæpe perit ; Vocalis prima novatur. Findo, fundo, linquo, ſcindo, vinco, fuum n ;

Rumpo m perdit : frango vult reddere fregi ,
 Quin & ago, capio, facio, jacio, e parit ex a.

Verba duas tredecim gaudent geminare priores ;
 Qualia sunt hæc ; curro, posco, pendo, tendo ;
 A disco didici, pupugi dat litera dempta
 A pungo ; at tetigi à tango, à pello pepulique.
 Cum medio i cado dat cecidi, cædoque cecidi,
 Atque cano cecini ; medium e sibi fallo fefelli,
 Et pario peperit sumit. Fit sisto stitique.
 Syllaba negligitur dupla rarò ; ut, *retia tendi*.

Plurima contractæ formæ uti simplice gaudent :
 Ex -ao contracto, lavo vult lavi, & juvo juvi.
 At crepo-ui ; domo-ui ; frico-ui ; mico-ui ; plico-ui vult ;
 Sic feco-ui ; sono-ui ; tono-ui ; veto-unique ; necoque
 Non renuit necui, sed amat formare necavi,
 Consona in his, do, sto, repetita dedique, stitique.

Ex -eo fit -veo -vi. Fleo, vel neo, parturit -evi ;
 Prandeo, vel sedeo, video, vertunt -deo per -di ;
 Pendeo habere pependi, mordeo vultque momordi :
 Spondeo habere spondendi, tondeo vultque totondi.

Consona se mutat ; -geo ut impurum cadit in -fi :
 Augeo, frigeo, lugeo, luceo, flectitur in -xi.
 Ardeo, rideo, suadeo, amant deo vertere per -fi :
 Hæreo & hæsi, & mulceo mulsi, & torqueo torfi,
 Vult maneo mansi, jubeo vult flectere jussi.

Ex -io perditur -i ; ut venio format sibi veni.
 Impurum -cio fit -fi ; sed post n -cio fit -xi ;
 Sarcio sic sarfi format, sic vincio vinxi.
 Haurio item haufi, sentio sensi, sepio sepsi :
 Amicio amicui : falio salto falii dat.

Heterostoichia Verbi Compositi.

Mutatur vocalis a quàm multis in e; carpo,
Fallo, etiam scando, spargo, pario; patro, capto,
Arceo, jacto, sacro, lactóque, & farcio; damno,
Tracto; prædamno deme, & pertracto, retracto.
Partior, & gradior: prisca & duo, cando, fatiscor.

Juro, dejero, pejero; sic halo dare anhelio;
Mando -as commendo; patior dare perpetior vult.

Prima etiam Thematis vocalis se per i mutat;
Cædo, lædo, quæro, cado, rapio, cano, tango,
Et sapio, statuo; atque egeo, lateo, taceoque,
Et teneo: & falio: atque habeo, si demitur unum
Posthabeo; sed displiceo à placeo additur unum.

Hæc ago, emo, capio, frango, jacio, premo, pango,
Atque rego; sedeo; prisca & lacio, spacioque;
Et fateor; cum præposito & facio: omnia primam
Vocalem Thematis, non perfecti, per i mutant.
Adde lego; si non præeat per, præ, re, sub, aut trans.

Aufer ab his compôsta supersedeo, coëmoque,
Circumago, cogo, dego, perago satagoque,
Oppango, circumpango, depango, repango.
Syllabicum abjiciunt pergo, surgo Thematis re;
Quod tamen in Perfecto, & pergo & surgo, resumunt.

A calco, salto compôsta pet u variant a:
Excludunt a sed ex causo, quatio, lavo, claudio:
Cludo tamen legitur. Natum à plaudo o facit ex au,
At relavo, applaudo, retinent sibi simplicis usum.

Heterostoichia Perfecti in Composito.

Simplicis aufertur geminatio; deme creata
A disco, posco, à cano natum, ut concino, verbum

Se per -ui, sic compesco, dispescoque flectunt.
 A pungo compôsta solent adsciscere punxi.
 A lego, sic intelligo, diligo, negligo, -lexi.
 A sto nata ftiti dant, à do flecte didíque ;
 Flecte -dedi venun- pessun- circun -do, satis -do.

Infinitivi Simplicis & Compositi.

Flectitur ex orior modus Infinitus oriri.

Heterostoichia

Augmenti & Temporum Græcorum.

Sunt quibus initio augmentum est defectile; ut ¹ ἄω
Crebrius in ² Plusquam perfecto augmenta silentur.
Post ³ δὺς & ⁴ εὐ media in verbo solet auctio poni.
Pauca modos retinent augmentum verba per ⁵ omnes.

¹ ἄεν, Apollon. Ἀργοναυτ. 2. ² ἀπειοίχουσιν, Marc. xv. 7. δεδώκει, ib. xiv. 44. ³ δυσπρεπέωντο, Polyb. 1. 3. ⁴ ἐνηργέτησα, Aristoph. Plut. vide Heb. xi. 5. ⁵ εἶπε, Matt. xviii. 17. εἶποι, Dem. εἶπω, Matt. ii. 13. εἶπειν, Heb. vii. 9. εἶπών, Joh. xx. 20.

Ex diphthongis ει, αι, ι demitur ante liquentem;
Demptum ex ει sed ι prima Indefinita resumunt:
Deque Futuro α per η, aut η, extendere gaudent;
Sic Thematis vertunt ε per ει, νέμω ut fit ἔνειμα.
Prima Futura, Indefinitaque prima reponunt
Ex -μῶ Ἀδίσω Passivum -ηθήσομαι, -ήθην.

σπείρω σπειρῶ ἔσπειρα, ψάλλω ψαλλῶ ἔψηλα, φαίω Φανῶ ἔφηναι, νέμω
 νεμῶ ἔνειμα, νεμηθήσομαι ἐνεμήθην.

Καίω vult καύσω, κλαίω se flectere κλαύσω
Multa à -ζω & -ξω; pauca in -γζω, flectier optant;
Quædam per -σω & -ξω à -σσω paucula per -σω.

Κράζω κρέξω, κλάζω κλάνξω. πλάζω πλάνξω, ἀρπάζω ἀρπάσω &
 ἀρπάξω, πλάσσω πλάσω.

Crebra secundi etiam mutatio facta Futuri est:
Η, ω, αυ, αι, ε, vult Thematis penultima verti

Per

Per brevem α se simul & in ο, & ε in υ; & ει in ι mutat
E quibus illæsum suum ε quædam in α vertere nolunt.

ληθω λαθῶ, τρέγω τραγῶ, παύω παῶ, καίω καῶ, τρέπω τραπῶ, ἀκέω ἀκοῶ, φεύγω φυγῶ, λειπώ λιπῶ; sed λέγω λεγῶ, βλέπω βλέπῶ, φλέγω φλεγῶ, ἔσ.

Ante tamen liquidam ει, cùm sint dissyllaba verba,
Verti in α vult; sed, quando trisyllaba, vult in ε verti:
Perfectum Activum suum & ει & ε conjugat æquè:
Sic Perfecta etiam Passiva, Futuraque prima
Formant ει vel ε, quæque his sunt cognata duobus.

σπείρω σπαρῶ, ἔσπα:κα ἔσπαρειν, ἔσπαρμαι ἔσπαρην, σπαρθήσομαι, ἔσπαρθην; ἐγείρω ἐγεγῶ, ἠγερκα ἠγέρκειν, ἠγερμαι ἠγέρην, ἐγερθήσομαι ἠγέρθην; ἔλλω, ἔαλω, ἔταλκα, ἔταλμαι.

At verba in -ζω, -σσω, primo formata Futuro
Per -σω -ξω faciunt -δῶ, -γῶ formata secundo:

φράζω -σω -δῶ, ὀρύσσω -ξω -γῶ.

Undecies quoque bina Futuri elementa secundi,
B, φ, sumuntur pro ω tenui, ἀντίσοιχα.

B βλάπτω, καλύπτω, κρύπτω, βῶ. Φ. ἄπτω, βάπτω, δρύπτω, δάπτω, δύπτω, ράπτω, ρίπτω, σκάπτω, φῶ.

Omnia in -ίνω, aut είνω, dissyllaba tollunt
N medium ex Perfecto: & plurima flexa per -ηκα
Vocalem cupiunt Perfecto extrudere primam,
Passivoque Futuro primo & utroque creatis;
N tamen abreptum revocant aliquando Poetæ.

κρίνω κέρικα κριθήσομαι ἐκρίθην, τείνω τέτακα ταθήσομαι ἐτάθην, τέμνω τέμηκα τμηθήσομαι ἐτμήθην, ἐκρίθην.

Eu suum ε, Perfecti Passivi ante-ultima, crebrò
Abjicit: -αίνω, -υνω, vult -νω reddere per -σμαι.

φεύγω πέφυγμαι, φαίνω πέφισμαι, μελίνω μεμόλυμαι.

Paucula in -ω purum, sua cùm penultima longa est.
Σ capiunt: sua cùm brevis est, σ pauca recusant:
Sunt, quæ σ capiunt renuuntque, bisformia verba.

ἄκνω ἠκυσμαι, δίδω δέδομαι, κλείω κέκλεισμαι & κέκλειμαι.

Ex -ε τρέπω, τρέφω, atque σρέφω flectuntur in -αίμαι.
τέτραμμαί, τέθραμμαί, ἔγραμμαί.

Primum sæpe Futurum & sæpiùs inde profectum
Indefinitum in -θην est, quod perdit, & est quod
Sumit σ; quod & η in ε vertit; & η vel ε format.

ἔσθην, ἰμῆσθην, ἔρῶσθην, εὐρέθην, ἤρέθην, ἐσχέθην, ἔρῃ θην & ἔρρέθην.

Verba ex contractis quædam aversantia longam;
Ut τελέω, ἀρόω: in -άω quibus anteit aut ε,
Aut ι, & λ vel ρ purum; dat lectio plura.

γελάω, ὀράω, ἴαω. κοπιάω θλάω. κλάω. -άσω.

Formant -εύσω pauca, δέωque, νέωque, πλέωque,
Et πνέω, & ῥέω, atque χέω. Dissyllaba verba
Præter in ει perrarò ab -έω contracta leguntur.

πλεῖν, Act. xxvii. 2. πλεούων, Luc. viii. 23. χῶν, Herodot. 42. 8.

Perfectum inter se variant primumque Futurum
H & ε; ut in duplici verbo καλέωque, δέωque;
Passivo, brevis huic, redit illi longa, futuro.

καλέω καλέσω κέκληκα κληθήσομαι. δέω δήσω δέδεκα, διθήσομαι.

Verba in -άω & -έω, contracto ω prævia si sit
Consona, Perfectum Medium Exactumque Futurum
Agnoscunt: si vocalis sit prævia, neutrum.
At contracta carent in -ώω verba omnia utroque.

Verbum in -υμι & -σκω.

Duplicis Heterostoicha characteristica verbi est;
Usu quod crebro fines -υμι postulat, aut -σκω.

Vertier -ω vult per -υμι, quod ex -ύω venit; -ω sed
Plexile conduplicat sibi v Thema penè vetustum est.

ζευγύω ζεύγνυμι, κεράω κεράννυμι, κορέω κορέννυμι.

Verbum in -σκω, ante -ω contractile, σ capit & κ,

γηάω, γηάσκω.

Producta & rarò brevis est; in ι migrat ε, sic ο.

γινώω, γινώσκω.

Ευρέω ευρίσκω, αἰλόω ceu format αἰλίσκω.

Finis queis -υμι, verba molis sunt manca duobus, Possibili, & Subjunctivo: ferè cuncta sed in -σκω Integra sunt, simile & Themati in -μι gerentia signum Augmenti; Indefinitumque imitata secundum.

γίγνσκω ἔγνω à γῆμι.

Cætera suppeditat Thema in -ω, quo manat utrumvis, Pro -νυμι si redit ω̄ pereunt servilia σ, κ.

At -σκω, divisis σ, κ, sua tempora format;

Et redit in Perfecto eadem brevis, inque Futuro:

ζεύγνυμι à ζεύγω ζεύξω, ἀρίσκω ab ἀρεω ἀρέσω.

Transpositis σ κ, nonnullis datque Futurum.

ἀλύσκω, βρώσκω, διδάσκω, δούσκω -ξω.

Verbum in -υμι.

Vox Activa.

Paradigma Generale.

Ζεύγνυμι, ζεύξω, ἔζευξα.

Paradigma Temporum et Modorum.

Ind. Imp. Infin. Part.

Præf.	Ζεύγνυμι	-υθι	-ύναι	-υς	
Imperf.	ἔζευγνυυ				
<i>Ultra quæcunque occurrant dat Tempora Ζευγω.</i>					
Fut. 1.	Ζεύξω.	In. 1.	ἔζευξα.	Ind. 2.	ἔζυγον, &c.

Paradigma Personarum.

Sing. Dual. Plural.

1 2 3 2 3 1 2 3

Præf.	ζεύγν	-υμι	-υς	-υσι	-υτον	-υτον	-υμεν	-υτε	-ῦσι
Imperat.									
Præf.	ζεύγνυ	-θι	-τω	-τον	-των		-τε	-τωσαν	
Imp.	ἔζεύγν	-υυ	-υς	-υ	-υτον	-ύτην	-υμεν	-υτε	-υσαν

Vox

Vox Passiva.

Paradigma Generale.

Ζευγνυμαι, ζευχθήσομαι, ἔζυγμαι.

Paradigma Temporum et Modorum.

	Ind.	Imp.	Inf.	Part.
Præf.	Ζευγν- υμαι	-υσο	-υσθαι	-ύμενος
Imp.	ζευγνυμην			

F. 1. ζευχθήσομαι. Ind. 1. ἔζεύχθην.

In. 2. ἐζύγην. Perf. ἔζυγμαι, &c.

Paradigma Personarum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
Indic.	1	2	3	1	2	3	1	2	3
Præf.	ζεύγνυ-μαι-σαι-ται			-μεθον-σθον-σθον			-μεθα-σθε-νῆαι		
Imper.									
Præf.	ζεύγνυ-σο-σθω			-σθον-σθων			-σθε-σθωσαν		
Imp.	ἔζευγνύ-μην-σο-το			-μεθον-σθον-σθην			-μεθα-σθε-νῆο		

Vox Media.

Paradigma Generale.

Ζευγνυμαι, ζεύξομαι, ἐζευξάμην.

Paradigma Temporum & Modorum.

Ind. Imp. Inf. Part.

Præf.	Ζευγν- υμαι	-ύσο	-υσθαι	-ύμενος
Imp.	ἐζευγνυμην			

F. 1. Ζευξομαι. Ind. 1. ἐζευξάμην, &c.

Sola Indefinita, Bisyllabi in -ύμι, leguntur.

Sola Ind. 2. Ἐδυν, δῦθι, δύναι, δὺς. à δῦμι obsoleto.

Verbum in -σκω.

Paradigma Generale.

Γιγνώσκω, γνώσω, ἔγνωκα.

Paradigma Temporum et Modorum.

Indic. Imp. Pot. Subj. Inf. Part.

Præf.	Γιγνώσκ	-ω	-ε	-οιμι	-ω	-ειν	-ων
Imperf.	ἔγίνωσκον						
1 Fut.	γνώσ	-ω		-οιμι		-ειν	-ων
1 Ind.	ἔγνωσ	-α	γνώσ -ον	-αιμι	-ω	-αι	-ας
Perf.	ἔγνωκ	-α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ώς
Pluf. p.	ἔγνώκειν						
2 Ind.	ἔγνων		γνώθι	γνοίην	γνώ	γνώναι	γνές
	à γνώμι						

Heterostoichia Reduplicationis in -μι.

Augmentum per ε, vel per ι cum μ, sumptile paucis.

¹ Τέτλαθι, ² πιμπλάσι. & nullum optant pauca, uti ³ φημι.

Ponit & assumit sibi κλύμι; ut ⁴ κέκλυτε, ⁵ κλύθι.

¹ Il. α. 586. ² Il. φ'. 23. ³ Il. β'. 129. ⁴ Il. θ'. 5. ⁵ Il. α. 37.

PARTICIPIUM.

Part'icipium genere & quasi Nomen flexile casu est;
 Sæpe etiam augetur gradibus pro Nomine sumptum,
 aman-s-tior-tissimus. lect-us-issimus.

Motum habet à verbo, varii cum temporis usu.
 Vocis sunt utriusque duo; unum utrinque Futurum.
 Actio sed præsens, Perfectum Passio novit,
 Part'icipium non pauca creant Neutralia trinum.

dol-eo-ens iturus-endus.

Præsens Part'icipium Thematis de fine creatur;
 -O parit -ens, sed -ao aut -eo contractè parit -ans, -ens,
 Format -io sibi -iens. Præsens facit inde Futurum
 Passivum in -dus, -s factò -dus; amans ut amandus,
 Perfectum verbi Activi duo cætera format;
 Scilicet in -tus Perfectum; in turusque futurum.

Sunt verbi orta ab origine neutrius in -dus, & in -tus.

pigendus, *Ovid.* titubatus, *Virg.*

Barbara Grammaticæ vox, nullis cognita linguis,
 Queis solis legitur, non intellecta Latinis;
 Excidat è manibus puerorum aliquando, Supinum:
 Nil aliud, quàm Verbi ortum de stemmate Nomen,
 Præpositi Elleipsis, lex & Derivatorum,
 Indicat, ut spectatum eo, venatuque revertor,
 Præposito orba suo phrasis utraque; Quin, eo ludos
 Spectatum, quasi apud Plautum, spectatio ludos.

Quid istum tactio est? *Plaut.*

Nec Modus est, nec Tempus in hoc, nec Copula
 vocum

Contexto in sermone: Tria hæc signacula Verbi.

Forma-

Formatio Participii in -tus.

-I fit -tus ; dempto u ; redit a ; geminatio nulla est ;
Ici, ic̄tus ; scivi, scitus ; tetigi quoque tactus.

G, qu, x prope -tus migrat in c ; legi uti lectus.

linquo liqui listus. tego texi tectus.

Perditur u, x, servilis ; radix manet ; ut fit,

De caveo cavi cautus ; de texoque textus.

At perit in foveo, moveo, voveo, juvo, radix.

Heterostoichia Participii.

Consona Participii interdum postrema novatur.

-Di, -li, -ri, vel -si format -fus : quinque duplant f ;
Nempe fidi, fodi, misi, fedique, scidique.

Pulsus item à pepuli, à peperis dat regula partus.

Post p, -si format -tus ; sic fit ab uro, gero -tus ;

Sic indulgeo, torqueo ; fulcio, farcio, farcio.

Fingo, mingo, pingo, stringo, rejiciunt n.

A -cto -xi fit -xus ; fluo, fluxus ; figoque fixus.

Vocalem interdum penultima Syllaba mutat ;

Ex -ui -itus venit ; ut domo, -itus : sed Regula princeps

Excludit rapio, oculo, consulo, texo ; fricoque,

Atque feco ; doceo, teneo : amicio, salioque.

Verto vult versus ; pascus pascio, haurio & haustus,

Torreo tostus habet, colo cultus, emoque dat emptus ;

Sisto status, datus & do, sepelioque sepultus,

Formatio Participii Compositi.

Sic sua Compositum, ut simplex, perfecta reponit;
 Inpersus solet inspergo, ut spargo dare sparsus;
 Inficio infeci, simul infectus sibi format.

Heterostoichia Participii Compositi.

Diversam à propriâ vocalem simplicis optant
 Hæc ab ago, frango, pango, vel tango creata;
 A facio, nisi ubi præpositio ante-locetur.

Flecte -didi, -sevi, -stiti, -itus; nata ex do, sero, sto.
 Nosco duo pariter per i, cognitus, agnitus, edit.

Hæc vocalem i, cano, rapio, teneo, per e mutant;
 At falio -sultus sibi vult; adolesco & adultus;
 Eneco & enectus; neco sed formare necatus.

Participium Græci ferè ab omni tempore formant.
Activum -ως, -ας, -ὺς -ῆς, ὺς. Passivum -ος utrumque -εῖς.

Declinatio Participii.

-Ens se flectit; ut amens: -us se flectit; ut albus.
 S.N.V. *Legen-s. G.-tis. D.-ti. Ac.-tem. Ἔ-s. Ab.-te vel -ti.*
 P.N.A.V. *-tes -tia. G. -tium. D.Ab. -tibus.*
 S.N. *Leſt-us-a-um. G. -i -æ -ī, &c.*

Græcorum Declinatio Participii.

N. V.

G.

-ας	λέξ	-ας	-ασα	-αν	-αντος	-άσης	-αντος,	Ἔς.
-ος	λεγόμεν-	-ος	-η	-ον	-ε	-ης	-ε,	Ἔς.
Præf.	λέγ	-ων	-εσα	-ον	-οντος	-έσης	-οντος,	Ἔς.
2 Ind.								
-ων	λεγ	-ων	-εσα	-όν	-όντος	-έσης	-όντος,	Ἔς.
2 Fut.	λεγ	-ῶν	-εσα	-ῶν	-ῶντος	-έσης	-ῶντος,	Ἔς.
Pr. C.								
-ως	λελεχ	-ως	-υῖα	-ός	-ότος	-ύιας	-ότος,	Ἔς.
-εῖς	λεχθ	-εῖς	-εῖσα	-έν	-έντος	-είσης	-έντος,	Ἔς.
-εῖς	διδ	-εῖς	-εῖσα	-όν	-όντος	-έσης	-όντος,	Ἔς.
-ὕς	ζευγν	-ὕς	-ῦσα	-ὕν	-ὕντος	-ύσης	-ὕντος,	Ἔς.

*Ut rectum, fleclunt sic, præter -ος, omnia quintum.
Syncope fæmineum solet -ως variare per -ῶσα.*

ἰσηκῶς -υῖα, ἰςὼς -ῶσα.

Heteroclifis Verbi Latini.

1°. Verba Redundantia.

In Præsenti.

Verba eadem, non fine uno; ut sunt strideo, strido.
Pluraque fine uno sensum formamque novabunt;
Ut dico -is, dico & -as; fundo, mando; & lego, lego.

In

In Futuro.

Verbi in -io contracti, occurrit in -ibo, Futurum.
 scibo, *Ter.*

In Perfecto.

Plura uno visa ex verbo Perfecta creari ;
 A lino, lini, livi, levi ; à pango, pacifcor,
 Fit pepigi ; pro jungo, pegi ; pro cano, panxi.
 Flecte sero pono serui ; sero semino sevi.

Visum etiam ex Verbo Perfectum duplici simplici ;
 Mulceo, mulgeo, mulsi ; fulgeo, fulcio, fulsi,
 Luceo, lugeo, luxi ; pendeo, pendo, pependi.
 Composita à sto sisto -stiti, cubui à cubo cumbo.

Non pauca Analogam patiuntur Anomala formam :
 Nempe lavo interdum facit -avi ; fancio -civi.
 Contractum potior legitur sub simplici formâ ;
 Uptote Mars potitur : Nos te poteremur, Achille. *Ovid.*
 Compositum à pario contractum est, & -perui vult
 Perfecto ; sed com -re -peri quasi de pepererunt dant.
 Forma vetus parsi, sed in usu est parco peperci.

Perfecto Activo Passivum affingere mos est ;
 Juro ut juravi, juratus ; prandeo, prandi,
 Pransus sum ; sic plura hujus verbalia fortis :
 Præterito sed utrique est significatio dispar.

juravi. i. e. temerè. juratus sum, i. e. in judicio. *Cic.* prandi,
 jam nunc : pransus sum, dudum.

At libuit, libitum à libet ; & licuit, licitumque
 A licet ; & piguit pigitum ; puduit, puditumque ;
 Tæduit, & pertæsum ; Uno vox utraque sensu.

In Infinitivo.

Dat morior plerumque mori ; quandoque moriri.

Composita Redundantia.

In Præsenti.

Flexio compositi interdum cum fine novatur ;
 A specio, -spicio & -spicor ; à plecto, -ector & -exor.
 Conspic-io-is ; -or -aris. amplect-or -eris ; amplex -or -aris.

In Perfecto.

Compositum à plico, quod neq; sub, re præit, neq;
 Nomen,
 Omne in -ui, aut -avi ; sic increpo, discrepo, flexum est.
 A salio salto veniunt -filii, -filuique.
 -Velli & vulsi à vello ; à nec̄to -xique, -xuique.
 De, præ, con, per, ad, ex, curro, -curri, atque cucurri.
 Ad, re, sub, ob, per, in, ex, oleo dat -ui, simul -evi :
 At parcè per, in, ex dat -ui ; parcè ob, re, sub, -evi.
 Raro abscondo -didi sibi format, -dique frequenter.

2°. Verba Defectiva.

Themata.

Fendo, gruo, nuo, stinguo, fligo ; fidero, stauro,
 Et clino, futo, rito, stino, tmino, stigo ;
 Frigor : niveo : futio : quæque ex Nomine fiunt,
 Retio, item pedio, rudio ; buo vel duo, Græca ;
 Simplice neglecto, compòstum crebrius usu est.
Composita occurrunt Græcis sine simplice verbo.

ἰνδαμνίω.

Compositi, à Themate insueto, formatio dispar ;
 A lacio -lexi, elicio elicui ; à leo -levi :
 A specio -spexi ; à cumbo -cubui ; à pleo -plevi ;
 Cello -cellui habet, solum percello -culi dat.

Perfecta.

Perfectum fugiunt meo, tollo; furo, vergo,
 Ambigo, Neutrum fisto: renideo, polleo, strideo:
 Et ferio. Inceptivum in -sco; sic glifco, fatifco:
 Et Meditativum; nisi parturio, esurioque.
 Sic liquor, medeor, ringor, vescor, reminifcor:
 Queis putà Part'cipii Perfecti deficit ufus.
 Perfecto, Thema, quo mutilum est, Compôfta fruuntur.
 Cerno vult -crevi; quatio fibi vult dare -cuffi;
 Tundo -tudi; vado -vafi; temno dare -tempfi:
 Sorbeo -ui format; fimul unum abforbeo -forpfi.

3°. Verba Variantia.

Perfectum.

Perfectum hæc fumunt alienâ ab origine Neutra;
 Mæreo mæftus fum, gavifus gaudeo, & aufus
 Audeo; dat fido fifus, foleo folitûsque.
 Nec vox Passiva est, nec Perfectum, unde creentur,
 Activum; neque enim fidor, fidive, leguntur.

Heteroclita varii generis.

Est communi usu speciale Heterocliton; unum
 Paucula habent tempus, personam paucula & unam.

Poffum, malo, volo, nolo, queo, eo, fero, fio;
 Cœpi, odi, memini; quæfo, inquam, aio; explicit, infit;
 Salve, & ave; faxo, atque aufim, Typus exhibet infrâ.

Omne fuo gaudet Præfens variabile flexu:
 Finis in -o, -m, i, conjugat hæc, ut Analoga verba.

Poffum.

Poffum à Sum cum voce Potis ; cui, fine refecto,
T cum vocali manet, in s cum pare tranfit :
Syncope f medium vult femper tollere ; bis te.

Potui à fui, Poffem poffe, pro pot-efsem pot-efse, ab efsem efse.

Paradigma Generale.

Poffum, potes ; potero ; potui.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Pot.	Inf.	Part.
Præf.	<i>Poffum</i>	<i>poſſim</i>	<i>poſſe</i>	<i>potens</i>
Imperf.	<i>poteram</i>	<i>poſſem</i>		
Fut. 1.	<i>potero</i>			
Perf.	<i>potui</i>	<i>potuerim</i>	<i>potuiſſe</i>	
Pluſq; p.	<i>potueram</i>	<i>potuiſſem</i>		
Fut. 2.		<i>potuero</i>		

Paradigma Perſonarum.

1. 2. 3. 1. 2. 3.
Pr. S. *Poffum potes poteſt.* Pl. *poſſumus poteſtis poſſunt.*

Volo, Malo, Nolo.

Singula perſonas binas, pluralis & unam
Syncope diminuit Thematis ; ſimul u tribus infert
vis vult, vultis volumus.

Antitheſis : Tria membra ſimillima flectere, ceu Sum :
Nempe velim, ſim ; vellem, eſſem ; velle, eſſe videntur.
Mandat Nolo ; Volo & Malo, Mandare recuſant.

Paradigma Generale.

Volo, vis; volam; volui.
Malo, mavis; malam; malui.
Nolo, nonvis; nolam; nolui.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Indic.	Imp.	Pot.	Infin.	Part.
Præf.	<i>Volo</i>		<i>velim</i>	<i>velle</i>	<i>volens</i>
	<i>Malo</i>		<i>malim</i>	<i>malle</i>	<i>malens</i>
	<i>Nolo</i>	<i>noli</i>	<i>nolem</i>	<i>nolle</i>	<i>volens</i>
Imperf.	<i>Volebam</i>		<i>vellem</i>		
	<i>Malebam</i>		<i>mallem</i>		
	<i>Nolebam</i>		<i>nollem</i>		
Fut. I.	<i>Volam, malam, nolam.</i>				
Perf.	<i>Volui, malui, nolui, &c.</i>				

Paradigma Personarum.

	1	2	3		1	2	3
Ind.	<i>Volo</i>	<i>vis</i>	<i>vult</i>		<i>volumus</i>	<i>vultis</i>	<i>volunt</i>
Pr.S.	<i>Malo</i>	<i>mavis</i>	<i> mavult</i>	P.	<i>malumus</i>	<i> mavultis</i>	<i> malunt</i>
	<i>Nolo</i>	<i>nonvis</i>	<i> nonvult</i>		<i>nolumus</i>	<i> nonvultis</i>	<i> nolunt</i>
Imp.	<i>Nol-i-ito, -ito</i>				<i>-ite-itote, -unto</i>		

Eo, Queo.

Tot, quot habent queo, eo, velut audio, Tempora formant.

Paradigma Generale.

Eo, is; ibo; svi.

Para-

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Infin.	Part.
Præf.	<i>Eo</i>	<i>i</i>	<i>eam</i>	<i>ire</i>	<i>iens</i>
Imperf.	<i>ibam</i>		<i>irem</i>		
Fut. 1.	<i>ibo</i>				<i>iturus</i>
Perf.	<i>ivi, &c.</i>				

Paradigma Personarum.

	1	2	3	1	2	3
Ind. Præf.	<i>Eo</i>	<i>is</i>	<i>it</i>	<i>imus</i>	<i>itis</i>	<i>eunt</i>
Imperat.	<i>i</i>	<i>ito, ito</i>		<i>ite</i>	<i>itote, eunto</i>	

Flectit -iens sibi -euntis, -itus breviâque priorem.
 Compositum sibi Eo Passivo ex ordine format. prætereor.
 Præf. *Queo, queam*. Imp. *quibam, quirem*. Fut. 1. *quibo*.
 Sing. *Queo, quit*. Pl. *queunt*. Part. * *quitus*. * Ter.
 Plura his compositum nequeo dat; priscus & Author.

Fero.

A Tulo Perfectum Cognataque Tempora format,
 Post r, i sic e breves. m non sectante, peribunt.

Paradigma Generale.

Fero, fers; feram; tuli.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Indic.	Imp.	Pot.	Infin.	Part.
Præf.	<i>Fero</i>	<i>fer</i>	<i>feram</i>	<i>ferre</i>	<i>fiens</i>
Imp.	<i>ferebam</i>		<i>ferrem</i>		
Fut. 1.	<i>feram</i>				<i>laturus</i>

Paradigma Personarum.

	Sing.			Plur.		
	1	2	3	1	2	3
Ind. Pr.	<i>Fero</i>	<i>feris</i>	<i>fert</i>	<i>ferimus</i>	<i>fertis</i>	<i>ferunt</i>
Imp.	<i>fer</i>	<i>ferto</i>	<i>ferto</i>	<i>ferte</i>	<i>fertote</i>	<i>ferunto</i>

Feror.

Paradigma Generale.

Feror, ferris; ferar; latus sum.

Paradigma Temporum et Modorum.

	Indic.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præs.	<i>Feror</i>	<i>ferre</i>	<i>ferar</i>	<i>ferri</i>	
Imp.	<i>Ferebar</i>		<i>ferrer</i>		
Fut. 1.	<i>Ferar</i>				<i>ferendus</i>
					Perf. <i>latus.</i>

Paradigma Personarum.

	Sing.			Plur.		
	1	2	3	1	2	3
In.P.	<i>Feror</i>	<i>ferris-re</i>	<i>fertur</i>	<i>ferimur</i>	<i>ferimini</i>	<i>feruntur</i>
Imp	<i>fer</i>	<i>re-tor</i>	<i>fertor</i>	<i>ferimini-or</i>	<i>feruntor</i>	

Fio.

Fio vicem facior defueti Simplicis, aut ex
Præposito non compositi, per Tempora supplet;

factus sum, eram, ero.

Compositum & cum præposito, omni in tempore sanum
est.

Pa-

Paradigma Generale.

Fio, fis; fiam; factus sum.

Paradigma Temporum et Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Infin.	Part.
Præf.	<i>Fio</i>	<i>fi</i>	<i>fiam</i>	<i>feri</i>	<i>factus</i>
Imp.	<i>fiēbam</i>		<i>fierem</i>		
Fut. I.	<i>fiam</i>				<i>faciendus</i>

Paradigma Personarum.

	S. I	2	3	P. I	2	3
Ind. Pr.	<i>Fio</i>	<i>fis</i>	<i>fit</i>	<i>simus</i>	<i>stis</i>	<i>fiunt</i>
Imper.		<i>fi fito,</i>	<i>fito</i>		<i>fite fitote,</i>	<i>fiunto</i>

Cœpi. odi, memini, -eram, -erim -isse -ero. Memento, memento. Quæso, quæsumus. † Inquo. Inqu -am -is -it; -itis -iunt. † Inqui, inquisti. Inqui -es, -et. Inque, inquito, inquat, inquiens.

a-io, -is, -it; -iunt. aie -bam, -bas -bat; -bamus, -batis, -bant. aisti; aistis. ai, -as, -at; mus, -ant. aiens. Explicit Infit; infiunt.

Salveo. salv-e, Av-e, -eto; -ete, etote; -ere, salvēis.

Auf-im, -is, -it; int. Fax -o; † -unt. † Fax-im, -is, -it; -imus -itis, -int. † parùm usitata.

Edo.

Sumit Edo analogum es sibi, & est, effem, esse vel estur. For, vel dor, nisi compositum, ambo spreta silentur. Adde etiam, hæc, dic, duc, fac, fer, monosyllaba trunca.

Heteroclita Verbi Græci.

Βέλομαι, ἀναίνομαι, ἔω, δύναμαι, γίνομαιque, φέρωque,
Græca etiam sunt penè simillima verba Latinis;

Digna typis: Ordo hæc & plura dat Alphabeticus.

*Turba etenim est ingens Heteroclita; multa redundant;
Pluraque deficiunt; variant & Anomala plura:*

Ut θῆω, φθῆω; εἶπα, εἶπον; & ἔρχομαι, ἦλθον.

*Ultra Imperfectum sunt manca Poëtica multa,
Queis, fit ex ε; & tunc μ, π, τ consona Verbi
Aut prima adseritur; media aut prætexitur ab σ;*

Α μένω & πῆτω ut ¹ μῖμνω ² πίπτωque, τέκω fit

³ τίκτω præpositá κ; ⁴ ἴσχω ⁵ ἐνίσπω & ⁶ ἔσπω.

Quædam in -σῶ ⁷ μίσγω; χθῶ, ἄχθω -σθωque ⁹ β. βιάσθω;

Plura in -έθω ¹⁰ φλεγέθω; άθω ¹¹ μετακιάθω; in δω

Impurum, veluti ¹² τευδῶ; in -ύθω ¹³ φθινύθω; -βω

Post liquidam, aut ε, ¹⁴ σέβω, ¹⁵ σίλω. Thema; deq; Futuris

¹⁶ Ξω. ¹⁷ Ψω, ¹⁸ -σω, ¹⁹ σείω. Sunt ²⁰ Temporis unius; & sunt

²¹ Personæ unius; atque ²² Modi unius: Unica ceu vox.

¹ Hom. Il. β'. 296. ² Marc. γ. 22. ³ Joh. xvi. 21. ⁴ Hom. Il. ε.
ver. 90. ⁵ Il. β'. 80. ⁶ ver. 484. ⁷ Il. γ'. 270. ⁸ Il. ν'. 352. ⁹ ver. 809.
¹⁰ Hef. Θεογ. 846. ¹¹ Hom. Il. σ'. 532. ¹² Hef. Έργ. β'. 142. ¹³ Hom.
Il. β'. 346. ¹⁴ Aristoph. Nub. ¹⁵ Hom. Il. γ'. 292. ¹⁶ Ξω Od. γ'. 5.
¹⁷ Ψω Xen. Pæd. 8. ¹⁸ ῥ.σω Hom. Il. γ'. 250. ¹⁹ πολεμῶσειω Thuc. l. i.
²⁰ Ψείω Hom. Il. ξ'. 37. ἀπαλλαξείω Thuc. l. i. ²¹ νομαι Hom. Il. α. 32.
²² πῆθι Adag. ²³ φροῆται Hom. Il. β'. 107.

Participium Heteroclitum.

1° Redundans.

Participium, prius ut Perfectum, sæpe redundat,
Explico ut explicitus conduplicat ex -que plicatus.

Sic solet et sevi fatus, & ferui dare fertus.

-Cello ab -ui -celsus, sed ab -i vult mittere culsus;

Compositum a Sto -staturus paritérque -stiturus.

Constaturus Mart. Obstaturus Quint.

Fit

Fit duplex etiam Perfecto à simplice ; tendo
 Tentus tensus habet ; passus passus sibi pando.
 Miscui item mixtus vel mistus ; alo altus -itusque ;
 Potatus potus & potus ; lautus lavo lotus.
 A -tundò -tus ; -tus -tunsúsque retundo :
 Pinso triplex, pistus, pinsúsque & pinfitus, effert.
 A cieo civi format citus, à cio citus.

2° Deficiens.

Part'cipium de Perfectis fit pluribus unum.
 De livi, pegi, punxi, vulsi que profectum.
 Perfecto tot part'cipio, quot Tempore manca
 Activo : hæc Perfectum Activum & habentia tempus ;
 Qualia disco, lambo, rudo, sterto, tremoque,
 Posco, volo, malo, nolo, metuo, scabo, parco,
 Et sapio, strido ; salioque, & gestio. Junge
 Verba in -eo ; ut timeo : Activo non paucula sensu.
 Omnia Neutra, velut jaceo. Compôsta ; refello
 Compesco, dispesco, incesso, respuo, dego,
 Et fatago ; duo prisca, gruo, nuo : & arceo simplex,
 Non ita Compositum. Perfecto casta Futurum
 Multa creant ; cado casurus, valeo valiturus.
 Pro Participio, cave ne de Nomine factum
 Accipias, vel verbo omne ortum ; quale, senatus
 A fene ; vel cantus Substantivum, à cano natum.

3° Varians.

Plùs minùs hæc variant sibi Deponentia formam.
 Vult labor lapsus ; patior passus, gradiorque
 Vult gressus, pariterque fatiscor reddere fessus :

Metior & mensus sibi postulat, utor & usus ;
 Vultque pacifcor pactus, nancifcor dare nactus,
 Oblivifcor & oblitus, ulcifcor & ultus :
 Junge queror questus, proficifcor junge profectus.
 A loquor adde locutus, & a sequor adde fecutus.
 A reor & ratus, expergifcor & experrectus,
 Experiorque expertus, misereorque misertus,
 Rarò -itus : & comminifcor commentus, apifcor
 Aptus, quod vetus est, adipifcor adeptus in usu.
 Nitor amat nixus nifus, fruor & dare fretus ;
 Pro texo, orditus, proque incipio, ordior orfus.
 Vult tueor tuitus, solum obtueor dare -tutus :
 Dat fateor fassus, compôsta per omnia -fessus.
 Mortuus & morior dare fertur, & anxius angor.

Futurum.

Dant orior, morior, fugio, pario, sibi -turus :
 Arguo, nosco, luo, ruo dant, & nascor -iturus.

Spiritus in Verbis.

*Consona si duplex verbum anteit, Spiritus asper
 Augmentum Thematis Perfectique afficit in -μι.
 Aspera sunt etiam pauca hæc specialia verba.*

*Αζομαι veneror
 αίρω } capio.
 αίλισκω }
 αίλλομαι salto.
 αίμαρτάνω pecco.
 αίδάνω } placeo.
 αίδω }
 *Εζομαι sedeo.

είλέω } volvo.
 είλισσω }
 είμαρμι decretus sum.
 είρω facio
 είλω capio
 είλω traho
 έπομαι sequor.

εύδω dormio.
 εύίσκω invenio.
 *Ηγέομαι duco.
 ήκω venio
 *Ιζομαι sedeo.
 ικνέομαι vado.
 Οράω video

Quantitas.

Semper -o Temporibus cunctis communis habetur.
Syllaba corripitur, si demitur altera binis

Literulis: *facit Ancipitem longam Auctio Græcis.*

pello pepuli, tango tetigi, pungo pupugi, ἄλω ἀίε. Ιλ. φ'. 328.
ἰκάνω ἰκάνε Ιλ. β'. 17. ὕω ὕε. Ιλ. μ'. 25.

Verbi Do a brevis est contracta; sed excipe da, das.

Sum, volo, finales -is -es, extendere mandant;

I sed in exacto communis ubique Futuro est.

dare darem dabo. sis velis esses velles. dixeris. *Ἰων.* dixeritis
transferitis *Ovid.* fecerimus *Cat.*

Prima bisyllabici Perfecti syllaba longa est;
Deme bibique, dedique, fidique, scidique, stetique,
Atque tuli: semper longa est -ebam, -ere, vel -erunt.
Fi longa in Fio est, demas fierem fierique.

leg -i, -ebam, -erunt -ere.

Verbum in -άω post vocalem fere tenditur, aut ρ.

Verbum in -ίω & -ύω communi acceptius usu est;

-Ινω aut -ύνω producto. Tendere verbi

Crebrius ancipites, malunt suffragia Vatum.

ἰάω, ἰεάω; τίω, κικύω; κρίνω, ἰθύνω.

*Activæ Vocis Perfecta, Futura secunda,
Et Cognata; et sine liquenti prima Futura;
Perfecta & Media; hæc penè omnia habent brevem membrum*

τέτυπα ἑτετύφαι, τυπῶ ἑτυπον. κρινῶ τέτυπα.

Fini proximius. Longa est penultima primi

ἔκρινα Ὀδ. σ'. 263.

Indefiniti Activi, si non præit anceps

Corrupta ex -σω; nempe suo, quo nata, Futuro.

Ante etenim -σω sæpe brevis penultima primi;

Ante etiam liquidam semper corrupta Futuri est.

δικάσης Phocyl. μολυνῶ.

Tertia in -ουσι extenditur, et Pluralis in -ασι.

δείκνυσι. Pyth. ver. 64. ἐγίκασι Ιλ. δ'. 434.

Longæ

Longæ Particulares.

A.	squaleo	sepio	stipo	U.
Areo	suadeo	Velo	trucido	Adulor
Balo	Vado	venor	Vito	Cudo
blatero	vagio		vulpinor	Duco
Clamo	vapulo	I.		Glubo
Flagito		Dico -is	O.	glutio
Halo	E.	Fido	Colo -as	Ludo
Indago	Cedo	figo	como	lugeo
Labor	celo	Ico	conor	Nubo
Mano	credo	Libo	Oro	nuto
macero	Debeo	liquor	Ploro	Punio
Palor	Lego -as	Nitor	pono	prurio
pareo	Metor	Opinor	poto	puteo
placo	metior	Propino	Rodo	Sudo
Rado	Repo	Sagino	Solor	fugo
Sagio	Sedo	fido	fopio	Utor

Longa in composito Thematis mensura vetusti est.

Vide pag. 127.

Longæ Ancipites.

*Magna tribus thematum: specimen breve charta ministrat,
Ampliet ut lectis quasi rajam Tyro tabellam.*

Α ἄισσω irruo; κιχάνω invenio.

Ι Νέπω ningo: νικάω vinco: σιγάω taceo: τιμάω honoro: κινέω moveo
σίνομαι noceo: ἰάομαι sano: ἐπίπω increpo.

Υ Φυσάω influo.

Accentus.

Longa tonum poscunt monosyllaba circumflexum. ῆν, ῶ, δῶ.

Enclitica εἰμί et φημί tono clauduntur acuto.

*Ἐσὶ tonum retrahit, reliquis si vocibus anteit;
Vel si præcedant ὤς, ἔκ, εἰ; trunca vel ἀλλ', τῆτ'.*

ἔσῃ σῶμα 1 Cor. xv. 44. ἐκ ἔσῃ Mat. x. 24. εἰ ἔσῃ Act. xiii. 15.
ἀλλ' ἔσῃ Joh. vii. 28. τῆτ' ἔσῃ Mar. vii. 2.

Post

Post liquidam -ō primi; atque secundi -ō omne Futuri;
Omne -ω passivum; omne etiam à verbo in -μι profectum

σπερῶ, λεγῶ, λεχθῶ, τιθῶ.

Vult circumflekti. Modus Infinitus ubivis

Ante -ναι accentum gerit: ante Ἔ -αι, hæc tria; Primæ

Indefinitum primum; Mediæque secundum;

Passivæ vocis Perfectum denique Tempus

Circumflekte -εῖν Indefiniti; -ἔνque Jubentis.

τιθέται, λελογέται, λεχθῆναι, λεγῆναι, λελεχέται· τιμῆσαι, λεγίσθαι,
λελέχθαι; λεγεῖν, λεγῆ.

Εἰπέ, λαβέ, εὐρέ, ἰδέ, Ἔ ἔλθε gerunt Mandantia acutum.

Dat duo χρεῖ ἐχρεῖν, tono Anomala χρεῖμι vetustum.

Fixa statûs reliquis stat Circumflexio primi. λεγῶ, εἶς, &c.

Dogma toni generale regit ¹ Thema Compositorum;

² Mandantemque modum: sed ³ cætera Tempora servant

Verbi simplicis accentum. Composita reversam

Præpositi vocalem acuunt; quale hoc ⁴ ὑπόειξε.

¹ ἄφριμι Joh. vii. 6. ² μέτιθι Isoc. ad Nic. ³ παρῆν Luc. xiii. 1. ⁴ Ὀδ. π'. 43.

Quædam etiam retrò accentum monosyllaba mandant;

Composita à δῶ, θῶ, σχῶ, ω σπῶ, crebra Poetis;

Si Præpositio saltem dissyllaba præsit.

ἀπόδος.

ἀπόθωμαι.

ὑπέσχη.

ἄφες.

ἐπίσποιτε.

Arist. Ran. Theoc. Id. viii. 70. Hom. Il. δ'. 249. Mat. vi. 12. Her. viii. 56.

Tres regit una tonos parilitera fabrica vocis,

In Mandante, Ἔ Possibili modo, Ἔ Infinito; ut

Ποίησαι, ποιήσαι, ποιῆσαι· τρίτονος vox.

Spiritu Ἔ Accentu vario parisyllaba quædam;

Spiritu ἴημι Ἔ ἴημι; tono εἶμι notatur Ἔ εἶμί.

Accentus Participii.

Oxytonum -ὼς, -εἰς, -ὺς, ἔς; -ὰς verbi in -μι; vel -ὼν ab
Indefinito: -ῶν at ab -ῶ· -μένος à Perfecto.

λιλιχῶς, τιθείς, ζευγνύς, διδῶς; ἰσῶς; λεγῶν, λεγῶν, λελεγμένος.

Dialectus

Dialectus.

Mutat literulas ferè Verbi, ut Nominis, omnes.

Γλῶσσα ut γλῶττῶν dedit, πλήσσω sic Attica ¹ πλήττω,

Θάρρει fit ² θάρσει, ut Ἐ ἄρρην fecerit ἄρρην.

³ Κλήϊω à κλείω, velut à κλείς κληϊς Ionis.

Verſu βοῆσαι in ⁴ βάσαι, in χλωρὸς ut antè χλοηρὸς.

Doris et ὀρρωδεῖν ⁵ ἄρρωδεῖν, εἴκοσι tanquam

Εἴκατι fecit; sic ὑπακῆσω factum ⁶ ὑπακοίσω,

Μῆσα ut μοῖσα priùs: parili verte omnia more.

¹ Mat. xiii. 54.

² Mat. ix. 2.

³ Herod. p. 46. l. 4.

⁴ P. 39. l. 6.

⁵ P. 3. l. 19.

⁶ Theoc. Id. xi. 78.

Attica.

Attici ε̄ præponunt ο̄ vel ω, semel atque Futuro,

Ἦσε ut ¹ ἔωσε, ὄρων in ² ἐώρων, ὄργα in ³ ἔοργα,

Itaque κατάζει, ut Codex sacer, in ⁴ κατεάζει.

Η, ab ᾱ facta, εᾱ sæpe, ⁵ ε̄άλων ut venit ab ἤλων.

Principio geminant ε, ο, α, literulamque sequentem,

Ἦγεν ut ⁶ ἦγαγε, ἀγειν ⁷ ἀγαγεῖν dat, Ἐ ὄλεν ὄλωλεν;

Verbi corripunt penultima membra trimembris

Perfecto, ceu insueta ἦλευκα ἐλήλυκα format,

Datque ἦληκα ⁹ ἀλήλεκα; εἰ quoque pro λε με̄ ἠονunt;

Dant ¹⁰ εἴληφα ¹¹ εἴμαρτο insueta λῆληφα μέμαρτο.

Tempus Syllabici Augmenti audtum, ¹² ἦμελλε ab ἔμελλε.

Σ dempto ligat et vocales; ἔρχεσάι ¹³ ἔρχη,

Ἐγένεσο inque ¹⁴ ἐγένε, atque ἦυξασο migrat in ¹⁵ ἦυξω.

As̄t ἄσω, ὦ, ἄς vult sibi circumflexa Futurum.

Ex ἐλάσω fit ¹⁶ ἐλῶ, ἐλάσεις fit ¹⁷ ἐλᾶς, per ἰῶ sic

Contrahe ἰσω, ἰσομαι per ἰᾶμαι; ceu κομίσω dat

Ᾱτινυμ ¹⁸ κομιῶ, Medium dein dat ¹⁹ κομιᾶμαι.

Ex -άσαι -ᾶσαι, κατακαυχάσαι velut exit

In ²⁰ κατακαυχᾶσαι. -αις -αι αιεν facit εἰας

-Εἰε -εἰαν; βλέψαις ¹² βλεψείας datque ποιήσαι

⁴² Ποιήσῃε, & τίσαιεν ²³ τίσειαν. *Et in -των*
Mandans ²⁴ -τωσαν *abit γραφέτωσαν, redde γραφόντων.*
 -Σθωσαν & *in -σθων, ut* θεασάσθωσαν ²⁵ θεασάσθων.

¹ ἴωσαντο Thuc. 281. D. ² 35. B. Joh. vi. 2. ³ Hom. Ιλ. β'. 272. ⁴ Matt. xii. 20. ⁵ ἰάλωσαν Jer. viii. 9. κατιάξα Thuc. 233. C. ⁶ Luc. x. 34. ⁷ Αἶθ. vii. 5. ἀγαγίσθαι Thuc. 570. A. ⁸ Soph. Aj. 290, ἀπολάλει Thuc. 342. A. ἀπολωλῆς Luc. xv. 24. ⁹ Marc. ix. 13. παρεληλυθῆς Thuc. 40. A. 1 Pet. iv. 3. ¹⁰ Apoc. ii. 27. Thuc. 474. D. ¹¹ Hom. Ιλ. φ'. 281. διελίχθαι Isoc. Pan. pro διαλελέχθαι. ¹² Luc. vii. 2. Marc. v. 3. ¹³ Matt. viii. 19. ¹⁴ Luc. xix. 17. ¹⁵ Gen. xxxi. 13. ¹⁶ Aristoph. p. 130. ¹⁷ Eurip. Bac. v. 1332. ¹⁸ Thuc. 369. A. ¹⁹ Gen. xxi. 13. ²⁰ Rom. xi. 18. ²¹ Aristoph. p. 340. ὑποσρέψειας Hom. Ιλ. γ'. 407. ²² Thuc. 562. B. ²³ Hom. Ιλ. α'. 42. ²⁴ Lucian ἀγγελόντων. Hom. Ιλ. δ'. 518. ²⁵ Plat. 628. κτεινέσθων Herod. p. 264. l. 24.

Ultima & -η raro -ει fit, & η penultima -ον aut -ει,
 Βέλη ¹ ut Βέλει, *datque à πῆθω πῆσομαι ortum*

² Πείσομαι, *in perfecto deinde* πέπηθα ³ πέπονθα.

A per & *Antithesin facit* η; ζᾶς *vertitur in* ⁴ ζῆς.

Propria in impropriam diphthongus it, εἶδει ut ⁵ ἦδη.

-Οἶμι vel -οἶμί -ην *dat, τιμῶμι φιλοῖμι, ⁶ φιλοῖην*

⁷ Τιμῶην; -οῖην ὦην, δοῖην *uti* ⁸ δῶην.

Et loco ε Perfectum sibi vult ο, επέμεφα ⁹ επέπομεφα.

Ω loco ε, sic i in Perfectis, ut ¹⁰ ἄωρτο ab ἄερτο

Ex & ἀφεῖνται ¹¹ ἀφέωνται *εο raro ex ει fit; ἀνεῖνται*

Sic ¹² ἀνέονται *effert. Legitur creberrima primis*

Syncope in Indefinitis; ἐγάμησα ut ¹³ ἔγημα.

-Εισαν *Plusperfecti -εσαν est, velut* ¹⁴ ἦδεσαν *ortum ab*

ἠῖδεσαν; crebro Paragoge dat -θα secundis

Personis, ut ¹⁵ ἔφησθα *ab* ἔφης, *οἶδας facit* ¹⁶ οἶσθα.

¹ Luc. xxii. 42. ὄλει Matt. xxvii. 4. οἶσι Job. xxxiv. 12. παρίξει Luc. vii. 4. ² Hom. Ιλ. δ'. 127. ³ Luc. xiii. 2. λέλογχα Hom. Od. λ'. 303. ἀλήχω. ⁴ Gal. ii. 14. πεινῆ διψῆν Lucian. χρῆται 1 Tim. i. 8. ⁵ Ιλ. α'. 70. ἦδειν Joh. i. 31. ⁶ Hesiod. p. 6. ἐπισχόην Hom. Ιλ. ε'. 241. ⁷ Isoc. Areop. ἦδῶν Hes. Egg. ε'. 316. ⁸ 2 Tim. ii. 7. ⁹ Thuc. 496. A. ¹⁰ Hom. Ιλ. γ'. 272. Eust. ¹¹ Mat. ix. 5. ¹² Herod. 98. 19. ¹³ Luc. xiv. 20. ἔχεα Rom. iii. 15. Thuc. 372. B. ¹⁴ Thuc. 103. A. ἰγῆκισαν Apoc. vii. 11. ¹⁵ Demost. ¹⁶ Deut. ix. 2.

Ionica.

Tollit Ion Augmentum, ut ἔβησαν ¹ βησαν; ἔ αυget Indefinitum Perfecti more secundum, Unde τρωγών ² τετρωγών. Σ ex -εσαι αυτ -εσο demit Aut -ασο; ceu φοβεσαι ³ φοβείαι, sic εἴρησο reddit ⁴ εἴρησο, de φάσο sic ⁵ φάο fit. Sed tertia format Singula pluralem per α insertum ante -ται ἔ -το; ⁶ εἴρεται velut εἴρύεται, ⁷ γευσαίατο versum à Γεύσαιτο ex tenui venit aspera, ⁸ τέτριψαται ceu Factum à τέτριπται. Σ natum ex -ζω meat in δ, Σ ex -θω in θ, mutata πεπεισμένοι ἦσαν Datque ⁹ πεπειθατο de πείθω; ἐσκευάδατο atque Format σκευάζω ex ¹⁰ ἐσκευασμένοι ἦσαν. In medio verborum αυ ἔ η ει dant εα; κεῖντο Ut ¹¹ κέατο; ἴσανται simili more ¹² ἰσέαται fit; Οἴκηται atque οἴκηνται simul ¹³ οἰκέαται dant.

¹ Hom. Il. α. 438. δέχθαι 23. οἴχεται Herod. p. 17. l. 36. ² Hom Il. α. 391. ³ Herod. 10. 29. φαίνας 7. 11. ⁴ 8. 34. ⁵ Hom. Od. π'. 168. ἐργάσασο Herod 82. 3. ⁶ Hippoc. καταπέχεται Herod. 74. 7. ⁷ 68. 29. ⁸ 77. 37. κατιστάδατο 7. 3. ⁹ Hom. Od. ε'. 103. ¹⁰ Herod. 257. 34. κευωρίδαται 37. 22. κεκαδμένος Pin. Ol. Od. i. Ep. 1. ¹¹ Il. γ'. 762. διακέαται Herod. 28. 33. ¹² 82. 25. ¹³ 50. 10. & 38. 9.

Tertia pluralis verbi in -μι soluta fit -ασι Unde τιθεῖσι facit ¹ τιθέασι. ἔ singula per -σι Subjunctivi, ἐθέλη ² ἐθέλησι. His finibus -ον -μην Syllaba præmissa -εσκ- augmentum sæpiùs aufert; Format ἐβάλλετο ceu ³ βαλλέσκειτο, ἔ ἦγον ⁴ ἄγεσκον, Salvo augmento, ἐλαβοιτο ⁵ ἐλάβεσκον; in -ασκον, α migrat Primo indefinito, ἔασες producit ⁶ ἔασκες. -ειν -εα Præteritis fit, ut ἦδειν ⁷ ἦδεα; sic -ην Α -μι. Et Perfectis ab -άω η reddit α demptum Κ, velut ἰσαότ' ex ἰσηκότα. Crasis ἔ Atthis

Cum

Cum brevi Ἔ α profert, ⁹ ἐξᾶσιν ab ἐσαόσιν fit.

Ex -v -vαιque Infiniti ἴαρε Ἔ -μεναι Ἔ -μεν

Cum præeunte brevi, ¹⁰ δόμεναι, δέναι, ¹¹ ἐλκόμεν ἐλκειν.

-ἤμεναι ab -εῖν -ῆναι, ut πενθεῖν ¹² πενθήμεναι effert.

Ex Ἔ ἀριθμηθῆναι ¹³ ἀριθμηθήμεναι ortus.

Sic ab -έναι, τιθέναι. vox-facta ¹⁴ τιθήμεναι, atque

-ἤμενος ex ἔμενος producta ¹⁵ τιθήμενος exstat.

Addita vocalem præcedit ε circumflexam.

Equè φυγεῖν ¹⁶ φυγέειν venit, ex Ἔ ὄρῶν ¹⁷ ὄρέων fit.

Solvitur ει per εε, ut κείται ¹⁸ κέεται redit ex ε

Sic εὐ, facta θανῆνται uti ¹⁹ θανέονται Ἔ -ῶνται,

Quanquam ab -αω, ceu dat χροῶνται resoluta ²⁰ χρέονται

¹ Herod. p. 183. l. 12. ἀνίστασι 197. 25. Matt. v. 15. διδάσκει Herod. 25
35. Prov. xxix. 15. σπεινύσκει Plat. de Leg. ² Hom. Il. á. 580. ³ Herod.
341. 43. ⁴ 39. 17. ⁵ 166. 40. ⁶ Hom. Il. τ'. 295. ἐρητύσασκε Il. β'. 189.
⁷ Herod. 94. 22. ὑπερετίθει 138. 22. ⁸ Hom Il. δ'. 328. ⁹ Herod. 40.
26. ἐσάναι 330. 42. Act. xii. 14. ¹⁰ Il. á. 98. ¹¹ Il. β'. 181. ¹² Od. τ'.
120. ¹³ Il. β'. 124. ¹⁴ Il. ψ'. 83. ¹⁵ Il. κ'. 34. ¹⁶ Hom. Il. β'. 393.
ἀποφυγέειν Herod. 1. 18. ἀπολέει 9. 17. ἀποθανέει 174. 16. ἀνίστασι 118. 14.
¹⁷ 30. 16. χρέω 40. 28. ἐνορέω 323. 24. ἐπορέωσι 33. 43. προθέω 29. 16. κατ-
εσεῶσι 14. 28. διαχρέωνται 18. 26. χρεώμενος 4. 25. ¹⁸ 38. 4. ἀπολέεσθαι 216.
30. ¹⁹ ἀποθανέονται 160. 2. κερδανέωμεν 304. 23. ²⁰ 9. 20. κοιμέονται 78. 12.

Dorica.

Doris ζω per σδω, σω per ζω, *flectere gaudet* :

Fit φράζει ¹ φράσδει, γελάσω vox facta ² γελάξω;

Eis Thematis facit ες, dat αμέλγεις sicut ³ αμέλγες.

Eiv infinito mutabilis, ην facit aut εν.

Ex ἔοπειν ⁴ ἔρωην, θεραπεύειν dat ⁵ θεραπεύειν,

σω, ζω, ψω, vult circumflectere prima Futura;

Hinc ⁶ ἐξῶ, ⁷ πεμφῶ, ⁸ δωσῶ. Plurale μεν in μες,

⁹ Πράσσομες ut factum est à πράσσομεν, et μεθα, μεσθα,

Vox ἀρχώμεθα sic producitur ¹⁰ ἀχρώμεσθα.

K

Tertia

Tertia mutatur persona σι singula per τι,
Φησὶ ut ¹¹ φατὶ, τίθησι ¹² τίθητι, δίδωσι ¹³ δίδωτι.

Tertia pluralis casus fit sæpe Dativus.

Participii; ¹⁴ φαντι pro φασί, ¹⁵ λέγοντι λεγῶσι.

Ut prius & parit ευ, ζοναχῶσι facit ¹⁶ ζοναχεῦντι.

-Ω *circumflexum in -σω migrat,* ¹⁷ ὄρω velut ὄρσω.

-N *finalis dat -σαν, ut ἦλθον in* ¹⁸ ἦλθοσαν *exit.*

-Ησαν *in -εν, κοσμήθησαν* ¹⁹ κόσμηθεν, & -ασι *in*

-Αν *mutatur;* *et -αν se vertit in -ασι,* ²⁰ *πέφρικαν*

Α πέφρικασι est, & contrà ²¹ *εἴζασιν ab εἴζαν.*

Crebrò -ας Participii -αις; *ut ἀκέσας format* ²² *ἀκέσαις.*

Raro aufertur ι; λ fit ν, θ tunc sequente:

Ποιῶν unde ²³ *ποῶν;* *ἐλθε* ²⁴ *ἐνθε;* *αε* ²⁵ *εἴλετο γέντο.*

γ pro digamma Æol.

¹ Theoc. Id. i. 102. ² Id. xx, 1. ³ Id. iv. 3. ⁴ Id. xv. 26. ⁵ Tim. Loc. apud Plat. p. 1095. ⁶ Theoc. Id. ii. 42. ⁷ Theoc. Id. 141. ⁸ Id. i. 25. ⁹ Id. xiv. 3. ¹⁰ Id. xvii. 1. ¹¹ Id. xi. 51. ¹² Id. iii. 48. ¹³ Simon. Frag. ¹⁴ Theoc. Id. ii. 45. ¹⁵ Leonid. apud Plut. Mor. p. 225. ¹⁶ Theoc. Id. iii. 28. *σορσεῦντι.* Id. vii. 37. *ἔχωντι.* 70. *γελῶντι.* Id. i. 9. *ὄρ-οῶντι.* Id. xxvi. 14. *πειῶντι.* Id. xv. 148. *ἀθήκωντι.* Id. i. 43. *ἐσηκωντι.* Id. xv. 82. ¹⁷ Id. xxiv. 82. ¹⁸ Pfal. lxxix. *ἐχάζοσαν.* Lycoph. 21. ¹⁹ Hom. Il. γ. 3. *συνάγε θεν* Theoc. Id. xxii. 76. ²⁰ Lycoph. 232. ²¹ Aristoph. An. fc. 3. ver. 5. ²² Pind. Pyth. Od. iv. Ep. 6. ²³ Theoc. Id. x. 38. ²⁴ Id. ii. 24. *ἦθε* Id. i. 77. *ἦθουσι* Id. ii. 143. *ἦθες* Id. v. 51. *ἀπενθεῖν* Id. xi. 64. *ἔενθων* Id. xxiii. 36. ²⁵ Hom. Il. θ. 43.

Pœtica.

Explicat -ᾶ per -ᾶα; simul -ῶ per -ῶωque Poeta,

¹ *Ἀσχαλαῖ ἀσχαλαῖα dat, ὄρων ² ὄρώων. Et ab -αίην*
-Εῖην plurali η demit, φαίημεν ut effert

³ *Φαῖμεν, sic* ⁴ *διακρινθεῖτε à διακρινθείητε.*

Inque -εῖω versa -ῶ, δαῶ unde ⁵ *δαεῖω;* *in -ήω*

βῶ βῆω; *ab -ῶωque -ῶω producta, uti* ⁷ *ζῶειν.*

⁸ *Ἡμεροτες κα ἡμαρτες: ο sæpe præteritis dat,*

Sicut ⁹ *ἄγηχα ἀγήοχα, ¹⁰ ἐπήθη ἐπενήνοθα format.*

⁷ Hem,

¹ Hom. Ιλ. β'. 293. ἐλάαν Οδ. έ. 290. ² Ιλ. ά. 350. αντίωσι Ιλ. φ'. 151. αντίωσαν Ιλ. ά. 31. κερηκομώντας Ιλ. β'. 11. ³ Ιλ. β'. 81. ⁴ Ιλ. γ'. 102. διακοσμηθῆμεν Ιλ. β'. 126. ⁵ Ιλ. φ'. 61. τεθνεϊῶτος Ιλ. σ'. 173. ⁶ ὕπερβῶω Ιλ. ί. 497. ⁷ Muf. Her. & Leand. ver. 88. δῶσι Ιλ. ά. 137. ⁸ Ιλ. έ. 287. ⁹ Lev. x. 19. ¹⁰ Hom. Ιλ. β', 212.

Dialectus Verbi Εἰμί.

Εἰμί novas patitur formas: facit Attbis ab ἦ ἦν.

¹ Ἦν & Ionis ² ἔα; ex ἔε & ³ ἔσκε; & ab εἶσιν ⁴ ἔασιν; ⁵ Ἦτε ⁶ ἔατε; ἦσαν ⁷ ἔσαν; fit & ⁸ εἶμὲν ab εἶσμεν; ab εἶναι ⁹ ἔμμεναι, atque ¹⁰ ἔμμεν ε prærens dat ¹¹ ἔωσιν ¹² ἔωσμεν, &c.

Doris conjugat εἰμί per ¹³ εἰμῆ; εἶσομαι per ¹⁴ εἶσσομαι. Ἐσὶ vel εἰσὶ per ¹⁵ ἐντὶ fit, ¹⁶ εἶμὲς ab εἶσμεν; & ¹⁷ ἦμες, Sic fit ab ἦμεν; & ¹⁸ εἶμεν & ¹⁹ ἦμεν & ἦμες ab εἶναι; Proque ἦ crebrius ²⁰ ἦς, proque ὄντα reponitur ²¹ εὔντα; Ex ἔσεται ²² ἔσαι, εἶητε, ²³ εἶτε, εἶσαν fit & ²⁴ εἶεν.

Ex infueto ἦμαι visum est formari ἔσο & ἔσω, Unde vice ἔσω, σ dempto, mirum imperat ²⁵ ἦτω.

Ex εἶς ²⁶ εἶσί; ἦν ²⁷ ἦα; ἦ ²⁸ ἦε & ubique Poetæ Despiciunt Analogas dominata licentia leges.

¹ Joh. 1. ² Herod. 60. 37. ³ 51. 10. ⁴ 16. 33. ⁵ 164. 22. ⁶ 8. 6. ⁷ 27. 2. ⁸ Aret. p. 6. l. 22. ⁹ Hom. Ιλ. δ'. 299. ¹⁰ Aret. p. 18. l. 12. ¹¹ Herod. p. 4. l. 43. ἔσσης 8. 6. ἰόντα 4. 28. ἔσσι 8. 4. ἔντας 3. 35. ¹² Theoc. Id. xx. 32. ¹³ Hom. Ιλ. β'. 393. ¹⁴ Theoc. Id. i. 17. & iv. 52. ¹⁵ Id. ii. 5. sic ἄμεσ. Id. xv. 9. ¹⁶ Id. xiv. 29. ¹⁷ Theog. 954. ¹⁸ Theoc. Id. iii. 8. & vii. 86. 141. ¹⁹ Id. ii. ver. 90. 92. 124, &c. ²⁰ Id. ii. 3. ²¹ Matt. v. 21. Hom. Ιλ. ά. 136. ²² Οδ. φ'. 195. ²³ Ιλ. β'. 373. ²⁴ P'sal. civ. 31. 1 Col. xvi. 22. contra legitur Imperf. ἦσαν pro ἦτην Ιλ. έ. 10. ²⁵ Ιλ. ά. 178. ²⁶ Οδ. φ'. 93. ²⁷ Οδ. δ'. 128.

Anomalia in Verbis.

Verbum Perfectum est, tria cui sunt Tempora prima. Imperfectum uno vel bino Principe mancum est.

*Principe siqua carent, suppleant aliena lacunas ;
Fructu ab inæquali dicuntur Anomala stirpis.*

Quin Perfectum etiam sibi Tempora Anomala adoptat.

1°. Anomalia Augmenti.

Verba redundantia Augmento.

*Si dupla vocalis verbum inchoat, Emphasis auget
Utramvis ; ε ut in ει, ο & in ω mutata vicissim.*

ἰορτάζω, εἰορτάζον, ἰώρταζον.

Pluraque ¹ simplicia augmentum, ² compôstaque duplant.

¹ ἔθω solitus sum, εἶωθα Act. xvii. 2, διατάρομαι conversor, δεδήτημαι Thuc. & Dem. in Mid. ² παροινέομαι malè convivor, πεπαρνώτημαι Lucian. ἐνοχλεω molestus sum, ἠνώχλην Isoc. ad Phil. ἀναίνομαι abnuo, ἠηνάμην Il. σ'. 450.

Deficientia Augmento.

Verbum unum aut aliud sibi rejicit auditile signum.

¹ Αἶω audio, αἶον Il. κ'. ver. 532. ἀνθέσσω infuetus sum, ἀνθέσσει ver. 493.

*Verbum omne ex ¹ οἰωνός, & ² οἶος, & ³ οἶκος, & ⁴ οἶμος,
Pluraque ⁵ freta interdum augmento, sæpius ⁶ orba.*

¹ Οἰωνίζομαι auguror, οἰωνίζομην Xen. Hell. 1. ² οἶω solus sum, οἶωθην Il. ζ'. 1. ³ οἰκερέω domum custodio, οἰκέρεν Plut. in Cam. ⁴ οἰμάω impetu ruo, οἰμησα Il. χ'. 308. ⁵ οἰνοχοέω vinum fundo, ἐπνοχέον Il. δ'. 3. ⁶ οἰνίζω vinum emo, οἰνίζομην Il. η'. 471.

Variantia Augmentum.

Quædam ab ε cæpta per ει malunt augescere, non η.

¹ Ἐάω fino, εἶων Luc. iv. 41.

ἔθίζω assuefacio, εἰθίσμαι Luc. ii. 27.

ἔλκω traho, εἴλκων Act. xxi. 30.

ἔλκω id. εἴλκωσα Joh. xxi. 11.

ἔρβω id. εἴρβωσα Il. φ'. 230.

¹ P post Augmentum verbi initiale duplatur :

Hæc ² μ, ³ σ, sic Augmento postpôsta leguntur.

ῥυέω, fluo.

¹ ἑρρύηκα Aristoph. Nub. μείρω divido ² ἑμωρα Il. α. 278.

σεύω concito.

³ ἔσσυμαι Il. ν'. 79.

Compôsta variantia Augmentum à Regulari.

Reg, Φιλοσοφείω philosophor, ἐφιλοσόφην Plu. προσφέρω affero, προσέφερον Matt. ix. 2. Meg. ἀμφιέννυμι induo, ἠμφιεσα Xen. ἀμφισβητέω ambigo, ἠμφισβητήσας

φροσότησα. Dem. καθίζομαι fedeo, ἐκάθισα Apoc. iii. 21. ἀντιβόλην supplico, ἀντιβόλησα Ὀδ. ε. 87. & ἠντιβόλην Athen. l. xii. διακονέω ministro διηκόνειν Marc. i. 13. & ἐδρακονήθη Dem. ἐσγυάω spondeo, ἐσγεγύηκα Demost. & ἠσγυάω Plat. καθεύδω dormiō καθεύδων Plat. 8. ἐκάθευδον Matt. viii. 24.

Anomalia Temporum.

*Litera, Perfecto Indefinitoque secundo,
Interdum tenuis κ, pro χ, Anomala servit.*

φρίσσω πείφω Hom. Il. κ'. 62. χάζω κέκαδον Il. δ'. 498.

Verbum in -άνω Thematicis desueti Tempora postulat:

Et -λω purum ab -έω non noto conjugat -ήσω.

Et Thema quod primi sumit ξ ψque Futuri.

Αἰσθάνομαι sentio -ήσομαι Isoc. ad Dem.

ἄσπεχθάνομαι odio sum -ήσομαι Eurip.

Κιχάω invenio -ήσομαι Il. κ'. 370.

Ἐβίλω volo -ήσω Dem. Chersf.

Θείλω Id. -ήσω Herod. 29. 28.

Μαθηάω disco μαθήσομαι Deut. v. 1.

Ὀλισθάνω laboro -ήσω Nonn.

ὀσφραίνομαι olfacio -ήσομαι Aristoph.

Φθάνω prævenio φθήσομαι Thuc.

Κέλομαι jubeo -ήσομαι Ὀδ. κ'. 296.

Ὀφείρω debeo -ήσω Xen. Pæd. 7.

ἀλίξω -ήσω, arceo.

ἔψω cōquo -ήσω Aristoph.

Plura Barytona Tempus adoptant Circumflexum.

Βόσκη pasco -ήσω Ὀδ. ε'. 599.

Ἐρρώω pereō -ήσω Aristoph.

Καθεύδω dormio -ήσω Xen.

Μέλλω futurus sum -ήσω Matt. xxiv. 6.

Κλαίω fleo κλαύσω Luc. vi. 25. &

κλαιήσω Dem. in Mid.

κέρω incido κέρσω Il. γ'. 23. & κερήσω

Herod. 276. 18.

Οἴχομαι eo -ήσομαι Plat.

ἔφλω mulctor -ήσω Demosth. in Lept.

Τέχχω attero -ώσω Herod. l. 3.

Γράφω scribo γράψω & γραφήσω Dem.

Κερδανω lucrō. κερδαῖω & κερδήσω

Phil. iii. 1.

Οἰκτιρέω misereor οἰκτερῶ Soph. Phil.

& οἰκτιρήσω Rom. ix. 6.

Πάω ferio παίω & παίησω Arist. Nub.

τύπτω verbero τύψω Il. φ'. 117. &

τυπτήσω Aristoph. Nub. & Plat. &

Dem. τυπτήσομαι Aristoph.

Ἀποκύω pario Jac. i. 15. ἀπικύσα 18. ῥίπτω abjicio ῥιπτόντων (ἂ ῥιπτίω)

Aët. xxii. 23. ἐρρίπτειν Xen. Pæd. 4. σώζω servo 3 perf. plur. σώσει (ἂ σώω)

Herod. 52. 12.

Pauca solent breviare Ἐ -έσω, *extendere* Ἐ -ήσω.

ἀλφάνω invenio -έσω & -ήσω Eust. αἰδομαι Il. κ'. 237. vel αἰδέομαι Il. α'. 23. veneror. -ήσομαι Ὀδ. ξ'. 388. & -έσομαι Il. ω'. 208. ἄχθομαι gravor -ήσομαι & -έσομαι Aristoph. similiter βῶω pasco, βόσω & βώσω.

Tempora Barytoni quoque circumflexa capessunt Mixta suis ; uno neque semper fine leguntur.

Στιγίω odi σύξω Ὀδ. λ'. 500. & συγῆσω Joseph. ὠθέω pello ὦσω Joel. ii. 28. & ὠθήσω Sophocl. Ajax.

Κεῖνται Theophrastus & κειτῆν Herod. 106. 20. stimulo. κενζεῖς & κενζῆς Athen. gannio. ξυζῶν Plut. Apopht. & ξυρεῖ Soph. Ajax. rado. σαθμάσθαι Theophr. l. ix. & σαθμάσασθαι Herod. 106. 11. libro. συλῆν Plat. de leg. & συλῆμενος Isoc. ad Nic. spolio.

Indefinita ex verbo in -μι vicaria, gaudent Barytono servire etiam, vel Circumflexo.

Γιγνώσκω nosco, ἔγνω Matt. vii. 23. φύω gigno, nascor ἔφυν Xen. Pæd. ii. Βιόω vivo Inf. βιῶναι Ὀδ. ξ'. 359.

Indefinitum Perfecta frequentia supplet : Activique vicem Medium explet sæpe Futurum.

Ἄλφάνω invenio ἤλφον Il. φ'. 79.
ἀποκρίνομαι respondeo. ἀπεκρινάμεν
Matt. xxvii. 12.

Βόσκω pasco ἐβόσκησα Alex. Aphr.
Εὔχομαι voveo ἠεξάμεν Matt. xxvi. 24.
Μανθάνω disco μάθήσομαι Deut. v. 1.

Ὀνομαί vitupero ὠνοσάμεν Il. ε'. 173.
Πέρθω vasto ἔπραθον pro ἔπαρθον Il. σ'.
454.

Ἐπάεχω sum ἰπῆρξα Demosth.

Ἔω pluo ἔσα Athen. l. viii.

Φεύγω fugio φευξῆμαι Plat. in Apol.

Alphabetismus Anomalorum.

A.

Ἄγαμαι *miror.* Imperf. ἠγάμην; *reliquia tempora ab ἀγάζομαι minùs usitato.* Fut. 1. ἄγασομαι. Ind. 1. ἠγάσαμην.

Ἄγνυμι *frango.* Fut. 1. ἔάξω. Perf. M. ἔαγα. Ind. 1. ἔαξα. Præs. Part. Pass. ἄγνύμενος. Ind. 2. Pass. ἔάγην Atticè. ἑκατάξαις *pro κατάξαις.*

Ἄγω *duco.* Fut. 1. ἄξω. Perf. ἦχα *pro quo* ἄγῆχα Ind. 2. ἦγαγον. Ind. 2. M. ἠγαγόμην, Atticè.

Ἄιδω *cano.* Præs. M. ἄδομαι. Fut. 1. ἄσομαι. Ind. 1. ἦσα. Præs. 17. αἰείδω Poeticè.

Ἄδω *pluceo.* Fut. 1. ἀδήσω. Perf. ἀδήκα *ab* ἰδέω Perf. M. ἔαδα Atticè 20. εὔαδα Poet. & Dor. Ind. 2. ἄδον.

Ἄιρέω *capio.* Fut. 1. αἰρήσω. Perf. ἦρηκα. Fut. 2. ἔλω. Ind. 2. εἶλον. Fut. 2. M. ἔλῃμαι. Ind. 2. εἰλέμην *ab ἔλω inusitato.* 28. γέντο *ν pro λ, Γ pro [F] διγαμμα, vid. Jo. Scal. Annot. in Euseb. p. 105.* Fut. 1. M. αἰρήσομαι. Plusq. Perf. Pass. ἀραιρήμην. Perf. Part. Pass. ἀραιρημένος Att.

Ἄλέομαι *vito.* Ind. 1. ἠλευάμην & ἠλεάμην, *tanquam ab ἀλεύσομαι ἠλευσάμην, per Atticam Syncopen servilis υ & σ quemadmodum ἐνεχέα.*

¹ Plat. ² Οδ. α. 389. ³ Οδ. σ. 70. ⁴ Matt. xii. 20. ⁵ Lucian. ⁶ Joh. xix. 31. ⁷ Ιλ. π. 709. ⁸ Joh. xix. 31. ⁹ Ηεβ. ιη. β. 31. ¹⁰ 1 Thef. iv. 14. ¹¹ Lev. x. 19. ¹² Αδ. xix. 37. ¹³ Sap. viii. 9. ¹⁴ Dem. ¹⁵ Lucian. ¹⁶ Anth. Dist. ¹⁷ Οδ. θ. 538. ¹⁸ Herod. 113. 4. ¹⁹ Ιλ. ι. 173. ²⁰ Οδ. π. 28. ²¹ Ιλ. μ. 80. ²² Ιλ. ω. 206. ²³ Plat. in Apol. ²⁴ Luc. xii. 18. ²⁵ Luc. i. 52. ²⁶ Anth. Dist. ²⁷ 2 Theff. ii. 13. ²⁸ Ιλ. θ. 43. ²⁹ Οδ. β. 357. ³⁰ Herod. 348. 20. ³¹ 346. ³² Οδ. ε. 300. ³³ Ιλ. δ. 774.

ἄλῃμι ἔ ἀλάομαι *vagor*. Perf. ³⁴ ἀλάλημαι Atticè Inf. ³⁵ ἀλῆναι, *pro quo* ³⁶ ἀλήμεναι Ionicè. Imperf. ἠλώμην *unde* ³⁷ ἀλᾶτο.

ἄλίσκω *capio*. Fut. I. ³⁸ ἀλώσω. Perf. ³⁹ ἤλωκα. Ind. 2. ⁴⁰ ἤλων. Pot. ⁴¹ ἀλώην Atticè. Inf. ⁴² ἀλῶναι, *pro quo* ⁴³ αλώμεναι Ionicè. Perf. ἐάλωκα. Ind. I. ⁴⁴ ἐάλωσα. Imperf. ⁴⁵ ἀνάλεν; *omnia ab ἀλώ* ἔ ἄλωμι *in usitato*.

ἄμαρτανω *pecco*. Fut. I. ⁴⁶ ἀμαρτήσω. Perf. ⁴⁷ ἠμάρτηκα. Ind. 2. ⁴⁸ ἠμαρτον, *pro quo* Poeticè. ⁴⁹ ἠμβροτον. Fut. I. M. Inf. ⁵⁰ ἀμαρτήσεσθαι.

ἄνώγω *jubeo*. Fut. I. ⁵¹ ἀνώξω. Perf. M. ⁵² ἄνωγα. Imperat. ⁵³ ἀνωχθι *pro ἀνώχθητι*. Imperf. ⁵⁴ ἠνώγεν, *quasi ab ἀνωγέω*.

ἄπαυράω *eripio*. Imperf. ⁵⁵ ἀπαύρων. Ind. I. Part. ⁵⁶ ἀπέρας, Poeticè *pro ἀπαύρας, idque pro ἀπαυρησας*. Att.

ἄτάω & ἄτω *laedo*. Ind. I. ⁵⁷ ἄσα. Pass. ⁵⁸ ἄσθην. Med. ⁵⁹ ἄσάμην, *extrito τ vel praeposito α*; ⁶⁰ ἄσται *pro ἀσᾶται*; ⁶¹ ἄασα, ⁶² ἄασθην, ⁶³ ἄασάμην, Poeticè.

ἄυξάνω ἔ αὔξω *augeo*. Fut. I. ⁶⁴ αὔξήσω. Med. ⁶⁵ αὔξησομαι, *rarius* ⁶⁶ αὔξανῶ. Perf. Pass. ⁶⁷ ἠύξημαι.

ἄω ἔ ἀήμι *spiro*. Imperf. ⁶⁸ ἄων ἔ ⁶⁹ ἀην; ⁷⁰ ἀήμην, Inf. ⁷¹ ἀήναι, *pro quo* ⁷² ἀήμεναι Ionicè.

³⁴ Οδ. β. 10. ³⁵ Ιλ. π'. 714. ³⁶ Ιλ. ε'. 823. ³⁷ Ιλ. ζ'. 201. ³⁸ 2 Theff. ii. 8. ³⁹ Plut. ⁴⁰ Ιλ. μ'. 172. ⁴¹ Οδ. ξ'. 183. ⁴² Ιλ. μ'. 172. ⁴³ Ιλ. φ'. 495. ⁴⁴ Xen. ⁴⁵ Aristoph. ⁴⁶ Rom. vi. 15. ⁴⁷ 1 Joh. i. 10. ⁴⁸ Luc. xv. 18. ⁴⁹ Ιλ. ε'. 287. ⁵⁰ Οδ. ι. 512. ⁵¹ Οδ. π'. 404. ⁵² 405. ⁵³ Ιλ. κ'. 67. ⁵⁴ Ιλ. ω. 190. ⁵⁵ Ιλ. α'. 430. ⁵⁶ Ιλ. ι. 107. ⁵⁷ Οδ. λ'. 61. ⁵⁸ Οδ. δ. 503. ⁵⁹ Ιλ. τ'. 307. ⁶⁰ Ιλ. τ'. 91. ⁶¹ Ιλ. θ'. 237. ⁶² Ιλ. π'. 685. ⁶³ Ιλ. ι. 116. ⁶⁴ Aristot. Rhet. ii. ⁶⁵ Xen. Ped. vi. ⁶⁶ Gen. xvii. 6. ⁶⁷ Isoc. ad Nic. ⁶⁸ Apollon. Ἀργόν. 2. ⁶⁹ Οδ. μ'. 325. ⁷⁰ Apollon. Ἀργόν. 2. ⁷¹ Οδ. γ'. 183. ⁷² Muf. Her. & Lean. ver. 13.

B.

Βαίνω *vado*. Fut. 1. M. ¹ βήσομαι. Perf. ² βέβηκα. Pluf. Perf. ³ ἐβέβηκειν. Fut. 1. M. ⁴ βασειῦμαι Doricè. Perf. M. ⁵ βέβηαα. Ind. 1. ⁶ ἔβησα ἔ ⁷ ἔβησάμην *ascendere feci*. à βάω. Ind. 2. ⁸ ἔβην. Imperat. ⁹ ἀνάβηθι ἔ ¹⁰ ἀνάβα. Pot. ¹¹ βαίην. Subj. ¹² ἀναβῶ, ¹³ βείω, et ¹⁴ ὑπερβῆω Poeticè. Inf. ¹⁵ βῆναι, *pro quo* ¹⁶ βήμεναι Ionicè, ¹⁷ διαβῆναι. Part. ¹⁸ βᾶς, ¹⁹ κατάβᾶς. Perf. Pass. ²⁰ βέβημαι à βῆμι. Part. ²¹ βιβῶν et ²² βιβᾶς, *quasi* à βιβάω et βίβημι. ²³ συμβιβῶ *pro* συμβιβᾶσω Atticè.

Βάλλω *jacio*. Fut. 1. ²⁴ βαλῶ et ²⁵ βαλλήσω. Perf. ²⁶ βέβηκα. Pluf. Perf. ²⁷ βεβλήκειν, Ionicè à βολέω *per Syncope*. Ind. 2. ²⁸ ἔβαλον. Ind. 2. M. ²⁹ ἔβαλόμην. Præf. Pass. ³⁰ βάλλομαι. Fut. 1. ³¹ βληθήσομαι. Perf. ³² βέβημαι *pro* ³³ βεβόλημαι. Perf. 3¹² Sing. ³⁴ βλήεται Poeticè *pro* βέβηται *per Anastrophe* et *Ephenthesin*. Ind. 1. ³⁵ ἐβλήθην. Part. Præf. ³⁶ συμβαλλεόμενος. Pluf. p. Pass. ³⁷ βιβλήμην, et ³⁸ βλήμην Ionicè.

Βλασάνω *germino*. Fut. 1. ³⁹ βλασήσω. Ind. 2. ἔβλασον, *unde* ⁴⁰ βλασών.

Βέλομαι ⁴¹ *volo*, ⁴² *malo*. Fut. 1. ⁴³ βελήσομαι. Ind. 1. ⁴⁴ ἐβελήθην ἔ ⁴⁵ ἔβελήθην Atticè 2da Perf. Præf. ⁴⁶ βέλει *pro* βέλη Atticè. Perf. M. ⁴⁷ *προβέβηλα*.

¹ Rom. x. 6. ² Ιλ. α. 37. ³ Ιλ. χ. 21. ⁴ Theoc. Id. ii. 8. ⁵ Ιλ. β. 134.
⁶ Οδ. λ. 4. ⁷ Ιλ. γ. 262. ⁸ Ιλ. α. 44. ⁹ Anth. Tetras. ¹⁰ Aroc. iv. 1.
¹¹ Ιλ. ω. 246. ¹² Pſal. cxxix. 8. ¹³ Ιλ. ζ. 113. ¹⁴ Ιλ. ι. 497. ¹⁵ Ιλ. ι.
459. ¹⁶ Ιλ. ε. 504. ¹⁷ Luc. xvi. 26. ¹⁸ Ιλ. ζ. 65. ¹⁹ Luc. vi. 17. ²⁰ Thuc.
²¹ Ιλ. κ. 22. ²² Ιλ. η. 213. ²³ Pſal. xxii. 8. ²⁴ Aroc. ii. 10. ²⁵ Aristoph.
²⁶ Marc. xli. 43. ²⁷ Ιλ. δ. 108. ²⁸ Luc. xxiii. 35. ²⁹ Ιλ. γ. 334. ³⁰ Matt.
iii. 10. ³¹ Matt. v. 25. ³² Matt. viii. 6. ³³ Ιλ. ι. 3. ³⁴ Οδ. ε. 472. ³⁵ Joh.
xv. 6. ³⁶ Her. 120. 4. ³⁷ Οδ. μ. 423. ³⁸ Ιλ. δ. 518. ³⁹ Ιſα. xxvii. 6.
⁴⁰ Sophoc. ⁴¹ Act. xviii. 15. ⁴² Ιλ. α. 117. ⁴³ Job. xxxix. 6. ⁴⁴ Matt. i.
15. ⁴⁵ 2 Joh. v. 12. ⁴⁶ Luc. xxii. 42. ⁴⁷ Ιλ. α. 213.

Βρώσκω *comedo*. Fut. 1. βρωῶ. Perf. βέβρωκα, *unde* Part. ⁴⁸ βεβρωκώς. Ind. 1. ⁴⁹ έβρωξα. Ind. 2. ⁵⁰ έβρων έβρωσ. à Βρώμι. Potent. ⁵¹ βεβρώθοιμι, *quasi* à Themate βεβρώθω.

⁴⁸ Ιλ. χ'. 94. ⁴⁹ Anth. Tetras. ⁵⁰ Callim. Hym. in Jov. ⁵¹ Ιλ. δ'. 35.

Γ.

Γαμέω *uxorem duco*. Fut. 1. γαμήσω. Perf. γεγάμηκα. Part. ¹ γεγαμηκώς. Ind. 1. ² έγάμησα *pro quo* Atticè ³ έγημα. Subj. ⁴ γήμω. Inf. γήμαι & Part. ⁵ γήμας; *nisi forte regulare dici possit ab inusitato γάμω*. Fut. 1. M. ⁶ γαμέσσομαι *uxorem dabo*.

Γηράσκω *senesco*. Fut. 1. γηράσω. Perf. ⁷ γεγήρακα. Inf. ⁸ γηράω. Part. ⁹ γήρας *quasi* à γήρημι.

Γίνομαι & γίνομαι *sum, fio, nascor*. Fut. 1. ¹⁰ γενήσομαι. Perf. ¹¹ γεγέννημαι. Ind. 1. ¹² έγενήθην. Perf. M. ¹³ γέγονα à γείνω, ¹⁴ γέγαα à γάω. Ind. 2. έγενόμην. Part. ¹⁵ γενόμενος. Ind. 1. ¹⁶ έγεινάμην; ¹⁷ έγεννησάμην à ¹⁸ γεννάομαι, *unde quædam ex prioribus Tempora cum duplici v leguntur*. Perf. Pass. ¹⁹ γεγέννημαι. Ind. 1. ²⁰ έγεννήθην, &c.

¹ 1 Cor. vii. 10. ² Marc. vi. 7. ³ Luc. xiv. 20. ⁴ 1 Cor. vii. 28. ⁵ Eurip. ⁶ Ιλ. ι. 394. ⁷ Plut. ⁸ Xen. Pæd. iv. ⁹ Ιλ. ε'. 197. Hef. έε. ά. 186. ¹⁰ Matt. xviii. 19. ¹¹ Act. vii. 52. ¹² 1 Cor. i. 30. ¹³ 1 Cor. ix. 22. ¹⁴ Ιλ. δ'. 325. ¹⁵ Act. xvi. 29. ¹⁶ Ιλ. ά. 280. ¹⁷ Plat. Tim. ¹⁸ Mat. ii. 4. ¹⁹ Act. xxii. 28. ²⁰ Joh. ix. 54.

Δ.

Δαίω & δαίω *disco, utrumque minùs in usu*. Fut. 1. M. ¹ δαήσομαι. Perf. ² δεδάηκα. Perf. Pass. δεδάημαι, *unde*

¹ Οδ. γ'. 187.

² Οδ. θ'. 134

³ δέδα-

- ³ δεδαημένος. Ind. 2. ⁴ ἐδάην. Subj. ⁵ δαείω *pro* δάω
Poeticè. Perf. M. ⁶ δέδαα *quasi* à δάημι.
- Δάκνω mordeo. Fut. I. ⁷ δήξομαι. Perf. δέδηγαί. Part.
⁸ δέδηγμένος. Præs. Pass. Part. ⁹ δαινόμενος. Ind. 2.
¹⁰ ἔδακον. Ind. 1. Pass. ¹¹ ἐδήχθην à δήκω *in usitato*.
- Δαρθάνω dormio. Perf. ¹² δεδαρθηκα à δαρθέω *in usitato*.
Ind. 2. ἔδαρθον *pro quo* Poeticè *per Metathesin* ¹³ ἔδρα-
θον. Part. ¹⁴ συγκαταδαρθών.
- Δείδω timeo. Fut. I. ¹⁵ δείσομαι. Perf. ¹⁶ δέδοικα & ¹⁷ δεί-
δοικα, & ¹⁸ δεδοικα *sublato* & Ionicè. Ind. 1. ¹⁹ ἔδεισα.
Perf. M. ²⁰ δέδια, & *sequentia Poetica* ²¹ δείδια à δίω
in usitato. Imperat. ²² δείδιθι. Ind. 1. ²³ ἐδείδισα *quasi*
à δειδίσω, *idque* à δειδίμι *servatâ reduplicatione*.
- Δέκω video. Perf. ²⁴ δέδοικα. Ind. 2. ²⁵ ἔδαρκον *per Me-*
tathesin. Præs. Pass. ²⁶ δέρομαι. Ind. 1. ²⁷ ἔδερχθην.
Ind. 2. ²⁸ ἐδράκην.
- Δέω desum vel careo. Fut. I. ²⁹ δεήσω. Perf. ³⁰ δεδέηκα.
Ind. 1. ³¹ ἔδέησα & ³² ἐδέησα. Fut. I. M. ³³ δεύησο-
μαι. Ind. 1. Pass. ³⁴ ἐδέηθην *tanquam* à δέέω.
- Διδάσκω doceo. Fut. I. ³⁵ διδάξω. Ind. 1. ³⁶ ἐδίδαξα.
Inf. ³⁷ διδασκῆσαι *ab in usitato* διδασκέω. Præs. Pass.
³⁸ διδάσκομαι. Fut. I. M. δάξομαι, & Ind. 1. ³⁹ ἐδι-
δάξάμην. Ind. 1. Pass. ⁴⁰ ἐδιδάχθην.
- Διδράσκω fugio, *viz. usitatum nisi in Compositis*. Fut. I.
⁴¹ διαδρῆσομαι. Perf. ⁴² ἀπιδέδρακα. Ind. 2. ἀπέδρην

³ Apollon. Arg. l. i. ⁴ Dion. Af. l. 190. ⁵ Il. φ. 61. ⁶ Od. ε'. 448.
⁷ Eccles. x. 8. ⁸ Num. xvi. 8. ⁹ Anth. Hist. ¹⁰ Il. ε'. 293. ¹¹ Xen.
¹² Plat. Symp. ¹³ Od. ε'. 143. ¹⁴ Aristoph. ¹⁵ Il. ε'. 299. ¹⁶ Xen. ¹⁷ Il.
ε'. 555. ¹⁸ Aristoph. ¹⁹ Il. ε'. 33. ²⁰ Demosth. ²¹ Il. κ'. 93. ²² Il. ε'.
827. ²³ Il. ε'. 790. ²⁴ Lucian. ²⁵ Od. κ'. 197. ²⁶ Il. ε'. 88. ²⁷ Sophoc.
Ajax. ²⁸ Pind. ²⁹ Lucian. ³⁰ Plat. ³¹ Isoc. ³² Od. ε'. 483. ³³ Od. ε'.
510. ³⁴ Plat. Apol. ³⁵ Joh. xiv. 26. ³⁶ Aristoph. Nub. ³⁷ Hes. εφ. ε'.
64. ³⁸ Anth. Hexast. ³⁹ Aristoph. ⁴⁰ Bion. Idyl. iii. 13. ⁴¹ Herod.
134. 1. ⁴² Plut.

pro quo ⁴³ ἀπέδραν. Pot. ⁴⁴ ἀποδράην Atticè *quasi à δρῶμι.*

Δοκέω *existimo, videor.* Fut. I. δόξω. Ind. I. ⁴⁵ ἔδοξα. Perf. Pass. ⁴⁶ δέδογμαι. Fut. I. δοκήσω, *unde* ⁴⁷ ἔδοκησα. Perf. ⁴⁸ δέδοκημαι ⁴⁹ δοάσεται & ⁵⁰ δοάσατο *tanquam à δοάζω, pro quo* ⁵¹ δόατο, *extrito, ασο* Atticè & Poeticè.

Δύναμαι *possum.* Fut. I. ⁵² δυνήσομαι. Ind. I. ἔδυνήθην & Atticè ⁵³ ἠδυνήθην. Imperf. ⁵⁴ ἔδυνάμην, *et* Atticè ⁵⁵ ἠδυνάμην. Ind. I. ⁵⁶ ἔδυνησάμην, *item* ⁵⁷ ἔδυνασθην *tanquam à δυνάζω.*

⁴³ Sophoc. Ajax. ⁴⁴ Aristoph. ⁴⁵ Act. xxvi. 9. ⁴⁶ Esd. γ'. viii. 12. ⁴⁷ I Cor. 5. ⁴⁸ Ιλ. 6. 730. ⁴⁹ Ιλ. ψ'. 339. ⁵⁰ Ιλ. ν'. 458. ⁵¹ Οδ. ζ'. 242. ⁵² Luc. xvi. 2. Dem. Chersf. ⁵³ I Cor. iii. 1. ⁵⁴ Ιλ. τ'. 136. ⁵⁵ ⁵⁶ Anth. Tetrast. ⁵⁷ Gen. xxx. 8.

E.

Ἐγείρω *suscito. V. Regularē.* Perf. Pass. ¹ ἐγήγευμαι Atticè, ² ἔργομαι, & ἔξηγρόμην; ³ ἀνεγρόμενος, ⁴ ἔγρεο, & ⁵ ἔγρετο Poeticè.

Ἐγρηγορέω & ⁶ γρηγορέω *vigilo.* Perf. ⁷ ἐγρηγόρηκα. Ind. I. ⁸ ἐγρηγόρησα. Perf. M. ⁹ ἐγρήγορα, *pro quo* Poeticè ¹⁰ ἐγρήγορθα. Inf. ¹¹ ἐγρηγόρθαι.

Ἐδω *edo.* Perf. ¹² ἔδηδοκα *et* ¹³ ἔδηδομαι Atticè, *per Pleonasmum* τὸ δο, *vide* Eust. Præf. M. ¹⁴ ἔδομαι *quod ubique pro Futuro accipitur.* Perf. ¹⁵ ἔδηδα Atticè. Inf. ¹⁶ ἔδμεναι *pro ἔδειν* Ionicè *et* Poeticè.

Ἐζομαι *sedeo.* Imperf. ¹⁷ ἐζόμην. *vix legitur nisi in compositis.* ¹⁸ καθέζομαι. Fut. 2. ¹⁹ καθεδύμαι. Fut. I. Pass. ²⁰ καθεσθήσομαι.

¹ Matt. xi. 11. ² Aristoph. ³ Lucian. ⁴ Οδ. 6. 46. ⁵ Ιλ. β'. 41. ⁶ Matt. xxiv. 42. ⁷ Jer. i. 12. ⁸ Matt. xxiv. 43. ⁹ Aristoph. Plut. ¹⁰ Ιλ. κ'. 419. ¹¹ Ιλ. κ'. 67. ¹² Athen. ¹³ Οδ. χ'. 56. ¹⁴ Οδ. ι. 369. ¹⁵ Ιλ. ε'. 542. ¹⁶ Ιλ. δ'. 345. ¹⁷ Ιλ. β'. 42. ¹⁸ Thuc. ¹⁹ Ezek. xxvi. 16. ²⁰ Lev. xii. 5.

Εἰδέω

Εἶδew scio. Fut. I. ²¹ εἶδήσω. Perf. εἶδηκα. Inf. ²² εἶδέναι
pro εἶδηκέμαι Ionicè. Ind. I. ²³ εἶδησα. Plusq. p. εἶδηκειν.
pro quo ²⁴ ἦδεν Atticè, & ²⁵ ἦδεα Ionicè. 3^{ia} Sing.
²⁶ ἦδη, Atticè. Ind. 2. ²⁷ εἶδον *vidi*, & *rejecit* ε. ²⁸ ἶδον
 Imperat. ²⁹ ἶδε *vel* ἰδέ; ³⁰ ἰδετε. Præs. M. ³¹ εἶδομαι.
 Fut. I. ³² εἶσομαι. Perf. ³³ οἶδα, & ³⁴ εἶδα. 2da Perf.
³⁵ οἶσθα Atticè *pro* οἶδασθα. Ind. I. ³⁶ εἰσάμην. Ind. 2.
³⁷ ἰδόμην. Pot. ³⁸ ἰδοίμην, & ³⁹ εἰδείην *quasi ab* εἶδημι.
 Εἶκω *similis sum*. Fut. I. ⁴⁰ εἶζω. Perf. M. ⁴¹ εἶοικα Att. *pro*
⁴² οἶκα. Plusq. p. ⁴³ εἶοικειν, Dor. ⁴⁴ ποτόοικειν. Plusq.
 p. Pass. ἦγμην, *pro quo* ⁴⁵ ἦγμην Poeticè, & *sequentia*
syncopen passa ⁴⁶ εἶκτω, ⁴⁷ εἶκτον, ⁴⁸ εἶκτην *pro* εἶκετο,
 εἶκετον, εἶκετην.

Εἶμι eo. Fut. I. ⁴⁹ εἶσομαι. Ind. I. ⁵⁰ εἰσάμην. Imperf.
 εἶν, *unde cum brevi i* Dual. ⁵¹ συνίτην. Plur. ⁵² ἴσαν.
 Imperat. ⁵³ ἴσθι, ⁵⁴ ἴτο, ⁵⁵ ἀπιθι, ⁵⁶ ἔξιτε. Εἶω & εἶω
 Poetica. Imperf. ἦον, *à quo* ⁵⁷ ἦομεν. Ind. I. ⁵⁸ ἦῖσα.
 Perf. M. εἶα, *unde* ⁵⁹ ἦῖα Poeticè. Plusq. p. ⁶⁰ εἶσῆειν.
verbale gerundivum ⁶¹ ἰτέον, *et ἰτητέον* Atticè.

Εἶρω ⁶² *interrogo, item dico*, & ⁶³ ἐρέω, ⁶⁴ ἐρῶ, *Thema*
parum usitatum nisi in sensu Futuri. Perf. ⁶⁵ εἶρηκα.
 3^{ia} Plur. ⁶⁶ εἶρηκαν Doricè. Perf. Pass. ⁶⁷ εἶρημαι.
 Fut. I. ἔρηθήσομαι. Ind. I. ⁶⁸ ἐρρήθην & ἐρρήθην. Part.
⁶⁹ ἔρηθεις *à* ἔρημι *inusitato*. Præs. M. ⁷⁰ εἶρομαι. Imperf.

²¹ Heb. viii. 41. ²² Tit. i. 16. ²³ Xen. ²⁴ Joh. iv. 10. ²⁵ Il. ε'. 71.
²⁶ Il. α'. 70. ²⁷ Joh. viii. 56. ²⁸ Eust. 181. 30. ²⁹ Il. ε'. 179. ³⁰ Phil. i. 30.
³¹ Il. α'. 228. ³² Od. ω'. 505. ³³ 2 Cor. xix. 2. ³⁴ Orph. Argon. 2.
³⁵ Il. α'. 85. ³⁶ Il. ν'. 45. ³⁷ Il. κ'. 47. ³⁸ Il. γ'. 453. ³⁹ Xen. ⁴⁰ Aristoph.
⁴¹ Jac. i. 6. ⁴² Herod. 205. 34. ⁴³ Od. δ'. 654. ⁴⁴ Anth. Tetrast. ⁴⁵ Od. δ'.
 796. ⁴⁶ Il. ψ'. 107. ⁴⁷ Od. δ'. 27. ⁴⁸ Il. α'. 104. ⁴⁹ Il. φ'. 335. ⁵⁰ Il. ε'.
 538. ⁵¹ Il. π'. 476. ⁵² Il. γ'. 8. ⁵³ Il. α'. 32. ⁵⁴ Exod. xxxii. 26. ⁵⁵ Adag.
⁵⁶ Od. β'. 139. ⁵⁷ Od. κ'. 570. ⁵⁸ Il. κ'. 197. ⁵⁹ Il. α'. 47. ⁶⁰ Act. xxi. 18.
⁶¹ Xen. ⁶² Od. κ'. 236. ⁶³ Il. β'. 257. ⁶⁴ 2 Cor. xvii. 6. ⁶⁵ Gal. i. 9. ⁶⁶ A-
 poc. xix. 3. ⁶⁷ Rom. iv. 8. ⁶⁸ Matt. v. 21. ⁶⁹ Mat. i. 22. ⁷⁰ Il. α'. 553.

⁷¹ ἡρόμην. Fut. I. ⁷³ ἐρήσομαι, & ⁷³ εἰρήσομαι, *quasi ab*
εἶρεω.

⁷² Ἐλαύνω *abigo*. Fut. I. ⁷⁴ ἐλάσω. Perf. ⁷⁵ ἐλήλακα Atticè
Ind. I. ⁷⁶ ἤλασα. Inf. ⁷⁷ ἔλσαι: et ⁷⁸ ἔέλσαι Poeticè
ἦρο ἐλάσαι. Præs. Pass. ⁷⁹ ἐλαύνομαι. Perf. ⁸⁰ ἐληλαμαι
Atticè & ⁸¹ ἔελμαι *ἦρο* ἤλαμαι Poeticè. Ind. I. Part.
⁸² περιελασθεῖς. Plusq. p. ⁸³ ἤληλάμην. Ind. I. M.
⁸⁴ ἐλασάμην, et ⁸⁵ ἤλασάμην. Fut. I. ἐλώ, ἐλάς, *mag.*

138.

⁸⁶ Ἐλπομαι *spero*. Perf. ⁸⁶ ἔολπα. Plusq. p. ⁸⁷ ἐώλπειν At-
ticè. Imperf. ⁸⁸ ἤλπόμην. Præs. Act. ⁸⁹ ἔλπω *sperare*
facio.

Ἐπω dico, Thema usitatum in Compositis. Ind. I. ⁹⁰ εἶπα,
Imperat. ⁹¹ εἶπον, ⁹² εἰπάτω. Pot. ⁹³ εἶπαιμι. Part.
⁹⁴ εἶπας, ⁹⁵ ἀπείπας. Ind. I. M. ⁹⁶ ἀπειπάμην. Inf.
⁹⁷ ἀπείπασθαι, ⁹⁸ ἀπειπάμενος. Ind. 2. ⁹⁹ εἶπον, et M.
¹ εἰπόμην, Imperat. ² εἰπέ, &c. Ind. I. et 2. *augentur*
per Modos, p. 114. Poetica sunt ³ ἐνέπω, ⁴ ἐννεπε,
⁵ ἐνέποιμι, ⁶ ἐνίπων, ⁷ ἐνίπτω. Fut. I. ⁸ ἐνίψω. Perf. M.
⁹ ἠνίπαπα *per Paragogen*, ¹⁰ ἐνίσπω. Fut. I. ¹¹ ἐνισπησω,
¹² ἐνίσσω. Inf. ¹³ ἐνισσέμεν Ionicè. ¹⁴ ἐνένιπτε, & ¹⁵ ἐν-
ἐνισπεν, *reduplicatio Præpositionis, pro Augmento*.

¹⁶ Ἐργάζομαι *operor*. V. Reg. Fut. I. ἐργάσομαι, ¹⁶ ἐργασθήσο-
μαι, ¹⁷ ἐργασμαι. Imperf. ¹⁸ ἐργαζόμην. Ind. I. M.

⁷¹ Xen. ⁷² Aristoph. ⁷³ Od. τ'. 509. ⁷⁴ Exod. xxv. 12. ⁷⁵ Joh. vi. 19.
⁷⁶ Act. xvii. 16. ⁷⁷ Il. δ. 409. ⁷⁸ Il. φ'. 295. ⁷⁹ 2 Pet. ii. 17. ⁸⁰ Herod.
326. 4. ⁸¹ Il. δ. 662. ⁸² Polyb. I. v. ⁸³ Il. δ'. 135. ⁸⁴ Plut. ⁸⁵ Il. λ'. 681.
⁸⁶ Od. φ'. 317. ⁸⁷ Il. τ'. 328. ⁸⁸ Il. ε. 539. ⁸⁹ Od. β'. 91. ⁹⁰ Joh. iv. 17.
⁹¹ Pind. ⁹² Apoc. xxii. 17. ⁹³ Num. xxiii. 19. ⁹⁴ Anth. Tetrast. ⁹⁵ Herod.
138. 3. ⁹⁶ 2 Cor. iv. 2. ⁹⁷ Aristot. ⁹⁸ Herod. 104. 13. ⁹⁹ Joh. iii. 12,
¹ Joh. iii. 12. ² Il. δ. 85. ³ Dion. Af. i. 11. ⁴ Od. α. 1. ⁵ Dion. Af. 62.
⁶ Il. λ'. 642. ⁷ Il. δ. 768. ⁸ Od. λ'. 147. ⁹ Il. β'. 245. ¹⁰ Il. β'. 80. ¹¹ Od.
ε. 98. ¹² Il. δ. 238. ¹³ Il. δ. 198. ¹⁴ Il. π'. 626. ¹⁵ Il. δ. 552. ¹⁶ Ezek.
xxvi. 34. ¹⁷ Deut. xxi. 3. ¹⁸ Act. xvii. 3.

³⁹ εἰργασάμην. Fut. I. ^{2^{da}} Perf. Sing. ²⁰ ἔργα. ^{3^{tia}} ²⁰ ἔργαται, ^{3^{tia}} Plur. ²¹ ἔργωνται, *per Atticam Crasim pro* ἔργαση, ἔργάσεται, ἔργάσονται.

Ἐρχομαι *venio*. Fut. I. ²² ἐλεύσομαι. Perf. ²³ ἐλήλυθα Atticè. ²⁴ εἰλήλεθα, & ^{1^{ma}} Perf. Plur. ²⁵ εἰλήλεθμεν Poeticè. Plur. q. ²⁶ ἐληλύθειν. Ind. 2. ²⁷ ἦλθον *per Syncopen pro* ²³ ἦλυθον Poeticè. ^{3^{tia}} Perf. Plur. ²⁹ ἦλθοσαν Doricè *pro* ἦλθον. Imperat. ³⁰ ἔλθε. Pot. ³¹ ἔλθοιμι. Sub. ³² ἔλθω. Inf. ³³ ἔλθειν. Part. ³⁴ ἔλθων. Ind. I. ³⁵ ἦλευσα. Ind. I. M. ἦλευσάμην, *unde* Subj. ³⁶ ἐλεύσωμαι, *ab* ἐλεύθω *invisitato*.

Εὐρίσκω *invenio*. Fut. I. ³⁷ εὐρήσω. Perf. ³⁸ εὔρηκα. Ind. 2. ³⁹ εὔρον. ^{3^{tia}} Plur. ⁴⁰ εὔροσαν Doricè *pro* εὔρον. Ind. I. εὔρησα, *unde* Subj. ⁴¹ εὔρήσης. Perf. Pass. ⁴² εὔρημαι. Ind. I. ⁴³ εὔρέθην. Ind. I. M. εὔράμην Atticè *pro* εὔρησάμην, *unde* Part. ⁴⁴ εὔράμενος. Ind. 2. M. ⁴⁵ εὔρόμην. Pot. ⁴⁶ εὔροίμην.

Ἐχω *habeo*. Fut. I. ⁴⁷ ἔξω, & ⁴⁸ σχήσω à *σχέω obsoleto*. Perf. ⁴⁹ ἔσχηκα. Imperf. ⁵⁰ εἶχον. Ind. 2. ⁵¹ ἔσχον. Imperat. ⁵² σχέε. Pot. *σχοίμι et* ⁵³ *σχοίην* Atticè. Subj. ⁵⁴ *σχῶ*. Inf. ⁵⁵ *σχεῖν*. Part. ⁵⁶ *σχῶν*. Præf. ⁵⁷ *ἐχομαι*, Fut. I. ⁵⁸ *ἔξομαι et* ⁵⁹ *σχήσομαι*. Perf. ⁶⁰ ἔσχημαι. Ind. 2. M. ⁶¹ ἐσχόμην. Pot. ⁶² *σχοίμην*. Subj. ⁶³ *σχῶμαι*. Inf. ⁶⁴ *σχέσθαι*. Part. ⁶⁵ *σχοίμενος*. ⁶⁶ *ἔχω interdum possum*.

¹⁹ Marc. xiv. 6. ²⁰ Exod. xx. 9. ²¹ Jer. xxxiv. 14. ²¹ Jer. xxx. 8. ²² I Cor. xvi. 5. ²³ Luc. v. 32. ²⁴ Ιλ. δ. 202. ²⁵ Ιλ. δ. 49. ²⁶ Joh. viii. 20. ²⁷ Matt. v. 17. ²⁸ Ιλ. γ. 203. ²⁹ Pfal. lxxix. 1. ³⁰ Joh. iv. 16. ³¹ Ιλ. ε. 321. ³² 2 Cor. xiii. 2. ³³ Joh. v. 40. ³⁴ Luc. v. 17. ³⁵ Esch. Π. 20. ³⁶ Pfal. cxxxii. 7. ³⁷ Matt. xvii. 27. ³⁸ Apoc. iii. 2. ³⁹ Matt. ii. 11. ⁴⁰ Jer. xiv. 3. ⁴¹ Apoc. xviii. 13. ⁴² Hof. xiv. 8. ⁴³ Matt. i. 18. ⁴⁴ Heb. x. 12. ⁴⁵ Ιλ. π. 472. ⁴⁶ Οδ. α. 42. ⁴⁷ Matt. xix. 21. ⁴⁸ Οδ. γ. 70. ⁴⁹ 2 Cor. ii. 12. ⁵⁰ 3 Joh. v. 13. ⁵¹ Joh. iv. 18. ⁵² Pfal. xvii. 1. ⁵³ Ιλ. ζ. 241. ⁵⁴ Matt. xvi. 31. ⁵⁵ Ιλ. π. 520. ⁵⁶ Ιλ. δ. 485. ⁵⁷ Ιλ. σ. 130. ⁵⁸ Aristoph. ⁵⁹ Ιλ. ε. 630. ⁶⁰ Lucian. ⁶¹ Plut. ⁶² Ιλ. β. 98. ⁶³ Οδ. δ. 151. ⁶⁴ Οδ. β. 422. ⁶⁵ Ιλ. μ. 298. ⁶⁶ Athen.

⁶⁷ ἔχομαι *adhæreo*, ἀνέχομαι. Imperf. ⁶⁸ ἠνειχόμενῃ
Part. ⁶⁹ ἀνασχόμενος.

Ἔω et ἔννυμι *induo*. Fut. I. ἔσω. Perf. εἶκα, *Themate vix in usu*. Fut. I. ⁷⁰ ἔσσω. Ind. I. ⁷¹ ἔσσα. Part. ⁷² ἔσσης. Ind. I. M. ⁷³ ἔσσάμην et ⁷⁴ ἔσσοσάμην. Imperat. ⁷⁵ ἔσσαι. Part. ⁷⁶ ἔσσάμενος. Poeticè. Imperf. Pass. ⁷⁷ ἔννυμην. Perf. ⁷⁸ εἶμαι. Part. ⁷⁹ εἰμένος. Plusq. p. εἶμην, ⁸⁰ ἔσσο, ⁸¹ ἔσο, *tanquam ab ἔσμην*. Præf. ⁸² ἀμφιεννύω. Fut. I. ⁸³ ἀμφιέσω. Ind. I. ⁸⁴ ἠμφιέσα. Præf. Pass. ⁸⁵ ἀμφιέννυμαι. Perf. Pass. ⁸⁶ ἠμφιεσμένος et ⁸⁷ ἀμφιειμένος. Fut. I. ⁸⁸ μεταφιέσομαι.

⁶⁷ Ιλ. α. 513. ⁶⁸ 2 Cor. xi. 4. ⁶⁹ Anth. Tetrast. ⁷⁰ Οδ. β. 337. ⁷¹ Οδ. π. 457. ⁷² Οδ. ξ. 369. ⁷³ Ιλ. ξ. 350. ⁷⁴ Οδ. ξ. 529. ⁷⁵ 154. ⁷⁶ Hef. εἶΓ. α. 124. ⁷⁷ Theoc. Id. 24. 138. ⁷⁸ Οδ. τ. 72. ⁷⁹ Ιλ. β. 308. ⁸⁰ Ιλ. γ. 57. ⁸¹ Οδ. τ. 218. ⁸² Plut. Pericl. ⁸³ Aristoph. ⁸⁴ Xen. ⁸⁵ Xen. Pæd. viii. ⁸⁶ Luc. vii. 25. ⁸⁷ Bud. p. 78. ⁸⁸ Lucian.

Z.

Ζάω *vivo*. Fut. I. M. ¹ ζήσομαι. Ind. 2. ² ζήσῃ ^{2^{da}} Perf. Præf. ³ ζήσῃ. Inf. ⁴ ζήσῃ Atticè. Part. ⁵ ζών. Imperat. ⁶ ζήθι, ⁷ ζήτω, *quasi à ζήμι*. Activè sæpiùs significant. Fut. I. ⁸ ζήσω. Ind. I. ⁹ ζήσῃ. Ind. I. M. ¹⁰ ζήσοσάμην, *unde* Imperat. ¹¹ ζήσαι.

¹ Luc. x. 28. ² Gal. ii. 14. ³ Heb. ii. 15. ⁴ Ιλ. α. 88. ⁵ Dan. iii. 9. ⁶ 2 Chron. xxiii. 11. ⁷ Pfal. cxxxviii. 17. ⁸ Pfal. xli. 2.

H.

Ἡμαι *sedeo*, ab ἔμαι *invisitato per Crasin*. Fut. I. ¹ ἥσομαι. Perf. ἥμαι, *unde* ² ἕαται Ionicè, et ³ εἶαται Ionicè et Poeticè *pro ἦνται* et ἥσμαι, *unde* ⁴ ἥσαι. Plusq. p.

¹ Lev. xiii. 46. ² Ιλ. γ. 134. ³ Ιλ. β. 137. ⁴ Ιλ. τ. 345.

ἥμην,

ἤμην unde ⁵εἶατο Ionicè et Poeticè pro ἦντο et ἤσμεν, unde ⁶ἦσο. N. B. Augmentum afficit penultimam Perfecti compositi ⁷καθῆσο, et non præponitur Præpositioni, sicuti in Imperfecto ⁸ἐκάθητο. Imperat. ⁹κάθησῶ, ¹⁰κάθε Atticè. Ind. 1. ¹¹ἐκάθησα. Plusq. Perf. ¹²ἐκαθήμην.

⁵ Il. β. 153. ⁶ Il. α. 512. ⁷ Il. α. 569. ⁸ Hom. Hym. in Bacc. 14.
⁹ Il. β. 191. ¹⁰ Marc. xii. 36. ¹¹ 2 Sam. xxiii. 10. ¹² Matt. xxvi. 58.

Θ.

Θνήσκω morior. Fut. 2. M. ¹θανῶμαι. Perf. ²τέθνηκα. Part. ³τεθνηκώς, ⁴τεθνηώς et ⁵τεθνεώς Ionicè, ⁶τεθνειώς Poeticè, à θνάω. Ind. 2. ⁷ἔθανον à θείνω percutio. Imperat. ⁸τέθναθι. Pot. ⁹τεθναίην. Inf. ¹⁰τεθνάωαι et ¹¹τεθνάμεν Ionicè, tanquam à τέθνημι. Rariùs occurrit Fut. 1. ¹²τεθνήξω. M. ¹³τεθνήξομαι, præpositá reduplicatiōne.

¹ Joh. viii. 21. ² Matt. ix. 20. ³ Joh. i. 39. ⁴ Il. ε'. 402. ⁵ Plat.
⁶ Il. β. 161. ⁷ 1 Cor. xv. 3. ⁸ Il. χ'. 365. ⁹ Il. γ'. 102. ¹⁰ Dem.
 Phil. ii. ¹¹ Od. φ'. 155. ¹² Aristoph. Nub. ¹³ Anth. Tetrastr.

I.

Ιημι et ἴεμαι eo. Ind. 2. ¹ἴον quasi ab ἴω. Imperat. ²ἴεσθε. Inf. ³ἴέναι, pro quo ⁴ἴμεν et ⁵ἴμεναι Ionicè. Ind. 2. Sub. ⁶ἴω. Part. ⁷ἴών. Frequentiùs compositum. Εἰσίημι, ³¹² Plur. ⁸εἰσίασι. Inf. ⁹εἰσίεναι. Ind. 2. ¹⁰ἐπίοιμι. Subj. ¹¹ἐπίω. Part. ¹²ἀπιών. Imperat. ¹³ἔξει ab ἔξιον, ἔξειε, transpositis & contractis Vocalibus.

¹ Il. β. 440. ² Il. μ'. 274. ³ Od. ι. 225. ⁴ Od. κ'. 431. ⁵ Od. β'. 394.
⁶ Il. π. 245. ⁷ Il. α. 138. ⁸ Heb. ix. 6. ⁹ Act. iii. 3. ¹⁰ Herodian.
¹¹ Thuc. l. iv. p. 149. ¹² Dem. ¹³ Aristoph.

L

Ἰημι

ἴημι mitto. V. Regularē, ut τίθημι. Fut. 1. ¹⁴ ἴσω. Perf. εἶκα, *usitatius in Compositis*. 3^{ia} Perf. Plur. ¹⁵ εἶσι
¹⁶ ἀνιάσι. Fut. 1. ¹⁷ ἀφήσω. Perf. ἀφεῖκα, *pro quo*
¹⁸ ἀφέωκα Atticè. Part. ¹⁹ ἀνεκῶς. Imperf. ἴην ²⁰ προ-
 ἴην. Ind. 1. ²¹ ἦκα, ²² πρόεηκα Poeticè, ἦσα, ²³ παρ-
 ἦσωσι, ²⁴ εἶσα, ²⁵ ἀνεῖσαν. Imperat. Præf. ἴεθι, ²⁶ συν-
 ἴεθι. Pot. ²⁷ εἶην, ²⁸ ἀνειήην. Subj. ἴῶ, ²⁹ καθυφιῶ.
 Inf. ἰέναι. ³⁰ ἀφέναι. Part. ³¹ ἰεις. Ind. 2. ἦν, ἄφην.
 Imperat. ἔς, ³² ἄφες. Pot. ³³ εἶην. Subj. ᾧ, ³⁴ ἀφᾶ.
 Inf. εἶναι, ³⁵ ἀφείναι, ³⁶ μεθέμεν Ionicè, ἔ ³⁷ προέμεν.
 Part. εἶς, ³⁸ ἀφεις. Ind. 2. ἴον, ³⁹ ἦφιον, ⁴⁰ ζύνιον, *tan-*
quam ab ἴω. Præf. Pass. ἴεμαι, ἀνίεμαι. Inf. ἴεσθαι,
⁴¹ ἀνίεσθαι. Part. ἴεμενος, ⁴² καθιέμενος. Imperf. ἴε-
 μην, ⁴³ προσιέμην. Fut. 1. ἐθήσομαι, ⁴⁴ ἀφεθησομαι.
 Perf. εἶμαι, ἀφεῖμαι, ἀφείνται, *pro quo Atticè* ⁴⁵ ἀφέ-
 ωνται, ⁴⁶ ἀνεῖμαι. Imperat. εἶσο, εἶσθω. ⁴⁷ ἀφείσθω. Inf.
 εἶσθαι, ⁴⁸ ἀνεῖσθαι. Part. εἶμένος, ⁴⁹ ἀνειμένος. Ind. 1.
 ἔθην, ⁵⁰ ἀφέθην. ἔ εἶθην, ⁵¹ ἀφείθην. Subj. ἐθῶ, ⁵² ἀφέ-
 θῶ. Inf. ἐθῆναι, ⁵³ ἀνεθῆναι. Fut. 1. M. ἦσομαι, ⁵⁴ μεθ-
 ἦσομαι. Ind. 1. ἠιάμην, ⁵⁵ ὑψηκάμην. Ind. 2. ⁵⁶ ἔμην.
 Pot. εἶμην, ⁵⁷ ὑφείμην, ⁵⁸ προοίμην Atticè. Subj. ᾧμαι
⁵⁹ προᾧμαι. Inf. ἔσθαι, ⁶⁰ προέσθαι. Part. ἔμενος, ⁶¹ ἀφέ-
 μενος. Præf. ⁶² συνιῖ, ⁶³ συνιῖσι. Part. ⁶⁴ συνιῶν. Imperf.
⁶⁵ ἴεν. Imperat. ⁶⁶ ἴει *quasi ab ἰέω*.

¹⁴ Il. ε'. 514. ¹⁵ Il. γ'. 152. ¹⁶ Xen. ¹⁷ Matt. xviii. 21. ¹⁸ Herodian.
¹⁹ Plut. Public. ²⁰ Od. ι. 88. ²¹ Il. ε'. 125. ²² Il. ε'. 545. ²³ Herod. 296. 21.
²⁴ Il. α'. 311. ²⁵ Thuc. ²⁶ Marc. vii. 14. ²⁷ Il. τ'. 209. ²⁸ Od. β'. 185.
²⁹ Dem. ³⁰ Matt. ix. 6. ³¹ Thuc. l. iii. ³² Matt. iii. 15. ³³ Il. α'. 227.
³⁴ Marc. xii. 19. ³⁵ Plut. ³⁶ Il. α'. 283. ³⁷ Od. κ'. 155. ³⁸ Matt. xxvi. 44.
³⁹ Marc. xi. 16. ⁴⁰ Il. α'. 273. ⁴¹ Aristot. Polit. ⁴² Act. x. 11. ⁴³ Herod.
 12. 1. ⁴⁴ Matt. xii. 3. ⁴⁵ Matt. ix. 5. ⁴⁶ Isa. iii. 8. ⁴⁷ Aristot. Eth.
⁴⁸ Aristot. ⁴⁹ Malach. iv. 2. ⁵⁰ Rom. iv. 7. ⁵¹ Arrian. ⁵² Marc. xiii. 2.
⁵³ Athen. l. 12. ⁵⁴ Eurip. Phœniss. ⁵⁵ Plut. ⁵⁶ Il. α'. 469. ⁵⁷ Xen.
⁵⁸ Dem. ⁵⁹ Thuc. ⁶⁰ Dem. in Mid. ⁶¹ Lucian. ⁶² Sap. ix. 11. ⁶³ 2 Cor.
 x. 12. ⁶⁴ Rom. iii. 11. ⁶⁵ Aristoph. Vesp. ⁶⁶ Il. φ'. 338.

ἵκνέομαι *vado*. Fut. 1. ⁶⁷ ἵζομαι. Perf. ⁶⁸ ἴγμαι. Fut. 1. Inf. ⁶⁹ ἴξεσθαι. Ind. 2. ⁷⁰ ἰκόμεν. Pot. ⁷¹ ἰκοίμεν. Subj. ⁷² ἴκωμαι. Inf. ⁷³ ἰέσθαι *ab* ⁷⁴ ἰκω. Imperf. ⁷⁵ ἴκον.

Ἰλάσκομαι *placo*. Fut. 1. ἰλάσομαι. Perf. Pass. ἴλασμαι, & ⁷⁶ ἰλάομαι. Fut. 1. ⁷⁷ ἰλάσσομαι *et* ⁷⁸ ἰλάξομαι. Ind. 1. Pass. ⁷⁹ ἰλάσθην. Imperat. ⁸⁰ ἰλάσθητι. Ind. 1. M. ⁸¹ ἰλασάμην. *Reliqua* Imperat. ⁸² ἴλαθι *et* ⁸⁴ ἴληθι. Ionicè: Perf. ἴληκα, *unde* Pot. ⁸⁴ ἰλήκοιμι. Subj. ⁸⁵ ἰλήκω. Præf. M ἴλαμαι. Imperat. ⁸⁶ ἴλασο, *tanquam ab ἴλημι, idque ab ἰλάω.*

Ἰπταμαι *volo-as*. Fut. 1. ⁸⁷ πτήσομαι. Perf. Pass. ⁸⁸ πέπταμαι. Ind. 2. ⁸⁹ ἔπτην. Pot. ⁹⁰ διαπταίην. Ind. 2. M. ⁹¹ ἐπτάμην. Part. ⁹² πτάμενος, ⁹³ ἐπτόμην. Inf. ⁹⁴ ἐπιπτεύσθαι. Part. ⁹⁵ ἀναπτόμενος. Imperf. ⁹⁶ ἀνεπτόμην *ab ἴπτημι, idque à πτάω inusitato.* ⁹⁷ Πέτομαι *idem*. Inf. ⁹⁸ πέτεσθαι. Imperf. ⁹⁹ ἐπετόμην; *et* ¹ ποτάομαι. Perf. Pass. ² πεπότημαι *item* ³ πεταομαι. Part. ⁴ πετώμενος *et* ⁵ πέταμαι. *Verba Deponentia.*

Ἰσημι *scio, valde defectivum est; format verò 3^{iam} Perf. Plur. ⁶ ἴσασι sæpe abjicit α per Syncopeν, ut ⁷ ἴδμεν Ionicè p. 69, pro ἴσμεν, idque pro ἴσαμεν; ⁸ ἴσε Imperat. ⁹ ἴσθι, ¹⁰ ἴσω, pro ἴσατε, ἴσαθι, ἰσάτω. Compositum ¹¹ ἐπίσημαι habet τ insertum. Fut. 1. ¹² ἐπισήσομαι. Perf. ¹³ ἐπέσημαι, *unde* ἐπισήμην. Præf. Pot. ¹⁴ ἐπισαί-*

⁶⁷ Il. á. 249. ⁶⁸ Thuc. l. iv. ⁶⁹ Il. ζ. 502. ⁷⁰ Il. κ. 227. ⁷¹ Il. δ. 171. ⁷² Il. á. 139. ⁷³ Il. á. 19. ⁷⁴ Il. θ. 192. ⁷⁵ Il. β. 458. ⁷⁶ Il. β. καταλ. 57. ⁷⁷ Il. á. 147. ⁷⁸ Apollon. Ἀρσ. l. ii. ⁷⁹ ⁸⁰ Iuc. xviii. 13. ⁸¹ Lucian. ⁸² Theoc. Id. xv. 243. ⁸³ Od. γ. 380. ⁸⁴ Anthol. ⁸⁵ Od. φ. 365. ⁸⁶ Plut. ⁸⁷ Anthol. ⁸⁸ Il. é. 195. ⁸⁹ Βάτρακ. 207. ⁹⁰ Lucian. ⁹¹ Il. ν. 592. ⁹² Il. é. 282. ⁹³ Sophoc. Ajax. ⁹⁴ Il. δ. 126. ⁹⁵ Aristoph. Av. ⁹⁶ Lucian. ⁹⁷ Il. β. 89. ⁹⁸ Il. ν. 62. ⁹⁹ Il. μ. 207. ¹ Il. β. 462. ² v. 90. ³ Aristot. ⁴ Apoc. iv. 7. ⁵ Anth. Tetrast. ⁶ Il. ú. 214. ⁷ Il. á. 124. ⁸ Heb. xii. 17. ⁹ Anth. Dist. ¹⁰ Il. η. 411. ¹¹ Marc. xiv. 68. ¹² Ifoc. ad Deum. ¹³ Aristot. ¹⁴ Il. ζ. 92.

μην. Part. ¹⁵ ἐπισάμενος. Imperf. ¹⁶ ἠπισάμην &
¹⁷ ἐπισάμην.

¹⁵ Anthol. Tetrast. ¹⁶ Deut. xxviii. 64. ¹⁷ Ιλ. ε. 60.

Κ.

Καίω uro. Fut. I. ¹ καύσω. Ind. I. ² ἔκαυσα et ³ ἔκαυ
scilicet abjecto υσ et α verso in η. Ionicum Thema ⁴ κήω.
 Inf. ⁵ κατακήμεν. Imperf. ⁶ ἔκαυον. Ind. I. ⁷ ἔκαυα. Pot.
⁸ κήαμι. Inf. ⁹ κατακῆαι, *hæc omnia quasi ab αι The-*
maticis, non ab αυ Futuri. Præs. Pass. ¹⁰ καίομαι. Part.
 καιόμενος. Fut. I. ¹¹ καυθήσομαι. Subj. ¹² καυθήσω-
 μαι. Perf. ¹³ κέκαυμαι. Ind. I. ¹⁴ ἐκαύθην. Fut. 2.
¹⁵ καήσομαι. Ind. 2. ¹⁶ ἐκάην, ¹⁷ κατεκάην. Fut. I. M.
¹⁸ καύσομαι. Part. ¹⁹ καυσῶμενος *siro* καυσόμενος. Ind. I.
²⁰ ἐκαυσάμην et ²¹ ἐκῆάμην. Ind. I. Act. ²² ἔκεια M.
 ἐκειάμην, unde Part. ²³ κειάμενος, *tanquam à κείω, de-*
trito σ.

Καλέω uoco. Fut. I. ²⁴ καλέσω. Perf. ²⁵ κέκληκα. Ind. I.
²⁶ ἐκάλεσα. Ind. I. M. ²⁷ ἐκαλεσάμην. Præs. Pass. ²⁸ κα-
 λῶμαι. Perf. ²⁹ κέκλημαι. Fut. I. ³⁰ κληθήσομαι, et Ind.
 I. ³¹ ἐκλήθην. *Poeticum* ³² κικλήσκω. Imperf. ³³ ἐκίκλησκον.
 Præs. Pass. ³⁴ κικλήσκομαι. Imperf. ³⁵ ἐκίκλησκόμην,
tanquam ab Analogo κέκληκα cum Anomalo σ.

Κεῖμαι ³⁶ jaceo. Fut. I. ³⁷ κείσομαι. Imperf. ³⁸ ἐκεί-
 μην. Fut. I. ³⁹ κεισεῦμαι *Doricè.* Imperat. ⁴⁰ κείσο.

¹ Matt. iii. 12. ² Plut. ³ Ιλ. α. 40. ⁴ Ιλ. η. 396. ⁵ Ιλ. η. 408. ⁶ Οδ. ε. 553. ⁷ Ιλ. θ. 240. ⁸ Ιλ. ω. 98. ⁹ Οδ. κ. 553. ¹⁰ Ιλ. τ. 376. ¹¹ Apoc. xviii. 8. ¹² 1 Cor. xiii. 3. ¹³ Heb. xii. 18. ¹⁴ Plat. ¹⁵ 2 Pet. iii. 10. ¹⁶ Ιλ. α. 464. ¹⁷ Apoc. viii. 7. ¹⁸ Herod. 52. 22. ¹⁹ 2 Pet. iii. 10. ²⁰ Herod. 297. 5. ²¹ Ιλ. ε. 234. ²² Soph. ²³ Οδ. π. 2. ²⁴ Rom. ix. 25. ²⁵ 1 Cor. vii. 15. ²⁶ Matt. ii. 15. ²⁷ Ιλ. γ. 161. ²⁸ Luc. i. 61. ²⁹ Matt. xxii. 4. ³⁰ v. 9. ³¹ 1 Cor. vii. 20. ³² Ιλ. λ. 605. ³³ Ιλ. η. 130. ³⁴ Οδ. ε. 402. ³⁵ Ιλ. κ. 300. ³⁶ Οδ. τ. 516. ³⁷ Οδ. χ. 319. ³⁸ Οδ. ν. 284. ³⁹ Theoc. Id. iii. 53. ⁴⁰ Ifoc.

- Part. ⁴¹ κείμενος, ⁴² κέαται, ⁴³ κέατο et ⁴⁴ κείατο *μῖο* κείνται, ἔκειντο Ionicè. ⁴⁵ κέεσθαι, ⁴⁶ κέονται, ⁴⁷ κειόμεν *tanquam* à κέομαι. Imperf. * κέσκετο à κέσκω *obsoleto*.
- Κλάζω ⁴⁹ *clamo*. Fut. 1. κλάγξω. Ind. 1. ⁵⁰ ἔκλαγξα. Part. ⁵¹ κλάγξας et ⁵² κλάζας. Perf. κέκληγα. Part. ⁵³ κεκληγώς. Ind. 2. ⁵⁴ ἔκλαγον. Part. Præf. ⁵⁵ κεκλήγων à κεκλήγω, *legitur* ⁵⁶ κεκλάγω.
- Κράζω *clamo*. Fut. 1. ⁵⁷ κράξω. Ind. 1. ⁵⁸ ἔκραξα. Perf. M. ⁵⁹ κέκραγα. Plusq. p. ⁶⁰ ἐκεκράγειν. Ind. 2. ⁶¹ ἐκραγον. Imperat. ⁶² κραγέτω. Part. ⁶³ κραγών. *Hæc* Fut. 1. κερράζω, *unde* Ind. 1. ⁶⁴ ἐκέκραξα. Fut. 1. M. ⁶⁵ κερράζομαι. Imperat. κερραχθι *μῖο* κερράχθητι, *tanquam* à κερράγω, ⁶⁶ κερράγομαι.
- Κραιαίνω *perficio*. Imperf. ⁶⁷ ἐκραιαίνον. Perf. Pass. ⁶⁸ κερράμμαι, α *μῖο* αι Poeticè. Ind. 1. Imperat. ⁶⁹ κρήηνον. Inf. ⁷⁰ κρήῆναι. Ind. 1. M. ⁷¹ ἐκρηηνάμην.
- Κτείνω *occido*. Fut. 1. ⁷² κτενῶ. Perf. ⁷³ ἔκτακα et ⁷⁴ ἔκταγκα. Præf. Pass. ⁷⁵ κτείνομαι. Ind. 1. ἐκτάνθην. Perf. M. ⁷⁷ ἔκτονα. Ind. 2. ἔκτην. Subj. κτῶ, *unde* 1ma Plur. ⁷⁶ κτέωμεν Ionicè. *μῖο* κτῶμεν. Part. ⁷⁹ κταῖς, κτακτάς. Ind. 2. M. ἐκτάμην. Inf. ⁸¹ κτᾶσθαι. Part. ⁸² κτάμενος. Ind. 1. ⁸³ ἔκτεινα. Pot. ⁸⁴ κτείναίμι. Inf. ⁸⁵ κτεῖναι. Part. ⁸⁶ κτείνας. Ind. 2. ⁸⁷ ἔκτανον 3^{tia} Perf. Sing. ⁸⁸ ἔκτα & Plur. ⁸⁹ ἔκταν Doricè *μῖο* ἔκτη, ἔκτησαν,

⁴¹ Il. ζ. 265. ⁴² Il. τ'. 203. ⁴³ Herod. 124. 27. ⁴⁴ Il. λ'. 162. ⁴⁵ Herod. 45. 37. ⁴⁶ Il. χ'. 510. ⁴⁷ Herod. 17. 7. ⁴⁸ Od. φ'. 41. ⁴⁹ Il. π'. 429. ⁵⁰ Il. ε. 461. ⁵¹ Il. υ'. 207. ⁵² Anthol. ⁵³ Il. β'. 222. ⁵⁴ Anth. Tetrast. ⁵⁵ Od. ξ'. 30. ⁵⁶ Aristoph. Vesp. ⁵⁷ Anthol. ⁵⁸ Matt. viii 29. ⁵⁹ Psal. iv. 3. ⁶⁰ Xen. ⁶¹ Aristoph. Plur. ⁶² Jos. vi 5. ⁶³ Thuc. l. viii. ⁶⁴ Psal. xxii 5. ⁶⁵ Luc. xix. 40. ⁶⁶ Aristoph. ⁶⁷ Il. β'. 419. ⁶⁸ Od. δ. 116. ⁶⁹ Il. α. 41. ⁷⁰ Il. ι. 101. ⁷¹ Od. γ. 418. ⁷² Il. δ. 65. ⁷³ Aristot. ⁷⁴ 2 Sam. iv. 11. ⁷⁵ Il. ε. 465. ⁷⁶ Apoc. ii. 13. ⁷⁷ Plat. ⁷⁸ Od. χ'. 216. ⁷⁹ Anacr. ⁸⁰ Od. δ. 224. ⁸¹ Il. δ. 558. ⁸² Il. ε. 21. ⁸³ Od. μ'. 370. ⁸⁴ Od. ξ'. 405. ⁸⁵ Il. ι. 261. ⁸⁶ Il. ζ. 481. ⁸⁷ Il. χ'. 272. ⁸⁸ Il. ζ'. 205. ⁸⁹ Il. λ'. 526.

quasi à κτήμι. Sunt qui malunt ea per Apocorpen fieri, ἴσο ἔκτανε, ἔκτανον; quia nonnullibi αῖ corrigitur.

Κτίζω *condo.* Fut. 1. κτίσω. Ind. 1. ⁹¹ ἔκτισα. Præs. Pass. ⁹² κτίζομαι. Perf. ⁹³ ἔκτισμαι & ἔκτιμαι *unde* ⁹⁴ εὐκτίμενος. Ind. 1. ⁹⁵ ἐκτίσθην.

⁹⁰ Od. λ'. 409. ⁹¹ 1 Tim. iv. 3. ⁹² Thuc. l. i. p. 3. ⁹³ Col. i. 16.
⁹⁴ Il. β'. καταλ. 8. ⁹⁵ Col. i. 16.

A.

Λαγχάνω *fortior.* Fut. 1. M. λήξομαι *rard.* Ind. 2. ¹ ἔλαχον. Pot. ² λάχοιμι. Subj. ³ λάχω. Inf. ⁴ λαχεῖν. Part. ⁵ λαχῶν. Perf. ⁶ ἔλελογκα & ⁷ εἶληκα. Plusq. p. ⁸ ἐλελογχεῖν *Atticè, à λήχω obsoleto.*

Λαμβάνω *capio.* Fut. 1. M. ⁹ λήψομαι. Perf. ¹⁰ εἶληφα *Atticè.* Ind. 2. ¹¹ ἔλαβον. Præs. Pass. ¹² λαμβάνομαι. Fut. 1. ¹³ ληθθήσομαι. Perf. ¹⁴ εἶλημμαι, & Plusq. p. ¹⁵ εἶλήμην. *Augmento Regulari utitur Herodotus,* ¹⁶ λελαμμένος *Ionicè.* Ind. 1. ¹⁷ ἐλήφθην, *et* ¹⁸ εἰλήφθην *cum irregulari Augmento Perfecti.* Ind. 2. M. ¹⁹ ἔλαβον *à λήβω inusitato.* *Apud Herodotum λαμβάνω et composita conjugant Futurum et Indefinitum primum tanquam à λάμβω; nempe* ²⁰ λάμψομαι, ²¹ ἀπολάμψομαι, ²² καταλάμψομαι, ²³ παραλάμψομαι, ²⁴ ἐλάμψομαι, ²⁵ κατελάμψομαι, ²⁶ ἀπελάμψομαι, ²⁷ ἀπελαμψάμην. *Afferitur etiam Perfectum* ²⁸ καταλελάβηκα *tanquam à λαβέω.*

¹ Act. i. 71, ² Anth. Tetrast. ³ Il. η'. 171. ⁴ 179. ⁵ Od. ε'. 40. ⁶ Od. λ'. 303. ⁷ Sophocl. ⁸ Theoc. Id. iv. 40. ⁹ Matt. x. 41. ¹⁰ Apoc. ii. 27. ¹¹ 2 Cor. xii. 16. ¹² Heb. v. 1. ¹³ Luc. xvii. 34. ¹⁴ Joh. viii. 3. ¹⁵ Lucian. ¹⁶ 129. 12. ¹⁷ Marc. xvi. 19. ¹⁸ Joh. viii. 4. ¹⁹ Luc. i. 54. ²⁰ 52. 6. ²¹ 333. 37. ²² 218. 25. ²³ 275. 40. ²⁴ 352. 1. ²⁵ 180. 13. ²⁶ 206. 19. ²⁷ 136. 17. ²⁸ 113. 27.

Λανθάνω *latere*. Fut. I. ²⁹ λήσω. Ind. 2. ³⁰ ἔλαθον. Imperf. ³¹ ἔληθον. Præs. Pass. ³² λανθάνομαι. Imperf. ³³ ἔλανθανόμην. Perf. ³⁴ λέλησμαι, et ³⁵ λέλασμαι *Ionnicè*. Ind. I. ³⁶ ἐλήσθην et ³⁷ ἐλήθην. Præs. M. ³⁸ λήθομαι. Fut. I. ³⁹ λήσομαι. Perf. ⁴⁰ λέληθα. Ind. 2. ⁴¹ ἐλαθόμην et ⁴² λελαθόμην *Ion. Pot.* ⁴³ λαθόμην. Subj. ⁴⁴ λάθωμαι. Inf. ⁴⁵ λαθέσθαι, *omnia à* ⁴⁶ λήθω.

Λείχω et λιχμάω *lambo*. Part. Perf. M. *irregulare* ⁴⁷ λελειχμῶς *ἢ* λελιχμῶς *cum primitivo* εἰ.

Λίσσομαι ⁴⁸ *precor*. Ind. 2. ἐλιτόμην, *unde* Pot. ⁴⁹ λιτοίμην. Inf. ⁵⁰ λιτέσθαι, *à Themate* λίτομαι *varissimo apud Oratores*. Ind. I. ἐλίσάμην, *unde* ⁵¹ λίσαι, et ⁵² ἐλλισάμην. Imperf. ⁵³ ἐλισσόμην.

Λέω *lavo*. Fut. I. λέσω. Perf. λέλυκα. Ind. 2. ⁵⁴ ἔλοον. *V. Regulare, nisi quod Poetæ resolvant & in σε, et duplicent consonam, ut* ⁵⁵ λόεσσομαι. Ind. I. ⁵⁶ ἐλοεσσάμην, *scilicet abjicitur vocalis post ε,* ⁵⁷ ἐλῶμεν, ⁵⁸ λῶσθαι, ⁵⁹ λέμενος.

²⁹ Il. ψ'. 326. ³⁰ Heb. xiii. 2. ³¹ Od. τ'. 151. ³² Heb. xiii. 2. ³³ Od. μ'. 227. ³⁴ Heb. xii. 5. ³⁵ Il. ε'. 384. ³⁶ Psal. xxxi. 12. ³⁷ Psal. cxxvii. 5. ³⁸ Il. ε'. 259. ³⁹ Theog. ver. 2. ⁴⁰ Xen. ⁴¹ Il. ε'. 322. ⁴² Il. δ'. 127. ⁴³ Il. κ'. 243. ⁴⁴ Il. ζ'. 265. ⁴⁵ Il. μ'. 235. ⁴⁶ Il. ψ'. 323. ⁴⁷ Hes. Θ. ογ. 826. ⁴⁸ Il. α'. 174. ⁴⁹ Od. ζ'. 406. ⁵⁰ Il. π'. 47. ⁵¹ Il. α'. 394. ⁵² Od. λ'. 35. ⁵³ Il. α'. 15. ⁵⁴ Od. κ'. 361. ⁵⁵ Od. ζ'. 221. ⁵⁶ Od. ζ'. 227. ⁵⁷ Aristoph. ⁵⁸ Od. ζ'. 216. ⁵⁹ Aristoph.

M.

Μάω *vehementer curio V. Poeticum*. Perf. ¹ μέμαα, ² μέματον, ³ μέμαμεν. Part. ⁴ μεμαῶς, ⁵ μεμαότες, et ⁶ μεμαῶτες *Poeticè*. Plur. q. p. ^{3¹²} Plur. μέμασαν *ἢ* μεμάεισαν. Imperat. ⁸ μεμάτω *ἢ* μεμάετω *Legitur*. Inf. μεμάμεν.

¹ Il. κ'. 208. ² Il. θ'. 413. ³ Il. ε'. 637. ⁴ Il. δ'. 40. ⁵ Il. β'. καταλ. 325. ⁶ Il. β'. 473. ⁷ Il. β'. καταλ. 370. ⁸ Il. υ'. 355.

Μάχομαι *lucto*. Fut. I. ⁹μαχήσομαι, et ¹⁰μαχέσομαι, et ¹¹μαχέσσομαι Poeticè. Ind. I. ¹²ἔμαχησάμην, et ἔμαχεσάμην & ¹³ἔμαχεσσάμην Poeticè. Pot. ¹⁴μαχεσαίμην & ¹⁵μαχέσσαίμην Poeticè. Inf. ¹⁶μαχέσασθαι & ¹⁷μαχέσσαισθαι Poeticè. Part. ¹⁸μαχεσσάμενος Poeticè. Fut. 2. ¹⁹μαχῆμαι. Part. ²⁰μαχεόμενος & ²¹μαχειόμενος Poeticè. *Ab exoleta μαχέομαι. Verbale Gerundivum* ²²μαχετέον.

Μείρομαι *divido*. Perf. ²³εἴμαρμαι. Plusq^o p. ²⁴εἰμάρμην Atticè. Perf. M. ²⁵ἔμμορα. Ind. I. Pot. ²⁶μείρομαι.

Μέλω ²⁷*curo*. Fut. I. ²⁸μελήσω. Perf. M. ²⁹μεμηλα. *Verbum Poeticum; rarius in formâ Personali occurrit.* Perf. M. Part. ³⁰μεμηλώς. Imperf. ³¹ἔμελε. Præs. Pass. ³²μέλομαι. 2da Perf. Plur. ³³μέλεσθε. Perf. ³⁴μέμελεται *pro μεμέληται*, ³⁵μέμελεσθε *pro μεμέλησθε*, ³⁶μέμελετο *pro μεμέλητο*. N. B. *Litera β praehonitur liquidæ propter Euphoniâ; uti et in voce ἡμεροτον β. 144. Et ε pro η Poeticè.* Part. ³⁷μεμελήμενος. Ind. I. Part. ³⁸μεληθεὶς, ³⁹πασιμέλεσα, *Epitheton* ⁴⁰τῆς Ἄργεος.

Μένω *maneo*. Fut. I. ⁴¹μένω. Ind. I. ⁴²ἔμεινα. Perf. M. ⁴³μέμονα. Perf. Act. ⁴⁴μεμένηκα, à *Themate* ⁴⁵μενέω, *quod accipitur significatione Futuri.*

Μιμνήσκω *recordari facio*. Fut. I. ⁴⁶μνήσω. Ind. I. ⁴⁷ἔμνησα. Præs. Pass. ⁴⁸μιμνήσκομαι *recordor*. Fut. I.

⁹ Il. ψ. 621. ¹⁰ Il. β. 366. ¹¹ Il. γ. 290. ¹² Iloc. Helen. ¹³ Herod. 210. 7. ¹⁴ Il. ζ. 334. ¹⁵ Il. ν. 118. ¹⁶ Il. γ. 433. ¹⁷ Il. ε. 483. ¹⁸ Il. γ. 393. ¹⁹ Aristoph. Plut. ²⁰ Herod. 264. I. ²¹ Od. ε. 471. ²² Plat. ²³ Plut. ²⁴ Il. φ. 281. ²⁵ Il. α. 278. ²⁶ Æschyl. ²⁷ Od. ε. 20. ²⁸ Il. ε. 228. ²⁹ Il. β. 25. ³⁰ Il. ε. 708. ³¹ Joh. xii. 6. ³² Apoll. ε. 1. ³³ Anth. I. iv. ³⁴ Il. τ. 343. ³⁵ Apollon. ³⁶ Od. χ. 12. ³⁷ Anth. I. iii. ³⁸ Sophoc. ³⁹ Od. μ. 70. ⁴⁰ Eustath. ⁴¹ Phil. i. 25. ⁴² Matt. xi. 23. ⁴³ Od. δ. 15. ⁴⁴ Luc. xxii. 28. ⁴⁵ Il. τ. 338. ⁴⁶ Od. μ. 38. ⁴⁷ Anth. Tetrast. ⁴⁸ Dem. Phil.

μνησθή-

⁴⁹ μνησθήσομαι. Perf. ⁵⁰ μέμημαι. 2da Perf. ⁵¹ μέμνη. Pot. ⁵² μεμνήμην. 3^{tia} Sing. μεμνήτο, ⁵³ μεμναίατο Ionicè. Ind. 1. ⁵⁴ ἐμνήσθην. Put. 1. ⁵⁵ μνήσομαι. Ind. 1. ⁵⁶ ἐμνησάμην. Imperat. ⁵⁷ μνήσαι. Pot. ⁵⁸ μνησαίμην. Subj. ⁵⁹ μνήσομαι. Inf. ⁶⁰ μνήσασθαι. Part. ⁶¹ μνησάμενος. omnia à μνάω. Imperf. ⁶² ἐμνωομην. Part. Præf. ⁶³ μνωόμενος, Perf. Pot. ⁶⁴ μεμνώτο. Ionicè, ⁶⁵ μεμνέωτο à μνάομαι & μνόομαι *institutis*.

⁴⁹ Thuc. l. iii. ⁵⁰ 2 Tim. i. 4. ⁵¹ Ιλ. 6. 18. ⁵² Aristoph. ⁵³ Pind. ⁵⁴ Act. xi. 16. ⁵⁵ Dion. Af. v. 3. ⁵⁶ Ιλ. δ'. 222. ⁵⁷ Ιλ. ε'. 509. ⁵⁸ Od. ε'. 527. ⁵⁹ Ιλ. 6. 477. ⁶⁰ Ιλ. ζ'. 112. ⁶¹ Ιλ. τ'. 314. ⁶² Ιλ. π'. 771. ⁶³ Od. δ'. 106. ⁶⁴ Xen. ⁶⁵ Ιλ. ψ'. 361.

N.

Ναίω *habito*. Fut. 1. M. ¹ νάσσομαι. Ind. 1. ² ἐνασσάμην. Præf. ³ ναίομαι, *unde* Part. ναίμενος. Ind. Pass. 1. ἐνάσθην. Perf. Part. Pass. ³ νενασμένος. Ind. 1. Act. ⁶ ἐνασσα *ædificavi* à νάω *Themate Poetico*. Imperf. ⁷ ἐναιον.

¹ Apollon. ² Ἄρλον. 2. ³ Hef. ἐφ. β'. 257. ⁴ Ιλ. ε'. 815. ⁵ Ιλ. ζ'. 119. ⁶ Dion. Af. ver. 264. ⁷ Od. δ'. 174. ⁸ Ιλ. β'. 311.

O.

¹ Ὀζω *oleo*. Fut. 1. ¹ ὀζήσω. Perf. M. ² ὀδώδα. Fut. 1. ³ ὀζέσω & ⁴ ὀσδώ *Doricè*. Ind. 1. ⁵ ὀζεσα. Perf. M. ⁶ ὀδώδα, *transposito Augmento, ut in voce ἠγαγον*. Plusq p. ⁷ ὀδωειν & ⁸ ὀδώδειν *Atticè*.

Ὀίγω *aperio*. Fut. 1. οἴζω. Perf. M. οἴγα. Ind. 1. ⁹ οἴζα. Part. ¹ οἴζας. Imperf. Pass. ¹¹ οἴγνόμεν, *quasi ab οἴγνυμι* *Tempora reperiuntur potissimum in Composito ἀνείγω, quod utitur Augmento triplici*. Fut. 1. ¹² ἀνείζω. Ind. 1. ¹³ ἠνοιζα & ¹⁴ ἀνεοίζω, Imperf. ¹⁵ ἠνοιγον. Præf.

¹ Aristoph. Vesp. ² Plut. Symp. ³ Exod. vii. 18. ⁴ Theoc Id. 4. 49. ⁵ Exod. vii. 21. ⁶ Anthol. ⁷ Athen. l. ii. ⁸ Od. ε'. 60. ⁹ Ιλ. ζ'. 293. ¹⁰ Ιλ. ζ'. 89. ¹¹ Ιλ. ε'. 58. ¹² Matt. xiii. 35. ¹³ Joh. ix. 17. ¹⁴ v. 14. ¹⁵ Xen. Pass.

Pass. ¹⁶ ἀνοίγομαι. Imperf. ¹⁷ ἀνεωγόμεν. Perf. ¹⁸ ἀνεωγμαι & ¹⁹ ἠνεωγμαι. Ind. 1. ²⁰ ἠνοιχθην, & ²¹ ἀνεώχθην, & ²² ἠνεώχθην. Fut. 2. ²³ ἀνοιγήσομαι. Ind. 2. ²⁴ ἠνοίγην. Perf. M. ²⁵ ἀνέωγα.

Οἶομαι vel οἶμαι *puto*. Fut. 1. ²⁶ οἴσομαι. Fut. 1. ²⁷ οἴσθην. Imperf. ²⁸ ὄομην, & ²⁹ ὄομην. 2da Perf. Pass. ³⁰ οἶε Att. v. p. 141. *Reliqua Poetis peculiaria per resolutam Diphthongum* ³¹ οἶω & ³² οἶω. Præs. M. ³³ οἶομαι. Part. ³⁴ οἶόμενος. Imperf. ³⁵ ὄοιμην. Ind. 1. Pass. ³⁶ οἴσθην. M. ³⁷ οἴσάμην. Part. 1. ³⁸ οἴσάμενος.

Οἴχομαι *eo*. Fut. 1. ³⁹ οἴχῆσομαι. Perf. Pass. ⁴⁰ ὄχημαι. Perf. Act. ⁴¹ ὄχηκα *ab* οἰχέω. Imperf. ⁴² ὄχομην. Perf. ⁴³ οἴχωκα. Plufq. p. οἰχώχην. 3ta Perf. ⁴⁴ οἰχώκεε. Ion.

Ὀλλυμι *perdo*. Fut. 1. ⁴⁵ ὀλέσω. Perf. ὄλεκα & ⁴⁶ ὀλώλεκα Atticè. Præs. Part. ⁴⁷ ὀλλύς. Ind. 2. ⁴⁸ ὄλεσα. Fut. 2. ⁴⁹ ὀλώ. M. ⁵⁰ ὀλέμαι. Ind. 1. ⁵¹ ὀλόμην. Pot. ⁵² ὀλοίμην, ὄλοιο, *forma imprecandi*. Præs. Pass. ⁵³ ὀλλυμαι. Perf. ⁵⁴ ὄλλυμαι. Perf. M. ὄλα, & Att. ⁵⁵ ὄλωλα. Part. ⁵⁶ ὀλωλώς. Plufq. p. ⁵⁷ ὀλώλειν. Ind. 1. Inf. ⁵⁸ ὀλλῦσαι.

Ὀμνυμι & ὀμνύω *juro*. Fut. 1. ⁵⁹ ὀμόσω. Perf. ὄμοκα & ⁶⁰ ὀμόμοκα. Imperat. ⁶¹ ὀμνυθι & ⁶² ὀμνυε. Subj. ⁶³ ὀμνύω. Inf. ⁶⁴ ὀμνύναι & ⁶⁵ ὀμνύειν. Part. ⁶⁶ ὀμνύς & ⁶⁷ ὀμνύων. Imperf. ὄμνυν & ⁶⁸ ὄμνυον. Ind. 1.

¹⁶ Anth. l. i. ¹⁷ Thuc. ¹⁸ Act. ix. 8. ¹⁹ Apoc. iv. 1. ²⁰ Act. xii. 10. ²¹ Matt. iii. 19. ²² Apoc. xx. 12. ²³ Luc. xi. 9. ²⁴ Apoc. xi. 19. ²⁵ 1 Cor. xvi. 9. ²⁶ Aristot. ²⁷ Isoc. Archid. ²⁸ Herod. l. vi. ²⁹ Lucian. ³⁰ Plat. ³¹ Il. ε. 252. ³² Il. ε. 59. ³³ ver. 78. ³⁴ Il δ. 12. ³⁵ Od. x. 248. ³⁶ Od. δ. 453. ³⁷ Od. i. 213. ³⁸ Od. i. 339. ³⁹ Plat. Phæd. ⁴⁰ Act. xiv. 16. ⁴¹ Il. ε. 242. ⁴² Il. ε. 53. ⁴³ Sophoc. Ajax. ⁴⁴ Herod. 166. 19. ⁴⁵ Marc. xii. 19. ⁴⁶ Deut. xxxii. 28. ⁴⁷ Il. κ. 201. ⁴⁸ Joh. xviii. 9. ⁴⁹ 1 Cor. i. 19. ⁵⁰ 1 Cor. viii. 11. ⁵¹ Joh. xvii. 12. ⁵² Lucian. ⁵³ Luc. xv. 17. ⁵⁴ Aristoph. ⁵⁵ Il. ε. 720. ⁵⁶ Luc. xv. 4. ⁵⁷ Il. κ. 187. ⁵⁸ Il. θ. 449. ⁵⁹ Eurip. Hippol. ⁶¹ Il. ψ. 585. ⁶² Jac. 5. 12. ⁶³ Plut. Peric. ⁶⁴ Bud. ⁶⁵ Marc. xiv. 71. ⁶⁶ Plat. Symp. ⁶⁷ Od. β. 377. ⁶⁸ Il. ε. 278.

- ⁶⁹ ὤμοσα. Fut. 2. M. ⁷⁰ ὀμῆμαι. Ind. 1. ⁷¹ ὀμοσάμην, *ab ὀμῶ inusitato. Rarius Perf. Pass. ⁷² ὀμνυμαι. vid. p. 119.*
- ⁷³ ὀνημι *juvo*. Fut. 1. ⁷³ ὀνήσω. Ind. 1. ⁷⁴ ὀνήσα, *ab ὀνάω inusitato. Præf. M. ὀναμαι. Fut. 1. ⁷⁵ ὀνήσομαι. Imperf. ⁷⁶ ὀνάμην. Pot. ⁷⁷ ὀναίμην. Inf. ⁷⁸ ὀνασθαι. Part. ⁷⁹ ὀνημενος pro ὀνάμενος Ionicè. Perf. Pass. ὀνημαι, unde Plusq. p. ⁸⁰ ὀνήμην. Item ⁸¹ ὀνίημι cum irregulari reduplicatione Atticâ Thematis & Heterostoicho, pro ο. Præf. M. ⁸² ὀνίναμαι & Part. ὀνινάμενος.*
- ⁸³ ὀράω *video*. Fut. 1. M. ⁸³ ὀψομαι. Perf. Act. ⁸⁴ ἑώρακα. Plusq. p. ⁸⁵ ἑώρακειν. 2da Perf. Fut. 1. ⁸⁶ ὀψει. p. 141. Præf. Pass. ⁸⁷ ὀρώμαι. Fut. 1. ⁸⁸ ὀφθήσομαι. Perf. ⁸⁹ ἑώραμαι Atticè, & ⁹⁰ ὤμμαι. Ind. 1. ⁹¹ ὤφθην. Perf. M. ⁹² ὀπώπα. Plusq. p. ⁹³ ὀπώπειν, *ab ὀπῶ & ὀπλομαι vix usitatis.*
- ⁹⁴ ὀρω *concito*. Fut. 1. ὀρῶ & ⁹⁴ ὀρσω. Perf. M. ⁹⁵ ὀρωρα & ⁹⁶ ὄρωρα. Plusq. p. ⁹⁷ ὀράρειν & ⁹⁸ ὄρώρειν Atticè. Ind. 1. ⁹⁹ ὄρσα. Subj. 1. ὄρσω. Part. 2 ὄρσας. Præf. Pass. ὄρομαι. Imperf. ³ ὀρόμην. Perf. ⁴ ὄρμαι. Plusq. Perf. ⁵ ὄρμην. Imperf. 3^{tia} Plur. ὄρέοισι *tanquam ab ὀρέομαι. Præf. Poeticum. ὄρσομαι, unde Imperat. ὄρσεο & ὄρσο. Part. ὄρμενος pro ὀρόμενος.*
- ὀυτάω & ἑτάζω *vulnere*. Fut. 1. ἑτήσω & ἑτάσω. Ind. 1. ¹⁰ ἑτήσα, ¹¹ ἑτήσασκε, *et* ¹² ἑτασα, ¹³ ἑτασκε. 3^{tia} Perf.

⁶⁹ Luc. i. 73. ⁷⁰ Isa. xiv. 23. ⁷¹ Plut. in Cic. ⁷² Herod. 224. 17. ⁷³ Od. ψ. 24. ⁷⁴ Il. 2. 395. ⁷⁵ Il. π. 31. ⁷⁶ Il. ε. 25. ⁷⁷ Philem. 20. ⁷⁸ Apollon. l. ii. ⁷⁹ Od. β. 33. ⁸⁰ Il. ε. 25. ⁸¹ Il. ω. 45. ⁸² Plat. ⁸³ Matt. xxvi. 64. ⁸⁴ Col. ii. 1. ⁸⁵ Act. vii. 44. ⁸⁶ Matt. vii. 4. ⁸⁷ Anth. Tetrast. ⁸⁸ Act. xxvi. 16. ⁸⁹ Dem. ⁹⁰ Æschyl. & Plat. ⁹¹ Matt. xvii. 3. ⁹² Il. ζ. 124. ⁹³ Od. φ. 123. ⁹⁴ Il. δ. 16. ⁹⁵ Il. β. κατὰ 304. ⁹⁶ Il. β. 146. ⁹⁷ Il. δ. 436. ⁹⁸ Il. σ. 498. ⁹⁹ Il. 2. 10. ¹ Il. i. 699. ² Il. χ. 190. ³ Il. μ. 279. ⁴ Il. θ. 474. ⁵ Il. ε. 590. ⁶ Il. β. 398. ⁷ Il. γ. 250. ⁸ Il. ω. 88. ⁹ Il. λ. 326. ¹⁰ Il. δ. 469. ¹¹ Il. χ. 375. ¹² Il. ν. 438. ¹³ Il. 6. 745.

¹⁴ἔτα per specialem. ¹⁵Apocopen pro ἔτασε sicuti prius in ἡνίκαπε p. 156, per specialem Paragogen. Infin. ἔτάσαι, pro quo ¹ἔτάμεν. Ion. Part. ¹⁷ἔτάμενος, quasi ab ἔτημι, Perf. Pass. ¹⁸ἔτασμαι. Part. ¹⁹ἔτασμένος.

¹⁴Ιλ. δ. 525. ¹⁵Eustath. ¹⁶Ιλ. ε. 132. ¹⁷Ιλ. λ. 658. ¹⁸Ιλ. λ. 660.
¹⁹Οδ. λ. 535.

Π.

Πάσχω *patior*. Fut. I. M. ¹πείσομαι. Ind. 2. ²ἔπαθον
Fut. I. M. ³πήσομαι. Perf. ⁴ἔπειονθα Atticè, vid. p.
141. ^{2^a}πεπόνθασε, pro quo ⁵ἔπειοσθε, v in σ verso:
facile enim semivocales inter se commutantur; et α τ
per Syncopen rejectis metri causâ: à πήθω obsoleto.
Ind I. ⁶συνεπάθησα. Fut. I. Part. ⁷συμπαθήσων,
quasi à παθέω.

Πέσσω ³coquo. Ind. I. ⁹ἔπεισα. Præf. Subj. ¹⁰πέσσω.
Inf. ¹¹πεςσέμεν Ionicè. Part. ¹²πέσσων. Perf. Pass.
¹³ἔπεμμαι, ab *inufitato* ἔπτω.

Πετάννυμι *expando*. Fut. I. ¹⁴πέτῶ. Ind. I. ¹⁴ἔπέτασα.
Præf. Pass. ¹⁵πέτῶμαι. Perf. ¹⁶πέπταμαι. Part. ¹⁶πε-
πταμένος. Ind. I. ¹⁷ἔπετάσθην *expansus sum*, i. e. νο-
λαυι. Part. ¹⁸πετασθεῖς. Ind. I. Part. ¹⁹πέτασσας Roct.

Πιμπλημι & ²⁰πίπλημι *impleo*. *valdè defectivum*, à πλάω
inufitato. Imperat. ²¹ἐμπίπληθι & ²²ἐμπίπλη pro Attico
ἐμπίπλα. Præf. Pass. ²³πίπλαμαι & ²⁴πιμπλάνομαι.
Imperf. ²⁵ἐπιμπλάμην. Plusq. p. ²⁶πλήντο pro ἐπέπληθον
Ionicè. Ind. I. ²⁷ἐπλήσθην à ²⁸πλήθω. Part. ²⁹πλήθων,
Ec. V. Regulare.

¹Ιλ. ε. 127. ²Matt. xxvii. 19. ³Plut. ⁴Luc. xiii. 2. ⁵Ιλ. γ. 99.
⁶Heb. x. 34. ⁷Isoc. ⁸Ιλ. δ. 513. ⁹Ιλ. α. 81. ¹⁰Ιλ. θ. 513. ¹¹Ιλ. β. 237.
¹²Ιλ. ε. 561. ¹³Arist. ¹⁴Ιλ. α. 480. ¹⁵Xen. ¹⁶Ιλ. φ. 531. ¹⁷Pfal. xviii.
10. ¹⁸Ιλ. φ. 538. ¹⁹Ιλ. δ. 523. ²⁰Anthol. ²¹Ιλ. φ. 311. ²²Aristoph.
Av. p. 602. ²³Anthol. Tetrast. ²⁴Ιλ. ε. 675. ²⁵Ιλ. α. 104. ²⁶Οδ. ε. 267.
²⁷Ιλ. ε. 156. ²⁸Hes. ἐλ. α. 305. ²⁹Ιλ. σ. 484.

Πύμπρημι ἔω πύμπρημί *incendo*. Fut. 1. ³³πρήσω. Ind. 1. ³¹ἔπρησα, à πρήω *inufitato*. Inf. ³²πρήσαι. Part. ³³πρήσας. Ind. 1. ³⁴ἐπίμπρασα. Inf. ³⁵πίμπραμαι. Præf. Pass. ³⁶πίμπραμαι. Inf. ³⁷πίμπρασθαι. Perf. ³⁸πέπρησαμαι, *quasi à πρήθω*.

Πίνω *bibo*. Præf. M. ³⁹πίομαι *sensu Futuri*. Perf. Act. ⁴⁰πέπωκα; πίνω ἔω πὼν *idem, inufitata Thematata*. Ind. 2. ⁴¹ἔπιον. Pot. ⁴²πίοιμι. Inf. ⁴³πιεῖν. Part. ⁴⁴πιών. Præf. Pass. πίνομαι, *unde* Part. ⁴⁵πίνόμενος. Perf. πέπομαι *unde* ⁴⁶πῶμα, ἔω ⁴⁷πέπομαι à *quod* ⁴⁸πῶμα. Fut. 1. ⁴⁹καταποθήσομαι. Ind. 1. ⁵⁰κατεπόθην. Ind. 2. M. ἐπίομην. Part. ⁵¹πίνόμενος. *Rariùs* Fut. 2. M. ⁵²πιῶμαι. Fut. 1. Act. ⁵³πίσω. M. ⁵⁴πίσομαι. Ind. 1. ⁵⁵ἔπισα *potum præbui*. Imperat. ⁵⁶πίθι *quasi à πίμι*.

Πίπτω *cado*. v. p. 134. Fut. 2. M. ⁵⁷πείσομαι. Ind. 2. Act. ⁵⁸ἔπεσον à πέσω, *quod uti πέτω, πῶω ἔω πῶω, Thema inufitatum est*. Perf. πέπιπα. Part. ⁵⁹πεπλωκός, ⁶⁰πεπληκός ἔω ⁶¹πεπληκός ἔω ⁶²πεπλῶς. Ind. 1. Act. ⁶³ἔπεσα. M. ⁶⁴ἔπεσάμην.

Πλώω ⁶⁵πλῶω. *potiùs Poeticum*. Imperf. ⁶⁶ἔπλωον. Part. ⁶⁷ἐπιπλῶς *pro* ⁶⁸ἐπιπλώσας ⁶⁹vel *pro* ἐπιπεπλωκός ⁷⁰per Syncopen utrobivis *inufitatam*.

Πρίομαι *emo*. Imperf. ⁷¹ἐπρίομην. Imperat. ⁷²πρίο *pro* πρίοσο, ἔω ⁷³ἐκπρίε, *quasi à πρίομαι*.

³⁰ Il. i. 242. ³¹ Il. β'. 415. ³² Il. β'. 415. ³³ Il. γ'. 432. ³⁴ Plut. Camill. ³⁵ Aristoph. ³⁶ Lucian. ³⁷ Pind. ³⁸ Aristoph. Vespr. ³⁹ Luc. xvii. 8. ⁴⁰ Apoc. xviii. 3. ⁴¹ Marc. xiv. 23. ⁴² Il. ω'. 350. ⁴³ Il. θ'. 189. ⁴⁴ Il. γ'. 70. ⁴⁵ Anth. Tetrast. ⁴⁶ Eurip. ⁴⁷ Od. χ'. 56. ⁴⁸ Athen. l. i. ⁴⁹ Aristoph. ⁵⁰ Il. β. xi. 29. ⁵¹ Od. κ'. 160. ⁵² Aristoph. ⁵³ Pind. ⁵⁴ Antiph. v. *miiores Poet.* ⁵⁵ Pind. ⁵⁶ Adag. ⁵⁷ Matt. x. 29. ⁵⁸ Matt. xiii. 4. ⁵⁹ Act. xv. 16. ⁶⁰ Od. ε'. 354. ⁶¹ Il. ζ'. 503. ⁶² Sophoc. ⁶³ Apoc. i. 17. ⁶⁴ Luc. xvii. 7. ⁶⁵ Od. τ'. 122. ⁶⁶ Herod. 297. 39. ⁶⁷ Il. ζ'. 291. ⁶⁸ Il. γ'. 47. ⁶⁹ Eustath. ⁷⁰ Didym. ⁷¹ Od. ε'. 115. ⁷² Aristoph. Ran. act. V. sc. i. ver. 109. ⁷³ Il. α. xxv. 11.

Πάρνυμαι *sternuto, valde defectivum*. Ind. 2. ⁷⁴ ἔπταρον.
Subj. ⁷⁵ πλάρω, *tanquam à πλάρω*. Pot. ⁷⁶ πλάροιντο à
πλάρομαι *exoleto*.

⁷⁴ Od. β. 541. ⁷⁵ Anth. Tetrast. ⁷⁶ Aristot.

P.

ῤέζω *facio*. Fut. 1. ¹ ῤέξω. Perf. M. ² ῤοργα. Fut. 1.
³ ῤρξω *per Metathesin: vel ab inusitato ῤργω*. Ind. 1.
⁴ ῤρρέξα & ⁵ ῤρεξα. Pot. ⁶ ῤέξαιμι. Inf. ῤέξαι. Part.
⁸ ῤέξας. Ind. 1. Pass. ῤρρέχθην. Part. ⁹ ῤεχθείς. Plusq. p.
M. ¹⁰ ῤώργειν *Atticè*.

ῤέω *fluo*. Fut. 1. ¹¹ ῤεύσω, *v. p. 118*. Perf. ¹² ῤρρήκα,
v. p. 146. Plusq. p. ¹³ ῤρρήκειν. Fut. 2. Pass. ¹⁴ ῤρήσο-
μαι. Ind. 2. ¹⁵ ῤρρήην à ῤύέω *obsoleto*.

ῤήγνυμι *frango*. Fut. 1. ¹⁶ ῤήξω. Perf. M. ¹⁷ ῤρρωγα,
v. Vocalis Attica, v. p. 68. uti in ¹⁸ ἀπορρῶξ fractus,
derivatum ab eodem Themate. Ind. 1. ¹⁹ ῤρρηξα. Ind. 2.
Pass. ²⁰ ῤρράγην. Ind. 1. M. ²¹ ῤρρηξάμην.

¹ Il. ξ. 62. ² Il. β. 272. ³ v. 364. ⁴ Plat. ⁵ Il. ι. 543. ⁶ Il. τ. 90.
⁷ Il. α. 444. ⁸ v. 147. ⁹ Il. ε. 32. ¹⁰ Od. δ. 693. ¹¹ Anthol. lib. vii. ¹² Hec.
¹³ Pausan. ¹⁴ Anthol. lib. v. ¹⁵ Xen. ¹⁶ Il. ψ. 673. ¹⁷ 1 Sam. iv. 12.
¹⁸ Od. ν. 98. ¹⁹ Il. ν. 124. ²⁰ Xen. Pæd. 6. ²¹ Il. μ. 191.

Σ.

Σεύω *moveo. V. Poeticum*. Ind. 1. ¹ ἔσσευα *sublato σ per*
Ionismum. Præf. Pass. ² σείομαι. Imperf. ³ ἔσσευόμην.
Perf. ⁴ ἔσσυμαι, *v. p. 146*. Part. ⁵ ἔσσυμένος. Plusq. p.
⁶ ἔσσύμην. ^{2^{da}} Perf. ⁷ ἔσσυο. Ind. 1. Pass. ⁸ ἔσυθην M.
⁹ ἔσευάμην. Pot. ¹⁰ σευαίμην. Part. ¹¹ σευάμενος.

¹ Il. ε. 208. ² Il. λ. 415. ³ Il. ε. 463. ⁴ Il. ν. 79. ⁵ Il. λ. 553. ⁶ Il.
δ. 58. ⁷ Il. π. 585. ⁸ Sophoc. ⁹ Il. ζ. 505. ¹⁰ Il. υ. 148. ¹¹ Il. χ. 22.

Σπένδω

Σπένδω *libo*. Fut. 2. ¹²σπέισω. Ind. 1. ¹³ἔσπεισα. Imperat. ¹⁴σπεισον. Subj. ¹⁵σπείσω. Part. ¹⁶σπείσας. Præs. Pass. σπένδομαι, *unde* Part. ¹⁷σπενδόμενος. Ind. 1. M. ¹⁸ἔσπειςάμην à σπείδω *inufitato*.

¹²Οδ. ἦ. 165. ¹³Ιλ. ζ'. 259. ¹⁴Ιλ. ὦ. 287. ¹⁵Ιλ. ζ'. 259. ¹⁶Ιλ. π'. 253. ¹⁷Anth. Tetrast. ¹⁸Ιλ. ἰ. 177.

T.

Τίκτω *pario*. Fut. 1. M. ¹τέζομαι. Ind. 2. ²ἔτεκον. Ind. 1. Pass. ³ἐτέχθην. Ind. 2. M. ⁴ἐτεκόμην. Perf. M. ⁵τέτοκα à τέκω *inufitato*. *vid. pag.* 134.

Τρέχω *curro*. Fut. 2. M. ⁶δραμῆμαι. Ind. 2. ⁷ἔδραμον. Perf. M. ⁸δεδράμα, à δρέμω *inufitato*. Perf. Act. ⁹δεδράμηκα & Pass. ¹⁰δεδράμημαι, *quasi* à δραμῆω. *Rariùs* Fut. 1. ¹⁰θρέξω, Ind. 1. ἔθρεξα., *pro quo* ¹¹θρέξασκον *Ionicè*. *vid. p.* 142.

Τρώγω *comedo*. Præs. M. *cum sensu Futuri* φάγομαι. Ind. 2. ἔφαγον ^{2^a} Perf. Præs. M. ¹²φάγεσαι. *Rariùs* Fut. 2. M. φαγῆμαι ¹³φαγῆ, à φάγω *vel* φηγω *exoletis*. *Regularia sunt*. Ind. 2. ¹⁴ετραγον. Fut. 1. M. ¹⁵τρώξομαι.

Τυγχάνω *sum, fio, adipiscor*. Fut. 1. M. ¹⁶τεύξομαι. Ind. 1. Pass. ¹⁷ἐτύχθην. Perf. Pass. ¹⁸τέτυψμαι. *v. p.* 117. & ¹⁹τέτευγμαι. Plusq. p. ²⁰ἐτετύγμην. Paulo-post-Fut. ²¹τετεύξομαι. Ind. 2. ²²ἔτυχον. Part. ²³τυχών. Perf. ²⁴τέτευχα. Part. ²⁵τετευχώς, à τεύχω *minùs ufitato*, & ²⁶τετύχηκα, ²⁷τετυχηκώς. Ind. 1. ²⁸ἐτύχησα *quasi* à τυχέω.

¹Matt. i. 21. ²ver. 25. ³Matt. ii. 2. ⁴Ιλ. β'. καλάλ. 248. ⁵Xen. ⁶Dem. ⁷Phil. ii. 16. ⁸Οδ. ζ'. 45. ⁹Xen. ¹⁰Aristoph. ¹¹Ιλ. σ' 509. ¹²Luc. xvii. 8. ¹³2 Sam. ix. 7. ¹⁴Lucian. ¹⁵Aristoph. ¹⁶Xen. ¹⁷Ιλ. β'. 155. ¹⁸Ιλ. ζ'. 243. ¹⁹Lucian. ²⁰Ιλ. ζ'. 7. ²¹Ιλ. μ'. 258. ²²Ιλ. ἰ. 287. ²³Ιλ. ἰ. 98. ²⁴Heb. viii. 6. ²⁵Plat. Tim. ²⁶Dem. ²⁷Ιλ. ε'. 748. ²⁸Ιλ. ἰ. 581.

Υ.

¹Υπισχνῆμαι *promitto*. Fut. 1. ὑποσχῆσομαι. Perf. ὑπέσχημαι & ὑπέσχεμαι, *unde* ὑπόσχεσις. Ind. 2. ὑπέσχομαι. Imperat. ὑπόσχεο Ionicè. Subj. ὑπόσχομαι. Inf. ὑπόσχεσθαι. Part. ὑποσχόμενος α σχέω.

¹Dem. ²Il. β'. 186. ³v. 112. ⁴Il. α. 514. ⁵Il. κ'. 350. ⁶Il. ζ' 93. ⁷Il. κ'. 303.

Φ.

Φέρω *fero*. Fut. 1. οἶσω. Ind. 1. *²ἤνεγκα. Ind. 1. Inf. ³ἀνῶσαι *pro* ἀνοῖσαι, *servato augmento per modos. vid. p. 116.* Fut. 1. Pass. ⁴οἰσθήσομαι. Perf. οἶσμαι, *unde* ⁵οἰσέον, *ab* οἶω *parum usitato.* Ind. 2. ἠνεσκόν. *Sequentia potius in Compositis.* Ind. 1. M. ἠπηνεκάμην, *quasi ab* ἐνέσκω *pro* ἐνέχω *γ nota aspirationis, & κ pro χ, vid. p. 147.* Perf. Pass. ⁸μετενήνεγμαι. Perf. M. ⁹προσενήνοχα, *reduplicatâ Præpositione vid. p. 155, & αυτῆ Præpositione ante verbum vid. p. 147, ab* ¹⁰ἐνέχω. *Ionibus usitatiora sunt.* Ind. 1. Act. ¹¹ἠνεκα. M. ¹²ἠνεκάμην, *pro* ἠνεξῆα ἠνεξάμην *resolutâ ξ in κ et σ literam aspirationis, utpote quam Latini adhibent loco spiritus asperi, v. p. 8. quæ usitatissimè unâ cum præeunte spiritu aufertur per Ionismum.* Inf. ¹³ἐνεῖκαι. Præs. Imp. ¹⁴φέρτε *per Syncopen pro* φέρετε. Ind. 1. Part. ¹⁵ἐνέκας.

* N. B. Indefinita prima εἶπα & ἤνεγκα servant Characteristicam Thematicis.

Φημί *dico*. V. Regularē, nisi quòd τareat Perfecto Activo. Fut. 1. ¹⁶φήσω. Imperf. ¹⁷ἔφην, ἔφης, ἔφη, *et per*

¹Joh. xxi. 18. ²Marc. ix. 17. ³Herod. 41. 8. ⁴Aristot. Polit. ⁵Dem. ⁶Rom. ix. 22. ⁷Ifoc. ⁸Dem. ⁹Heb. xi. 17. ¹⁰Luc. xi. 53. ¹¹Od. δ'. 784. Herod. 5. 19. ¹²Il. β. 127. Herod. 44. 34. ¹³Pind. Pyth. 9. Stroph. γ'. ¹⁴Il. β. 171. ¹⁵Act. v. 2. ¹⁶Il. θ'. 148. ¹⁷Joh. i. 13.

Aphæresin ἦν, ἦς, ¹⁸ ἦ. Præf. Ind. 2da Perf. ¹⁹ φῆς *acui-*
tur cum subscripto. Subj. ²⁰ φῆς *regulariter.* Pot.
²¹ φαίην. Imperf. 2da Perf. ²² ἔφησθα *et* ²³ φῆσθα *per*
Paragogen Atticam v. p. 141. Ind. 2. M. ²⁴ ἐφάμην.
 Inf. ²⁵ φάσθαι. Part. ²⁶ φάμενος. Part. Præf. Act. ²⁷ φάς.
 Φθάνω *prævenio.* Fut. 1. M. ²⁸ φθήσομαι. Ind. 1. ²⁹ ἔφθασα,
 Inf. ³⁰ φθάσαι, *tanquam à φθάω.* Ind. 2. ³¹ ἔφθην,
 3^{ia} Plur. ³² φθάν Ionicè *et* Doricè *pro* ἔφθησαν; *ut*
 βάν, φάν, *pro* ἔβησαν, ἔφησαν. Ind. 2. M. ³³ ἐφθάμην,
 Part. ³⁴ φθάμενος *à φθῆμι inusitato.*

¹⁸ Il. á. 219. ¹⁹ Od. ζ. 239. ²⁰ Soph. ²¹ Il. ζ. 285. ²² Il. á. 397.
²³ Il. φ'. 186. ²⁴ Il. á. 188. ²⁵ ver. 187. ²⁶ Il. é. 290. ²⁷ Il. γ'. 44. ²⁸ Thuc.
²⁹ Xen. ³⁰ Id. ³¹ Id. ³² Il. λ'. 51. ³³ Od. δ. 547. ³⁴ Il. é. 119.

X.

Χάζομαι *recedo, teneo, item capio.* Fut. 1. ¹ χάσομαι.
 Ind. 2. ² ἔχασον. Inf. ³ χαδέειν Ionicè, Ἔ κέκαδον *unde*
 Part. ⁴ κεκαδών v. p. 142. Perf. M. ⁵ κέχανδα *per Epen-*
thesin pro κέχάδα. Plusq. p. ⁶ ἐκεχάνδειν. N.B. *ν Atti-*
cum familiaris inseritur Themati vel Perfecto; *ut*
 λαμβάνω *à* λήβω, λαβχάνω, λέλοσκα *à* λήχω, πέπονθα,
à πήθω, v. p. 141. Rariùs Fut. 1. ⁷ κεκαδήσω, Ἔ M.
⁸ κεκαδήσομαι. Ind. 2. ⁹ κεκαδόμην.

Χαίρω *gaudeo.* Fut. 2. Pass. ¹⁰ χαρήσομαι. Ind. 2. ¹¹ ἐχά-
 ρην. Fut. 2. ¹² χαρῶ. Perf. Pass. ¹³ κέχαρμαι. Part.
¹⁴ κεχαρμένος. Ind. 2. M. ἐχαρόμην, *unde* Pot. 3^{ia}
 Perf. Plur. ¹⁵ κεχαροίατο Ionicè. Fut. 1. ¹⁶ χαιρήσω.
 Perf. Part. ¹⁷ κεχαρηώς Ionicè *pro* κεχαρηκώς Perf.

¹ Il. ν'. 153. ² Il. δ. 24. ³ Il. ξ'. 34. ⁴ Il. λ'. 334. ⁵ Il. ψ'. 268.
⁶ Il. ω'. 192. ⁷ Od. φ'. 153. ⁸ Il. θ'. 353. ⁹ Il. β'. 574. ¹⁰ Phil. i. 18.
¹¹ 3 Joh. 3. ¹² Apoc. xi. 10. ¹³ Eurip. ¹⁴ Anth. Tetrast. ¹⁵ Il. á. 256.
¹⁶ Aristoph. ¹⁷ Il. é. 312.

Pass. ¹⁸ κεχάρημαι. Paulo-post-Fut. ¹⁹ κεχαρήσομαι, quasi à χαρέω. Formæ salutandi & valedisendi, ²⁰ χαίρει & ²¹ χαίρειν quam Græci Literis præmittere solebant, ut ²² Φήλικι χαίρειν.

Χέω fundo. Fut. I. ²³ χεύσω. Ind. I. ²⁴ ἔχευσα, ²⁵ ἔχευα, ²⁶ ἔχεα Att. v. p. 141. M. ²⁷ ἔχευάμην, ²⁸ ἔχεάμην. Fut. 2. ²⁹ χεῶ. Ind. 2. ³⁰ ἔχεον. M. ³¹ ἔχευόμην, eu pro e. Ind. I. ³² ἔχουσα. Fut. I. Pass. ³³ χυθήσομαι. Ind. I. Pass. ³⁴ ἐχύθη. Perf. ³⁵ κέχυμαι. Part. ³⁶ χυμένος Ionicè. Plus. perf. ἐπεχύμην, unde ³⁷ χύτο, ³⁸ χύντο. Imperf. ³⁹ συνέχυνε. Part. ⁴⁰ ἐκχυνόμενος. Hæc omnia formant χύω vel χυνω, Themata parum usitata.

¹⁸ Hom. Hym. in Bacch. 10. ¹⁹ Il. 6. 98. ²⁰ Luc. i. 28. ²¹ 2 Joh. x. ²² Act. xxiii. 26. ²³ Od. β. 222. ²⁴ Od. α. 291. ²⁵ Il. ξ'. 136. ²⁶ Rom. iii. 15. ²⁷ Il. σ'. 24. ²⁸ Aristoph. Vesp. ²⁹ Act. ii. 17. ³⁰ Act. xxi. 17. ³¹ Apollon. Act. I. ii. ³² Aristoph. ³³ Luc. v. 37. ³⁴ Act. ii. 6. ³⁵ Act. x. 45. ³⁶ Il. τ'. 284. ³⁷ Il. ν'. 544. ³⁸ Il. δ'. 526. ³⁹ Act. ix. 22. ⁴⁰ Matt. xxvi. 28.

Anomalum ; defectivum in Personis.

Impersonale.

† Purum ; Personâ tantum variatur ab unâ

+ oportet -ebat -uit, &c.

Verbum unum aut aliud ; ferè cuius Singula quævis Verbo Impersonalem inducit Tertia formam ; Casum habet & Neutrum, explicitum implicitève notandum.

id oportet.

Participium pariter servit sine nomine neutrum, In casu recto, casu interdumque secundo,

ἴξαν visum est.

ὄσαντος.

Oportet -ebat,

Χρῆ, χρεών, ἐχρῆν. Δεῖ, ἔδει, δεόν.

Confert, conducit, expedit,

Συμφέρει

Convenit,

Συνήκει -ῆκον, προσήκει -ῆκον,

Est,

Ἔστί.

[καθήκει ῆκον.

Ἰη-

Interest, refert,
Licet,
Prodest,
Potest esse,
Decretum est,

Μέτεσι, μετόν.
 Ἔνεσι -όν, ἔξεσι -όν, παρεσι -όν.
 Λυσιτελεῖ.
 Ἐνδέχεται, ἐνδεχόμενον.
 Εἴμαρται, πέπρωται.

Verbale Nomen.

Signa licèt rerum sint Nomina, prima loquelæ
 Symbola; progenies tamen orta est postera verbis;
 Officii nota, vel facti, vel symbolon artis;
 A scribo ut scriba, atque à læsi læsio manat;
 A substo substantivum: hujus mille farinae.

Part'cipium sibi gignit ab -us cognomine nomen,
 Multiplici fine; ut -tus -tor -trix -men -tio -bundus.
 Inter & hæc duo in -um, -u, planè diptota, Supina.

Part'cipium in -dus, ab Activo ceu stemmate creta,
 Fine in di, do, dum, tria dicta Gerundia, fundit
 Nomina; quæ casum admittunt, modi ut Infiniti;
 Actio queis innexa: Rei tria signa Gerendæ.

Tempore penè omni numerosa familia Græco est
 Edita; Perfecto à Passivo plurima; triplex
 Singula enim Persona parit sua Nomina. Primæ
 Res vox personæ, ut πράγμα, Actio voxque secundæ
 Πράξις, tertiæ ὁ ἄctor πράκτωρ. Ortaque multa
 Perfecto à Medio, Indefinitoque secundo,
 Ut λόγος atque ζάγων. Perfecto nec sua desunt
 Activo, sicut βλέφαρον; Themative, uti κλέπτῃς.
 Demitur Augmentum plerisque, at paucula servant.

ἠποίησις.

Litera detracta est; mutata; vel insita multis.

Πίσις, φίλτροι; ἀγωγός, δωτήρ; τίκω, ἰριμά.

Quantitas.

Anceps vocalis ferè tenditur ante -μα neutrum;

Sic vocalis υ in ¹-υτήρ, ²-υτής, ³-υτός, *et* ⁴-ύτωρ.

¹ ῥυτήρ, Od. β. 187. ² μυυτής, Mosch. i. 3. ³ κωκυτός. ⁴ ῥύτωρ Anthol.

Oxytona.

Accentus.

Perfecto à Medio, Indefinitoque secundo

¹-Is per ίδος flexum, rei in ²-ών vox Nomen in ³-ός, si

Activum. Ex Passivo Perfecto edita ⁴-μός, ⁵-μόν,

⁶-Τός, ⁷-τρός, ⁸-εμών sic ⁹-ή, si litera temporis anteit;

Et nisi præcedant ¹⁰ α & ¹¹ ε -τής est finis acuti.

¹ κοπίς, ² σαγών, ³ σκοπός, ⁴ ψαλμός, ⁵ ἔρεμὸν, ⁶ κωκυτός, ⁷ ἰατρός
⁸ ἠγεμὼν, ⁹ γραμμὴ, γραφή, ¹⁰ ἐργάτης, ¹¹ οἰκέτης, ⁷ ποιότης.

Compositum cum Verballi monosyllaba; ut ἀκμής.

Paroxytona.

Nata è Perfecto Medio, cum nomine; si vox

Activè accipitur, ¹ præacuto fine notatur.

Pauca & Particulis juncta, ut ² τηλεσκοπός, adde.

¹ βελιφθός dans consilium.

² Eminus aspiciens, at τηλεσκοπος eminus apparens.

Sunt ³ sensu Passivo. ⁴ alióque à tempore quædam.

³ πατρειόμος à patre passus. ⁴ λογομάχος qui verbis pugnat.

Sic neutrale -τέον, passiva ab origine ductum, γραπτέον.

Participio tonus interdum imprimitur novus; ut κλών.

Irregularia.

Penacuit nonnulla tonus revocatus in -η, -της.

Sylloga Particularium.

In -η.

¹ Ἀπάτη fraus. ἄρπαγή rapina. Βλάβη noxa. Γνώμη sententia. Δαπάνη sumptus. Ἐπιλήσιμη oblivio. Θήκη theca. Κόμη coma. Λάπη triflitia. Λάβη injuria. Μάχη pugna. μελέτη meditatio. μνήμη memoria. Νίκη victoria. Πλάμη error. Ρώμη robur. Τεθύγη vindemia. τύχη fors. Φήμη fama. Χάμη gaudium.

In της.

¹ Ἄητης procella. ἀρότης arator. Δεσμώτης vincetus. Ἰδιώτης privatus. Κομήτης cometa. κυβερνήτης gubernator. Πλανήτης planeta.

Dialectus.

Verbales pariunt Dialectica Tempora formas;

¹ Πομφός, ² ἀρωγός, ³ ἔδητύς, ⁴ ἐδωδή, ⁵ ὄρμος, & ⁶ ὠδή.

¹ Hipp. ² Il. δ. 235. ³ Il. α. 469. ⁴ Od. ε. 193. ⁵ Il. α. 435.

⁶ Hom. Hym. in Apollon. ver. 20.

ADVERBIUM.

Nominis & Verbi genuinum Adverbia sensum
 Perficiunt, vel pulchrè ornant; vel largiùs augent.
 Rariùs est primogenium; ut, sic, non, ità, jam, cras.
 Induplex Genus, aut Quale, aut Quantum, omnia cedunt.
 Finem ambo capiunt à Nomine, in -e, -ter, -us, -o, -tim.
 longè, feliciter, cœlitus, serò, virilim.

Neutrum in -us -um Adjectivum amat adverbialiter,
 sic -e.

plùs, multùm, facilè.

Græca -on, -es, -en, vel -i, -u, sic et -a Neutra adverbia fiunt.

πολλόν, σαφές, μηδέν, τί, ἔξω, τάχα.

Fæminea, obliquo, vox; omni mascula casu.

ἐπιπολήσ, σπυδή, δασείαν.

εὐθύς, πολλὰ, κύκλω, ἰλιόν, &c.

Casus i n. -ων Genitivus in -ως Adverbia gignit. ἄλλοθεν.

Hæc sunt sine novo; -εἰ, -σί, -τί, -ί, -δην, -δόν, -υ, -τήν, -α,
 -τες, -ι, -ξ.

παιδῶν, ἀνδρῶν, ἀκροποδῶν, ἀφῶν, πλεονάζον, ἰσοθυμῶν, πᾶσι,
 ἐπιλοπόν, ἰερέα, τῆς, ἀρμόν, ἰδαξ.

Nomina: In -ας, -δα, -δρα, -τα, -δην, -θα, -δης, -ω, -ξ edita verbo

ἀτρίμας, ἀναφανδὰ, ἰπὸδρα, κέρφα, κέρβδην, μινυθα, ἰμοίσαδης, ἄφω, ἀναμίξ.

Quale; rei accedit perfectile complementum;

Ut benè, virtutis; vitii sic symbola pravè.

Causæ etiam, propter; vel similitudinis, ut, sic.

Quantum aut Magnum, ut abundè, parùm: cui subijce
 Tempus.

Temporis, -u nota, noctu: -per, tantisper: -e sæpe:

-Iluci; -dem, pridem: -um, nondum: -quam, velut unquam;

Huc spectat Locus; ut propè: sub quo etiam ordo deinceps.

Congregat & Locus, unà: & separat, absque, forsum.

Signa loci hæc; -ac, -ic, -uc, -inc, -o, -a, -tus, -bi, -de,
 vel -sum

In loco; ut -ic, hîc: ra, supra: -bique nullibi format.

A loco; ut -inc, illinc: tus, cœlitus: & -de, dat unde,

Ad locum; ut -uc, illuc: ò, quoquò: -tumque, deorsum.

Per locum; ut -ac, illac: à, quà. In; Per; Ad; A loco; uti -vis.
 ubivis; quavis; quovis; undevis.

Græca etiam; -σι, -θα, -θι, -οι, -δον, et -ῶ, et -η; -θε, θεν; à de
 Ἀθήνησι, ἔνθα, οἴκοι, οἴκοι, ἔνδον, αὐτῷ, πάντη; ὅπισθ -θέ, -θεν.

Ad; -ξε, -σε· δε accentum transponit, Quarto et adhaeret.
 Δύ, αξε, εκίσε, οἴκαδε, οἴκονδε.

Per locum in -η· In et Ad locum; in -ω, -οι, -α desita, sic -ῶ.
 ὅπη, ταύτη. ἄνω, ὅποι, ἐνταῦθα, ἀλλαχῶ.

Aut multum, ut Numerale in -ies, & -plo, -pliciterque
 quinquies, du -plo, -pliciter.

Græca hæc sunt in -άκις, -χή, -χῶς, -χθα, -χα, -πλή, -πλάσις, -πλῶς.

τρι -άκις, -χή, -χῶς, χθα, -χα, -πλή, -πλάσις, -πῶς.

Cardinalia.

Semel ἀπαξ. bis δίς. ter τρίς. quatuor τετράκις.
 quinquies πεντάκις. sexies ἑξάκις. septies ἑπτάκις. octies ὀκτάκις.
 novies ἐνάκις. decies δεκάκις. undecies ἑνδεκάκις.
 duodecies δωδεκάκις. tredecies τρισκαίδεκάκις.
 quaterdecies τεσσαρεσκαίδεκάκις, &c. Vicies εἰκοσάκις.
 tricis τριακοντάκις. quadragies τεσσαρακοντάκις.
 quinquagies πενήκοντάκις, &c. Centies ἑκατόντάκις.
 ducenties διακοσιάκις. trecenties τριακοσιάκις, &c.
 Millies χιλιάκις. bis millies δισχιλιάκις, &c.
 decies millies μυριάκις. vicies millies δισμυριάκις, &c.

Ordinalia.

Primò vel primùm πρῶτον· secundò vel secundùm δεύτερον·
 tertio vel tertium τρίτον· quarto vel quartum τέταρτον, &c.

Sermocinale: ut Dictio; nã, non: Passio; proh, vã;
 Cur rogat; ô vocat; en demonstrat; mehercule jurat;
 Duntaxat secludit; agè hortatur; putà clarat;
 O si optat; prokibet ne; dat licêt; ambigit an, ne?
 Possè dat ἀν, κεν, verbo; Nomen & Infinitat.

Infinita est, quæ nec Questio, nec nota Partis;
 Vox sensu incerto, propria uni, sed vaga cuivis;
 Qualem, -cunque, vel ipsa duplex, magis infinitat.

Ubi, quo, quæstionales, sensu sunt definitio; citra quæstionem, sunt
 indeterminato; quæ si ingeminantur, significationis incertitudi-
 nem amplius dilatant: ubi ubi, quoquò. Ter.

Vult

Vult di, dis, am, co, re, fe, tantùm componere vocem :
 Con vel com pro cum, sequitur si consona, præfit.
 Dis sibi r, pro f nonnunquam mutuatur aut f. dirimo. differo.
 Am fit an in tribus his; anceps, anfractus, anhelio.
 Accipit am sibi b, vocalis siqua sequatur,
 Ambigo; sic com-b-uro; d sic pro, re, capeffunt. redeo, prodeco.
 Vocali co brevis: g, m, co syllaba longa;
 Græca, ut cognosco; contracta, ut cogito; præfit:
 Cominus; ac si co, pro com, n clauferit in se:
 Com pro co brevis est, vocali prævia rarò. comedo, comes.
 At duo ve-, ne- negant; junctò cum nomine tantùm.
 vefanus, nefas,

Comparatio Adverbiorum.

Omnis in -e gradus ultimùs exit, in -úsque secundus.
 doct-sæp-è-iùs-issimè.

Principio auget ἀρι-, aut ἐρι-, εϋ-, ζα-, λα-·κη-, neque privat:
 ἀριζήλος, ἐρικυδής, βέπαις, ζάβειος, λαθρός; κηλίθης, κίφος.

Amplificat rarò. Εὖ facile & benè; δὺς malè & ægrè.
 ἰήχυτος. εὐφωτος. δυσχόλος.

Alpha in Composita privat, ligat, auget, abundat:
 ἀκακος, ἀνοίτις, ἀπίος, ἀταχης.

Sæpè α v adsciscit; vel pro v γ capit, aut μ.
 ἀνάξιος. ἀνοίω. ἀμύροτος.

Rariùs η sensum Verbi, vel Nominis, auget.
 ηίδει, Od. ó. 206. ηθαός, Il. ξ'. 141.

Consona si sequitur, v σ de fine moventur

Crebrò à particulis; veluti πέρα, μέχρι, μεσηγύ;

Sic κε, simul θε, φ; sic, dempto κ, redditur εκ ε.

SPIRITUS.

Hæ spirant voces, ἄλις, ἦνικα, ἀπαξ, ἄμα, & ἦκα;

Quæis ἐκάς, εἴνεκα, ἔως, & ὁμῶ licet addere, & ἐξῆς.

Ως, ἵνα, particulæ generis non unius ambæ.

Asperè in initio vox Infinita notatur.

QUANTITAS.

Longæ ultimæ.

-A, nisi sit neutrum; -c; -è, -ò, quod ab -us venit, aut -er.
frustrà. illuc; doctè, rarò, pulchrè, crebrò.

Longæ anteuultimæ.

Coram, demum, donec, dudum, nuper, & olim,
Omnino: sic manè, & penè, & ponè; vel in -tim
Omne, ut turmatim; quandoque, & ubique, & ibidem,
Sic alioqui; istis & denique feciùs addè.

Semi- in compositis tantùm; se-, fo- fimul, & ve-
femivir. feparo, focors. vecors.

Communes.

Ultimæ in his: -o; citò, modò, porrò, quando, vel ergo,
Illicò, fero, imò; unum in -è; ceu ferè: terna in -i; nempe
Hæc ibi, ubi, vel uti, quasi, Cæsura omnia tendit.

O se corripit aut tendit penultima in Ohe.

Corripe particulas in à, è, Verbi ab origine longas,
Quale, putà, & cavè, item vidè: sic de fine prioris
Literulam componentis; siquidem, crucifigo.

Bis di- brevis: re- tantùm à Nōmine syllaba longa est,
difertus, dirimo. res, refert.

ACCENTUS.

Oxytonum; -ει, vel -ι, -τήν, -ίς, -άς, -ή, -ύς, -έ, -τός, -δά, -δόν, -ύ, -ξ.
οιοει, ἀκοντι, ἐθειλοντήν, χωρις, ἐκάς, μή, ἰσγύς, ὀψι, ἐντός, ἀναφανιά,
ἰλιάδον, μεταξύ, ὀδάξ.

Omne Paroxytonum est in -άκις, vel -ίκα, -δρα, vel in θεν,
μυριάκις, αὐτίκα, ὑπόδρα. ἐρανόθεν.

Aut -δι· nisi ex πᾶς, οἶκος, Ἔ ἄλλος, Ἔ ἐκτός, Ἔ ἔνδον.
ἐρανόθι, πάντο- οἶκο-, ἄλλο-, ἐκτο- ἔνδο, -θι, -θεν-

Accentum in membro servant Compósta supremo; τουνίχον,
Ἄντι, ἔσγυς, πάλιν, εἶτα, πάλαι, πρόσθενque remandant.
ἡπλι, πᾶςεργυς, ἀνάπαλι, ἐπιπαι, πρόσπαλαι, ἔμπροσθεν.

Paucula in -oī, -ē, -χῆ, -χῶς, Circumflexa notantur.

ἀροῖ, ἀρχῆ, πανταχῆ, πανταχῶς.

Vox ἐκ, ὡς, Atona est: utraque, si puncta præibit.

Ως etiam pro sic posita, aut post Nomen, acuta est.

Pauca retrò, porròve, tonos aliquando retrudunt,

σφόδρα, ἀληθές.

ἰλιθόν, ἰκοῦντι, ἡσυχῆ.

Omne, à plurali si Syncope demit ε, neutrum:

τάχατ

Rara Polytona; ut ἦνθε Ἔ ἠνίδε; et ἔνδοι et ἔνδοϊ.

Multæ Particulæ, Indefinito prope sensu

Encliticæ sunt; ut ποθὶ, πῶς, πῶς, πῶς, γέ, τέ, πῆρ, τοί,

Plures si cœant, accentum prima reposit, [Vide p. 61.

θάν πε τοί, Ιλ. γ. 813. ποτί τοί τι. Οδ. δ. 328.

Vix sunt Encliticæ, præter que, ve, vel ne, Latinæ,

Attica litera -ι, fini adjecta, notatur acutè,

ὡς Thuc. 379 B. ἔτωσι Aristoph. Plut. V. i. 5.

Particularium Heterotonia.

Oxytona. δηλὸν diu. ἰκποδὸν eminus. ἰμποδὸν cominus. ἰκισχῆ deinceps.

δαμὰ crebrò. ἰδὲ ecce. ἰὼ io. ὄ'heu. ποθὶ, ποτὶ aliquando. χαμαὶ humi.

Paroxytona. ἀβάλε utinam. ἀγχι prope. ἀλὶς fatis. ἀτὸς (seme). ἄστ. nuper.

ἀπρέμα placidè. ἀγχι, μέγχι usque. ἔτι adhuc. ἰναὶ, hic. μῆρι, μῆρι.

vix. ἰόσφι seorsum. σίεχον omnino. πάν valde. πρὸχον geniculatim. σίε

circumcirca. ὕψι altè.

Proparoxytona. ἀντικρυς coràm. ἰκτι causà. πῆρσι anno superiore.

Circumflexa. αὐ rursus. πῆρ frustra. ἐκὶ ibi. ἐξῆς deinceps. ἀ' bene. ἢ cericè.

μῶν nonne? ἰδὲ nunc. πῆρ quà. ποῖ ubi. πῶ; quomodo. πῆρ heu. ὄ o.

Antecircumflexa. ἰταῦθα hic. ἐπιθῆν hinc. ἰφι fortiter. θάσσον ocyus. μάλλο

magis. σίγα tacitè.

Particulæ Dialecticæ.

Atticæ.

δευρὶ huc, Nub. pro δεῦρο
 τῆτες hoc anno, Nub.
 τῆμερον hodie, Plut. pro
 σήμερον
 ἂδ᾽ ibi, Plut. } Arist.

Ionicæ.

ἄτρεκως verè, Hom. Il. β'. 10. pro
 ἄτρεκός.
 ἐθεύτην hic, 1. 26. pro ἐντεῦθεν.
 κῆ quod, 9. 8. pro κῆ. [Ἰέθος.
 μέγαθος valdè, 67. 20. pro μέ-
 γαθος postquam, 266. 25. pro
 ὅπως. } Herod.

Doricæ.

ἄμᾶ simul Id. xi. 39. pro δμᾶ.
 ἄμος quando, Id. xiii. 25.
 pro ἤμος.
 ἄνικα quando, Id. xxiii. 30.
 pro ἠνικα.
 αὐτόσα hic profectò, Id. xi.
 16. pro αὐτόσε. } Theoc.
 ἐπδοῖ intus, Id. xv. 1. pro ἐδον.
 ἐπέικα postquam, Id. xviii.
 56. pro ἐπέικε.
 μᾶν quidem, Id. i. 71. pro μῆν.
 ὄκα quando, Id. i. }
 66. } pro ὄτε.
 ὄκκα id. Id. i. 87. }

ὄπα ubi, Id. iv. 24. pro ὄπη
 ὄπανίκα quando, Id. xxiii.

33. pro ὄπηνίκα.

ὄππα unde, Id. xxii. 11.

pro ὄπη.

ὄππόκα quando, Id. v. 98.

pro ὄππότε.

ὡὰ quò, Id. iv. 3. pro ὡῆ.

ὡαντᾶ penitus, Id. viii. 41.

πάντη.

ὡλάν præterquam, Id. xiv.

53. pro ὡλήν.

ὡόκα unquam, Id. viii. 15.

pro ὡοτέ.

ὡόταγε agè, Id. i. 62. pro

ὑπόταγε.

ὡράν nuper, Id. ii. 115.

pro ὡράν.

τᾶμος tunc, Id. xiii. 27.

pro τῆμος.

τανίκα tunc, Id. i. 17. pro

τηνίκα.

τῆδες hóc anno, Schol. in Aristoph.,
 Achurn. I. i. 15.

τηνεὶ illic, Id. i. 106. pro ἐκεῖ.

τηνόθε idém, Id. viii. 44. } Theoc.

τόκα tunc, Id. vii. 154. pro

τότε.

Poeticæ.

ἄλλυδὶς alibi, Il. λ'. 486. pro ἄλλοτε.

ἄμυδὶς simul, Il. í. 6. pro ἄμᾶ.

ἔμπροθεν coram, Theoc. Id. ix. 6. pro

ἔμπροσθεν.

De fuâ in adverbii formam vox septupla transit.

hic, quod; partim, multum; illic; agè; repentè, pòst; ut, τῶ sic,
 ἔ ubi; μέγαθος valdè, εὐθύς statim; αὐτῆ ibi; ἄγε age; τυχόν for-
 fitan; μετὰ postea; ἐπει postquam.

PRÆPOSITIO.

Appositæ Præpositio est Antambulatio vocis ;

Componitque omnes voces, casumque gubernat.

Octupla bis monosyllaba ; ab, abs, a, ad, præ, per,
ob, ex, -e,

Cum, de, pro, sub, post, in, trans. Dissyllaba sena est ;

Ante, inter, contra, circum, præterque, superque ;

Litera Compositæ mutata, inserta, minuta est ;

Consona n, b, d, r, x, se crebra secutis

Affimilat : n fit l, m, r, si sequitur par.

illudo, immergo, irrogo.

Ante etiam b, p, rursus n vertitur in m.

imbibo, impono.

B fit c, f, g, p ; ex his siqua sequatur.

occurro, succurro ; offero, suffero.

oggannio, suggero ; opprimo, supprimo.

B fit in his, asporto, ostendo, sustineo, f.

D fit c, f, g, l, n, p, r, s, item t.

accipio, afficio, aggero, alligo, annuo,

appono, arrogo, assero, attollo.

Per rarò r mutat, & inter rariùs in l.

pellicio,

intelligo.

X fit f, si f sequitur, velut effero : binis

Aufugio, aufero, verbi ab in au vult Antistoichos.

Paucis ultima post, per, ad, ob, trans, consona dempta
est.

pomœrium, pejero, asfo, operio, trado.

Literulas Appôsta sibi et Compôsta præoptat.

Apposita ab, vocalem, aut h ; r prævenit, aut d.

ab ovo, Hor. ab homine, Tull. ab re, Plaut. ab dextrâ, Ter.

Q, r, t post, abs : terè quævis consona post à.

abs quivis homine, Ter. non abs re ; abs te, Ter.

à Jove, Virg. à puero, Ter. &c.

Consona sic post è venit : omnis litera post ex.

è flammâ cibum, ex animo, ex sententiâ, Ter.

Composita

Composita ab propriè vocalem prævenit, aut h ;
 abutor. abhorreo.

Nec renuit liquidam, aut mutam, si grata sit auri ;
 abluo, abnuo, abripio, absolvo ; abdico, abfore ; abmitto Plaut.

Abs neque, si c, t fubit ; à, si m fubit, aut v.
 abfcedo, abfiteo. amoveo. avello.

Trina bis est Græcis Monosyllaba, ἐν, ἐκ, πρὸς, πρὸς, εἰς, σὺν.
Sēna bis est Dissyllaba, metri transfuga ; nullo
Vult nisi Pyrrichio Dithyrambo, plus cita, stringi,
 Ἀμφὶ, ἀντὶ, ἀνά, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ,
 Μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὸ, ὑπὲρ.

Ἐν σὺν, ν crebrò variant ; velut in prius, et con.

Si γ, κ, vel χ sequitur, ν vertitur in γ ;

Salvo utcunque sono : β, π, μ, ψ, φ it in μ.

ἐγρέφω, συγρέφω, ἐγμαλέω, συγμαλέω. ἐγχειρέω, συγχειρέω. ἐμβάλλω,
 συμβάλλω. ἐμμέτρος, σύμμετρος, ἐμπίπτω, συμπίπτω. ἐμψυχος, σύμ-
 ψυχος. ἐμφύτος, σύμφυτος.

Ante sed has λ, ρ, σ, ν pariliter confit.

ἐλλειψις. σύλλειψις, ἐπὶ γῶα, συρράπτω, σύσσιτος.

Vocalis sociam ἐξ, sociam ἐκ sibi consona mavult.

ἐξ ἀρχῆς. ἐκ πυρὸς.

Σὺν, si subsequitur vel ζ, vel consona, post σ

Perdit ν ; sed, vocali veniente, resumit.

συζητέω, συνεζήτην. συσέλλω, συνέσλλον.

Contrahitur πρό-bis ; ut προ-ετ' ἐ, πρῆχον, sic προ-ετ' ὀ, φρερῶν

Thuc. 93.

2 Cor. xi. 32.

Compositis Præpositio varium unica sensum
 Fert, incrementi decrementique character,

Ab: abavus, abnepos. De: demiror, demens.

E: egregius, elinguis. Ex: exubero, exanguis.

In: incurvus, innocens, invocatus, i. e. imploratus, invocatus, i. e. non vocatus.

Per: perfidelis, perfidus.

Πρὸ: πρόπους, magnos habens pedes, προβάλλομαι accuso.

Πρὸς: πρόσφατος recens, προσφέρωμαι vescor.

Ἀνά: ἀναβαίνω ascendo, ἀναγιγνώσκω lego.

Ἀντί· αντίθεος divinus, αντίχριστος antichristus.

Ἀπό· ἀπογίνομαι morior, ἀποτείνω extendo.

Διά· διάψαλμα pausa inter cantandum, δ᾽ ἄβολος accusator.

Ἐπί· ἐπιτιμάω reprehendo, ἐπιγυδοῦς sesquioctavus.

Κατά· καταφημι affirmo, κατεπειν contradicere.

Μετά· μετανοέω resipisco, μετέρχομαι ulciscor.

Παρά· παρακαλέω consolator, παρανομός iniquus.

Περί· περιεργάζω contemno, περιείμι excello.

ὑπέρ· ὑπερρίζω extermino, ὑπερβιάλος perfidus.

ὑπό· ὑποπίνω largiūs bibo, ὑποδίδω subvereor, ὑπόχρυσος aurum adulterinum.

Se geminat Præpositio, aut aliam sibi nectit :
Nominis & gradibus se comparat Adjectivi.

Ininde Liv. proinde Ter.

προσπροκινύνομαι Il. χ'. 221. προσπαρατρέφω Dem.

In ante Tull. ἀμφὶ περὶ κρήνη Il. β'. 305.

Præ prior primus, post posterior postremus, ante anterior.

Πρὸ ἀρτίτερος ἀρτίτατος ἀρτίτατος ἀρτίτος, ὑπὸ ὑγιερός ὑγατος, ὑπὲρ ὑπέρτερος ὑπέρτατος & ὑπάτος.

QUANTITAS.

De, præ, pro, brevis est, si vocalem anteit, aut h.

Deerro, dehisco, præzo, præhibeo. proavus, prohibeo.

Pro brevis interdum est, sequitur si consona; verùm his

Profugio, procreo, communis, & adde propago.

procella, profanus, profestus, profugus pronepos, protervus, profanus
dus; profiteor, proficiscor, profari, propero; profecto.

ACCENTUS.

Præpositum oxytonum est, atona hæc tria præter ἐν, ἐξ, εἰς.

Pro verbo accentum retrahit, casumve secutum.

ἐκ ἐν Ἰεδαῖος, Gal. iii. 28. ἰρήνης περί, Herod.

Vix ἀνὰ vel διὰ * nomina pariliter fieri.

* Ἄνα, δια.

DIALECTUS.

His crebrò Atthis ἐνὶ, ἕξ, εἰς; his ἄπροσθι vel ἄπρόθι Doris :

Ἐἶν et ὑπεῖρ, ἀπαί, et ὡραῖ, usa Pœsis ὑπαίque

Dorica præpositi μέλα περ ἢ πεδ' versio mira est.

¹ Il. ἀ. 30. ² Theoc. 109. B. ³ 5. B. ⁴ Il. γ'. 116. ⁵ Theoc. Id. i. 24.

⁶ Il. ε'. 160. ⁷ Il. ψ'. 227. ⁸ Il. λ'. 663. ⁹ Od. ἀ. 306. ¹⁰ Il. β'. 44.

¹¹ πεδέρχομαι. Theoc. Ip. xxix. 25. Pind. Nem. Ql. 7. Ant. 4. πεδέρχομαι

Ql. Qd. 12 Ant.

CON-

CONJUNCTIO.

Vocibus innectit medium Conjunctio vinculum ;
Altera conjungit, disjungit & altera voces.

Nempe notæ primæ sunt et, nec ; vel, ve, secundæ.

Sub conjunctivâ, species comprehensa quaternâ est :

Ut quod, enim, quia, nam, Causæ : si, Conditionis :

Ergo, Concludit : quamvis, tamen, adversantur.

Sub Disjunctivâ, vox Discretiva ; sed, autem.

Conjungit voces, disjungit copula sensum :

Disjungit voces, jungit Disjunctio sensum :

Sunt quæ ¹ præponi : sunt quæ ² succedere malunt

Particulæ ; interdum in ³ Compôsta anteire volentes.

¹ Præpositæ. at, aut, &, nam, nec, sed, si, vel, ἀλλὰ, εἰ, εἰ, ἢ, ἴνα, καί, ὁμως, ὅπως, ὅτι, πλὴν, ὡς, Poet. ὄφρα.

² Postpositæ. autem, enim, ne, que, quidem, quoque, ve, verò, ἄν, γὰρ, γῆ, δέ, δή, κί, κέν, μὲν, μὴν, ἔν, πῶς, τί, τοί.

³ Enimvero : enim rariùs præponitur ; quater apud Plautum, τοιγάρ, μενῆσε.

Sunt, quas vel præponere vel postponere fas est.
ergo, itaque.

Paucæ explent, non absque ornatu aut arte locatæ.

Complementa, -ce, -cine, -met, -pse, -pte, -te.

Explementa, ἄρ, θῆν, ἰδ, ἰδν, πῶ, ῥά, τοί.

ACCENTUS.

Ei *Atona* ; ἀλλὰ, Ἐ ἐπεὶ, εἰάν, ἦε, ἀτὰρ, αὐτὰρ, *acutæ*.

Circumflectitur ἔν simplex vel *Compositivum*.

ἔν, γῆν, τοιγαρῆν, μενῆγε. Ionicum. ὦν Herod.

* Ἦγεν, ἔκεν. ἔμην Ἐ -εν, *tonus his præacutus*.

Præpositum & casus, variarum & Sylloga vocum,

Contextu scito formam adverbiascit in unam.

δακρυῆς Polyb. frustra. καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν, 2 Cor. iv. 17. excellenter.

Vox eadem in *Qualis* vel *Quanti* classe locatur.

ἀντικρὺ apertè, Lucian. è regione Thucyd.

Quinetiam una eadem *Loci* erit, vel *Temporis*, index.

ubi ὅπν.

Synopsis

Synopsis Particularum.

ADVERBIUM.

PRIMITIVUM. ἄγαν. Xenoph. λίαν. Luc. xxiii. 8. valdè ἄχρις Act. xi. 5. μέχρις Matt. xi. 23. usque. εἰκῆ Matt. v. 22. μάτην Ibid. xv. 9. frustra ita ubi Aristoph. Nub. I. iv. 6. ut Joh. xvi. 1. πάλιν rursus Joh. xvi. 19. πρὶν priùs Marc. xiv. 72.

POËTICUM. αὖ rursus Il. á. 459. μάψ frustra Il. β'. 120. ὅρρα donec Il. β'. 769. ut Il. á. 147.

DERIVATUM. ἀνδραγαθῶς viritum. Od. v'. 14. πάντῃ omnino Aristoph. Plut. I. i. 57. μάλα valdè, quasi à μαλός. ἀμίλει Pax. Nub. I. vi. 39. τεύλλως frustra. Demosth. ἔμπαλις Herod. 338. 1. τῆμπαλι Anthol. Tetrast. versâ vice. ἐκ μέρους partim 1 Cor. xiii. 10. καθόλου universum Act. iv. 18. καθ' ἕκαστα singulatim. Aristot.

Qualitatis.

PRIMITIVUM. εὖ bene Eph. vi. 3. ἰσθῆ; temerè Aristoph. Plut. 23. 80. ἰσθῆ fortiter Il. á. 38.

DERIVATUM. κρύβδην clam. Demosth. σίγα tacitè Apollon. ἀραρότως frimter Plut. ἀκριτί faciliè Thuc. ἀτακίωτι incruentè Apollon. Argon. I. ii. Πρῆρθε è re Aristoph. Plut. II. vi. 5. ἐπαυλοφώρῃ in ipso facto Ibid. II. iv. 41. ἐξέπιπτης deditâ operâ Ibid. IV. iii. 57. Poet. ὄχα Il. á. 69. ἔξοχα Il. é. 61. eximiè ἀκλήν tacitè Il. γ. 95. πρόχην geniculatim Il. í. 566. Ἄπο θυμῆ invitò Il. á. 562. ἀπό τρόπῃ indecenter Plato. ἀπό σκοπῆ abs re Dion. Hal. ἀπό εἰκότος non verisimile Paus. Phoc. ἐξ ἀπροσδοκίῃ Plato. ἐκ τ' αὐτομάτῃ inopinatò. Plut. ἐκ τῆ ἰούειος temerè. Thuc. lib. i. ἐκ τῆ τεβαρρήκότης confiderenter Plato. δι' ἀκριβείας accuratè Aristot. ἐκ τῆ φανερωῦ palam. ἐκ τῆ κρυφῆ clam. Matt. vi. 4. παρ' ἀξίῃ indignè Bud. πρὸς ὄργην iracundè Demosth. ἐκ προαιρέσειος Demosth. κατὰ προαίσειν Aristot. consultò. ἀνά λόγον. κατὰ λόγον Aristot. πρὸς πῶδα Lucian. congruenter. πρὸ ὀδῶ, πρὸς ἀγαθῆ Aristot. πρὸς τρόπῃ Plato. οἱ; καλῶ Xenoph. commodè. ὀδῶ πάρεργον à proposito Plut. Theff. Νειαικῶ; Aristoph. κατὰ τὸ ἐνδέχομενον Bud. εἰς τὸ δυνατόν Xenoph. ἐσαχῆ πρὸς αὐτὸ δυνατόν Plato. ὡς ἐνί μάλισα Lucian. ὡς ἐκ τῶν ἐγχωρέτων, ἐκ τῶ ἀφορμῶν. Poet. καδδύαμι pro virili Hesiod. ἔργ. á. 334.

Ὅπως ἔτυχε temerè Demosth. ὅπως Lucian. ὅπη Thuc. ἀμῆγῃ, ἀμυγίτως Hesych. ἀμωσιγίως Plut. Peric. quodammodo. Ἀμοιγίτα Hesych. ἰφ' ἐν Aristot. uno modo. Ὅπη αὖ Plato. 3. Rep. ἴπε αὖ Ibid. 2 Rep. ὅπη ὅπως Bud. ὅπως αὖ Aristoph. Nub. ὅπως αὖ Aristot. ὅπως πρὸς, ὅπως ἴσει, ὅπως δῆλοσθε Demosth. ὅπως δῆλοσθε Bud. quomodoconque.

CAUSÆ ἔνικεν Matt. xix. 5. χάριν Luc. vii. 47. Poet. ἔκῃ. Hef. ἔρ. á. 4. gratiâ.

SIMILITUDINIS. PRIMITIVUM. ὡς ut Matt. vi. 10. ὡς sic Il. á. 33.

DERIVATUM. ἕτως sic Luc. xxii. 26. ὡσαύτως Xen. κατὰ ταῦτα Thuc. Poet. ὅμως Il. é. 535. τῶν Il. ó. 51. similiter. ὅσοι Aristoph. οἷα Anthol. Tetrast. καθὼς 1 Theff. iv. 6. καθό, καθάπερ, καθάπερ αὖ Aristoph. καθέτι Thuc. καθάπερ ἐν Bud. ἤπερ Aristoph. Acharn. ii. 2. ὡς αὖ Xen. ὅσοι Hesiod. ὅσπερ αὖ 1 Iloc. ὡσπερ ἐν, ὡσπερ ἐν δὲ Bud. ὡσπερ ἀμίλια Plut. quemadmodum.

Quoniam.

Quantitatis.

PRIMITIVUM. ἄλις fatis Il. β'. 90. ἄδην abunde Il. ε'. 203.

DERIVATUM. πολλὸν Il. α'. 91. πολλῶ Aristoph. Plut. i. 2. κάβα Herod. 306. 32. multum. ἴσον, Il. α'. 63. ἐπὶ ἴση καὶ ὁμοίᾳ Thuc. ἐπὶ ἴσοις καὶ ὁμοίῳ Xen. εἰς ἰσότητος 2 Cor. viii. 13. æqualiter.

Amplificationis.

Μέγα Herod. 3. 14. valdè μεγαλῶσι latè Il. σ'. 26. Ὑπερφυῶς Herodian. ὑπερλίαν 2 Cor. xii. 11. nimis. Poet. διάμπερες Il. ε'. 112. διαπρὸ Il. Ϛ'. 138. περιπρὸ Dion. Af. penitus. Ἐκ προσαγωγῆς multò magis Aristot. Pol. 5. ἐκ περισσῆ Plato. ἐκ περισσῆ μάλλον Marc. xiv. 31. ὑπὲρ ἐκ περισσῆ Ephes. iii. 20. λίαν ἐκ περισσῆ Marc. vi. 51. πρὸς ἀφθυίαν Isocrat. excellentissimè. εἰς τὸ ἔσχαλον Lucian. εἰς τὰ ἔσχαλα Demosth. summè περὶ παντός Thuc. lib. ii. περὶ πολλῆ, ἐπίπροσθεν Plato Plurimi. Πάντως Plato. παντελῶς Xen. Pæd. τὸ παράπαν Aristoph. Plut. I. i. 17. πάντη πάντως Aristot. ἀντὶ πάντος Bud. ἐπὶ τὸ πᾶν, εἰς πάντα παντάπασι, Plato. πασσοῦδαι Thuc. lib. viii. Poet. πανσοῦδαι Il. β'. 12. πάμπαν Il. α'. 422. omninò. Καὶ πολὺ γε Plato de Leg. ἐπιπολὺ Thuc. ὡς ἐπιπολὺ Isocrat. παμπολὺ, ὡς τὰ πολλὰ Plato. περιπολὺν Apollon. Arg. εἰς μέγιστα Plato. τὰ μέγιστα, μέγιστα πάντως, ἐν τοῖς μέγιστα Arist. πάντος πᾶλλον Plato de Leg. ὁμοίως τοῖς μέγιστα Demosth. μέγιστα ἐκ πάντων, ἕχ ἧτιον, ἕχ ἧιστα Thuc. ut plurimum.

Hæ particulaὶ ὡς, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ὅτι, ὡς ὅτι, ὡς οἴοντε, ὅσον ἢ δυνατον, ὡς δυνατὸν, ὅπως cum sequentibus, nempe μέγιστα, τάχιστα, &c. V. G. ὅτι μέγιστα Aristoph. plut. ὡς ὅτι μέγιστα Plat. lib. vi. de Leg. ὡς οἴοιδαι μέγιστα Demosth. ὡς τάχιστα Eurip. Hec. ἐπεὶ τάχιστα Xen. ἐπειδὴ τάχιστα Demosth. ἢ δυνατὸν τάχιστα Xen. Hellen. vi. ὅπως τάχιστα Sophoc. ὅσον πλεῖστον Xenoph. ὡς δυνατὸν πλεῖστον Isocrat. quàm vel perquàm maximè, celerrimè. Utriusque fortis formulæ cum nomine junguntur; V. G. ὡς λαμπρότατος splendidissimus Xen. ὡς δυνατὸν κάκιστος pessimus Hoc. ὡς μέγιστα σοφὸς sapientissimus, &c.

Hæ verò ὡς, ὅσον, ἡλικίον, ὡς σφόδρα sequuntur vocem sensu ferè positivo: ἰ. e. θανμασόν, θανμασίον, ἀμήχανον, &c. νιζ. θανμασόν ὅσον Aristot. θανμασίον ἡλικίον Bud. θανμασῶς ὡς σφόδρα Plato. lib. I. Rep. θανμασίως ὡς Plato in Phæd. ἀμήχανον ὅσον Plato quàm mirabiliter, immane quantum.

Ὅτι, ὅσον quàm, cum sequente neutro: ut ὅτι τάχος Plato. ὅσον τάχος Bud. quàm celerrimè.

Diminutionis.

PRIMITIVUM. ἥκα sensim. Il. γ'. 155. σχεδὸν ferè Act. xiii. 44. μόλις xix. 14. 18.

DERIVATUM. μόγις Luc. ix. 39. σχολῆ Xenoph. xix. λίγδην Od. χ'. 278. ἐπιλίγδην Lucian. ἐπιψαύδην, ἀκρυθιγῶς Bud. strictim. ἐλαττόνας minus Platò. γεδῆ saltem Demosth. Poet. μινύθθα paululùm. Il. α'. 416. Παρ' ἕνα Lucian. παρὰ μίαν 2 Cor. xi. 24. uno. unâ minus περὶ ὀλίγον, παρὰ μικρὸν Isocrat. παράφαλλον Bud. εἰς ἐδέη Matt. v. 13. parvi, minimi. Ἐν ὀλίγῳ Act. xxvi. 28. παρασχεδὸν Apollon. Argon. ferè. ὅσον βραχὺ Anth. I. ii. ὅσον βασιὸν Anthol. ἰλίγει ὅσον Lucian. κατὰ μικρὸν Isocrat. εἰς ἐλάχιστον 1 Cor. iv. 3. ἐ πᾶν Xen. ἦπε σχολῆ γε Bud. quàm minimè. Οὐδ' ἀρχῆν Pausan. ἐδὲ γρὺ Aristoph. Plut. I. i. 17. ne tantillum. Μονὸν Aristoph. Vesp. ὅσον ἔ Thuc. ὅσον ἔπω Plut.

Römül. ὅσον ἐδέπω. Thuc. ὅσον ἐκ ἤδη. Xenoph. Hellen. vi. tantum non ἐστὶ
 Ιλ. ἀ. 153. ἔτοιγε Aristot. μὲτι δὴ, μάλιστα δὴ, μάλιστα, μὴ ὅτι δὴ Plato. μάλιστα
 δὴ, μὴ ὅτι γὰρ Bud. μὴ οἶον Polyb. lib. v. nedum.

Temporis.

PRIMITIVUM. αἰὲς semper Heb. iii. 10. νῦν nunc Joh. ii. 8. ἤδη jam Matt.
 iii. 10. αὔριον cras Matt. vi. 34. χθές heri Act. vii. 28. ἄρτι nuper Matt.
 ix. 18. ἔτι adhuc Matt. xii. 46. Σάμα crebrò Ιλ. 6. 470. ὅτε Luc. iv. 25.
 εὔτε Ιλ. ἀ. 242. ἠνίκα, Od. χ'. 198. quando, ὅψῑ serò. Marc. xi. 19. πάλαι
 olim Matt. xi. 21. πέρυσι anno superiore Demosth. πρόκα subito Herod.
 305. 12. Poet. αἴψα statim. Ιλ. ἀ. 303. δὴν diu Ιλ. ἀ. 416. ἄθαρ statim
 Ιλ. εἰ. 337. ἤμος quando Ιλ. ἀ. 475. μέφα donec Ιλ. θ'. 503.

DERIVATUM. αὐτίκα statim Ιλ. ἀ. 386. αὔρις rursus Ιλ. ἀ. 425. αὐτίαι
 ex tempore Ιλ. τ'. 77. ἀωρία intempesivè Aristoph. Acharn. l. i. 22. ἰά-
 γοτε 2 Pet. i. 15. πάντοτε Matt. xxvi. 11. semper ἐς αἶ Herodot. ἕτε Xen.
 donec εὐδὲς statim Matt. iii. 16. ἕως quamdiu Joh. xii. 35. πρὶνίκα, ὀπρὶνίκα
 Aristoph. Av. πότε Matt. xxv. 39. ὅταν Xen. ὀπόταν Lucian. ἴπαι Phocyl.
 ἔπειδ' Lucian quand. τότε tunc Matt. xvi. 20. πάλαι sæpe Arist. Plut.
 II. ii. 1. πρῶν Ιλ. εἰ. 832. πρῶ Ιλ. xvi. 3. manè. σήμερον hodie Matt. vi.
 11. σ pro spiritu aspero. Poet. δηθ' Ιλ. εἰ. 587. δηρὸν Ιλ. β'. 435. diu. ἰούσι.
 donec Od. τ'. 144. ἔπειθ' postquam Ιλ. ἀ. 156. ἤμαρ interdiu Hesiod. cum
 compositis. αὐτῆμαρ eodem die Ιλ. ἀ. 81. ἰνῆμαρ spatio novem dierum 53.
 παντῆμαρ toto die Apollon. Argon. ἰνκτωρ noctu Hesiod, πᾶρος prius Ιλ.
 ἀ. 453. πρῶ, πρῶ manè Aristoph. πρῶ ante Aristoph. Av. πρῶϊζα nudius
 tertius Ιλ. β'. 303. ῥίμφα raptim Ιλ. ζ. 511. τῆμος iunc Ιλ. η'. 434. τόφρα
 tamdiu Ιλ. ἀ. 509. ἔφρα quamdiu Ιλ. θ'. 66. χθιζά heri Ιλ. β'. 303. Ἐναίχας
 nuper Aristoph. πρόπαλαι olim. Bud. Ἐξάυτις Ιλ. ἀ. 223. εἰς τὰ ἔσπαιτα
 Thuc. postea. Διαπαντός Marc. v. 5. ἀδιαλείπτως 1 Thess. v. 17. διηκίαις
 Hom. Hym. in Apoll. v. 255. διηκίαις Od. δ'. 836. εἰς τὸ διηκίαις Heb.
 vii. 3. εἰς τὸ παντελὲς Heb. vii. 25. εἰς αἶ Lucian. semper. Ἐν αἰῶσι Bud. εἰς
 αἰῶν Demosth. tempesivè. Ἐπὶ μικρὸν ἴσον ἴσον Heb. x. 37.
 tantillo tempore. Ἐκ ποδῶς Dion. Hal. ἐξ ἰσοπέδου Aristot. ἐκ τῆς καιρῶ Polyb.
 τὴν ταχίστην Demosth. παραχρῆμα Matt. xxi. 19. ἐκ τῆς παραχρῆμα Demosth.
 εἰς τὸ παραχρῆμα Plato. ἐν βραχίῳ, ἐν ἀκαρῶ Lucian. δι' ὀλίγου Thuc. ἐξαιφικῶς
 Luc. ix. 39. Poet. ἐξαίφης Aristoph. Plut. II. iii. 2. citò, momento. Ἐκ
 πολλῆς Thuc. μέχρι πόρρω Aristot. ἐπὶ δηρὸν Apollon. Argon. diu. Ἐκ τῶν παρόντων
 Thuc. ἐκ τῶν παραπρῶτα Bud. τὰ νῦν Plut. νῦν μὲν Arist. Av. ἐν ἄρτι Plato. καὶ
 νῦν ἔτι Thuc. I. ii. ἔτι τότεν Dem. nunc, illicò. Ἐπὶ τῶν αἰῶν 2 Cor. v. 16.
 ἀπ' ἄρτι Matt. xxvi. 29. ab hinc. Ὁσημέραι quotidie Aristoph. Plut. πρῶ-
 ραία pridie. ἕσπαιρα Demosth. τῆ ἰχομέτις ἡμέρα Act. xxi. 26. ἐκ τῆς ἕσπαι
 ἡμέρα Luc. ix. 37. τῆ ἰπαύριον Matt. xxvii. 62. ἐπὶ τὴν αὔριον Luc. x. 35.
 postridie. εἰς ἡμέραν αἰῶνος in æternum, 2 Pet. iii. 18. Ἀχρι τῆς ἄρτι ἕρας
 1 Cor. iv. 11. ad hanc oram, ἕως ἄρτι 1 Cor. xv. 6. in hanc diem Δελίας
 ὄψιαις velperi Bud. διελθὲς ἰώας Bud. ἀμα τῆ ἡμέρα Xen. Pæd. ii. ἐπὶ τῆς ἰου-
 θιῆν Polyb. l. iii. πρῶ πάντων Aristoph. Vesp. l. i. 104. ἔφρα βαθίαις Luc.
 xxiv. 1. ἐπὶ τὸν ὄρθρον Act. v. 21. diluculo. Ἦδη αὐτῶ aliquando Ιλ. ἀ. 260.
 Τὸτ ἤδη Demosth. δῆποτε Xenoph. tandem. Μέχρι, περ αἰῶν quousque Ari-
 stot.

stot. Πάποτε unquam Il. á. 107. ἔσσις Il. á. 234. ἐδεπάπολε Aristoph. Plut. nunquam. Ουτίπω Xenoph. ἐτίπω Sophoc. ἐδετίπω Il. á. 108. ἐδενύτω Apollon. Argon. μήπωγε Aristoph. Nub. nondum.

Loci.

PRIMITIVUM. οἴ, ἔ ubi Aristoph. ἐσγύς Joh. vi. 19. ἵταρ Plato. πύλας Prov. xxvii. 2. propè, πέραν ultra Marc. v. 1. χαμαὶ humi Xenoph. δεῦρὸ huc Luc. xviii. 22. Poet. ἄψ retro Il. á. 60. ἄλχι, propè Il. é. 185. τῆλε procul Il. β', κατάλ. 370.

DERIVATUM. δημοσία publicitus Demosth. ἰδία privatim 1 Cor. xii. 11. χάμαζε in humum Il. γ'. 29. δύραζε foras Aristoph. Plut. i. 2. κυκλίδεν Arcoc. iv. 3. ἀμφίς Il. β'. 13. περίξ Herod. 46. 8. περίπτε Herod. lib. ii. circum. ἐπέκεινεν ultra ibid. lib. vi. ἐπὶ ταδε cis Aristot. μέλαξὺ Luc. xvi. 26. Poet. μεσσηγύς Il. é. 41. inter. Ἄλλοις Diog. Laert. ἀλλαχῆ, ἀλλαχῆ Xenoph. alibi. ἀλλαχόθεν aliunde Joh. x. 1. ἄλλοσε in alium locum Thuc. ὁμοσε in eundem locum Il. ν'. 337. Ἀντιπέραν Aristot. ἀπαντινὴν Pausan. κασαντικὴν Aristot. ἐ regione. Ἄνωθεν Joh. iii. 31. ἀνωκῆς Aristoph. Vesp. I. i. 18. superne. Πλησίον Joh. iv. 5. ἐγύθεν Il. é. 72. ὁμόθεν Sophoc. πάρεγγύς Aristot. Pol. iii. ἐμποδὼν Eth. v. Poet. ἄσσον (ab ἐσγύον) Il. á. 335. ἐμπλην Il. β'. 526. propè. Ἐκποδὼν Aristoph. Ran. πόρρω Matt. xv. 8. πόρρωθεν Luc. xvii. 12. μακρὰν Marc. xii. 34. μακρόθεν Luc. xviii. 13. ἀπὸ μακρόθεν Luc. xvi. 23. Poet. ἀπόπρο Il. η'. 334. ἀπόπροθι Il. ψ'. 852. ἀπόπροθεν Il. κ'. 209. procul. Προποδὼν Hesych. ἐναγτι Luc. i. 8. ἀπέναντι Matt. xxi. 2. ἐνώπιον Luc. i. 15. καλενώπιον 2 Cor. ii. 17. ἐμπροσθεν 1 Theff. i. 3. Poet. ἀντα Il. ν'. 184. ἀντην Il. á. 187. coram. Ὅπισω post Matt. iv. 9. εἰς τὰ ὀπίσω Joh. vi. 66. ὀπισθεν Luc. viii. 44. εἰς τῆπισθεν Aristot. ἀνόπιν μελόπιν Hesych καλόπιν Aristoph. Plut. i. 1. retrò. Διαμφίς Dion. Af. ἐκατέρωθεν Herodot. ἀμφολέρωθεν Il. é. 726. ἐκ τῆ ἐπὶ θάτερα Thuc. παρ' ἐκάτερα Philo. utrinque. Ὅπου Matt. vi. 20. ὅπου Aristoph. Nub. πᾶ δῆτα, ποῖ δῆτα Bud. Ἐπὲρ Aristoph. ubi ὀπάπολε Plut. Pericl. ὑπέπολε, ὑπέδηπολε Bud. ὀπεῦν Xenoph. ἔπε ἂν τύχη Aristot. ὀπεσεδη Suid. ubicunque. πανταχῆ Dem. πανταχῆ Plato. ἀμνησπευ Arist. Acharn. II. vi. 38. ubique. ταύτη σην, σην ταύτη alicubi Plato. ἐθα Il. á. 536. ἐθαδε Luc. xxiv. 41. ἐταῦθα Plut. Public. ἐθαυθοί Aristoph. Nub. ἐκεῖ Matt. ii. 13. ἐκεῖσε Act. xxi. 3. ibi. ὄθεν δῆ undecunque Sap. xv. 12. ἐθεν Dem. ἐλεῦθεν Joh. xix. 18. ἄλλην καὶ ἄλλην hinc illinc Plato. ὅσπερ Aristoph. ἔπη ἂν Plato. Apol. quocunque. ἐθα καὶ ἐθα Il. β'. 462. δεῦρο κακεῖ Plut. Galb. κακεῖσε καὶ τὸ δεῦρο Eurip. Phoen. huc illuc ἄλλουδς ἄλλη aliò atque aliò Od. ξ'. 35. Τῆ καὶ τῆ Anth. Hexast. ταύτη καὶ ἐκεῖνη Herodot. & illac.

Ordinis.

PRIMITIVUM. εἶτα deinde Marc. iv. 28.

DERIVATUM. πρῶτα πρῶτα Aristoph. τὴν πρῶτην Bud. ἀρχὴν Herod. iii. 21. ἀρχθεν 297. 30. Ἐαρχῆς Aristoph. καταρχάς Plut. in Solon. primùm. δευτέρα Herod. xi. 28. ἐκ δευτέρας Marc. xiv. 72. secundùm. ἐκ τρίτης tertium. Matt. xxvi. 43, 44. &c. Τέλος Sophoc. τέλος δὲ Plato. εἰς τέλος Luc. xviii. 5. τελευταῖον Eschin. τέθει ἔθον Xen. τὸ σύγλον. Plato. denique. Μεταφοιχεί

ταγοιχει ordinatim Il. ψ. 358. Ἐξῆς Luc. vii. 11. ἐφεξῆς Aristot. καθ' ἑξῆς Act. iii. 24. deinceps. Ἐπειτα I Cor. xii. 28. μετέπειτα Heb. xii. 17. εἰς τα-
 ἑπειτα Sophoc. Ajax. deinde. Ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα Aristoph. Plut I. i. 18.
 καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ταῦτα. Aristot. τῆτο μὲν δὴ τοῖστο Bud. haftenus

Congregandi.

PRIMITIVUM. ἅμα Matt. xii. 29. ὁμῶ Joh. iv. 36. unā.

DERIVATUM. ἀγεληδὸν gregatim Il. π. 160. συλλήδην fūmmatim Ari-
 stot. πανοικί cum familiā Act. xvi. 34. αὐτανδρὶ cum viris Polyb. Ἐπὶ τὸ
 αὐτὸ Act. ii. 1. σὺν καὶ Nicand. Ther. v. 8. Poet. ἅμιμα Apollon. Argona-
 lib. i. simul.

Separandi.

PRIMITIVUM. ἄνευ Matt. x. 29. ἄτερ Luc. xxii. 6. sine. νόσφι Anthol.
 Dist. χωρὶς Joh. xv. 5. seorsum.

DERIVATUM. καταμόνας Marc. iv. 10. Poet. ἀνευθε Il. ψ. 378. ἀπάνευθε
 Il. α. 48. ἄτερθε Soph. Ajax. ἀπάτερθε Il. β. 587. ἄνδιχα Il. π. 412.
 διάνδιχα Il. 189. seorsum.

Particulæ Sermocinales.

DERIVATÆ. Ῥωμαῖσι Latinè. Βαρβαρισί Barbarè Plut. ῥήτως disertis verbis
 I Tim. iv. 1. παρρησία liberè Joh. vii. 26. διαρρήδην Demost. ἐπιρρήδῃ
 Apollon. Ἄρσον. I. ii. clarè. συντόμως concisè Act. xxiv. 4. αὐτολεξεί ad
 verbum Cic. Tusc. iii. Διὰ Βραχέων Heb. xiii. 22. δι' ὀλίγων I Pet. v. 12.
 paucis. Ὡσε ὄλον Plato de Leg. ὥσε τὸ σύτολον, ἐπίπαν Theoph. ἐπὶ κεφα-
 λαίων, συνελόντι Demosth. fūmmatim.

Affirmandi.

PRIMITIVA. καὶ Luc. xii. 5. certè.

DERIVATÆ. ἦ Il. α. 77. à verbo φῆ. ἀμὴν certè Joh. x. 1. ὅνως Luc. xxiii.
 47. τῷ ὄντι Plato de Rep. αὐτόχρημα Aristoph. reverā, πάντοιο Bud. πάντοσε
 Xen. πάντο μινεν Plato omninò. Γεμὴν Xen. γεῖν Bud. γῆν Plato. γέτοιο Xen.
 γέτοιοπε Plato. μένδη Dem. μέντοιο Jacob. ii. 8. μέντοιο Lucian. μέντοιοπε Dem.
 μινέντοιο Luc. xi. 28. μινέν Herod. καὶ μάλα Xen. τοῖνον Demosth. καὶ τοῖ
 Heb. iv. 3. καὶ μιν, καὶ δὴ Demosth. ἦ καὶ Il. α. 63. ἦ μιν Il. α. 77. ἦ
 μιν Arist. Nub. ἦ μινέ Plato. ἦπε Il. γ. 43. ἦτοιο Il. α. 63. ἦτοιο μιν Il. α.
 140. sanè quidem.

Negandi.

PRIMITIVÆ. ἐ, ἔκ, ἐχί, μὴ non.

DERIVATÆ. ἔτοιο Plato. ἔτοιοσε Aristot. μήτοιο Bud. μήτοιοσε Xen. non. Οὐ-
 δὴτα Aristoph. ἐ μιν Demosth. ἐ μιν δὴ Xenoph. ἐ μέντοιο Plato. ἔτοιοιν
 Demosth. non sanè. ἔκην neutiquam Plato. ἔδαμῆ Plato. ἔδαμῆς Matt. ii. 6.
 ἐμὴ Marc. xiv. 25. ἐδὲ γὰρ ἔδῃ Il. ε. 22. ἐδὴπη Od. μ'. 433. ἐδὴπε, ἐτίπε,
 ἐ γὰρ ἂν πε Plato. ἐχ' ὅπως Aristot. πώμαλα Aristoph. Plut. i. i. Poet.
 ἔθῆν Il. β. 276. μὴ νυ ἐ Il. α. 28. nequaquam.

Prohibendi.

PRIMITIVÆ. μὴ ne Matt. vi. 7. εἰ si Psalm. xci. 11. per Ellipsis ne-
 quaquam.

DERIVATÆ. μὴ γὰρ, μὴ γὰρ γε Demosth. μὴ δῆτα Demosth. μὴ γὰρ δὴ Bud. ἢ γὰρ δὴ Xenoph. μὴ γένοιτο Rom. iii. 4. absit.

Hortandi.

DERIVATÆ. εὖγε euge Lucian. εἶα εἶα Il. ἦ. 427. εἶεν, εἶεν δὴ Plato. δεῦρ ἴθι adestum Il. γ'. 130. δεῦτε adeste Matt. iv. 19. ἄγε Plut. ἄγε δὴ Xen. ἴθι δὴ Plato. φέρε δὴ Dem. φέρε γὰρ Plato. φέρε τοίνυν Lucian. Poet. βιάσθαι Il. β'. 8. age, vade age. ἀπαγε apage Philo. ὑπαγε abi Matt. iv. 10. ἄγε Jac. iv. 13. ἄγετε Xenoph. ἴτε Il. γ'. 390. agite.

Optandi.

PRIMITIVÆ. εἰ ὅτι Plut.

DERIVATÆ. εἴθε Il. δ'. 313. αἴθε Il. χ'. 41. ὄφελον Gal. v. 12. ὡς ὄφελον Od. ξ'. 274. εἰ γὰρ ὄφελον Plato. ὑφελόν γε I Cor. iv. 18. εἴθ' ὡς Od. ξ'. 468. καὶ εἴθε γε καὶ Lucian. ἀβάλε Anthol. utinam.

Demonstrandī.

DERIVATÆ. ἴδε Joh. xi. 3. ἴδὲ Aristoph. ἦν Plut. i. 2. ἠνίδε Anthol. ἠνίδου Callim. ecce.

Explanandi.

DERIVATÆ. δῆτα Xen. ἄτε Plato. δήπας, δήπασθεν Demosth. δῆθεν Bud. δηλονότι Plato δηλαδὴ Aristoph. videlicet. τῆς Ἰ. Act. i. 19. τῶν Ἰ. Rom. ix. 8. ὅ ἐστι Heb. vii. 2. id est. φέρε εἰπεῖν Porphyr. οἶον δὴ λέγω Plato. ex-empti gratiā.

Dubitandi.

DERIVATÆ. τυχόν I Cor. xvi. 6. τάχα-ως, ἴσως-ως Bud. τάχ' ἂν Il. α'. 205. forsitan.

Poet. αἴκας Il. α'. 207. αἴκεν Il. δ'. 98. αἴκεν πως Il. α'. 62. αἰκί ποθε Il. α'. 128. si fortè.

Interrogandi.

PRIMITIVÆ. ἄρα Aristoph. μῶν Id. an, num?

DERIVATÆ. πότερον utrum? Joh. vii. 13. Poet. τίτις Il. κ'. 202. pro τίποτι quare?

Jurandi.

PRIMITIVÆ. ἦ Aristoph. Plut. I. ii. 17. μὰ Il. α'. 234. per. μὰ non per Aristoph. Plut. I. i. 22. ἦμῃ cum verbo ὀμῶν vehemētiā addit apud Demosthenem; ὀμνυες ἦμῃ.

Particulæ Naturales, sive Passionum Eruptiones.

ὦ Aristoph. ὦ Joh. Il. α'. 475. αἶ heu. ἄ hau. Aristoph. ἄ, ἄ, ἄ, ha, ha, ha, Euripid. ἴ, ἴ, eheu, Æschyl. πάπαι papæ Plato. ὦ πόποι proh Dii! Il. α'. 254. φεῦ heu Athol. Dist. εἰαὶ væ Mat. xi. 21. εὐὸ evohe Demosth. pro coron. εὐαν evan. Pausan. πάππα compellatio patris Od. ξ'. 57. μαμμῶν matris Aristoph. Nub. ἄττα Anthol. τίττα Il. δ'. 412. seniorum.

CONJUNCTIO.

COPULATIVA. καὶ et, τὴ que. Pot. ἢ δὲ et Il. ἀ. 334. καὶ δὲ Demosth. καὶ δὴ καὶ Plato. καίτοι καὶ Plut. καὶ τοι γε Act. xiv. 17. καὶ μὲν δὴ καὶ Isoc. καὶ μέντοι καὶ Demosth. ἀλλὰ δὴ καὶ Liban. Poet. καὶ νυ Hesiod. atque etiam μηδὲ Lucian. μήτις Luc. ix. 3. ἐδὲ Matt. ix. 17. ἔτι Act. xxv. 8. nec. neque.

CONTINUATIVA. καὶ πρὸς Plato. πρὸς δὲ Demosth. πρόσθε Plato. προσ-ἔτι Herod. ἐπὶ δὲ Apollon. ἐπὶ τε Thuc. ἔτι δὲ Plato. ἔτι τοίνυν Demosth. καὶ ἔτι πρὸς τέτοις Demosth. ἐπὶ πᾶσι τέτοις Luc. xvi. 26. καίτοι καὶ τῶτο Demosth. præterea.

DISJUNCTIVA. ἢ Marc. vii. 11. Poet. ἢ Il. ἀ. 145. vel.

DISCRETIVA. πλὴν Aristoph. ἀλλὰ Rom. v. 14. Poet. ἀτὰρ Il. ἀ. 166. ἀντὰρ Il. ἀ. 333. sed, ἀλλ' ἔν Demosth. ἀλλ' ἔν γε Aristot. ἀλλάμην Lucian. ἀλλάγε Bud. ἀλλὰ καὶ Xenoph. ἀλλὰ τοι, ἀλλὰ μέντοι Plato. ἔν μὴν ἀλλάγε Isocrat. ἐ μέντοι ἀλλὰ. ἐ μέντοι ἀλλάγε Plato. πλὴν ἄλλα Lucian. πλὴν καὶ Aristot. veruntamen Poet. ἥπερ quàm Il. ἀ. 260.

CAUSALIS. ὡς 1 Pet. i. 19. ἵνα Joh. xvi. 1. ὥστε Aristoph. Poet. ἔφρα Il. ἀ. 147. ut γάρνυ, γάρνυτοι, γάρνυτε Hesiod. γάρτοι, γάρπε Xenoph. γάρ αὖ Demosth. μὲν γάρ Thuc. γάρ δὴ, γάρ δήπεσ Plato. etenim. ἰπεί Luc. i. 34. ἔτι Joh. viii. 44. ἔτι τοι Plato. διὸ 2 Pet. i. 10. διότι Luc. i. 13. διόπερ 1 Cor. viii. 13. διὸ καὶ Plato. ἀνθ' ἧν Luc. i. 20. ἀνθ' ὅτε Demosth. ἐφ' ὅτω Lucian. Poet. ἐπιη Il. ἀ. 156. ἐτιη, ἐτιητὶ Aristoph. quoniam.

CONDITIONALIS. εἰ Matt. iv. 13. ἀν Joh. xx. 23. εἰάν Tim. iii. 15. ἢν Il. ἀ. 90. εἴγε Od. ε. 206. εἴπερ 2 Theff. i. 6. εἰ δὴ Il. ἀ. 294. ἢνπερ Xenoph. εἰάν περ Heb. vi. 3. σὶ. ἰπειδὴ Luc. xi. 6. ἰπέιπερ Rom. iii. 30. ἰπειδήπερ Luc. i. 1. ἰπέιτοι Demosth. Poet. εἴκε Il. ε. 131. εἰδέκε Od. ξ'. 398. ἰπέικε Od. λ'. 220. quandoquidem. εἰάν δὲ δὴ Aristoph. Nub. καὶν εἰ Aristoph. quodd si. εἰ μὴ Rom. ix. 29. εἰ δὲ μὴ Joh. xiv. 2. εἰ δὲ μήγε Matt. vi. 1. εἰ μὴ περ γε Aristoph. Nub. ἢν μὴ Thuc. εἰάν δὲ μὴ Aristoph. Nub. ἔτι μὴ Plato. ἀλλ' εἰ μὴ Plut. πλὴν εἰ Plato. πλὴν εἰάν Isocrat. πλὴν ὅτε Aristoph. πλὴν ἂν Plato. πλὴν ἀλλ' ἢ Aristot. πλὴν ἀλλ' εἰ Lucian. nisi. πλὴν εἰ μὴ Theophr. πλὴν ἂν μὴ Plut. πλὴν εἰάν μὴ Theophr. ἰκτὸς εἰ μὴ Lucian. fin minus.

ILLATIVA. ἄρα Matt. xii. 28. ἔν 1 Cor. vi. 15. ἄρα ἔν, ἄρ ἔν Plato. ἔν ἄρα Philo. ἄρασε Matt. vii. 20. τοίνυν Luc. xx. 25. τοιγαρῶν 1 Theff. iv. 8. τοιγαρῶν Isocrat. δια τῶτο Matt. xii. 31. Poet. τῶ Il. δ. 410. igitur.

ADVERSATIVÆ. καὶ Joh. viii. 14. καὶ Anthol. Dist. καίπερ Phil. iii. 4, καίτοι Plato. εἰ καὶ Aristot. ἦν καὶ Anthol. Poet. πέρ Ιλ. α. 131. quamvis. ὅμως 1 Cor. xiv. 7. μὴν Plato. ὅμως δὲ Demosth. ὅμως μὴν Bud. ὅμως μὲν τοι Joh. xii. 12. ἀλλ' ὅμως Demosth. Poet. ἔμπης Ιλ. α. 562. ἔμπης Sophoc. tamen.

CORRESPONDENTES. μὲν δὲ quidem, verò Matt. ix. 37. post omnes dictiones. μὲν priori loco semel, δὲ posteriori sæpius adhæret: Aristoph. Plut. act. I. sc. ii. ver. 106. μὲν 107. δὲ, 108, 109, 110, 111. τε, τὲ que, que Ιλ. α. 544. τὲ, καὶ &, & Hebr. ii. 11. τὲ semel. καὶ sæpius ponitur, ὁ μὲν, ὁ δὲ Matt. iv. 38. τὸ μὲν, τὸ δὲ τὰ μὲν, τὰ δὲ Bud. τῇ μὲν, τῇ δὲ Aristot. τῆτο μὲν, τῆτε δὲ Demosth. πόλε μὲν, πόλε δὲ Bud. partim, partim. ἐκ μὲν τῶ ἐπὶ θάτερα ἐκ δὲ τῶ ἐπὶ θάτερα ἐπὶ τὰ δὲ μὲν, ἐπ' ἐκεῖνα δὲ, ἐπὶ θάτερα μὲν, ἐπὶ θάτερα δὲ Bud. ultra, citrà. μᾶλλον ἢ potius quàm Isocrat. πρὶν ἢ Act. vii. 2. prius quàm. μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ non solum, sed etiam Xenoph.

Vox quævis solet in formam transire rogandi;
Cum variante tono tamen, & cum dispare puncto.

Vestri. Cujus vestri? Pamphili. Pamphili? Ter. Andr.

*Est etiam, triplici à sensu, vox digna notatu,
Infinito, Inter -que -roganti, Reddi -que tivo;
Π, τ producant geminas præpōsta sequentes.*

ὅτι quando Luc. iv. 25. πότε quando? Matt. xxv. 39. τότε tunc Act. i. 12. ὅθεν unde Matt. xii. 44. πόθεν unde? Matt. xiii. 27. τόθεν inde Apol. Arg. ii. ὅθι ubi Od. ξ'. 73. πόθι ubi? Ιλ. ν'. 360. τόθι ibi. Od. δ. 239. ὁσάκις quoties 1 Cor. xi. 25. ποσάκις quoties? Matt. xxiii. 37. τοσάκις toties Anth. ἠνίκα quando 2 Cor. iii. 15. πηνίκα quando? Aristoph. τηνίκα tunc.

Forma Adjectivi tripla vult pari in ordine poni.

ὅσος quantus Apoc. xxi. 16. πόσος quantus? Luc. xv. 17. τόσος tantus Ιλ. β'. 120. οἷος qualis Matt. xxiv. 21. ποῖος qualis? Luc. v. 19. τοῖος talis Ιλ. γ'. 46. ἠλίκος quantus Aristot. πηλίκος quantus? Anth. Tetr. τηλίκος tantus. Plat. Apol.

SYNTAXIS.

REGULAT appositas Syntaxis congrua voces :

Pars est Concordantia ; parsque Regentia vocum.

Dicta triplex ; cùm sit tantùm Concordia duplex :
Et Verbum Substantivo unit, et Adjectivum.

Sic Regimen pariter duplex ; Casûsque, Modique est.

Nec solæ Partes, sed Particulæ quoque præstant
Officium Concordandi, officiumque Regendi.

CONCORDANTIA.

Reg. 1^a.

¹ Verbum, Personâ et Numero, cum nomine recto
Concordat : ² Genere, et numero, casuque cõhæret
Cum Substantivo Adjectivum ; uti mobile fixo :

³ Nec vinculum concors vocum interruptio solvit.

⁴ Prima solet Persona, secundaque sæpe fileri ; &
Tertia, si repetenda sit, ⁵ Articulusve sequatur :

⁶ Aut si vox facilè in verbi sit cognita sensu,

Nempe homines vel homo, vel ⁷ verbum Substantivum.

¹ Mons parturit, nascitur mus Adag. ² Mala mens, malus animus Ter.
³ Nemo saltat sobrius Cic. Rettulit Ajax esse Jovis pronepos Ovid. ⁴ Si dix-
eris, æstuo, sudat Juven. ⁵ Bene vixit, qui bene latuit Adag. i. e. ille. En
dextra, quem aiunt portare penates Virg. i. e. illius : ⁶ Ita prædicant Ter.
⁷ Homo bulla Adag. quot homines, tot sententiæ, Ter.

Reg. 2^a.

¹ Singula Græcismus Neutris pluralibus addit
Verba ; ² Duali itidem duo Singula Nomina verbo.

³ Unus, & ei³ cum Plurali numero ; ⁴ εἶνος. Primo,

Attica Syntaxis jungit ⁵ plurale duali,

⁶ Mascula fœmineis ; ⁷ recto cum nomine casum

Quintum. Adjectivi de more & Substantivum

¹ Substantivo addunt Græci, ³ raròque Latini.

² ἄκ ἀρετᾶ κακὰ Od. θ'. 329. ² διαστῆτην ἐρίσαντι Ἀτρείδης τε καὶ Ἀχιλλεύς Il. α'. 6. ³ viginti unus. εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἑμᾶντων 2 Reg. xxiv. 18. εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν Dan. x. 13. ⁴ ὀφθαλμῶν δυοῖν Aristot. τῷ δὲ ἔξιμεν Sophoc. ⁵ ἄμφω τέτω ἡμέρα Xenoph. φίλε τέκνον Il. χ'. 84. ⁶ ἵπποτα Νέτωρ Il. β'. 336. φίλος Μενέλαε Il. δ'. 189. ⁷ ὕβριν ἀνέγρα τμήσομαι Hesiod. ⁸ ficus anus Plin. i. e. annosa.

Reg. 3^{is}.

¹ Personâ & genere Articulus numeroque Relatus

Cum Substantivo concordat, clausula quod dat

Anteïens : ² quo sit casu at sua clausula monstrat.

Interdum ³ ligat Articulus sibi Substantivum.

⁴ Hic propius notat è binis, distantius Ille.

⁵ Græca sui casum Syntaxis Substantivi,

Quod præit, Articulo apponit ; neque rarior usu.

Præpositivus ò voci, cui præfigitur, affert

⁶ Emphasin ; & ponit ⁷ discrimen ; obitque ⁸ relati

Nominis officium ; & ⁹ textum Syntaxeòs ornat.

Subnuit & ¹⁰ rem, & ¹¹ personam sine nomine creber,

Quin, cum præposito & casu, pro ¹² nomine servit.

Respondet ¹³ voci hic ò μὲν, ille ò δὲ, Græca Latina.

¹⁴ Casus si recti duo verbo utrinque cohærent,

Præditus articulo præit, & postponitur orbus.

¹ Jovis stella, quæ dicitur Phaëton Cic. ² Nymphæ, cum quibus illa cho-

ros agitabat Virg. ³ populo ut placerent, quas fecisset fabulas. Eunuchum

quem dedisti nobis, quantas turbas dedit ! Ter. ⁴ Agricolaë contra-

rium est pastoris propositum ; ille fructum è terrâ sperat, hic è pecore

Columel. ⁵ μνημονεύετε τῷ λόγῳ ἢ εἰπον Joh. xv. 20. ⁶ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λό-

γος Joh. i. 1. ἰγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς Joh. x. 11. ⁷ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς

Matt. iii. 1. ⁸ Ἰάκωβος ὁ τῷ Ἀλφαίῳ Matt. x. 3. ⁹ δεσφάσας εὐρησομεν τὰς

τε τῶν σπυδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φαβλῶν διανοίας Isocrat. ¹⁰ τὰ τῷ Θεῷ

καὶ τὰ τῷ Καίσαρος Matt. xxii. 21. ¹¹ τὰδε λέγει ὁ Ἀρχὴν Apoc. iii. 14.

¹² πρὸς τὰς ἐπερ Μάρθῶν καὶ Μαρτίαν Joh. xi. 19. ¹³ οἱ μὲν τὸς φίλους παρα-

όλους μόνον τιμῶσιν, οἱ δὲ καὶ μακρὰν ἀπόστασιν ἀγαπῶσι Isocrat. ¹⁴ θεὸς ἦν ὁ

λόγος Joh. i. 1.

Reg.

Reg. 4^a.

¹ Neutrum Adjectivum, ² sermonis clausula, vel vox
³ Technica, ⁴ flekti & nescia, vel modus ⁵ Infinitus,
 Vim Substantivi similem consciscit & usum :

⁶ *Queis Græci Articulum soliti præponere neutrum.*

Immò omnis generis legitur sine Substantivo
 Sæpe ⁷ Adjectivum, supplente vocabula sensu.

Si verbum excipias titulo sub nominis uno
 Syntaxis censet, quicquid variabile casu est.

² Omnia Cæsar erat Lucan. quantum nūmmorum, tantum fidei Juv. ⁶ à
 cælo descendit Γενῶθι σεαυτῶν Juv. ³ Arma, virum, nonne hoc spumofum?
 Perf. ⁴ Clarum mane fenestras intrat. Euge excute totum Perf. ⁵ Scire
 tuum nihil est Perf. ⁶ τὰ κρυπτά τῆς καρδίας I Cor. xiv. 15. τὸδ' ὑμεῖς
 ὅταν εἴπω Demosth. ⁷ Amicus alter idem Adag. rari quippe boni Juv.
 jam defecisset calda ministros Mart. ψυχρῶ ποτῆριον Matt. x. 42.

Reg. 5^a.

¹ Substantiva rei ejusdem; & ² vox quæ rogat, & quæ
 Respondet; pariter casu nectuntur in uno.

³ Mutat responsi interdum altera regula casum.

⁴ Quæstio per eujum, Genitivo solvitur; ⁵ at si
 Facta per obliquum eujus; meus, & tuus, & quot
 Talia, redduntur vocis, cui propria, casu.

⁶ Verbum aliquod quoties, ⁷ Adjectivumve locatur
 Inter Substantiva, quibus Numerusve, Genusve
 Diversum est; rectè utrumvis concordat utrivis.

⁸ In possessivis sua primitiva latescunt
 Sæpius; adjectiva quibus collata ligantur.

⁹ Passio, vel Substantivi Pronominis usus.

Usque mei, &c. tantum; ¹⁰ possessio sed meus, &c. optat.

¹¹ Iste frequens vituperii nota, laudis & ille est.

¹² Post idem veniunt ac, qui, atque, Latiniùs: haud cum.

¹³ *Vult communi usu Pronomen Possessivum*

In Primitivi Genitivum vertere Graius.

¹⁴ Possessivo usus, vice Principis, optimus Auctor.

¹ Marcus Tullius Cicero Consul Cic. Facio te Deum Ter. quem Regem constituerat Cæs. Victorem appellat Acestem Virg. ² quid meritus es? crucem. annon dixi? dixisti Ter. ³ quanti stetit? multis minis Plaut. ⁴ cujum pecus? Ægonis Virg. ⁵ cujus codex? meus noster, &c. ⁶ quid nisi vota supersunt? Ovid. ⁷ animal plenum rationis, quem dixere hominem. Cic. paupertas onus visum est Ter. ⁸ nostros vidisti fientis ocellos Ovid. laudabant meas fortunas qui haberem Ter. vestrâ, qui dixisti, hoc maximè interest Cic. mea unius opera, meum solius peccatum, voluntati vestræ omnium parèd Cic. ⁹ cæcus amor sui Hor. ¹⁰ quisque suæ faber fortunæ Hor. ¹¹ istum æmulum pellito Ter. Tu Maximus ille es Virg. ¹² animus erga te idem est ac fuit Ter. idem est qui fuit Cic. idem animus nunc atque olim Plaut. ¹³ Πάτερ ἡμῶν. Matt. vi. 9. ¹⁴ Armâ Dei Vulcania i. e. Vulcani Virg. ut faciliè scires desiderio id fieri tuo, i. e. tui Ter. τὸ σὸν μῶνις δάσημα Soph. Νειροζή κατὰ τὴ Πυλινεῖος βασιλῆος 1λ. β'. 54.

REGIMEN.

Reg. 1^a. Nominativi.

¹ Verba regunt Rectum Passivo prædita sensu.

¹ Ira est furor Hor. ² cur ego salutor Poeta Hor. ego incedo Regina Virg.

Reg. 2^a. Accusativi.

Proprius Activis ¹ Accusativus adhæret.

Nonnullis quartum Persona reduplicat, & Res :

Qualia verba ² rogo, ³ doceo, ⁴ induo, & ⁵ exuo, ⁶ celo.

⁷ Ex duplici Activo adsciscunt Passiva remotum.

⁸ Hoc, quod, id, unum, & plura solent neutralia, verbis Cum quovis socio, superaddi hærentia, casu.

⁹ Cognato accipiunt quartum Neutralia sensu.

¹⁰ Juro sibi quartum, per quem juratur, adoptat.

Omnia casu effert quarto ferè verba Vetustas ;

Ut ¹¹ potior, ¹² vescor, ¹³ fungor, sic ¹⁴ utor, ¹⁵ adolor,

Et ¹⁶ parco, et ¹⁷ noceo: Comædi his plura ministrant.

¹⁸ Dico, vel ¹⁹ facio, quartum, cum voce notanti
Vel benè vel malè, seu Res seu Persona sit, optat.

¹ Veritas odium parit Ter. ² posce Deos Veniam Virg. ³ cur te literas doceo? Cic. ⁴ induit se calceos. ⁵ quos prius exuerat Ter. ⁶ celo te hanc rem Ter. ⁷ rogatur sententiam Cic. doceri motus Ionicos Hor. ⁸ hoc unum vos oro. quod te obtestor. id operam do Ter. ⁹ Bacchanalia vivunt.

i. e. vitam Bacchantium Juv. olet lucernam, i. e. odorem lucernæ Adag.
¹⁰ juro Deos Mart. ὀρκίζω ὑμᾶς κύριον 1 Theff. v. 27. ¹¹ potiri commoda
 Ter. ¹² vesci lauros Prop. ¹³ fungi officium. ¹⁴ abuti operam Ter.
¹⁵ adulari furem Col. ¹⁶ parcere pecuniam. ¹⁷ nocere hominem Plaut.
¹⁸ ἀπόντα κακῶς λέγειν, παρόντα καλῶς Epig. ¹⁹ τὸς μισῶντας καλῶς ποιεῖν
 Matt. v. 44.

Reg. 3^a. Genitivi.

Memb. 1. post Substantivum.

¹ Nomina si duo concurrant in dispare sensu,
 Posterius solet in casu servire secundo.

Subsequitur ² duplex Genitivus duplici sensu.

Nomen amat, cui nexa ³ Relatio, sæpe Dativum.

Quin & Sum, si subnuitur ⁴ possessio, vel si
⁵ Officium, sibi vult casum sociare secundum.

⁶ Hesperidum mala Adag. ⁷ quæ fit querela hominum frontis tuæ Cic. ⁸ Ur-
 bi pater. Lucan. ⁹ me Pompeii esse scis Cic. ¹⁰ Adolescentis est Cis.

Mem. 2. post Adjectivum.

¹ Adjectiva suum Pluralia Substantivum

In casu quandoque volunt variare secundo.

Gignendi inducunt casum Adjectiva ² timoris,

³ Notitiæ, & ⁴ desiderii, & queis ⁵ cura notatur,

⁶ In-que-nocentia, ⁷ parsi-que-monia, queisve ⁸ potestas,

Queisve ⁹ memoria: quæque his sunt contraria dictis.

¹⁰ Part'cipium, si sumatur pro nomine, casum

Ignotum verbo, Genitivum rite gubernat:

Part'cipium Actûs sensu: habitûs, constructile nomen.

Adjectivum & in ¹¹-ax; ¹² partitivèque recepta

Nomina, uti ¹³numerale, ¹⁴gradus duo com-que-parandi:

Vox etenim partis Genitivum totius effert.

Græca pares casus; item ¹⁵-ικὸς vel ¹⁶-τήριος οἰμάντ.)

¹ Nigræ lanarum Plin. σπεδαῖσι τῶν γυνέων Isoc. ² Timidus Deorum Ovid.
 impavidus sui Claud. ³ gnarus rei-publicæ, ignarus officii Cic. ⁴ cupidus
 pacis Hor. fastidiosus literarum Cic. ⁵ studiosus eloquentiæ Quint. neg-
 ligens

ligens amicorum Tac. ⁶ integer vitæ Hor. avaritiæ reus Cic. ⁷ æris sui parcus, alieni prodigus Sall. ⁸ sui potens, iræ impotens Liv. ⁹ memor sui, meriti non immemor Virg. ¹⁰ fugitans lites, i. e. nunc fugit : litium Ter. i. e. semper. patiens inediæ Sallust. ¹¹ tempus edax rerum Ovid. ¹² quisquis Deorum Ovid. ¹³ sapientum Octavus Hor. ¹⁴ major juvenum Hor. placidissime Somne Deorum Ovid. ¹⁵ φρεῶν ποιητικὸς Anthol. ¹⁶ εὐχαι λυτήρια δειμάτων Aristot.

Memb. 3. post Verbum.

¹ Junge rei monitæ Genitivo verba monendi :
Verba etiam, quibus est vehemens affectio mentis ;
Ut ² vereor, ³ fastidio, ⁴ misereor, ⁵ miseresco.
Plura, quibus ratio reatrix inclusa filetur.

⁶ *Sensus verba ligat Syntaxis Græca secundo ;*
⁷ *Impropiè quarto, ⁸ propriè sed verba videndi.*
Hæc ; ⁹ parco, ¹⁰ excello, ¹¹ incipio, ¹² appeto, ¹³ desino,
¹⁴ sedo,
¹⁵ *Impero, ¹⁶ differo. ¹⁷ disto, ¹⁸ deerro ; pluraque casu*
Græcè freta secundo : ¹⁹ participoque Latinè.

¹ Adversæ res admonent religionum Liv. ² neque hujus non sis veritus for-
minæ Ter. ³ fastidit mei Plaut. ⁴ miserere laborum. ⁵ miserescite regis
Virg. ⁶ αἰσθάνομαι ψόφῃ Aristoph. ἤκιστα φωνῆς Act. xxii. 7. ὄσφραίνονται
οἶνθ Anth. ἰχθύων μὴ γυίεσθαι Pythag. γυναικὸς μὴ ἀπτεσθαι 1 Cor. vii. 1.
ἔδεις πώποτε Σωκράτης ἔδεν ἀσεβῆς; πρᾶξιοντος εἶδεν Xenoph. ἦσθελο τὸ πρᾶγμα
Demosth. ἠκιστὰ φωνῆν Act. xxvi. 14. ὄσφραίνεσαι κρείας Aristoph. ἐγευσάλο τὸ
ἔδωρ Joh. ii. 9. καθάπτελο θῆρον Ἄρηα Il. ó. 127. ἰδίῳ τὸν θάνατον Luc. ii.
26. ⁹ φείδεο σίτη Hesioid. ¹⁰ Παλαμῆδης ὑπερέσχε τῶν ἐφ' ἑαυτῷ σοφίᾳ Xen.
¹¹ ἀρχομαι λόγῳ Demosth. ¹² εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρεγέσθαι 1 Tim. iii. 1. ¹³ πεί-
παύσαι ἀμαρτίας 1 Pet. iv. 1. λῆγ' ἐρίδος Il. á. 210. ¹⁴ παύω σι τῆς ὕβρεως
Isocrat. ¹⁵ ἀρχοῖν τῶν ἰδίων Marc. x. 42. ¹⁶ ἀσπερ ἀστὲρες διαφέρει 1 Cor. xv.
41. ¹⁷ δέχει τῆς ἡπιέρῃ Thuc. ¹⁸ διαμαρτάνω τῆς ὀδῆ Thuc. ¹⁹ servum
sui participat consilii Plaut.

Reg. 4^a. Dativi.

Multa Dativum optant, quibus est aliquid vel 'ademp-
tum

¹ Collatumve; subest quæis significata ² voluptas,

⁴ Utilitas,

⁴Utilitas, ⁵bonitas, ⁶favor, ⁷auxilium, ⁸unio, queis ⁹fiducia, ¹⁰com-que-paratio, & ¹¹iracundia, ¹²pugna, ¹³Imperium, ¹⁴vicinia, & ¹⁵æquiparatio, & ¹⁶aptitudo, & ¹⁷declaratio: vel contraria sensu.

Quartum pauca; ¹⁸rego, ¹⁹juvo, ²⁰lædo, offendo, ²¹guberno.

Verba Dativo hærent sensum referentia ²²dandi; ut ²³Debeo, ²⁴solvo: vel ²⁵dicendi; ²⁶blandior, ²⁷opto. ²⁸Plura notæ alterius, ratio quæ monstrat & usus.

¹Mihi & tibi aliis dempseris molestiam Ter. ²mihî nec feritur nec metitur Plaut. uxori nubere nolo Mart. ³non displicuisse meretur, festinat Cæsar, qui placuisse tibi Mart. ⁴cibus utilis ægro, Neve mihî noceat, quod vobis semper, Achivi, Profuit ingenium Ovid. ⁵sis bonus tuis Virg. ingenio fama maligna Ovid. ⁶æqua Venus Teucris, Pallas iniqua fuit Ovid. ⁷opitulari rei-publicæ Cic. damnosus pecori Ovid. ⁸humano capiti cervicem jungere equinam Hor. ne vita orationi dissentiat Cic. ⁹fidere nocti Virg. prudentiæ diffidere Cic. ¹⁰parem verbis vitam Cic. fortuna impar animo Ovid. ¹¹hominibus irasci Cic. peccanti mitis Stat. ¹²pugnare amori Virg. num tali viro pacatus? Cic. ¹³ego met mihî imperavi Ter. cupiditatibus fervire Cic. ¹⁴falsa veris finitima Cic. ministerio sceleris me removi Ovid. ¹⁵æqualis dactylo spondæus Cic. paulum sepultæ distat inertiae celata virtus Hor. ¹⁶ô hominem mihî semper aptum! Cic. ¹⁷aperi nobis ænigma Plaut. nolo vobis claudî commodum Ter. ¹⁸regere populos. ¹⁹audentes fortuna juvat Virg. ²⁰numina læsit Ovid. offendunt Jovem Mart. ²¹gubernare orbem Cic. ²²do tibi Naumachiam Mart. tibi mitto salutem Ovid. ²³vitam tibi debeo Ovid. ²⁴funeri paterno justa solvere Cic. ²⁵dic mihî, Musa, virum Her. ²⁶tibi blandior uni Ovid. ²⁷vovere Deo Liv. ²⁸id quod antea petenti denegaverat, ultro pollicebatur Cic. fortunæ laqueum mandare Juven. fructus non respondet labori Ovid. literas tibi fero Plaut. rus tibi vendo tuum Mart. parcere subjectis Virg.

Vocibus annectit ¹ratio Passiva Dativum; Sic quæ proveniunt à Verbis, in ²-bilis & ³-dus: *Græcorum pariter finales in* ⁴-τέον & ⁵-τός.

⁶Verbum Sum, sensu quoties effertur habendi, Junge Dativo; & si ⁷laudi ⁸probrove ligetur. ⁹Lucro vel ¹⁰damno, gaudet geminare Dativum.

Sic

Sic ¹¹ habeo, ¹² duco, ¹³ do, ¹⁴ verito: Plura leguntur.

¹⁵ Pronomen casu inferitur sine lege Dativo.

¹ Honeſta bonis petuntur Cic. ² flebilis omnibus, nulli flebilior, quàm tibi Hor. ³ ſpectandæ vobis an exigendæ fabulæ Ter. ⁴ βαδισίον μοι Plut. ⁵ ζητητον ἀνθρώποις Sophoc. ⁶ eſt mihi domi pater, cui nunc cognomen Iulo Virg. ⁷ id ſibi an laudi putat fore? ⁸ ea res mihi infamiæ eſt Ter. ⁹ ſapienti lucro eſt ſumptus Plaut. ¹⁰ exitio eſt mare nautis Hor. ¹¹ me tibi habes deſpicatui Plaut. ¹² laudine an vitio duci factum oporteat Ter. ¹³ veritus ne ſibi crimini daretur Cic. ¹⁴ timuit ne ſibi quis vitio verteret Hor. ¹⁵ ſuo ſibi hunc jugulo gladio Ter.

Reg. 5^a. Ablativi.

¹ Inſtrumentum optat ſibi ſextum, et ² cauſa, ³ modusque:

⁴ Quali-que-tas, ⁵ pretiumque, ⁶ exceſſus, & indita ⁷ forma, Circumſtantia item ⁸ Perſonam quæ notat, aut ⁹ Rem.

¹⁰ A nullâ Subſtantivum ſi voce regatur,

Cum participio ſe ponit in Ablativo.

¹¹ Part'icipio interdum excluſo, ¹² vel Subſtantivo:

¹³ Congruit et verbo perſona, reſpoſtaque ſexto eſt.

¹⁴ Poſeit, dempto quam, Gradus is, qui Comparat: &

¹⁵ Nascendi, ſextum vocis quæ proxima caſum. (vox Vox ¹⁶ tripla ſe Graduum in Syntaxi mutua ponit.

Regula, pro caſu ¹⁷ abſo-que-luto, ¹⁸ com-que-parato, Caſu & ¹⁹ nascendi, genitivum Græca gubernat. (²⁰ lætor,

²¹ Uſus, ²² opus, ²³ fungor. ²⁴ fruor, ²⁵ utor, ²⁶ gaudeo,

²⁷ Nitor, ²⁸ gloriior; hæc & ²⁹ plura regentia ſextum.

¹ Digito compeſce labellum Juv. ² trepidare metu Virg. ³ celeritate geſtum eſt Cic. ⁴ homo ornatiffimus loco, ordine, virtute, ingenio, nomine Cic.

⁵ ſtetit multo ſanguine, centum talentis Liv. ⁶ quanto doctior, tanto ſubmiſſior Cic. ⁷ bonâ formâ Ter. ⁸ major natu Ter. ⁹ conſilia primâ ſpecie læta, tractatu dura; eventu triſtia Liv. ¹⁰ ſape, premente Deo, fert Deus alter opem Ovid. ¹¹ nil deſperandum eſt Teucro duce, et auſpice Teucro Hor. ἐμὲ μόνως Sophoc. ¹² ἀποθανόντος Rom. vii. 6. ὕσαντος Aristot. ¹³ te volente, miſiſti Quint. te vidente, vides Plaut. ¹⁴ tunica pallio propior Ter.

¹⁵ patre certo naſci Cic. ¹⁶ καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἢ ζῆν ἀθλίας Menand. μεγάλως με ζῆν Joh. i. 15. ὁ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ Luc. vii. 28. μεγάλη ἐντολή Matt. xxii. 38. ¹⁷ ἐκκληθέντος τῷ δαίμονι ἐλάλησεν ὁ κωφός Matt. ix. 33.

¹⁸ κρείσσων ἀντὶ μακρόθεμος τῷ ἰσχυρῷ Prov. xiv. 32. ¹⁹ Τελαμῶνος ἐγενήθη ὁ Αἴας Ilocr. ²⁰ nunc viribus usus. ²¹ nunc animis opus Virg. ²² fungor munere Cæs. ²³ fruor ingenio Ter. ²⁴ uti foro Ter. ²⁵ sanguine gaudere Ovid. ²⁶ lætari sec'lo Virg. ²⁷ spe nitor Cic. ²⁸ gloriari nominibus veterum Cic. ²⁹ non me dignor honore Virg. viri apud majores nostros ob virtutem honore dignati sunt. Cic.

Regimen Casuum Variorum.

Reg. 6^a. Accusativi vel Genitivi.

¹ Verba obliviscor, ² mæmini, ³ fimilique notatu Cætera, quartum aliquando regunt, aliquando secundum.

¹ Oblitus sum mei Ter. obliviscere Graios Virg. ² dulce est meminisse laborum Virg. numeros memini Virg. ³ recorder meriti; triumphos Cic.

¹ Sortior, ² accuso, ³ damno, ⁴ absolvo, ⁵ impleo, ⁶ privo, ⁷ Consequor, & ⁸ fruor, & ⁹ contemno, ¹⁰ negligo, ¹¹ curo, ¹² Miror, sæpe secundum, aliquando regentia quartum.

¹ Ἐλαχε ἡμιλίην Dem. ἴδραν Aristot. ² κατηγορῶ σπειραμένων Xen. ψεύδος Dem. ³ καταβινώσκειν φόνε Lys. θάνατον Ilocr. ⁴ συγχωρῶ ἀμαρτήματος Lucian. ἀμάξιμα Dem. ⁵ πλῆθω καρπῶν Phocyl. ἡδονήν Soph. ⁶ ἀποστρεφῆν ἀγαθῶν Xen. χρέματα Ilocr. ⁷ τυχεῖν σωτηρίας 2 Tim. ii. 10. τάδε Eurip. ⁸ ἀπολαύειν παρῆντων Ilocr. περισσούξῃσι Theophr. ⁹ ὀλιγωρεῖν παιδείας Heb. xii. 5. ἴχθυσιν Aristot. ¹⁰ ἀμελεῖν αὐτῶν Heb. viii. 9. ὑμᾶς 2 Pet. i. 12. ¹¹ ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶ Luc. x. 34. τοιαῦτα Xenoph. ¹² θαυμάζω τῶν δυναστευόντων Ilocr. ἰθαύμασι αὐτὸν Luc. 9.

Dativi vel Genitivi.

His ¹ similis, ² proprius, ³ communis, ⁴ dissimilisque, Et ⁵ contrarius, adde Dativum, aliquando secundum.

¹ Non lac lacti similis, quam hic tui, tuque hujus Plaut. ² tempus mihi proprium. libertas propria humani generis Cic. ³ mare commune omnibus Plaut. commune est omnium artium Cic. ⁴ suo generi dissimilis Sen. dissimilis sui Cic. ⁵ voluptas honestati contraria, vitia virtutum contraria Cic.

Ablativi vel Genitivi.

¹ Laus vult & ² vituperium se jungere sexto: Communi tamen ambo solent gaudere ³ secundo.

⁴ Rariùs & quarto Graii, plerumque secundo.

¹ Homo antiquâ virtute Ter. ² es nulla fide Cic. ³ Lentulum eximiâ spe, summæ virtutis adolescentem Cic. ⁴ ἀντὶ μεγάλης ἀρετῆς, γυνὴ ἀχαλίνου σώματος, κόρη ἀμήκαρδι τι κάλλος Heliodor. p. 135.

Hoc genus ¹accuso, ²absolvo, ³damnove, secundum
Admittunt culpæ aut pœnæ; ⁴generalius & cum
Sit nomen sceleris, sexto conceditur uti.

⁵Copia queis inerit, contrà vel ⁶inopia, casum
Sextum sæpius illa præoptant, illa secundum:
Quin ambos in utrisque regendos suggerit usus.

⁷Passio si Verbo suberit, casum addere sextum
Præpositi solet Elleipsis, causæque secundum.

⁸Æstimo, ⁹vendo, emo, ¹⁰consto, ¹¹habeo, ¹²similisque
farinæ

Plura, solent casum sibi conciliare secundum
Sæpius Adjectivi, sextum Substantivi.

¹³Dignus, et ¹⁴indignus, ¹⁵potiorque, adsciscere sextum
Præcipuè cupiunt, non averfata secundum.

¹Accusare conjurationis; criminibus Cic. in simulo avaritiæ Ter. criminibus
Ovid. ²absolvere injuriarum Cic. suspicione Liv. ³condemnat sceleris
generum suum. condemnabo eodem te crimine Cic. damnatus laboris Hor.
mortalitate Senec. capite Cic. ⁴Milo scelere solutus est Cic. ⁵divitiis
abundat Ter. lactis abundo Virg. plenus honoribus Plin. plenus rimarum
Ter. ⁶eget auxilio Ovid. indigeo patris Ter. curis vacuus Cic. tempus
vacuum laboris Ter. ⁷animo angor, animis pendemus Cic. animi se an-
gebat Ter. animi pendeo Cic. lætor malorum, miror justitiæ. ⁸æstimo
magni Cic. flocci Plaut. unius assis Catul. tribus denariis Cic. ⁹vendere
pluris Hor. auro Virg. emo pluris Juv. denario Cic. vili. Plaut. ¹⁰constat
minoris Cic. auro Plaut. ¹¹habere pensi Tacit. odio Plaut. ¹²licet pluris
Hor. parvo pretio Mart. facio maximi; flocci Ter. duco parvi, puto
magni Cic. parvi curo, æqui consulo Ter. ¹³dignum laude virum Musa
vetat mori Hor. suscipe cæram dignissimam tuæ virtutis Cic. ¹⁴indignus
genere Ter. avorum Virg. ¹⁵potiri sceptris Virg. rerum Cic.

Dativi vel Accusativi.

¹Quartum pauca regunt, usu meliore Dativum:

²Præque Dativo etiam quartum sibi plura requirunt.

³Multa suos casus variant, variantia sensum.

⁴Nonnunquam alterno ludit Constructio casu:

Sumit cum quarto personæ res sibi sextum:

Cumque rei quarto recipit persona Dativum.

Ecce breves tabulas, facile est augere repertis.

- ¹ Indulgeo peccatis Cic. me Ter. Mederi vulneribus Cic. res adversas Ter. medicari senibus, ictum Virg. Suadet mihi. me Cic. Deficiunt nobis tela Cæs. me solatia Cic.
- ² Curare aliena Ter. alienis Plaut. Habitare sylvas. vallibus Virg. donec te jussero Plaut. jubet Hispanis Claud. Deus maria moderatur. moderari animo Cic. Plaudo victorem Stat. mihi Hor. Precari Deos Cic. pessimo Plaut. Sequi gratiam Cæs. mœror voluptati sequitur Plaut. Temperare iras Virg. linguæ Plaut.
- ³ Æmulari diligentiam Ter. i. e. imitari. æmulari veteribus Quint. i. e. invidere. Auscultare populum Catul. i. e. audire. auscultare seni Ter. i. e. obedire. Consulere oracula Ovid. i. e. scitari, consulere pudori Cic. i. e. consilium adhibere. Manet omnes una nōx Hor. i. e. expectat. promissis manere Virg. i. e. constare. Solvere nodum Hor. i. e. dissolvere. solvere justa funeri, i. e. persolvere. studere literas Cic. i. e. addiscere. studere Cætilinæ Cic. *vel* novis rebus Cæs. i. e. favere. Timeo minas Ter. i. e. ne lædant. timeo vitæ Ter. i. e. ne lædatur. Veretur patrem ut Deum Cic. i. e. veneratur. mihi verebamini Cic. i. e. ne quid sit mali. Ne hostes quidem sepulturam invident Tac. i. e. negant. honori alicujus invidere Cic. i. e. malè velle. Convenire Pamphilum Ter. i. e. adire. posterius priori non convenit Cic. i. e. non congruit. Præstare officium Cic. i. e. facere. homo homini quid præstat? Ter. i. e. præcellit. Prospicere futura, i. e. prævidere. prospicere patriæ Cic. i. e. curam adhibere. Sufficit humorem tellus Virg. i. e. suppeditat. animus sufficit malis, i. e. par est. Vacare Philosophiæ Cic. i. e. dare operam. vacare culpâ Cic. i. e. carere.
- ⁴ Parmenonem salute impertit Gnatho. Ter. impertit tibi salutem Cic. Donat Gallos civitate Cic. prædam militibus Cæs. Levo me Ægritudine Cic. paupertatem matri Plaut. Abjudicare se vita Plaut. libertatem sibi Cic. Intercludere inimicos comœtibus Cæs. comœatum inimicis Plaut. Induere se veste Ter. sibi vestem Plaut. Interdico tibi aquâ Liv. fœminis usum purpuræ Liv.

Non omnes voces data per præcepta reguntur :
Copia sed linguæ vario contextilis usu est.

Exuere se animâ Sen. parcus comitatu Plin. compos animo Sallust. nostram vicem ne irascare Liv. fidere terrâ Virg.

Contra regulas suprâ datas. pag. 200, 201, 202; 203.

*Tres casus regere*¹ Imperium. *tres*² Copia, *tresque*³ Causâ, ⁴ Instrumentum, ⁵ Pretiumque, ⁶ Modisque jubentur. *Tres alia* ⁷addiscunt saltem haud ignota Poetis.

¹ Καδμείων ἦνασσι Ὀδ. λ'. 275. Μυρμιδόνεσσι Ἴλ. á. 180. Ζεὺς παντ' ἀνάσσει Eurip. ² πλεῖεμαι γαρῶς 2 Tim. i. 4. τῆ παρακλήσει 2 Cor. viii. 4. τὴν ἐπιγνωσιν Col. i. 9. ³ Ἑλλάδος γένω Euripid. τίθνηκεν ἀποπληγία Herodian. Ὅς γὰρ αἰσχυρῆθ' με καὶ τῆς λόγου ἐμῆς Luc. ix. 26. ⁴ Λόγου δις τόπον μ' ἐπέφισας Euripid. Ἀγγυρέαις λόγχαϊσι μάχῃ, &c. Oraculi responsum. Κολ.

λέγειον ἔχουσιν τὰς ὀφθαλμοὺς, Apocal. iii. 18. ⁵ Ἀγοράσωμεν διακοσίων δηνά-
 ριον ἄρτε: Marc. vi. 37. ἢ φθα τοῖς, ἀργυρίω, ἢ χρυσίω, ἰλυτρώθητε 1 Pet. i.
 v. 18. Τάλαντον δύναται μᾶς ξ'. Suid. ⁶ Πρωτεύειν τῆς ἀρετῆς Xenoph.
 Ηῦσαι πολλῶ τὴν ὁδοποιεῖαν τάχῃ Herodian. Βίαι δὲ δράσης μηδὲν Euripid.
⁷ Ἐβόσκαίνε αὐτῆ Lucian. τοῖς σοφισταῖς Philostrat. τὸν περυσήκορτα Liban.
 Μίσημαι ὄμω Thucyd. κραιγιήτοις Ὀδ. π'. 115. τίνα Xenoph. Μετίχω
 ἔβουκας 1 Cor. ix. 12. τῷ οἰκῆσαι Thucyd. τὰς πλεγάς Aristoph.
 Alienus salutis Lucret. arti oratorix Quint. majestate Cic. Erubescere
 fortune Curt. malis Ovid. preces Claud.

Regimen Nominum Specialium.

Reg. 7^a.

Temporis; & Partis; Spatiique; Urbisque character
 Diverso exprimitur casu: nec simplice sensu.

Construitur sexto, ¹ pars Temporis; & ² mora quarto.
 Quando Id? sexto: quam-que-diu? casu affere quarto.

³ Alterutro in sensu legitur sed casus utervis.

⁴ *Temporis adsciscit casum pars Græca secundum.*

¹ Nocte latent mendæ Ovid. ² tercentum totos regnabitur annos Virg.
³ quem ego toto non vidi die Ter. noctes atque dies patet atri janua
 Ditis Virg. abhinc annis quindecim Cic. abhinc annos quindecim Ter.

⁴ ἦλθε νυκτὸς Joh. iii. 2. προσμένει νυκτὸς καὶ ἡμέρας 1 Tim. v. 5.

Nomen partis amat ¹ sextum agnoscitque ² secundum.

Passivâ cum voce frequenter ³ quartus adhæret,

Si saltem est affectio, vel si læsio partis.

⁴ Quartum, uti pars, etiam subjecto adjuncta capeffunt.

¹ Crine ruber, niger ore, brevis pede, lumine læsus Mart. ² discrucior
 animi Ter. ³ laniata comas. nuda pedem Ovid. ⁴ flores inscripti no-
 mina Regum. picti scuta Labici Virg.

¹ Quinetiam Mensura rei, ² Spatiumve cohæret

In quarto, aut sexto casu, interdumque secundo.

¹ A rellâ conscientîâ transversum unguem non oportet discedere Cic. afferes
 septem pedibus elati. area lata pedum denum Columel. ² abesse unius
 diei Cic. viginti dierum itinere Plin.

Urbis vox, ubi fixa Quies est, Propria, formæ

Si fuerit nomen ¹ primæ, formæve ² secundæ,

Pone secundo in casu: sin ³ plurale, dativo:

Nomen ⁴ tertiæ & in sexto, pariterque dativo.

¹ Unde venit sexto; ⁶ quo tendit Motio, quarto.

⁷ *Ad locum*; ² *In*, ⁹ *Aque loco, si sit motusve quiesve*; *Græcè, Præposito usus, Particulæve locali est.*

¹ Quid Romæ faciam? Juv. ² habitabat Rhodi, Ter. ³ regnavit Amyclis; Virg. ⁴ esse Babylone, Tiburi, Cic. ⁵ Latino. ⁶ Romam advolavi. Cic. ⁷ Ἦλθον εἰς Πέρσιν, Act. xlii. 13. ⁸ Ἀθήναζε, Plat. ἄλλοπόδε Ἰλ. α. 221. ⁹ ἦσθένει ἐν Καπριναῖμ, Joh. iv. 46. κἀφῆσεν εἰς Καπριναῖμ, Matt. iv. 13. ¹⁰ Ἀθήνησι, Athen. ¹¹ κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολυμῶν, Act. xi. 27. Οἰκαλιῆθεν, Il. β. κατάλογ. 103.

¹ Rus, ² ruri vel ³ rure, ⁴ domi, ceu Propria, casu Ponuntur simili; queis passim ⁵ plura ministrat Præpositi Elleipsis; vel verbi Motio rectrix.

¹ Rus ibo, Ter. ² ruri esse, Cic. ³ rure far modicum, Pers. venire rure, Ter. ⁴ ego domi ero, Ter. ite domum, Virg. ⁵ cedere loco, Hor. terræ pro-
cumbere, Ovid. speluncam deveniunt, Virg.

Nomen Temporis aut Loci amat coalescere sensu Particulis simili, in casu sociale secundo;
Ut tunc temporis, huc vicinæ, ubique locorum.

Justin.

Ter.

Cic.

Pri-que-die, prostri-que-die, numerusque diurnus, Casu præcedit sexto stata tempora Romæ;
Nempe diem; & Nonas, Idusque omnesque Calendas, Casu postpositas quarto, casuve secundo.

*Quarto ut * Nonarum, aut quarto fas dicere * Nonas.*

* Cicero.

Pridie ejus diei. postridie ejus diei. pridie nonas, Cic. postridie Idus, Liv.

Regimen Modi Infinitivi:

Reg. 8^a.

Subsequitur post ¹ Verbum aliud Modus Infinitus, Vel ² Passivum Adjectivum, ³ à verbisve profectum. Cum ⁴ Quarto præunte: regit sed quando Dativum Anteiens verbum, haud similem Modus ⁵ [esse] recusat.

Vult Modus Infinitus in ⁶ ut causale resolvi, Inque ⁷ quòd ostensivum, fit Modus & Finitus.

⁸ Crebrò Mandantis vice fungitur Infinitus :

⁹ Crebrò Nominis ; Articulusque præit, nota casûs.

¹⁰ Præposito omni inservit : ¹¹ Sin tria juncta cõbunt, Præpositum, casus Quartus, modus Infinitus ;

Redditur Adverbium, Rectus, Modus & Finitus.

In Participium transit post verba ¹² recordor,

¹³ Sin'io, ¹⁴ persisto, ¹⁵ incipio, ¹⁶ scio, ¹⁷ desino, ¹⁸ monstro.

¹ Mentiri nescio, Juv. ² dignus amari, Virg. ³ audax perpeti, Hor. ⁴ Jubeo te salvere, Ter. ⁵ nobis non licet esse tam disertis, Mart. vobis expedit esse bonis, Ter. ⁶ causa me monet ut faciam, Ter. vel facere. ⁷ scio quod filius amet, Plaut. vel filium amare. ⁸ *ψυδρα μη βάζειν*, &c. Phocyl. ⁹ *τὸ ἐρᾶν γυνεῖα* ¹⁰ *εἰ τὲ ὄρα*, Adag. ¹¹ *ἐν τῷ ἔλθῃ ἐν ἀπῶν*, Luc. xiv. 10. i. e. ὅταν αὐτὸς ἔλθῃ, ¹² *λέμνισσος ἀνθρώπος ἂν*, Plut. ¹³ *αἰσθάνομαι νοσῶν*, Xenoph. ¹⁴ *διὰ τὴν ἐυσοίαν*, Demosth. ¹⁵ *ἀρχὴ λέγασθε κίαν*, Il. γ. 447. ¹⁶ *οἶδα ἰδῶν*, Lucian. ¹⁷ *ἐπαύρατο λαλῶν*, Luc. v. 4. ¹⁸ *δείξω* vel *φαίνομαι* *σπετοργικῶς*, Demosth.

Regimen Gerundii.

Reg. 9^a.

Post Nomen rectè in -di pone Gerundia ; sed post Præpositum, in -do vel -dum. Quòd si ¹ causa, ² modusve Vocis in -do suberit, præposito non erit usus.

³ Significat, quoties rex exponenda necessum,

Per verbale in -dum, Græcè in -τέον, exprime sensum.

⁴ Casum aliquando regunt præmissa Gerundia, ceu Verbalia ; cum casu at meliùs postpõsta ligantur.

⁵ Quartum etiam casum rarè Adjectiva gubernant,

Atque Gerundia habent, quasi Substantiva, ⁶ secundum.

¹ Illecebra peccandi, impunitas, Cic. ² ignavi à discendo citò deterrentur, Cic. ³ locus ad agendum amplissimus, Cic. ⁴ desessus ambulando, Ter. ⁵ alitur vitium crescitque tegendo, Virg. huc refer, tu solvendo non eras, Cic. ⁶ utendum est ætate, Ovid. *δραπευτέον τὸς θεῶς, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελέσθῃον*, Xen. ⁷ ingredi nuntium viam, Cic. cognoscendi et ignoscendi peccati dabitur locus, Ter. ⁸ vitabundus castra hostium, Liv. ⁹ illarum videndi gratia, i. e. visionis, novarum spectandi copia, i. e. spectationis, Ter.

Regimen Impersonalium.

Reg. 10^a.

Adsciscunt Impersonalia verba ¹ Dativum :

Poscunt hæc tamen, ² inter- & est, ³ refertque, secundum ;

⁴ Fæmineos Possessivo ex Pronomine sextos.

Rite

Rite meâ, noſtrâque, tuâ, veſtrâque, ſuâque,
Et cujâ, ſine Subſtantivis; hoſce ſecundos

⁵ Magni, parvi, & tanti, quanti, jungere fas eſt.

⁶ *Pauca rei Genitivo, perſonæque Dativo:*

⁷ *Vel quarto perſonæ, junctâ reiſque ſecundo.*

⁸ Pœnitet, & ⁹ tædet, ¹⁰ piget, & ¹¹ pudet, & ¹² miſereſcit.

Et ¹³ miſeret; perſonæ hæc amplectentia caſum

Quartum, unâ cum perſonæve reive ſecundo.

Viſa quidem caſum nonnulla regentia quârtum;

Qualia ¹⁴ oportet, item ¹⁵ decet; in quibus Infiniti

Clara Modi ratio eſt; ¹⁶ ſine quo ferè junctâ Dativo.

¹ Non vacat Jovi, Ovid. quid refert viventi? Hor. ² reipublicæ intereſt, Cic.

³ refert cõpoſitionis, quæ quibus anteponas, Quinti. ⁴ & tuâ et meâ in-

tereſt te valere, Cic. tuâ refert Plaut. ⁵ magni intereſt, quos quique au-

diat. magni refert, quid hic velit. magni meâ intereſt, Cic. ⁶ μή τῶν βούλων

μέλει τῷ Θεῷ, 1 Cor. ix. 9. δὲ μοι πολέμου, Lucian. χρὴ σὺν φίλων, Euripid.

ἑμαυτῷ μέ. ἐστὶ τῆς διακονίας, Demoth. ⁷ ἔ πολλὸ πόνον με δεῖ Euripid. ⁸ noſtri

noſinet pœnitet. ſuæ quemque fortuna pœnitet, Cic. ⁹ tædet vos Patri-

ciorum, nos Plebeiorum magiſtratum, Liv. tædet vitæ, Cic. [legitur per-

tædet ignaviam, Suet.] ¹⁰ iratris me piget. ¹¹ pudetque, Ter. turpitu-

dinis tuæ nonnullos pigeret, Cic. quos inſamitæ ſuæ non pudet, Cic. ¹² te

miſereſcit mei, Ter. ¹³ me miſeret tui. Ter. homines miſerebat, non mag-

is pœnæ quàm ſcleris, Liv. ¹⁴ communicatum oportuit, Ter. homini

tervo ſuos comitos habere oportet oculos, Plaut. ¹⁵ oratorem iratci mi-

nimè decet, timulare non dedecet, Cic. ¹⁶ decet nobis, Ter. victoribus

acebat, Sall. decet principi, Liv. ita tibi juvat, Plaut.

Regimen Participii,

Reg. II³.

¹ *Articulus cum Part'icipio Demonstrativus*
Vertitur in Sub'unctivum cum tempore Verbi.

² *Articulus vice Part'icipii: ³ contra vice Verbi*
Servit Part'icipium; ⁴ bis sæpe locabile, terque:

⁵ *Exprimit & Pathos Emphaticum, vice Substantivi.*

Cum Participio ⁶ λάθον & ⁷ φθάνον & ⁸ τύχον æquè
Ac Adverbia cum Verbis Syntaxin inibunt.

¹ Πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει, Matt. vii. 8. i. e. ὁς αἰτεῖ. ² ἔν τοῖς ἔρανοῖς, Mat. vi. 9.

ἰκίλ. ὁ ὦν i. e. ὁς εἶ. ³ τίς ἐνὲ παρατάξας, Sophoc. ⁴ ἀναξας, ἄρας, ἀππλη δό-

ξάζων, Luc. v. 25. ⁵ μεσός ἦν θυμῷμετος, Sophoc. i. e. θυμῷ. ⁶ ἰλαθόν τις

ξίσιαιτες

ξείσαντες ἀγγέλως, Heb. xiii. 2. i. e. imprudenter exceperunt. ἴταίης ἀξίος, ὅς ἂν φθάσῃ τῆς φίλης εὐεργετῶν. Xen. i. e. prius bene fecerit. Ἰσθητῆρ ἰτόχισε βαλῶν, Ἰλ. ὁ. 581. i. e. fortè percussit.

Regimen Derivatorum.

Reg. 12^a.¹ Derivata regunt quos Primitiva regebant

Casus, qualicunque profecta ab origine vocum.

² Periphrasis regit & casum, quem dictio simplex.³ Sic Nomen verbale, modo junctum Infinito

Ire, iri, casum regit ut verbum, unde profectum est.

⁴ Activi par Finiti constructio crebra est.¹ Navis, tibi creditum debes Virgilium, Hor. non ego credulus illis, Virg.² Graiis servitum matribus ibo, pacem à rege petendum, Virg. omni spe reditionis domum sublata, Cæs. quid tibi hunc hominem tactio est?Plaut. ³ tuarum virtutum tibi veniat in mentem, Cic. i. e. memento.⁴ ire dejectum monumenta, Hor. audivit uxorem non datum iri filio, Ter.⁵ vide ne puerum perditum eas, Cic.

Regimen Particularum.

Cum Nominibus vel Verbis, i. e.

Cum Casibus vel Modis.

1°. Regimen Casuum.Reg. 1^a. ADVERBIUM.

Cum Genitivo.

Quantum, ut ¹abunde, ²parum, genitivum adsciscit; ³eoque.¹ Abunde fraudis, Virg. ² parum splendoris, Hor. ³ eò insolentiæ processit, Plin.

Accusativo.

¹ Adversus, citra, cis, circa, circiter, erga,Extra, intra, juxta, supra, propter, ²secus, ultra,³Clanculum, apud, ⁴penes, usq; infrà, prope, ponè, secun-
Versus; quartum undena bis exposcentia casum. [dum,¹ Adversus Solem ne loquitor, Adag. ara ex adversus locum consecrata, Cic.² secus viam stare, Quint. ³ clanculum patres, Ter. ⁴ fides sit penes auctorem, Sallust. ⁵ à Romulo usque Augustum, Flor.

Ablativo,

Ablativo.

Sextum quinque regunt; ¹ procul, absque, ² palam, sine, coram.

¹ Procul patriâ. Cic. ² palam populo, Hor.

Ablativo vel Accusativo.

Clam poscit sextum, quartum nec habere recusat.

Clam viro, clam uxorem, Plaut.

Ablativo vel Genitivo.

Vult tenus & sextos, vult pluralemque secundum.

Stant tenus & versùs proprii post nomina casûs.

Umbilico tenus, Liv. pectoribus tenus, Ovid. aurium tenus, Quint. Brundisium versùs, Cic.

Variis Casibus.

[recto

¹ Heus, ² ohe, ³ O vocat in quinto; ⁴ O sed in ordine

Aut quarto exclamat; quibus ecce vel ⁶ en demonstrat:

Quartum duntaxat poscunt ⁷ apage & ⁸ cedò; quartum

Vel quintum hæc ⁹ ah, ¹⁰ vah, ¹¹ hem, ¹² proh: ¹³ hei,

¹⁴ væque Dativum.

¹⁵ Heu rectum regit & quartum pariterque Dativum.

Exerit his plures abruptos Passio casus.

¹ Heus Syre, Ter. ² ohe libelle, Hor. ³ ô bone Jupiter, Perf. ⁴ ô vir fortis atque amicus, Ter. ô præclarum custodem ovium, lupum, Cic. ⁵ ecce autem Antonius, Cic. ecce alterum, Ter. ⁶ en Priamus, en quatuor aras, Virg. ⁷ apage te. ⁸ cedò quemvis arbitrum, Ter. ⁹ ah me miserum, Ter. ah virgo infelix, Virg. ¹⁰ vah consilium callidum. vah mea Antiphila, Ter. ¹¹ hem mea lux. hem astutias, Ter. ¹² proh Sancte Jupiter. proh Deum atque hominum fidem, Cic. ¹³ hei mihi. ¹⁴ væ mihi, Ter. ¹⁵ heu pietas, Virg. heu misero mihi, Plaut. heu stirpem invisam, Virg.

Genitivo.

Multa regunt Genitivum Adverbia; qualia causæ, Temporis, & numeri, & loci; in ordine LITERA monstrat,

¹ Ἀμφίς, ² ὄνευ, ³ ἄτερ, ⁴ ἄσπον, ⁵ ἄπαξ, ⁶ ἄλις, ⁷ αὐτίκα,

⁸ ἄνωθεν.

⁹ Δίς, ¹⁰ δίχα, ¹¹ Ἐσῶ, ¹² ἔζω, ¹³ ἐπέκεινα, ¹⁴ ἐτέρωθεν, ¹⁵ ἔκρη,

¹⁶ Ἐνθεν, ¹⁷ ἔως, ¹⁸ ἐκὰς, ¹⁹ ἐκτός, ²⁰ ἐναγχος, ²¹ ἐνώπιον, ²² ἔνδον,

²³ Ἐντός, ²⁴ ἐκεῖσε, ²⁵ ἐν᾿αὐθα, ²⁶ ἐμπλην, ²⁷ ἐνεκα, ²⁸ εὐθύς, ²⁹ ἐναντί.

- 30^ν Ἰκταρ, 31 ἰθὺς. 32 Κρούφα, 33 κρύβδα, 34 κάτω. 35 Λάθρα.
 36 Μεσσόθι, 37 μακρᾶν,
 38 Μεσσηγύς γη, 39 μεταξύ γη, 40 Νέρθεν, 41 νεϊόθι, 42 νόσφιν.
 43 Οἴπερ, 44 ὄπε, 45 ὄποι, 46 ὄσι, 47 ὄσι, 48 ὄσι, 49 ὄπισω, 50 ὄπισθεν.
 51 Πρόστε, 52 πέλαις, 53 προτέρω, 54 προτέρωσι, 55 πέραι, 56 πότε,
 57 πῶ, 58 πλῆν,
 59 Πηνίκα, 60 πρῶν, 61 πάρος, 62 πρῶ, 63 πῶρῶ, 64 πολλάκι,
 65 πρόσσω.
 66 Πάνη, 67 Τηλόθι. 68 Ὑπερθεν, 69 ὑψόθι. 70 Χωρίς, 71
 72 Ὄδε

Paucā reperita alio cum casu; ut 79 πρόσθεν 80 εἶσω.
Ματτε, puer; facilis labor ampliat Alphabetum.

- 1 ἄματος ἀμφίς, Ἰλ. β'. 384. 2 ἀνευ τῆ πατρὸς, Matt. x. 29. 3 ἀπερ ἀγκίρρα,
 Anthol. 4 τέχνης ἄστων, Ἰλ. χ'. 4. 5 ἀπαξ ἐκαυτῆ, Heb. ix. 7. 6 ἄλις δρυὶς,
 Adag. 7 αὐτίκα νυκτὸς, Steph. 8 ἀνωθεν τῆ γρατοπέδα, Herod. 9 δις τῆ σαββά-
 τῃ, Luc. xviii. 12. 10 διχα ἐκείων, Soph. 11 ἔσω τῆς αὐλῆς, Marc. xv. 16.
 12 ἐξω βέλαις, Lucian. 13 ἐπέκεινα Βασιλῶνος, Act. vii. 43. 14 ἐτέρωθεν ἐταίρε,
 Od. λ'. 83. 15 Ἐρμείαο ἐκτι, Od. δ. 318. 16 ἐνθεν τῆς ἀκάνθης, Aristot. 17 ἐως
 τῆς τελευτῆς, Matt. ii. 15. 18 ἐκὰς Ἄργεος, Ἰλ. ε'. 246. 19 ἐκτὸς τῆ σώματος,
 1 Cor. vi. 18. 20 ἐναγχος τῆ χόνη, Dion. Hal. 21 ἐνώπιον τῆ θεῆ, Act. x. 4.
 22 ἐνδοθεν γέφυς, Soph. 23 ἐκτὸς τῆ ποταμῆς, Matt. xxiii. 26. 24 ἐκείσε τῆ λόγε,
 Herod. 25 ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας, Plat. 26 βιωτῶν ἐμπλ ν, Ἰλ. β'. κατάλ. 34.
 27 ἐκὰ σῆ, Rom. viii. 36. 28 εὐδὸς τῆ δράματος, Aristoph. 29 ἐναντὶ τῆ θεῆ,
 Luc. i. 8. 30 ἰκταρ Διὸς, Æschyl. 31 ἰθὺς μητρός, Od. δ. 510. 32 κρύφα τῶν
 Θεραπειδῶν, Parthen. 33 κρύβδα Διὸς, Ἰλ. σ'. 168. 34 ὑποκάτω τῆς σικῆς, Joh.
 i. 51. 35 λάθρη ἐμεῦ, Od. ε'. 43. 36 μεσσόθι νηὸς, Apollon. 37 μακρᾶν ἀνθρώ-
 πων, Lucian. 38 ὤμων μεσσηγύς, Ἰλ. ε'. 41. 39 μεταξύ τῆ γῆς, Matt. xxiii. 35.
 40 νέρθεν γῆς, Od. λ'. 301. 41 νεϊόθι λίμνης, Ἰλ. φ'. 317. 42 νόσφι ποδῶν, Anthol.
 43 οἴπερ ὄδῃ, Soph. 44 ὄπερ γῆς, Synes. 45 ὄποι γῆς, Suid. 46 οἱ ἀσελγείας, Dem.
 47 ὄ γῆς, Eurip. 48 ὄψι σαββάτων, Matt. xxviii. 1. 49 ὄπισω με, Luc. iv. 8.
 50 ὄπισθεν τῆ Ἰσοῦ, Luc. xxiii. 26. 51 πρόσθε γέροισι, Ἰλ. η'. 224. 52 Τηλέο
 μάχη πέλαις, Cd. δ. 257. 53 προτέρω καιρῶ, Steph. 54 προτέρωσι κελεύθη,
 Apollon. 55 πέραν τῆ Ἰρδανῆ, Matt. iv. 19. 56 πρὸθεν εἰς ἀνθρώπων, Od. δ. 264.
 57 πῶ τύχης, Soph. 58 πλῆν τῶν Ἀποστόλων, Act. viii. 1. 59 πηνίκα τῆς ἡμέρας,
 Arist. 60 πρῶν τῆς μίας σαββάτων, Matt. xvi. 2. 61 δωματίων πάρος, Soph.
 62 πότε τῆ ἡμέρας, Lucian. 63 πῶρῶ τῆ παρόντος, Dem. 64 πολλάκις τῆ μνήσε,
 65 πρόσσω τῆς νυκτὸς, Xen. 66 πάντη τῆ σώματος, Galen. 67 τηλόθι πατρῆς,
 Ἰλ. α'. 30. 68 ὑπερθεν αὐτῆς, Aristot. 69 ὑψόθι θώκων, Nonn. 70 χωρίς γυναι-
 κῶν, Matt. xiv. 21. 71 ὄδε τῆ λόγε, Sym. Paraph. 72 πρῶσι δὲ οἱ δόρυ ἔρχε,
 Ἰλ. ε'. 7. 73 Ἰλιῶ εἶσω, Ἰλ. α'. 71.

Dativo.

Poscunt hæc, ἄμα, ὄμῃ, μίγδα. ἔμπελαδονque Dativum.
¹ ἄμα τῇ ἡμέρᾳ, Demosth. ² θεοῖς ὄμῃ, Sophoc. ³ μίγδα θυγατέρεσσιν, Orph.
⁴ ἐς τὴν ἔμπελαδὸν, Hesiod.

Accusativo.

¹ ὦς ad; ² μὰ, ³ ναὶ ⁴ νῆ jurandi vocula, *Quartum.*
¹ ὦς τὸν θεόν, Plut. i. 1. ² μὰ Δία, Lucian. ³ ναὶ τὸν Δία, Xenoph. ⁴ νῆ τὸν
 πλοῦτανα, Lucian.

Variis Casibus.

*Plura regunt varios casus; ὁμοῖον, ἔμπελαδιν, ἐξῆς,
 ἔργον, πλοῦσιον, ἄσχι. Dativum, aliquando Secundum.*

¹ Οἱ ὁμοῖον ἤλυθε, Hesiod. ὁμοῖον ἤλυθεν Ἰδομενεὺς, Il. ν'. 402. ² ἔμπελαδιν τοῖς
 ἄλλοις, Herodot. ἔμπελαδιν ἑαυτῷ, Herodian. ³ ἐξῆς τῷ Κλεικίᾳ Βορέας, Philo.
 ἐξῆς τῷ Πλάτωνος. Aristoph. ⁴ ἔργον τῇ Ἰόππῃ. Act. ix. 38. ἔργον τῆς πέλειως,
 Joh. xix. 20. ⁵ τῷ τεκόντι πλοῦσιον, Euripid. πλοῦσιον τῷ χωρίῳ, Joh. iv. 5.
⁶ σφίσιον ἄσχι, Il. ψ'. 447. Ἐκτοροσ ἄσχι, Il. θ'. 117.

*Omnes ὦ, αἰ, ἰω; tres φεῦ, οἶ, μέχρισ, ἔ εὔγε;
 ὦ dolet Oxytonum, vocat ὦ sed Circumflexum.*

¹ ὦ μοι ἐγὼ! ² ὦ Ζεῦ, τῷ κάλλεος! ³ ὦ ἐμὲ δειλάν!
⁴ Οἶ μοι ἀργῶν! ⁵ οἶ μοι πάτερ! ⁶ οἶ μοι item κακοδαίμων.
¹ Od. ε'. 299. ² Lucian. ³ Callim. ⁴ ⁵ ⁶ Lucian.

*Nomina uti fiunt Adverbia; sic vice versâ,
 Nominis, unde profecta, regunt Adverbia Casum.*

Vivere naturæ convenienter oportet, Hor.

Plus, minus, innuitur si quàm, variabile casu est.
 plus juvo, Mart. plus quingentos colaphos infregit mihi, Ter. Romano-
 rum minus quadringenti, Liv. vulnerantur amplius sexcenti, Cæsar.

PRÆPOSITIO.

Reg. 2^a.

Cum Accusativo.

Præposita hæc quartum casumbis quinque gubernant,
 Præter, trans, circum, contra, inter, ad, ante, per, ob, post.

Ablativo.

Abs, ab, a, & ex, e, de, præ, pro, cum; ter tria, sextum.

Cum subit Articulum, & Pronomen Substantivum.

Dignus est quicum in tenebris mices, Adag. mecum contendit Ulysses? Ov.

Accusativo

Accusativo vel Ablativo.

¹Sub, ²subter, ³super, ⁴in, regit ambos, dispare sensu.

¹Juvat ire sub umbras, Virg. hastà vānīre, Līv. ²subter humum, subter densā testudine, Virg. ³super æthera, arbore, Virg. ⁴in laqueos lupus, Adag. omnis res est jam in vado, Ter.

Postulat ἀντί, ἀπο Ἐκ, πρὸ Secundum: Tertium Ἐ ἐν, σὺν. Εἰς Quartum: διὰ, ὑπὲρ, Quartum regit, atque Secundum. Quartum ἀνὰ casum vult adsciscere, vultque Dativum.

*Tres Præpositio casus octona gubernat;
Non uno sensu. Varium intermixta nitorem
Sermoni inducit præ septem hæc vocibus una.*

¹Ἀντί. pro; ὀφθαλμοὶ ἀντὶ ὀφθαλμῶ, Matt. v. 38. contra; ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω, Il. ὕ. ἀπὸ ἀ; Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς, ex; ἐκ πυρὸς εἰς φλόγα, Adag. πρὸ πρæ; πρὸ θυρῶν, Act. v. 23. ante; πρὸ νίκης ἐγκάμιον. ἐν in; ἐν λιμένι σλειῖν. Adag. σὺν cum; σὺν θεῷ, Adag. εἰς ad; ὕς εἰς κύλισμα, 2 Pet. iii. 22.

²Διὰ. G. per; διὰ ἁμαρτίας ὁ θάνατος, Rom. v. 12. in jurando; διὰ πυρὸς ὀμνέειν Demosth. pro; δι' ἐδειδὸς ποιεῖν, Sophoc. Ac. propter; τὸ σαββατοῦ διὰ τὸν αἵθρων, Marc. ii. 27.

³ὑπὲρ. G. pro; εἰ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, Rom. viii. 31. de; ὑπὲρ ὄνι σκιάς, Demost. per, in obtestando; ἐρωτῶμεν ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶ Κυρίου, 2 Thess. ii. 1. G. Ac. super; γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆ; τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς ἔθεν πρὸς ἡμᾶς, Adag.

⁴Ἀνὰ. D. cum; χρυσίω ἀνὰ σκήπτρῳ, Il. α. 15. Ac. per; ἀνὰ στρατὸν, Il. α. 10. circiter; ἀνὰ μετρητάς δύο, Joh. ii. 6. sigillatim; ἀνὰ θναριον, Matt. xx. 9.

⁵Ἀμφί. G. de; ἀμφὶ ἄσπερον γραφῆ, Lucian, D. pro; ἀμφ' Ἑλένη μάχεσθαι, Il. γ', 70. Ac. circa; Ἰορδάνη ἀμφ. ῥέθρα, Il. η'. 135.

⁶Ἐπί. G. in; βῆς ἐπὶ γλώττης, Adag. D. propter; κτισθέντες ἐπὶ ἕξοις ἀγαθοῖς, Ephes. ii. 10. contra; τρεῖς ἐπὶ δυοῖ, καὶ δύο ἐπὶ τρισὶ, Luc. xii. 52. Ac. ad; ἐπὶ ἴδιον ἐξέραμα ὁ κύων, 2 Pet. ii. 22. G. D. Ac. super; ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, Rom. ix. 5. διακόσιοι ἐπὶ χιλίοις, Plut. ἐπὶ τὸν ὄνον, Matt. xxi. 5.

⁷Κατὰ. G. contra; συνήχθησαν κατὰ χριστῶ, Psal. ii. 2. de; ἡμαρτυρήσαμεν κατὰ τῶ Θεῷ, 1 Cor. xv. 15. per in jurando; καθ' ἑαυτῶ ἄμοσει, Heb. vi. 13. D. intra; κατὰ συφεοῖσιν ἔεργον, Od. κ'. 238. Ac. secundum; κατὰ Ματθαῖον, sigillatim; κατὰ μίαν σαββατων, 1 Cor. xvi. 2. adverbialiter, deinde; εἰς καθ' εἰς, Marc. xiv. 19.

⁸Μετὰ. G. cum; μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, Matt. i. 23. in, super; ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, Ap. i. 7. inter; τί ζητεῖτε ζῶντα μετὰ νεκρῶν; Luc. xxiv. 5. D. in; μετὰ χειρῶν ἔχων τὴν λύραν, Lucian. inter; μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι, Il. ε'. 536. Ac. post; μετὰ τρεῖς ἡμέρας εἰείρομαι, Matt. xxvii. 63.

⁹Παρά. G. a, ab; ἐξῆλθεν παρὰ τῶ πατρός, Joh. xvi. 28. D. apud; παρὰ τῶ Κυρίῳ ἔλεος, Psal. cxxx. 7. propè; παρὰ κακῶ ἔσθλόν, Od. δ. 478. Ac. contra;

contra; *παρὰ τὸν νόμον*, Act. xviii. 13. supra; *ἄρατος παρὰ τὰς νόμους τῶν ἀνθρώπων*, Pfal. xlv. 2. juxta; *κολοῖς παρὰ κολοῖον ἰζάνει*. Arist. post. infra; *ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγελίας*, Pfal. viii. 5. à, ab, nota derivationis apud Grammaticos, ὁ *χολος παρὰ τὴν χολήν*, Eustath.

Περὶ. G. de; *περὶ καπνῶ γενολισχιῶν*, Adag. propter; *περὶ καλῶ ἔργων ἐλιθάζομέν σι*. Joh. x. 33. proæ; *περὶ πάντων ἐμμεναι*, Il. á. 207. D. propter; *χρόμενος περὶ βουῶν*, Hymn. Merc. 236. ex; *περὶ κῆρι φιλεῖν*, Od. o. 245. G. D. Ac. circa circum; *τετάυτος περὶ σπείρας*, Od. é. 68. *περὶ βώμοις χορεύειν*, Herodian, lib. v. *περὶ τὰ φοβερὰ ἢ ἀνδρεία*, Aristot. *περὶ μεσημέριαν*, Act. xxii 6. cum, *ifotans societatem*; *οἱ περὶ τὸν Παῦλον*, Act. xxi. 8. vid. p. 194.

Πρὸς. G. ab; *πρὸς Διὸς εἰσιν ἅπαντες*, Od. ξ'. 57. per, in obtestando; *πρὸς τῷ Διὸς ἰκέλευσ ἱμαῖς*, Demosth. pro, in, commodum vel incommodum; *πρὸς τῆς σοληρίας*, Act. xxvii. 34. *πρὸ κακῶ γίνεσθαι*, Aristot. officium; *ἐπὶ πρὸς ῥητορος*, Lucian D. ad; *πρὸς κεφαλῆ*, Joh. xx. 12. Ac. ad; *ὄνος πρὸς ἄραν*, Adag. penes; *πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶ ἀκθεῖν*. Plut. contra; *πρὸς κεντρα μὴ λάκτιζε*, Eurip. Act. ix. 5. apud; *ὁ λόγος ἦν πρὸς τῷ Θεῷ*, Joh. i. 1. per, in jurando; *πολλοὶ πρὸς λάχαια ὀμύεσθαι*, Suid.

ὑπὸ. G. à, ab; *μὴ κῶ ὑπὸ τῷ κακῶ*, Kom. xii 21. D. à, ab; *ὑπὸ Τρῶεσσι δαμῆσαι*, Il. ν'. 668. Ac. ad; *ὑπὸ Ἰλιῶν ἦλυθε*, Il. β'. 216 G. D. Ac. sub; *ὑπὸ χθονός*, Hesiod. Theogon. *ὑπὸ τῆ λεωντῆ αἰθῆκος*, Lucian. *ὑπὸ μοδίου*, Matt. v. 15.

Ἐν ferè Præpositi sensum complectitur omnis.

Ἐἰς & ἐν alternis sua significatio servit.

Videt me esse in tanto honore, Ter. utinam oculos in pectora posses inferere, Ovid.

Ἐἰς ad; *ὅς εἰς κύλισμα*, 2 Pet. ii. 22. in; *ἔση ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλὸν*, Joh. xxi. 4.

Ἐν in; *ἐν λιμένι πλεῖν*, Adag. ad; *κατέβαιναν ἐν τῇ κολυμβήθρα*, Joh. iv. 4. *καππίσων ἐν λήμῳ*, Il. á. 593.

Ἐἰς & ἐν; per in jurando; *μὴ ὀμῶσαι ὅλας μῆτε ἐν τῷ ἔρανῳ, μῆτε εἰς Ἱεροσόλυμα*, Matt. v/34. 35.

Compositi Præpositio scit munere verbi

Fungier; ut *vult Paulus ἐνι*, & Maro *vult super uti*.

ἐκ ἐν Ἰουδαίῳ, Gal. iii. 28. O mihi sola mei super Astyanactis imago, Virg.

Præposita interdum in Genitivo clausa latefcunt,

Patris Pudor, i. e. in patrem, Ter. *πίς Ἰησοῦ*. i. e. *εἰς Ἰησοῦν*, Gal. iii. 22. *εἴγματα Ἰησοῦ*, i. e. *ὑπὲρ Ἰησοῦ*, Gal. vi. 17.

Inter Rectricem vocem casumque regendum

Sæpe venit Præpositio, regimenque recudit.

Vide Reg. 2. pag. 200. Intueri in summos homines. Cic. *δερχομαι ἐς ἥλιον*, Plut. *Ab amico argentum rogo*, Plaut. *αἰτιῆσθαι ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν*, Xenoph.

- noph. de rebus Cæsarem docent, Cæs. παιδείην πρὸς ἀρετήν, Isocrat. de infidiis celare te voluit, Cic. λόγους ἐκρυψεν ἀπ' αὐτῆ, 1^a Reg. iii. 18.
- Reg. 3. pag. 201. Avidior ad rem, Ter. φιλότιμος ἐπ' ἀρετῆ, Plato. me in te negli ent m putat, Cic. ἀμελής περὶ αὐτὸν, Isocr. parcus in victu, Plin. φειδωλὸς ἐν δαπάναις, Plut. ad opem impotens, Cic. ἀκρατής περὶ τὰς ἡδονὰς, Aristot. Primus ante omnes, Virg. μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη, Il. α, 516. Pauci ex multis, Cic. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, Thuc. ex amicis certissimus, Plaut. ὑπὲρ τῆς οὐχ; φρονιμώτεροι, Luc. xvi. 8. pag. 196. Ἐπιποθεῖ ἐπὶ τὰς πηγὰς, Psal. xlii. i. παῦσαι ἀπὸ ὄργης, Psal. xxxvii. 8.
- Reg. 4. p. 202. Scit me erga fe benevolum, Plaut. χρῆσθός ἐπὶ τῆς πονηρίας ὁ Θεός, Luc. vi. 35. in liberos lenis, Ter. παῖσος πρὸς τῆς οἰκείας, Plato. homo ad nullam rem utilis, Cic. χρήσιμος πρὸς τὴν ἐργασίαν, Aristot. Epicurus in Democritum fuit ingratus, Cic. ἀχάριστον πρὸς τῆς γονεῖς, Xen. maledicus in omnes, Quint. κακὸς εἰς ἄπαντα, Æschin. eventus ad spem non responderet, Liv. πρὸς ἐκείνους ἀποκρίνεσθαι, Hesiod.
- Reg. 5. p. 204. Laborat è dolore, Ter. ἐν πονηρίας ἴσχυσε Φιλιππος, Demosth. cum curâ legere, Plaut. κατὰ ζήλον διώκων, Phil. iii. 6.
- Reg. 6. p. 205. Communia cum supradictis, Plin. κοινὸν μετὰ πάντων ζώων, Aristot. de beneficiis accusare, Cic. τίς ἐπέχει με περὶ ἀμαρτίας, Joh. viii. 46. de vi. de majestâte damnari, Cic. περὶ ἀμαρτίας κατέχειν, Rom. viii. 3. de prævaricatione absolvi, Cic. ἀπαλλάξω σε περὶ τῆς, Isocrat. Inops à verbis, ab amicis, Cic. ἀπορος ἐπὶ τῷ φρόνημα, Euripid. ἀγνή ἀπο ἀνδρός, Demosth. p. 200. de nugis refertur liber, locus à frumento copiosus, Cic. πλέσιος ἐν ἐλέει, Ephes. ii. 4. implere loculos de monetâ, Mart. γεμισαί τιν κοιλίαν ἀπὸ τῶν κεράτιων, Luc. xv. 16. precari ad Deos, Liv. εὐχόμεαι πρὸς Θεόν, 2 Cor. xiii. 7. in opus mens vacavit, Ovid. σχολάζω πρὸς σε, Phalar.
- Reg. 7. p. 208. Toridem durare per annos, Virg. ἐξ ἑνὸς ἡμέρας κατακίσθαι, Act. ix. 33. Laborat ex pedibus, Cic. Ἐπὶ γαστέρι δαδκα χιλιαδων ἐμέτρησε τὴν πόδιν, Apoc. xiv. 23. Navis in Cajetâ est parata et Brundusii, ab Epheso in Syriam profectus, Cic.

Ad, vel in, adfciscit ¹ pronus, ² proclivis & ³ aptus ;

⁴ Spectat, ⁵ pertinet, ⁶ attinet; & ⁷ quot porrò moventur.

⁸ Motio sed Verbi interdum est constructa Dativo.

¹ Pronus ad omne nefas, Lucan. in bellum, Idem. ² ingenium à labore proclive ad libidinem, Ter. ³ aptus ad amicitiam, Cic. in pugnam, Liv. τίς πρὸς ταῦτα ἰκανός; 2 Cor. ii. 16. ἐπιτήδειος εἰς μάχην, Herodian. ⁴ res ad seditionem spectat, Liv. in unum exitum spectant, Cic. ⁵ illa res ad meum officium pertinet. non cognitis rebus, quæ in prudentiam pertinent, Cic. ⁶ nihil ad me attinet, Ter. ⁷ festinare ad eventum, Hor. in provinciam, Cic. vox venit ad aures, Virg. hera in crimen veniet, ego in magnum malum, Ter. ⁸ it cælo clamor, Virg.

¹ Exulo, ² vapulo, ³ vaneo, ⁴ fio; ⁵ passio sic cui Includa est; junctam cum casu ab poscit Agentis. Termini item ⁶ à quo, par regimen post verba Movendi.

- ¹ A patriâ exulat, Ter. ² ab reo vapulare, Quint. ³ ab hoste vœnire, Id.
⁴ abs te factum est turpiter, Ter. ⁵ non sum superatus ab illo, Ovid.
⁶ venire à Roscio, Cic.

Juncta regit Præpositio, quem sola regebat ;
 Crebrò vox, cui junctâ, suum ; proprium utraque casum.

Italiâ regem avertere, Virg.

- ¹ Neutra regunt cum Præpositis composita Dativum,
 Ad, præ, post, contra, super, ante, sub, inter, in, ob, con :
² Cum proprio Activum casu, quandoque Dativum,
³ Quem nec Præpositum, nec vult admittere Verbum :
⁴ Imò etiam varios, sensu nec dispare, casus.

¹ Spei acquiescere, Sen. imperio præsidet, Cic. proelio supersedere, Cæs. antecellere bestis, Cic. succurrere miseris, Virg. homo homini quid interest ? Ter. innascitur homini probitas, Cic. obniti adversis, Tac. concurrere Teucris, Virg. ² manus operi admovere, Ovid. ultima primis præponere, Hor. posthabui feriâ ludo, Virg. amicitiam rebus omnibus antepono, Cic. mihi res, non me rebus submittere conor, Hor. suum consilium meo interponit, Cic. fastigium operi imponere, Cic. nubem objecit oculis, Ovid. sulcis committere semina. Virg. ³ excludito mihi oculum, Plaut. ⁴ Præstolor tibi, Cic. te, Ter. præcurrit votis rationem, Cic. anteire cæteris virtute, Cic. nives candore, Virg. natura hominis antecedit bestiis, Cic. scientia cæteros antecedere, Cæs. illabitur urbi, Virg. animos, Cic. malam impendet nobis Cic. te, Ter. insistere viis, Cic. viam, Virg. instant operi, Virg. me, Plaut. obequitare stationibus, Liv. agmen, Curt. occumbere morti, Virg. mortem. Liv. ingredi Consuetum, Quint. patris vestigiis, Cic. invado urbem, Virg. improbis, Cic. metus patres inceserat. cura patribus incesit, Liv. subire limina tectis, Virg.

Græca in Compositis regimen Præposita novabunt ;

Ab, de, præ, si significant, ¹ Genitivus in usu est.

Cum, vel ad, in, si significant, appone ² Dativo.

Præter, per, quæ significant, pone omnia ³ Quarto.

¹ Ἀπολίλυσαι τῆς ἀσθενείας, Luc. xiii. 12. καταβήτομαι δίφρῳ, Aristoph. προτέχει γλῶττα διανοίας, Isocr. ² συζησομεν αὐτῷ, Rom. vi. 8. προσκυλίξει λίθον τῆ θύρα. Matt. xxvii. 60. ἐμμένειν τῆ πίστει, Act. xiv. 21. ³ παραβαίνετε τὴν ἐπιτολήν, Matt. xv. 3. διαπορεύομαι τῆ πόλιν, Plut.

Compositum sibi Præpositum conforme reduplat.

Aberrare à proposito, Cic. adesse ad exercitum, Plaut. congregi cum hoste, Plaut. decedere de suo jure, Cic. in te onus impone, Plaut.

CONJUNCTIO.

Reg. 3^a.

Jungere vult similes vel vult disjungere Casus ;
 Sæpe Modos similes, eadem nec Tempora rarò ;

¹ Et, ² nec, ³ vel, ⁴ nisi, ⁵ ceu, ⁶ quàm, ⁷ -an, ⁸ Plura
 simillima sensu.

¹ Pulvis & umbra fumus. multa tulit fecitque puer, sudavit, & alsit, Hor.
² nec melior vir Africano fuit, nec clarior, Cic. ³ vel duo, vel nemo, Perf.
⁴ hanc nisi mors mihi adiret nemo, Ter. ⁵ animalia quæ semper defossa
 vivunt, ceu talpæ, Plin. ⁶ tam ingenii sterilis fuit, quàm animi, Sen. ⁷ vidè,
 utrùm vis argentum accipere, an causam meditari tuam, Ter. ⁸ aut Cæsar,
 aut nullus, Adag. in pejus ruere atque retro referri, Virg.

2°. Regimen Modorum.

Vox ¹Indefinita Modum optat Subjunctivum :

Vox omnis ²Dubitandi : vox omnis ³Simulandi.

Causalis vox ; ⁴ut, ⁵quòd, ⁶qui, ⁷quin, ⁸ne : Adversalis

Vox, ⁹licèt ; & ¹⁰quamvis : Optandi vox ; ¹¹utinam, ¹²ô si.

¹³At sua cuique Modi Monstrantis libera lex est.

Haud paucis ; quales sunt, ¹⁴si, ¹⁵siquidem, ¹⁶nisi,
¹⁷donec, [²¹-quam

¹⁸Sin, ¹⁹simulatque, ²⁰utcumque, & vox quæ definit in
 Jungitur Indi-*ve*-cativus vel Subjunctivus.

²²Ne, si prohibeat, vel Mandat vel Subjungit.

¹ Quemcunque fortem videris, miserum neges, Sen. nescio, neque unde eam,
 neque quorsum eam, Ter. ² multum interest, utrum laus imminuatur, an
 salus deseratur, Cic. ³ quasi hoc à me impetrare oporteat, Ter. ⁴ cura ut
 valeas, Cic. ⁵ mihi, quòd defendissem leviter succensuit, Cic. ⁶ uno ore
 omnes laudare fortunas meas, qui haberem filium, Ter. ⁷ nunquam tam
 manè egredior, quin te in fundo conspicer, Id. ⁸ dico tibi, ne facias temèrè,
 Id. ⁹ janitor licet terreat umbras. ¹⁰ quamvis increpitent focii, Virg.
¹¹ utinam Dii ita faxint ! Ter. ¹² ô si sub rastro crepet argentum ! Perf.
¹³ quisquis fuit ille Deorum, Ovid. ¹⁴ si me obsecret. si Diis placet, Ter.
¹⁵ siquidem hoc fit, Ter. siquidem Homerus fuit, & Hesiodus ante Ro-
 mam conditam, Cic. ¹⁶ nisi apertum pectus videas, Cic. nisi caves aliquid
 conficies mali. ¹⁷ haud desinam, donec perfecero hoc, Ter. donec eris fe-
 lix, multos numerabis amicos, Ovid. ¹⁸ sin tale aliquid evenerit, Cic. sin
 aliter

aliter animus vester est, Ter. ¹⁹ omne animal, simulatque natum fit, appetit voluptatem, simul ac primùm ei occasio visa est, Cic. ²⁰ utcunque opus si, Ter. utcunque animo collubatum est meo, Plaut. ²¹ quanquam ita rem se habere arbitrentur, Cic. quanquam animus meminisse horret, Virg. priusquam incipias, consulto opus est, Sallust. priusquam pereo, Ter. ²² tu ne cede malis, Virg. ne conferas culpam in me, Ter.

*Græcæ Possibilem Subjunctivumve gubernant,
Queis sensûs par convenientia penè Latinis*
Particulæ ; ¹ ἄν, ² κέν, ³ ἵνα, ⁴ ὡς, ⁵ ὅτε, ⁶ ὅπως, ⁷ ὅταν, ⁸ εἰσόκεν,

⁹ ὄφρα

¹⁰ Μέχρις, ¹¹ ἕως, ¹² πλὴν, ¹³ πρὶν, ¹⁴ ἤν, ¹⁵ εἰ cum compositivis,
¹⁶ εἴθε, & ¹⁷ ἐπει. & ¹⁸ ἐπέεικε, & ¹⁹ ἐπέειπερ, ²⁰ ἐπέιδαν, ²¹ ἐπειδή.
Pauca quibus licet addere, ²² εἰδὲν, ²³ κἄν, ²⁴ εὔτεque ; ²⁵ Μη ne ;

²⁶ Οἱ vel ²⁷ ὅποι quò. ²⁸ Nec pauca ex his Infinito
functū modo, serè semper ²⁹ ὅσον, ³⁰ πάρος, ³¹ ὠφελον, ³² ὡσε,
³³ Major in his legitur libertas Græca Modorum,

¹ Ἐλείμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν, Plut. ἂν θεὸς Δίλη, Dem. ² καὶ κε τὸ βυλοῖμι, Il. γ. 41. ὅς κε θεοῖς ἱπιπέθηται, Il. α. 218. ³ ἵνα μοι δοθεῖς, Eph. vi. 19. ἵνα τίσωσι, Rom. xi. 11. ⁴ ὡς συγγραφαιμι, Lucian. ὡς μὴ ἐκπίση, Idem. ⁵ ὅτε ὑπνος ἰκάνωι, Il. α. 610. ὅτε εἴπητε, Luc. xiii. 35. ⁶ ὅπως μὴ δούλος μέλλοι γενήσεσθαι, Xen. ὅπως πληρωθῆ, Matt. ii. 23. ⁷ ὅταν βέλοιο, Xen. ὅταν οὐρεθίσωσι, Matt. v. 11. ⁸ εἰσόκεν ἀνθρώποισι μιγείης, Od. ε. 378. εἰσόκεν ἰδύρωμαι, Il. ι. 48. ⁹ ὄφρα εἴη, Il. π. 568. ὄφρα τίσωσι, Il. α. 510. ¹⁰ μέχρις καταστήσωμεν, Eph. iv. 13. ¹¹ ἕως ἀφίκοιτο, Dem. ἕως προσεύξωμαι, Marc. xiv. 32. ¹² πλὴν ὅτι δεύτερος εἶν, Plut. πλὴν εἰ τὸ τοῦ τις εἴπη, Dem. ¹³ πρὶν εἰαυτῷ ἱπιμελεθῆναι, Plat. πρὶν ἅπαντα εἶπω, Dem. ¹⁴ ἤν γνοίης, Lucian. ἢ ἐμὲ ἀποκτείνετε, Idem. ¹⁵ εἰ δύναιτο, Act. xxvii. 39. εἰ καταλάβω, Phil. iii. 12. εἰ καὶ μηδὲν τις εἰδήκως εἴη· εἰ καὶ τυσχάνητε, Dem. εἴτε σκέψαιο, Lucian. εἴτε καθύψωμεν I Theff. v. 10. ¹⁶ εἴθε γαμήσειας αὐτὸν, Lucian. ¹⁷ ἐπεὶ σφᾶς ἴδωμεν, Xen. ¹⁸ ἐπέεικε λίπη λευκῶν ὄσια, θυμὸς, Od. λ. 220. ¹⁹ ἐπέειπερ ἠγήσαιτο, Dem. ²⁰ ἐπέιδαν δεδομένοι ἦ, Dem. ²¹ ἐπειδὴ προσβαλλοιεν, Thuc. ²² τὸ εἰδὲν γινώσκω, Dem. εἰδὲν εἴπη ὁ δούλος, Luc. xii. 45. ²³ κἄν μηδὲν ἰπ' αὐτῷ ἀγαθὸν πεπὸδοι, Plut. κἄν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, Dem. ²⁴ εὔτε βέλοιο. Hom. Hymn. in Ven. 38. εἴθ' ἔρωμεν, Od. η. 202. ²⁵ μὴ γένοιτο, Rom. vi. 15. σκόπε μὴ κακὸν ἀπολαύσης, Lucian. ²⁶ εἴθ' ἔρην ἀνεμος οἷ' ἐβέλοιο κυβερνήτης, Lucian. ²⁷ ὅποι περιφθινη, Dem. ²⁸ ὡς ἔτε καλὸν εἶθ' εἶσαι, Plut. πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, Marc. xvi. 72. ²⁹ ὅσον ἐπισπείσαι, Epigr. ³⁰ πάρος γαῖαν ἰκέσθαι, Apollon. ³¹ ὠφελὸν μὲ ἐλίσθαι, Idem. ³² ὡσε τὸς ὄχλους θάυμάσαι, Matt. xv. 31. ³³ πάλαι ἂν μέτερον ἴδωμεν, Matt. xi. 21. ἵνα εἴδωμεν ἄμφω, Il. α. 363, &c.

¹ Una negat, ² dupla plus, ³ tripla plusq; negatio crescit;
At Subjunctivo quævis repetita cohæret.

¹ ἢ κλέψεις, Matt. xix. 18. ² ἐπιθυμίαν σαρκὸς ἢ μὴ τελήσῃς, Gal. v. 16. ³ ἔτι ἢ μὴ πῶ, Marc. xiv. 25. *se* I dico tibi, ne temerè facias, neque tu haud dicas tibi non prædictum, Ter.

Diverſo duo viſa capi monofyllaba ſenſu ;
Ne magis affirmat, negat ut, poſt verba timendi.

Id paves, ne ducas tu illam ; i. e. quòd duceres. tu autem, ut ducas, i. e. quòd non duceres, Ter.

Methodus exponendæ Sententiæ.

Conſtruit in primis Caſum ſententia Rectum,
Quicquid et hinc pendet ; dein Verbum, quæque ſequuntur.

Proximus Activo ferè Verbo quartus adhæret,
Paſſivo Rectus ; ſuo in ordine cætera perſtant :
Pertinet ad Rectum sæpe altera & altera caſum.
Clausula, & ad Quartum, douec ſententia plena eſt.

Non ſibi præſtituunt Impersonalia Rectum :
Pro recto caſu ſed adhærens clausula ſervit,
Nempe modus reliquis cum vocibus Infinitus.
Hæ voces, qui, quis, qualis, quantus, quotus, omnes,
Quamvis obliquæ, Rectum præcedere gaudent.
Quæ rogat, & vocat, & vetat, & demonſtrat, & optat,
Subjungitve, hanc exponat ſententia primam.

SCHEMATOLOGIMUM.

Figura.

Vocum Schema novum, & ſpeciale Idioma, Figura eſt ;
Communi variegatum ſermonis ab uſu.

Grammaticuſque, Poetaque habet, Rhetorque, Figuras.

Prima nova eſt in vocum elementis forma ; ſecunda
Forma nova in pedibus ; nova ſenſu Tertia forma eſt.

GRAMMATICA.

Grammaticæ triplex tantùm est genus omne Figuræ;
Deficit Elleipsis, contrà Pleonasmus abundat
Literulis vel Vocibus; has & Enallage mutat.

Elleipsis Pleonasmus

Demit ¹ Aphæresis initio, quod ² Prothesis addit.
³ Syncope de medio tollit, quod ⁴ Epenthesis infert.
Detrahit ⁵ Apocope fini, quod dat ⁶ Paragoge.
Copulam ⁷ Afyndeton aufert, quam ⁸ Polyfyndeton
auget.

Sæpius & ⁹ Defectus & ¹⁰ Excrefcentia dicti est.
¹¹ Nominis in genitivo Elleipsis crebra relati est.
¹² Unius est vocis per plura Periphrasis index.
¹³ Præpositi Elleipsis, novus ut Syntaxeos ordo,
Conturbat canones; bilem & Tyronibus excit.

¹st Plaut. ²tetuli, Ter. ³dixi produxe, Ter. divisse, Hor. ⁴Induperator.
Juv. alituum, Virg. ⁵men', Perf. ⁶claudier, Ter. ⁷Grammaticus, Rhe-
tor, Geometres, Pictor, Aliptes, Juv. ⁸Alcandrumque Haliumque Noe-
monaque Prytanimque, Ovid. neque privati quicquam, neque publici,
neque profani, neque sacri reliquissè, Cic. ⁹paucis te volo, Ter. ¹⁰hisce
oculis egomet vidi, Virg. ¹¹Hectoris Andromache, Virg. ubi at Dianæ
veneris, Ter. ¹²vis Priami, Virg. res volupatum, Plaut. ¹³cætera læ-
tus, Hor. quid me fit, Ter. nefas visu, Virg.

Enallage.

Vocem ad conceptam, Adjectivum ¹ Synthesis aptat,
Aut Verbum; & species generis sub nomine multas.

Singula Substantiva liget si copula; verbum
Ad plurale refert ² Syllepsis, et Adjectivum
Cum genere, & personâ quæ sit dignior usu:
Dignior est persona, genusve, quod ordine primum est.
Sexu si careant, neutrum genus aptius usu est.

Sed numerum atque genus cum proximiorè remotum,
³ Zeugma, quod est difformius, ad conforme reducit.

Literulam ⁴ Antithesis mutare, ⁵ Metathesis optat
Transferre, & ⁶ Tmesis vocem in duo scindere membra:
Alternos in se submutat ⁷ Hypallage casus.

Transformat ⁸ Metaplasmus, abutitur ⁹ Antiptosis.

Præponit postponendam ¹⁰ Hysterologia vocem.

Priscâ ¹¹ Archaismus, Græcâ utitur ¹² Hellenismus

Syntaxi. Malè turbatur per ¹³ Synchysin ordo:

Dein Vocemque, Modumque, & Tempus, Enallage
mutat:

¹⁴ Passivum Activo innuitur, sine voce reflexâ:

¹⁵ Nec, quod præcedit, conservat copula tempus:

¹⁶ Sæpe Modus vice finiti venit infinitus:

- ¹ Tardi subeunt Tegeæa juvenus, Stat. i. e. juvenes. uterque luduntur dolis,
Plaut. i. e. ambo. quisque cœpere sese extollere, Sall. i. e. singuli, viz. hic
& ille, aperite aliquis ostium, Ter. i. e. tu vel ille. alter in alterius jaçtan-
tes lumina vultus Quærebant taciti, Ovid. i. e. alter & alter. Turba ruunt,
Ovid. i. e. turba hominum, sive homines, absente nobis, Ter. i. e. me.
² non bene conveniunt majestas & amor, Ovid. Grammaticæ quondam ac
Musice junctæ fuerunt, Quint. pater & mater mortui, Ter. si Tu & Tulla
valetis, ego & Cicero valemus, Cic. Remus cum fratre Quirino, Jura da-
bunt, Ovid. labor & voluptas dissimilia, Div. ³ utinam ut hic surdus, aut hæc
mûta facta sit, Ter. hic illius arma, his currus fuit, Virg. ⁴ olli, Virg. volt.
Ter. ⁵ Evandre, Virg. ⁶ cum quibus erat cunque unâ. Ter. per mihi gra-
tum feceris, Cic. ⁷ in nova fert animus mutatas dicere formas Corpora, Ov.
⁸ cum fervili schemâ, Plaut. pro schemate. cum Calchâ, Id. pro Calchante.
⁹ ipsum ut vivat, optant, Ter. ¹⁰ moriamur & in medi arma ruamus, Virg.
¹¹ vivimus ævum vitalem, Plaut. ¹² abstineto irarum, Hor. ¹³ pilâ lippis
inimicum & ludere crudis, Id. ¹⁴ prora avertit, Virg. ¹⁵ animus memi-
nisse horret, luctuque refugit, Ic. ¹⁶ omnes fortunâs meas laudare, Ter.

POETICA.

Porro Poesis habet proprio de jure Figuras.

Tempus ¹ Systole corripit, & ² Diastole tendit.

Menturas æqui variat pedis ³ Antipodia.

Vocalem ⁴ Synalæpha solet truncare, sequatur

Si socia, aut h. Vult Ecthlipsis demere m, si

Non correpta manet; pariter s sustulit olim.

⁵ Vocalis neque longa, brevis nec proxima puncto.

Usque elisa perit; nunquam heu monosyllabon, aut O.
Voce

Voce ⁶ Synizesis mediâ collidere binas
Vocales solet, & neutram depellere sede.

Producit ⁷ Cæfura brevem; si Syllaba vocis,
Quæ præit extrema est, pedis initiumque sequentis.
Sæpe brevem liquida insequitur, vel spiritus asper,
Vel monosyllabon; hæc Cæsuræ vim tria præbent.

⁸ Quod Crasis tendit, breviat quoque Syncope membrum.

⁹ Syllaba si fuerit decisa vel adlita voci

Per Dialectum, perque Figuram, à fine retrorsum
Fert tonum: ¹⁰ ab it cum sine tonus, si vox sine flexu est.
Ante ¹¹ -μεν Infiniti accentum ponit Ionis.

¹² Subjunctivam adhibere Licentia Præpositivæ,

Et contra solet: ¹³ Hæc, ὅς, ὃ pro se mutua, transfert;

¹⁴ Duplat vel tollit medias pro carminis usu;

¹⁵ Tollendam servat vocalem vocis hiulcæ.

¹⁶ P medium vult vocalem alternare propinquam.

¹⁷ Sæpe B antè locat melior sonus ordine quovis.

¹⁸ Consona Præpositi vocali orbat, sequenti

Fit similis: ¹⁹ πὰρὰ trunca tonum de fine retorquet.

Initio ante ²⁰ ε vel ει servile frequenter ²¹ ε præfit.

Addita ²² φιν- φι novat finem: Neutrum -ος facit ²³ -εσφι,

²⁴ -Ος sed ὄφι obliquis; ²⁵ -ον ²⁶ α sic versum; ²⁷ αυς fit Ἔ -αυφι.

¹ Stetērunt comæ, Virg. ² exercet Diana choro, Id. ³ Fluviorum rex Eri-
danus, Idem. ⁴ semper ego auditor, Juv. monstrum horrendum informe,
Virg. coesto num adest honor idem, Hor. lustratu' nitore, Cic. ⁵ Ἀεζο
Aracyntho, Virg. Et bis io Arethusa, io Arethusa, Ovid. stant et juniperi
& castaneæ hirsutæ. Et vera incessu patuit dea. ille ubi matrem. Heu ubi
pacta fides! Virg. O utinam, Ovid. ⁶ alvearia vimine texta, Virg. ⁷ pecto-
ribus inhians, Virg. cantare credas Pegaseium mēos, Pers. molli fultus
hyacintho, Virg. ἀμφιρεφία τε Φαρίτην, Il. á. 45. ⁸ manibus, arcibus,
γίρα. Ἐμυσάων, Il. á. 604. Φβίμπος, Il. β'. 359. ⁹ ἀλλ' ἐκ, Il. á. 24. ¹⁰ ἰκί-
μεν, Il. β'. 181. ¹¹ εἰλήθεας, Il. á. 202. ¹² διὰ μαρτοσύνην τιν οἱ πῶρι-
Φαῖτος, Il. á. 72. ὅς μὲν πεινῶ, ὅς δὲ μέθει, 1 Cor. xī. 21. ¹³ ἰδδισι, Il. α. 33.
ἴριφι, Hym. Merc. 79. ¹⁴ ἀπόειπε, Il. á. 515. ¹⁵ ἴπραθον, Il. á. 125. Il. σ'.
454. ¹⁶ μέβλωκε, Il. δ'. 11. μέβλεται, Il. τ'. 343. ¹⁷ Ἰσβάνλιου, Il. τ'. 80.
ἰκάμμουσαν, Act. xxviii. 7. ¹⁸ πὰρ Ζηνί, Il. δ'. 1. ¹⁹ ἰέλωρ, Il. á. 41. ἰεκοσι,
Il. á. 309. ²⁰ ἔειπε, Il. β'. 194. ²¹ γρατέφιν, Il. κ'. 347. ²² γήθεισφι, Il.
λ'. 448.

λ'. 448. ²⁴ μελεδῶνόςφι. ²⁵ ὄσείφιν, Ὀδ. μ'. 45. ²⁶ ἐστλαρίφιν, Ὀδ. ε'. 59.
²⁷ ναυφι, Ιλ. θ'. 474.

Confundit miro pro jure Poeta Figuras.

Cucūlus, Hor. Smaragdus. ὀῆ, ὀῆ, Mart. Διὰ μὲν ἄρ ζυγῆτος, Ιλ. δ'. 145.
 ἀλλὰ βέλεσθε, Ὀδ. π'. 387. Ἄγεε, Ἄγεε, Ιλ. ε'. 31.

R H E T O R I C A .

Rhetoricās etiam breviter memorare figuras
 Restat adhuc : Tropus est vocis nōva forma, sed omnem
 Forma in fermōnem nova fusa nitore Figura est.

Tropus 4°.

A proprio in sensum improprium est conversio vocis.

Apponit simili pro voce ¹ Metaphora vocem.

Affini variat Metonymia nomine nomen ;

² Pro causâ, effectum ; ³ pro subjecto, quod adhæret ;

Et ⁴ tempus pro re gestâ ; pro reque locatâ

Stat ⁵ locus : & pro signatâ ⁶ signum ; & vice versâ.

⁷ Abstractum vice concreti : & ⁸ pretium vice mercis.

Pro specie ⁹ genus ; & pro parte Synecdoche ¹⁰ totum ; &

¹¹ Pluralem ob numerum primum : contrâque reponit.

Ironia tegit sensum sub voce jocantem,

Ut ¹² Charientismus ; sensum & ¹³ Sarcasmus amarum.

¹ Ridet ager. ætas aurea, Ovid. ² Pœnas dedit illud opus, Id. Bacchus in auro ponitur. Virg. ³ ternos, Amarilli, colores nocte, Id. hircus habet cor, Mart. ⁴ secula mitescent, Virg. exspectate cicadas, Id. ⁵ effudit in me carcerem, Cic. vina coronare, Virg. ⁶ cedant arma togæ, Cic. crepat ingens, Sejanus, Juven. ⁷ ubi illic scelus est? Ter. ⁸ hic sunt tres minæ, Id. ⁹ perniciosum animal, hominem perdidimus, Cic. sint Mecænates, non deerunt, Flacce, Marones, Mart. ¹⁰ fontem ferebant, Virg. O lepidum caput! Ter. ¹¹ obtulimus qui nos ad prima pericula, otia miles agit, Ovid. ¹² talve, bone vir, curâsti probè, Ter. ¹³ Hesperiam metire jacens, Virg.

Confectaria.

Quadrupla sæpe Tropo comes est affectio cuivis.

Plūs minūs ausa supra fidem ¹ Hyperbole cudere voces,

Depravat vocem ² Catachresis. Claudere multos.
Unâ in voce Tropos ³ Metalepsis;nectere in uno
Multos rite Tropos vult ⁴ Allegoria dicto.

¹ Ruta facit nemus Dianæ, magna nimis loquimur, cochleam cum mittere
possis, denique cum possis mittere, Paule, nihil, Mart. ² vir gregis, Virg.
³ post aliquot aristas, Id. ⁴ O navis, referent in mare te novi fluctus, &c.
Hor. Od. xiv. lib. i.

Figura 2ta.

Aut repetit vocem, aut dictum confirmat Elencho.

1°. Repetitionis.

Principium & finis dicto ¹ Epanalepsis in uno est.

Ingeminat sibi vocem ² Epizeuxis. ³ Anaphora vocem

Principio bis ponit; ⁴ Epistrophe fine bis addit.

⁵ Symploce & incipit & finit; sed clausula bina est.

Finit & incipit ⁶ Anadiplosis: & hæc dupla; prorsum,

⁷ Climax dicitur; inversum, ⁸ Epanodosque vocatur.

¹ Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa, Virg. ² O Corydon,
Corydon, Virg. ³ pascere crudelis nostro, Latona, cruore; pascere, ait,
Ovid. ⁴ quis legem tulit? Nullus. quis populum suffragiis privavit? Rul-
lus. quis tribus, quas voluit, vocavit? Rullus. quis decemviros, quos vo-
luit, nunciavit? Rullus. Cic. ⁵ quam bene, Caune, tuo poteram nurus
esse parenti; quam bene, Caune, meo poteras gener esse parenti? Ovid.
⁶ hic tamen vivit, vivit? imo in senatum venit, Cic. ⁷ si illis, quod libet,
licet; & quod licet, possunt; & quod possunt, audent; & quod audent,
faciunt; & quod faciunt, nobis non molestum est, Cic. ⁸ Demophoon,
ventis & verba & vela dedisti; vela queror reditu, verba carere fide, Ovid.

2°. Confirmationis.

Schemata vim verbis addunt. ¹ Vocat Ecphonema;

² Pusma rogat; simili illustratque ³ Parabola sensum:

Rem positam ante oculos digito notat ⁴ Hypotyposis;

Quâque ⁵ Prosopopœia Personam efficit ex Re;

⁶ Aposiopesis filet; hæret ⁷ Diaporesis;

⁸ Epimone ingeminans auget; ⁹ Paralipsis omittit;

Arguit anticipans ¹⁰ Prolepsis; ¹¹ Epitrope cedit.

Scitè ¹² Oxymoron secum pugnantia dicit.

¹O terra! O maria Neptuni! Ter. ²quousque tandem, Catilina, abut, e
 patientiâ nostrâ? Cic. ³Ego apud Matinæ more modoque Grata carpentis
 thyma per laborem plurimum, circa nemus uvidique Tiburis ripas ope-
 rōsa parvus Carmina singo, Hor. ⁴Hic Dolopum manus, hîc sævus ten-
 debat Achilles, classibus hîc locus, hîc acies certare solebant, Virg. ⁵Te-
 cum, Catilina, Patria sic agit, & quodammodo tacita loquitur; Nullum
 jam tot annos facinus exstitit; nisi per te, &c. Cic. ⁶Quos ego, Virg.
⁷equidem quo me vertam, nescio. negem fuisse illam infamiam judicii
 corrupti? negem, &c. non est nostri ingenii; vestri auxilii est, Judices,
 hujus innocentie subvenire, Cic. ⁸Facinus est vincire civem Roma-
 num; scelus, verberare; parricidium, necare; quid dicam, in crucem
 tollere? Cic. ⁹non queror diminutionem vestigalium, flagitium hujus
 damni; prætermitto illa, prætermitto omnem rationem, &c. Cic.
¹⁰an hoc dicent mihi? invitus fecit, lex coegit; aulio, fateor; verum
 scientem, tacitum, causam taedere adversariis, etiamne id lex coegit? Ter.
¹¹habes, Tubero, quod est accusatori maximè optandum, consistentem
 reum; sed tamen hoc ita consistentem, se in eâ parte fuisse, quâ te, Tu-
 berc; quâ virum omni laude dignum, patrem tuum: Itaque prius de ve-
 stro relicto confiteamini necesse est, quàm Ligarii ullam culpam reprehend-
 datis, Cic. ¹²Tu pol, si sapias, quod scis, nescis, Ter. Vis dicam malè
 cui fit sibi, Tucca, bene est, Mart.

Tolle, puer generose, duo Breviaria Musæ.
 Ludicra Grammaticæ, tetricas fallentia curas.
 Non opus ad vigilem studio pallere lucernam,
 Nec linguæ pretio patier dispendia mentis.
 Siste domi, à sumptu tutus damnoque viarum:
 Ad te Roma venit, venit ad te Græcia; & ambæ
 Præceptum primæ lallant cunale loquelæ.

INDEX GRAMMATICÆ METRICÆ.

O RTHOEPEIA	2
Articulus	16
Nomen { Substantivum	17
{ Ajectivum	27
Pronomen	36
Heterogenia	39
Nominis Profodia	53
Acentus	63
Dialectus	68
Verbum	77
in ο & ω	81
in οr & ομαi	86
medium	102
deponens	103
in μi	106
Heterostoichia verbi simplicis in perfecto	113
augmenti	116
Verbum in υμi & σκω	118
Participium	122
Heteroclisifis verbi Græci	133
Spiritus	136
Accentus	138
Dialectus	140
Anomalia in verbis	145
Verbale nomen	177
Adverbium	179
Præpositio	185
Conjunctio	188
Syntaxis	197
Schematologium, figura	222

CALENDARIUM ROMANUM.

*Prima dies Mensis cujusque est dicta Kalendæ.
Sex Maius Nonas, October, Julius & Mars :
Quatuor at reliqui. Tenet Idus quilibet octo.
Inde dies alios omnes dic esse Kalendas,
Quas retrò numerans dices à Mense sequenti.*

	Martius, Maius, Julius, Octob.	Januar. Augutt. December.	Aprilis; Jūnius, Sept. Novemb.	Februarius.
1	Kal.	Kal.	Kal.	Kal.
2	6 Non.	4 Non.	4 Non.	4 Non.
3	5 Non.	3 Non.	3 Non.	3 Non.
4	4 Non.	Prid. Non.	Prid. Non.	Prid. Non.
5	3 Non.	Non.	Non.	Non.
6	Prid. Non.	8 Id.	8 Id.	8 Id.
7	Non.	7 Id.	7 Id.	7 Id.
8	8 Id.	6 Id.	6 Id.	6 Id.
9	7 Id.	5 Id.	5 Id.	5 Id.
10	6 Id.	4 Id.	4 Id.	4 Id.
11	5 Id.	3 Id.	3 Id.	3 Id.
12	4 Id.	Prid. Id.	Prid. Id.	Prid. Id.
13	3 Id.	Id.	Id.	Id.
14	Prid. Id.	19 Kal.	18 Kal.	16 Kal.
15	Id.	18 Kal.	17 Kal.	15 Kal.
16	17 Kal.	17 Kal.	16 Kal.	14 Kal.
17	16 Kal.	16 Kal.	15 Kal.	13 Kal.
18	15 Kal.	15 Kal.	14 Kal.	12 Kal.
19	14 Kal.	14 Kal.	13 Kal.	11 Kal.
20	13 Kal.	13 Kal.	12 Kal.	10 Kal.
21	12 Kal.	12 Kal.	11 Kal.	9 Kal.
22	11 Kal.	11 Kal.	10 Kal.	8 Kal.
23	10 Kal.	10 Kal.	9 Kal.	7 Kal.
24	9 Kal.	9 Kal.	8 Kal.	6 Kal.
25	8 Kal.	8 Kal.	7 Kal.	5 Kal.
26	7 Kal.	7 Kal.	6 Kal.	4 Kal.
27	6 Kal.	6 Kal.	5 Kal.	3 Kal.
28	5 Kal.	5 Kal.	4 Kal.	Prid. Kal.
29	4 Kal.	4 Kal.	3 Kal.	
30	3 Kal.	3 Kal.	Prid. Kal.	Anno Biffextili Februarius dies 29 habet, & bis 6° Kal. dicitur.
31	Prid. Kal.	Prid. Kal.		

F I N I S.

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: July 2006

PreservationTechnologies

A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 037 647 A

